

Số 118 - Tháng 9 / 2011

Nguyệt San
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hưởng

Lm. Cao Phương Kỳ

Cổ Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

M nhóm Chủ Trường

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Trần Phong Vũ

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, Phụ tá

Thủ Quỹ:

Nguyễn Thị Hiếu

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Illusion Graphic

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 2
Hộp Thư Độc Giả ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 4

Chủ Đề:

Một giờ với Lm. Nguyễn Văn Khải ..... Phái viên ĐGD... 6
Đức Hồng Y Trần Nhật Quân ..... Phạm H. Sơn chuyển ngữ... 9
Linh Mục & Chính Trị ..... Lm. Đỗ Xuân Quế.. 10
Viết từ Canada ..... Mặc Giao.. 13
Các chiến tôi biết tôi ..... Phạm Minh Tâm.. 16
Tôi đi dự phiên tòa phúc thẩm ..... Nguyễn Hữu Vinh..19
Công hàm 1958 của Phạm Văn Đồng ..... Lê Thiên.. 22
Chế độ “côn đồ” CHXHCNVN..... 25
Con người và tư cách đáng phục ..... Nguyễn Chính Kết.. 28
Hết nơi ẩn nấp “Ông Phan Khắc Từ gửi đơn ..... NVCL.. 29
Phiên tòa oan nghiệt ..... Phạm Đình Trọng.. 37
Nỗi e ngại nguy hiểm hôm nay ..... Phạm Hồng Sơn.. 39
Những con đường mang những âm mưu đen tối ..... Song Hà.. 46

Tôn Giáo:

Thư ngỏ của Lm Chân Tín..... Lm. Chân Tín.. 12
Sống đạo giữa đời ..... Lê Thiên & Lê Tinh Thông.. 55
Giải đáp Giáo Lý căn bản ..... Lm. Ngô Tôn Huấn.. 84
Tu Sĩ Ngô Quang Kiệt sau một năm từ chức ..... Nguyễn B. Tư.. 98

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Đang có chiến dịch nhắm vào DCCT 33
Khối 8406 tuyên bố về hiện tình đất nước 40
Thơ Gió Chướng ..... Cuồng Phong.. 42
Giặc đã đạt khoan dầu vào đất nước (thơ) ..... Lê Chân..42
S.T.T.D Tưởng Năng Tiến ..... Tưởng Năng Tiến.. 43
Tin giờ chót 47
Chuyện dài kinh tế tài chánh thời Cộng Sản ..... Trần N.Thao.. 48
Nguyễn Văn Thà ơi lịch sử rất công bằng (thơ) ..... Phú Khải..50
Ta phải sống (thơ) ..... Minh Sơn Lê..50
Câu chuyện từ nước Đức ..... Phạm Hồng Lam.. 51
Lao động Trung Quốc đe dọa an ninh VN..... Nam Nguyễn.. 63
Vấn đề khai thác Bauxite sôi động trở lại 65
Qua hồi ký của Lâm Hoàng Mạnh ..... Uyên Thao.. 71
Cộng đoàn doanh nhân trí thức CG ..... NVCL.. 74
Giới thiệu sách VN Trong Chiến Tranh ..... Đoàn T. Liêm.. 82
Tản mạn về TT Dũng ..... Hà Long.. 85
Gia Chánh ..... Bà Hương Bình.. 90
Về tác phẩm của Tân Tử Lăng ..... Quang Nam.. 91
Mừng lễ quan thầy hướng về đất nước ..... Trần Hiếu.. 95

Hình Bìa: *Cắt đứt tham vọng bành trướng “Lưỡi Bò” của Trung Quốc*

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 45MK
Đọc giả ân nhân: 50MK trở lên
- Canada: 50MK
- Âu Châu: 70MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■ Các Đại Diện

La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445
Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510) 582-1605

Stockton, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209) 952-3914

Colorado:

Trần Công Huân
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khái
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Ngày 05-8 vừa qua, nhân cuộc du hành mục vụ Hoa Kỳ, Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám mục giáo phận Vinh, Chủ tịch Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình (trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam) đã dành cho nhóm Gioan Tiễn Hô và nhóm Chủ trương Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân một cuộc gặp gỡ thân mật tại tòa soạn trên đường Dillow, thành phố Westminster, nam California. Trước cuộc gặp gỡ trực tiếp này, anh Trần Hiếu, cộng tác viên ĐGD đã hai lần phỏng vấn Đức Cha về một số vấn đề quan trọng liên quan tới hiện tình Giáo hội và Quê hương Việt Nam và đã được liên tiếp đăng trên hai số ĐĐ phát hành tháng 7 và tháng 8-2011.

Chúng tôi hy vọng những cuộc gặp gỡ, trao đổi thẳng thắn giữa các chức sắc trong hàng Giáo phẩm trong nước với những anh em đang trực tiếp làm truyền thông, văn hóa Công giáo ở hải ngoại như vậy sẽ được các giới liên hệ quan tâm. Nhờ thế sẽ giúp san bằng hố ngăn cách, nếu có, và tạo sự thông cảm, hiểu biết giữa mọi thành phần trong Giáo hội.

Phiên tòa phúc thẩm xử tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ tại Hà Nội trong tháng qua vẫn còn để lại trong tâm thức đồng bào trong và ngoài nước những dư vị đắng cay, cười ra nước mắt. Mời độc giả theo dõi phần thứ nhất trong bài tường thuật chi tiết diễn tiến phiên tòa có một không hai này của nhà báo JB Nguyễn Hữu Vinh trên Diễn Đàn Giáo Dân số này (phần hai sẽ được đăng tiếp trên số báo tới) để một lần nữa nhận chân được bộ mặt thật như nhớp, trâng tráo của hệ thống pháp luật trong chế độ độc tài cộng sản trên quê hương chúng ta hôm nay.

Qua những chi tiết kể lại cho thấy trong trường hợp nào tác giả bài tường thuật đã lọt được vào phiên tòa để có được bài tường thuật hi hữu kể trên, người ta nghĩ tới hai giả thuyết.

Một là Nguyễn Hữu Vinh đã gặp may.

Hai là trong hàng ngũ cảnh sát và nhân viên an ninh cơ động của nhà nước, có những người “phản tỉnh”. Đó là những người dù đang vì miếng cơm manh áo phải cù cung phục vụ, tiếp tay đảng và nhà nước phân bội đồng bào, nhưng tự đáy sâu của con tim, họ vẫn còn nhất điểm lương tâm của những người Việt Nam yêu nước. Và vì thế, phải chăng trong khi kiểm soát giấy tờ của những người được cho phép vào dự khán phiên tòa xử TS Cù Huy Hà Vũ, dù biết mặt, biết tên và thành tích Nguyễn Hữu Vinh, đương sự đã cố ý làm lơ, để cho người ký giả kiên cường này lọt vào tòa án, một phiên tòa minh danh nói là công khai nhưng lại cho công an. Cảnh sát khủng bố, ngăn chặn đám đông đồng bào hào hức tới tham dự. Đến nỗi cả những nhân sĩ, trí thức danh tiếng của Hà thành cũng bị CA/CS xua đuổi. Riêng gia đình CHHV cũng chỉ nhận được ba giấy phép cho ba người có mặt mà một đã được luật sư Dương Hà nhường cho Nguyễn Hữu Vinh.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Để hiểu được giới trí thức trong nước hiểu và nghĩ gì về kết quả phiên tòa xử Ts Cù Huy Hà Vũ mời độc giả đọc thêm bài viết của nhà văn Phạm Đình Trọng và một số bài liên hệ.

Cũng trên ĐGD số này, mời độc giả theo dõi bài phỏng vấn của phái viên Khánh An, đài Á Châu Tự Do (RFA) với luật sư Trần Đình Triển, một trong những luật sư đã nhận biện hộ cho tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ trong phiên tòa kể trên, một phiên tòa đã được Đức Giám Mục Nguyễn Thái Hợp Chủ tịch UBCL&HB của HĐGMVN công khai trả lời với các cơ quan truyền thông hải ngoại là “không thể hiểu được tại sao lại có thể xảy ra trong thế kỷ 21 này”. (Cũng trong chiều hướng suy tư như thế, trong dạ tiệc do hội Báo trợ Ôn Thiện triệu giáo phận Vinh ở nam California tối thứ Bảy 06-8-11, khi được hỏi ý kiến về trường hợp đảng và nhà nước cộng sản VN lại vừa tống ngục linh mục Nguyễn Văn Lý trong khi bệnh trạng của cha vẫn chưa thuyên giảm, Đức Cha Hợp cũng có những nhận xét tương tự.)

Qua lời kể lại của luật sư Trần Đình Triển thì hôm 08-8 vừa qua ông đã bị mấy chục người tự xưng là “thương binh” tới phá phách và khủng bố các nhân viên tại văn phòng luật “Vi Dân” của ông và chính bản thân ông cũng đã bị nhóm “xã hội đen” này không chế và đe dọa tới sinh mạng. Vẫn theo luật sư Triển thì một trong những kẻ tự nhận là “thương binh” này đã công khai nói với ông rằng: “Mày bảo vệ Cù Huy Hà Vũ. Mày là thằng phản động, cho nên bọn tao đến đây có thể giết chết mày mà không ai thương!”.

Đây không phải là lần đầu Ls Triển bị hành hung. Ngay từ thượng tuần tháng 4 vừa qua, trong dịp ông biện hộ cho TS Cù Huy Hà Vũ trong phiên sơ thẩm, nhóm người này cũng đã đến quấy nhiễu ông và các nhân viên phục vụ tại văn phòng “Vi Dân” của ông. Và điều

(Xem tiếp trang 47)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Hoàng Chính Đan
0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
  - 1 trang bìa màu: \$300 MK
  - 1 trang trong: \$100 MK
  - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
  - 1 trang trong: \$120 MK
  - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

Ông Trần Công Thừa, OK:

Trước hết xin kính chúc cha Linh Hương cùng toàn Ban Biên Tập được nhiều sức khỏe, bình an, đầy ơn Chúa. Tôi kèm theo thư này Money order ... để xin gia hạn báo cho năm tới. Xin hết lòng cảm tạ Tòa Soạn, mặc dù báo đến với tôi cứ sau ngày 15 hoặc dưới 20 mỗi tháng, không biết có phải trễ hay không? Song tôi cũng có báo luôn hàng tháng. Xin Chúa và Đức Mẹ Lavang ban muôn ơn hồn xác cho quý vị và cho Nguyệt San tiến vững mạnh.

Cám ơn ông đã chia sẻ. Tòa Soạn cũng rất quan tâm và lo liệu sao cho tờ báo đến tay độc giả sớm sủa, giữ được thời gian tính. Tuy nhiên vì báo gửi theo dạng ấn phẩm nên không được ưu tiên. Thêm vào đây là sự cắt giảm nhân viên và đóng cửa nhiều chi nhánh bưu điện khiến việc vận chuyển và phát thư, nhất là ấn phẩm, càng thêm chậm trễ. Điển hình là báo tháng 8 vừa qua các nơi đều nhận được rất trễ, báo hại Tòa Soạn phải nhận điện thoại khiếu nại liên hồi. Kính mong quý độc giả thông cảm cho hoàn cảnh khó khăn chung. Hy vọng trong các tháng tới tình trạng sẽ khá hơn.

Ông Đặng Văn Phương, OH:

Kính thăm bác T.P. Vũ,

Bác nhận định về sinh viên N. A. Tuấn tự thú nhận tội của Bác trên DDGD số tháng trước gây thích thú rất mực cho bọn già trong Hội Cao Niên Dayton chúng tôi. Ai nấy đều vô cùng đả đứ. Và đến nay cũng bản khoan lo ngại cho số phận của anh ta. Thật là một chiêu đặc biệt, ăn miếng

trả miếng đích đáng đ/v bọn ác ôn vô thần.

Chúng tôi xin mạn phép gửi lời ca tụng Bác nói riêng và Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân...

Cám ơn những chia sẻ của Bác. Sức khỏe của anh Phạm Tất Hanh mỗi ngày một suy giảm. Xin Bác thêm lời cầu nguyện cho anh.

Cô Trần Thu Phượng, CA:

Kính thưa quý linh mục Dòng Đồng Công,

Kính thưa Ban Điều Hành HVC và quý vị Thành Viên,

Thật con vô cùng ngỡ ngàng và cũng không thể hiểu nổi tại sao trong khuôn viên thánh thiện của Nhà Dòng Đồng Công và nhất là ngày trọng đại “Ngày Đại Hội Thánh Mẫu” mà lại xuất hiện một ca sĩ Tóc Tiên với cách ăn mặc rất “mát mẻ” và “hở trên trổng dưới” hát một cách thác loạn...chẳng diễn tả một giá trị nghệ thuật âm nhạc chi hết cộng thêm sự phụ họa của các nghệ sĩ Thúy Nga, Việt Hương và một nghệ nhân nam...uốn éo, lắc lư và dùng cây giữ micro phone để múa cột nữa. Như vậy cả nhóm Thúy Nga Paris By Night có đi quá giới hạn và có được xem là lỗi bịch trong ngày đại lễ Thánh Mẫu hay không?

Xin hãy tôn trọng mọi giáo dân vì lòng yêu kính Mẹ Thiên Chúa mà hằng bao nhiêu năm tuôn về Nhà Dòng để học hỏi, lắng nghe và bắt chước nhân đức của Mẹ hầu yêu mến Chúa thật sự như Mẹ mong muốn, và cầu mong các Đáng Bè Trên cần lắng nghe và thay đổi sai lầm lớn nhất này.

Xin đừng làm Mẹ khóc như năm nào tại thủ đô Sài-Gòn, quê hương yêu dấu của chúng ta!

Cám ơn cô đã gửi bức điện thư. Thư của cô còn dài kèm theo cả các links thu hình màn trình diễn “dâm dật” để làm bằng chứng, nhưng chỉ xin trích một phần thiết nghĩ cũng đã đủ. Ước mong nhà Dòng Đồng Công

và BTC Ngày Đại Hội Thánh Mẫu Missouri lắng nghe những tiếng kêu than của những người hành hương tôn kính Mẹ Maria mà tránh những cảnh chướng tai gai mắt cho các lần tới.

Bà Ngô Ngô, Canada:

Tôi xin gia hạn thêm ba năm báo 150USD và xin ủng hộ 50 USD ...

Cầu chúc quý anh chị sức khỏe dồi dào, may mắn để phục vụ Giáo Hội và tranh đấu cho đồng bào ở quê nhà, làm than, rên xiết. Xin chân thành cảm ơn quý anh chị trong tòa báo với sự ngưỡng mộ và biết ơn.

Kèm theo đây tôi xin gửi quý Tòa soạn 20 USD tiền cược để xin gửi cho tôi hai số báo tháng 6 (số 115) và tháng 7 (số 116).

1. Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân tháng 6 / 2011 (số 115) trang 37: Một Giám Mục ứng khẩu nhanh nhẹn vừa vui vừa chỉ ra được cái ác, cái xấu của quân ác ôn Việt Cộng vừa bênh vực các Thánh Tử Đạo VN. Lời lẽ khôn ngoan, chúng không bắt bẻ ghép tội được. Tôi cho là có ơn Chúa Thánh Thần.

2. Trang 41 “Số Tay Thường Dân” vạch ra được cái láo khòet của Việt Cộng, chuyện không nói có và nổi lòng uất ức thương người ở lại của K.Tiền...

3. Số tháng 7 / 2011 (số 116):

Trang 10 của ông Mặc Giao.

Bài nhận định Đất Nước hiện nay của ông Mặc Giao công phu quá, hay quá. Tâm phục, khẩu phục. Cảm ơn, cảm ơn. Nếu người Việt Tị Nạn CS biết phân biệt Bạn / Thù và tìm hiểu tường tận về CS thì không ai dám đem tiền triệu về VN. làm ăn hoặc mua nhà...

Cảm ơn bà đã gửi bảo đảm lá thư khá dài đến Tòa soạn. Vì khuôn khổ của Hộp Thư nên chỉ xin trích đăng một số đoạn. Quả thật bà đã “Tâm phục, khẩu phục” với các Tác giả và còn mua thêm báo cũ ắt để quảng bá cho nhiều người khác cùng đọc. Việc bà tiếp tục trả lệ phí trước cho ba năm tới cũng nói lên sự thương yêu và tin tưởng vào Diễn Đàn.

NHẮN TIN:

LM. Vũ Đảo, TN:

Cảm ơn cha đã luôn nhớ đến anh chị em và gửi chi phiếu quảng đại yểm trợ Diễn Đàn.

BS. Đỗ Văn Hội, FL:

Cảm ơn ông bà đã gửi chi phiếu cho cuộc Hội Ngộ Dân Chúa Hải Ngoại nhân dịp kỷ niệm Đệ thập Chu niên DDGD và đã phân phối một thùng sách Hội Ký của Giám Mục Lê Đắc Trọng.

Ông Bùi Thu, WA:

Hy vọng ông đã nhận được báo.

Ông Hồ Sĩ Hùng, CA:

Cảm ơn ông đã gửi 3 năm lệ phí.

Ông Võ Hoa, Baton Rouge, LA:

Cảm ơn ông đã gửi lệ phí cho ba năm báo. Tòa soạn đã và sẽ gửi báo đều đặn cho ông bao lâu ông còn là độc giả của Diễn Đàn.

Ông Mai Đông Khánh, VA:

Cảm ơn ông đã gửi tiền sách Hội Ký của Giám Mục Lê Đắc Trọng và lệ phí cho năm tới.

Cô Nguyễn Hạnh, CA:

Cảm ơn cô đã gửi lệ phí cho cô và người thân bên Pháp.

Ông Lê Hòa, MA:

Cảm ơn ông đã trả lệ phí cho ông NTC bên Đức

Ông Vũ Hiền, Boston, MA:

Tòa soạn đã điều chỉnh địa chỉ mới của ông.

Bà Tống Sâm, CA:

Đã chuyển thư của bà cho ông CVL.

Ông Cao Viết Song, NC:

Cảm ơn ông đã gửi tiền sách Hội Ký của GM. Lê Đắc Trọng và hai năm lệ phí.

Ông Vũ Chung, LA:

Đã điều chỉnh theo thư của ông. ■

**Tòa Soạn lưu ý quý Độc Giả
tại Hoa Kỳ và Canada:**

Label màu trắng dán trên bì thư gửi báo đến quý Độc giả, ngoài tên và địa chỉ của độc giả, quý vị còn thấy hai hàng phía trên hai góc:

A. Góc trên bên phải có ghi ngày, tháng, năm đáo hạn lệ phí để quý vị tiện theo dõi.

B. Góc trên bên trái có in số ID: T.... của mỗi Độc Giả

Để tiện việc sổ sách và tránh lầm lẫn, mỗi khi liên lạc, đổi địa chỉ hoặc viết chi phiếu cho Diễn Đàn xin quý vị ghi thêm số ID kèm với tên họ. Quý vị cũng có thể cắt miếng Label trên bao thư rồi bỏ chung vào thư gửi cho Tòa Soạn.

Xin chân thành cảm ơn quý vị.

Diễn Đàn Giáo Dân.

LM Nguyễn Văn Khải — THĂM DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN —

Phái viên ĐGD

Linh mục Phêrô Nguyễn Văn Khải là một khuôn mặt không xa lạ đối với độc giả nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân. Trong suốt thời gian nổ ra vụ hàng ngàn giáo dân Hà Nội nồng nhiệt hưởng ứng lời mời gọi của đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt tham dự những buổi thấp nền cầu nguyện cho công lý, cho nhân quyền, nhân phẩm Việt Nam tại Tòa Khâm Sứ cũ, tại giáo xứ Thái Hà, Xã Đoài, Đồng Chiêm..., hình ảnh và những hoạt động đấu tranh ôn hòa nhưng quyết liệt của cha bên cạnh các tu sĩ DCCT khác đã được đưa lên nhiều số báo. Mở lại trang 31 ĐGD số 117 phát hành tháng trước, quý độc giả cũng sẽ thấy tấm hình cha Khải trong bản chuyên ngữ một bài ký sự của Thông tấn Công Giáo Catholic News.

Nhân dịp viếng thăm Quận Cam, trưa hôm Thứ Tư 17-8-2011, cha Phêrô Nguyễn Văn Khải đã ghé thăm Tòa soạn Diễn Đàn Giáo Dân. Hiện diện trong buổi hội kiến đặc biệt này có BS Trần Văn Cáo, Chủ nhiệm, nhà báo Trần Nguyễn Thao, Phụ tá Chủ nhiệm, nhà văn Trần Phong Vũ, Chủ bút và ký giả Nguyễn Mạnh Thường, phụ trách mạng lưới Diễn Đàn Giáo Dân.

Dưới đây là sơ lược nội dung cuộc gặp gỡ hiếm có này.

Sau những giây phút tay bắt mặt mừng giữa một số anh em trong nhóm chủ trương nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân và người mục tử mà trước nay mọi người mới chỉ “văn kỳ thanh” nhưng chưa được vinh dự “kiến kỳ hình”, mọi người yên lặng lắng nghe tâm sự của cha qua bốn chủ đề:

1/ Trong trường hợp nào cha qua du học ở Rôma?

2/ Bước đường tu trì và những hoạt động của cha trong cuộc đấu tranh bất bạo động để bảo vệ tài sản Giáo hội, phục hồi công lý và nhân quyền nhân phẩm Việt Nam trước khi xuất ngoại.

3/ Mục tiêu cuộc viếng thăm Hoa Kỳ lần này.

4/ Dự kiến tương lai.

Với lối thuật chuyện vui tươi và dí dỏm, trong suốt hơn một tiếng đồng hồ, người mục tử trẻ, Dòng

Chúa Cứu Thế VN vừa bước vào lứa tuổi “tứ thập nhi bất hoặc” đã dẫn người nghe trở về với những năm thơ ấu của cha, với những thăng trầm trong khi miệt mài đi tìm Ôn Gọi Linh Mục giữa lòng chế độ vô thần cộng sản, cho tới khi lãnh chức linh mục “chui” vào năm 2001, tiếp theo là những tháng ngày sôi động tại Tòa Khâm Sứ cũ, tại giáo xứ Thái Hà, Xã Đoài, Đồng Chiêm, Cồn Dầu...

Thuật lại căn nguyên nào khiến cha qua Rôma du học, linh mục Phêrô Nguyễn Văn Khải cho biết, từ lâu, Bề Trên DCCT Việt Nam đã

có chương trình gửi một số linh mục của Dòng đi du học, không phải chỉ riêng ở Vatican, nhằm mục đích đào tạo thêm những giáo sĩ có trình độ tri thức cao về phương diện đạo cũng như đời để đáp ứng nhu cầu chung của Giáo hội và riêng trong phạm vi nhà Dòng. Trong số đó cha là một trong những ứng viên ưu tiên mà nhà Dòng muốn gửi đi. Do một căn nguyên sâu xa nào đó, ngay từ năm 1999, tức là 12 năm trước, thời gian cha còn là một chủng sinh “chui”, cơ quan công an ở tỉnh Ninh Bình, Phát Diệm là quê hương cha đã từ chối không cấp hộ chiếu cho ngài. Ít lâu sau, ngài làm hộ chiếu tại Sài Gòn, nơi ngài có hộ khẩu tạm trú dài hạn, thì ít lâu sau đó lại bị sở Công an thành phố Sài Gòn tịch thu theo yêu cầu của công an Ninh Bình, với lời

giải thích là “ông Nguyễn Văn Khải là phản động, con đỡ đầu của một linh mục “phản động” là linh mục Vũ Quang Điện, quê ở Phúc Nhạc, Phát Diệm tỉnh Ninh Bình, người cũng đã đi tù nhiều năm vì dám “đi tu” và dám chịu chức “chui”

Cha Phêrô tâm sự:

“Thời gian chúng cháu được Bề Trên Dòng bổ nhiệm làm việc tại Hà

Nội thì cả ba anh em chúng cháu là cha Nguyễn Văn Thật, cha Nguyễn Ngọc Nam Phong và cháu (Nguyễn Văn Khải) đã nghe được lời nhắn nhe là tất cả sẽ không bao giờ được cấp giấy tờ xuất ngoại! Nhưng con người mưu tính là một chuyện và ý Chúa lại là chuyện khác. Do sự giúp đỡ tận tình của những giáo dân tốt lành và khôn ngoan, sau gần 10 năm tinh toán và chuyển hộ khẩu vào Nam ra Bắc, sau nhiều lần làm lại chứng minh nhân dân với số mới, trước khi vụ Thái Hà nổ ra mấy tháng, cháu

đã kín đáo xin được hộ chiếu một cách hợp pháp tại tỉnh Nam Định. Nhưng chuyện này chỉ các cha bề trên, cháu và người bạn nơi cháu nhập hộ khẩu biết chuyện. Nếu các cán bộ an ninh biết được, chắc chắn cháu sẽ tiếp tục gặp khó khăn khi xuất cảnh.

Tuy vậy việc xuất ngoại của cháu cũng gặp nhiều khó khăn, trở ngại. Qua kinh nghiệm của nhiều người, nếu cháu đi qua cửa khẩu sân bay, thì chắc chắn sẽ bị công an phát hiện và ngăn chặn. Vì vậy, các đấng bề trên của cháu đã cho một cha thông thạo đường đi nước bước để dẫn cháu đi đường bộ sang Thái Lan qua ngã Lào. Dĩ nhiên trong chuyến đi mạo hiểm này, để an toàn, chúng cháu cũng phải trải qua những giây phút hồi hộp và những chặng đường gian nan. Chúng cháu cũng cầu nguyện nhiều với thánh cả Giuse vì ngài có kinh nghiệm đưa Đức Mẹ và Chúa Giê-su vượt biên giới về phía Tây bằng đường bộ như cháu.

Và sau một tháng tạm cư tại Bangkok, cha bề trên DCCT Thái Lan đã lo liệu cho cháu qua Roma bằng đường hàng không. Cháu luôn xác tín rằng khi mình tin Chúa và phó thác mọi dự tính cho Chúa, thì Chúa sẽ lo liệu mọi sự cho mình. Chẳng hạn, khi học xong trung học, cháu muốn đi tu, nhà nước cấm cản, nhưng Chúa muốn nên cháu vẫn tu được: “Tu chui”. Nhà nước không cho cháu đi học thần học, nhưng Chúa muốn cháu vẫn học được: “Học chui”. Nhà nước không cho cháu chịu chức linh mục, nhưng Chúa muốn cháu vẫn được chịu chức linh mục: “Chịu chức chui”. Nhà nước không muốn cho cháu xuất cảnh, nhưng Chúa muốn, cháu vẫn đi được: Đi kín đáo

bằng đường bộ, cho dù hết sức gian nan, nguy hiểm.

Suy nghĩ lại hành trình ơn gọi và phục vụ của mình, cháu thấy một khi đã tin vào Chúa, một khi đã quyết tâm theo ý Chúa, thì cho dù việc khó khăn đến đâu Chúa cũng giúp mình vượt qua. Chuyến xuất ngoại năm rồi của cháu là một bằng chứng cụ thể. Công an nhà nước đã nhắm mắt cháu, đã hơn một lần ngăn chặn và tịch thu hộ chiếu của cháu, họ tưởng rằng cháu sẽ không bao giờ có cơ may đi ra nước ngoài. Nhưng cuối cùng họ đã lầm. Vì Chúa mới là chủ lịch sử.”

Trả lời câu hỏi là một khi đã đi du học trong một hoàn cảnh khó khăn nghiệt ngã như thế thì sau khi học xong cha có tính trở về Việt Nam không, linh mục Phero Nguyễn Văn

Khải trả lời với giọng cương quyết:

“Thiên Chúa đã chỉ đường soi lối, đã quan phòng gìn giữ từng bước đi của cháu. Chúa đưa cháu đi thì Ngài cũng dẫn cháu về. Cháu tin như thế và cháu quyết tâm về Việt Nam để phục vụ Giáo hội và quê hương. Cháu thành thật thưa với quý bác điều này là trong khi được cùng các cha và giáo dân làm chứng cho công lý và sự thật, quả thật cháu không hề sợ bị bắt bớ, tù đầy, chết chóc. Niềm tin vào Chúa và tình yêu mến nhau cũng như khát vọng công lý và sự thật giúp chúng cháu vượt

qua nỗi sợ hãi. Khi vượt biên giới qua lãnh thổ Ai Lao rồi từ đó len lỏi qua Thái có lúc cháu tưởng có thể bị bắt, nhưng quả thật cháu chưa bao giờ nao núng. Vì vậy, khi nào các bề trên của cháu muốn, cháu sẽ lại có mặt ở Sài Gòn hoặc Hà Nội thôi.”

Ngừng lại giây lâu như để nhớ lại một điều gì trong quá khứ, cha Phêrô nhìn anh em chúng tôi rồi vui vẻ cất tiếng.

“- Quý bác biết không? Trong những lần có dịp đối thoại trực tiếp với công an hoặc những viên chức nhà nước, nghe họ ra giọng khuyên giải, dạy dỗ là hãy ở yên trong nhà Dòng, lo chuyện đạo, không nên nghe theo những lời xúi bẩy để dấn sâu vào con đường nguy hiểm có thể thiệt thân, cháu đã thẳng thắn nói với họ rằng: ‘cám ơn các ông đã có

lời khuyên. Nhưng tôi xin nói thật để quý ông hiểu rằng, đời tôi, sinh mạng và sự an nguy của tôi đâu có do tôi định đoạt. Các ông thấy đấy ngay từ thời còn nhỏ dại, tôi đã quyết tâm đi tu làm linh mục để liên tiếp phải đối mặt với biết bao nhiêu khó khăn trở ngại. Người ta tìm cách cản trở, làm khó tôi khiến cho con đường tu

tập của tôi bị gián đoạn nhiều phen, nhưng rồi Thiên Chúa vẫn gìn giữ hướng dẫn tôi để tôi trở thành linh mục của ngài. Tôi luôn xác tín là với thái độ khoan hòa chúng tôi sẽ thắng bạo lực, với ý hướng tôn trọng tự do, công lý chúng tôi sẽ vượt qua nô lệ, bất công; và với niềm tin nơi sự thật, chúng tôi sẽ thắng mọi mưu toan độc ác, giết gian.’ Nghe cháu nói thế chắc họ giận lắm, nhưng cuối cùng cũng chẳng làm gì lay chuyển được cháu”.

Đề cập trường hợp DCCT luôn là đối tượng cho những mục tiêu

bách hại của đảng và nhà nước cộng sản, theo linh mục Khải, điều này không lạ vì từ hơn nửa thế kỷ qua, tức là từ năm 1945 sau khi cộng sản bắt đầu cầm quyền ở Miền Bắc cho đến ngày hôm nay, chỉ riêng DCCT đã có 8 vị bao gồm linh mục và tu sĩ bị cộng sản sát hại, khoảng ba chục vị khác bị bắt bớ, cầm tù. Sở dĩ họ chiếu cố nhiều tới DCCT vì DCCT luôn sát ánh cũng người nghèo và những người thiện chí khá, luôn luôn lên tiếng phản đối những chính sách và hành động bất công của chế độ, lên tiếng bênh vực người nghèo, mưu tìm phẩm giá cho con người và tự do, bình đẳng cho Giáo Hội...

Vẫn theo nhận định của cha Phêrô thì nếu nhìn qua các tổ chức, các Hội Dòng khác trong Giáo hội Việt Nam, người cộng sản cũng chẳng ưa gì, nhưng khi họ chĩa tất cả những đòn thù vào DCCT chính là họ muốn gây nghi kỵ chia rẽ giữa các chi thể trong Hội Thánh. Nói cách khác họ muốn áp dụng phương cách để bẻ cả năm đũa họ bẻ từng chiếc một.

Cha nói:

“Trong khi dân thân cùng các cha và các giáo dân, có lần tại UBND quận Đống Đa châu đã tuyên bố với nhà cầm quyền Hà Nội rằng Giáo Hội phát triển theo quy luật rất màu nhiệm: Càng chết thì càng sống, càng bị bách hại thì càng phát triển. Các ông càng tìm cách bóp nghẹt Thái Hà, thì Thái Hà càng lớn mạnh. Đây là điều ai cũng thấy. Các ông nên biết để xem sức mình đến đâu. Còn phần tôi, các ông cứ đe dọa và đánh tiếng bắt tôi. Nhưng tôi nói thật, tôi rất hân hạnh nếu tôi được bắt chung với giáo dân đây. Phần tôi, tôi luôn tin điều Kinh Thánh nói:

Quân gian ác chết vì tội ác!

Kẻ giết người lành chuốc án phạt vào thân.”

Niềm xác tín trên đây của cha Phêrô Nguyễn Văn Khải khiến người nghe nhớ tới câu châm ngôn của linh mục Jerzy Popiełuszko, tuyên úy Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan khi vào thời điểm căng thẳng nhất trong mối liên hệ giữa nhà cầm quyền cộng sản Varsovie với Giáo hội CG Ba Lan và giới lao động nghèo khó, cha đã mạnh dạn tổ chức những “Thánh Lễ Cầu Cho Quê Hương” ngay tại thủ đô Varsovie và trên toàn lãnh thổ Ba Lan. Trong hầu hết các bài giảng dịp này, cha Jerzy luôn nhắc đi nhắc lại không mỗi một câu: **“Đạo Đức thắng Gian Tà”**. Và trong suốt hơn một thập niên kế tiếp, nó đã trở thành chất xúc tác thúc đẩy tinh thần tranh đấu của Công Đoàn Đoàn Kết và toàn dân Ba Lan, để cuối cùng, sau khi cha Jerzy bị công an mật vụ Ba Lan ám sát một cách man rợ, quân cờ Domino đầu tiên là Ba Lan sụp đổ, kéo theo sự cáo chung của các chế độ độc tài cộng sản Đông Âu và cuối cùng là Liên bang xô Viết.

Nói về mục tiêu của cuộc viếng thăm Hoa Kỳ lần này, cha Phêrô tâm sự là DCCT hiện đang lo rất nhiều việc tông đồ. Cụ thể là việc giảng dạy phúc cho các giáo xứ, giảng tĩnh tâm cho các tu sĩ, linh mục, truyền giáo cho người thượng ở cao nguyên Trung Phần và ở miền núi phía Bắc, trợ giúp các giáo xứ vùng sâu vùng xa, phục giới trẻ và sinh viên, mục vụ cho người xa quê, mục vụ bảo vệ sự sống, giúp đỡ các chị em mang thai lỡ lầm, trợ giúp các nạn nhân HIV- AIDS, mục vụ truyền thông công lý và sự thật, mục vụ giúp đỡ những người đang tìm cách đi xuất khẩu lao động, v.v... Các tu sĩ DCCT làm việc rất hiệu quả trong các lãnh vực này, nhưng chắc chắn các ngài sẽ gặp nhiều khó khăn vì Nhà Dòng thiếu phương tiện, vì nhà cầm quyền luôn tìm cách gây khó dễ

cho anh em DCCT mà điển hình là sự phong tỏa, không cho các đảng bè trên trong Dòng xuất cảnh. Vì thế, cùng với việc gặp gỡ và thăm viếng, ngài cũng mời gọi những đồng bào thành tâm thiện chí ở Hoa Kỳ tham gia hội ân nhân DCCTVN ở Mỹ mà cha Giám Tỉnh Phạm Trung Thành đã gây dựng trước đây. Hy vọng có nhiều người yêu mến DCCT VN và cộng tác với DCCT VN trong công việc tông đồ, mục vụ bằng lời cầu nguyện và sự giúp đỡ vật chất.

Được hỏi là trong trường hợp có những người hằng tâm hằng sản muốn giúp đỡ nhà Dòng thì phải làm sao. Phải liên lạc với những ai, tổ chức nào, cha Khải đã cung cấp cho Diễn Đàn Giáo Dân thông tin sau đây:

Hội Ân Nhân DCCTVN hoặc RVPSA, PO BOX 2487, Garden Grove CA 92842-2487. Điện thoại (714) 583-8041, email: hoiannhandcctvn@yahoo.com. IRS Tax-exempt EIN# 80-0264653. Chi phiếu xin đề Hội ân nhân DCCT-VN hoặc RVPSA.

Quý vị cũng có thể liên lạc với cha Phêrô Nguyễn Văn Khải qua Email: thanglongcr@gmail.com hoặc ĐT số: (301) 841-5513.

Đề cập tới những dự kiến tương lai, cha Phêrô cười và cho biết: bản phận chính của cha lúc này là chăm lo việc học tập để sớm trở về Việt Nam. Trong khi ấy vẫn không quên bám sát những sự kiện liên quan tới tình hình Giáo hội và đất nước trong giai đoạn đầu sôi lửa bỏng hiện nay.

17-8-2011 ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Đức Hồng Y TRẦN NHẬT QUÂN

ĐHY Trần Nhật Quân
(Phạm Hương Sơn chuyển ngữ)

Một chính phủ vô thần muốn lãnh đạo GHCG!!!

Bình luận của Đức giám mục hồi hưu ở Hồng Kông về luận điệu gần đây của Văn phòng Tôn giáo Vụ. Nhà cầm quyền vô tín ngưỡng muốn lãnh đạo việc truyền giáo và chăm sóc mục vụ. Họ muốn tạo ra một sự ly giáo, họ cần phải tìm một Luther hay Henry VIII. Tuy nhiên, mùa đông khắc nghiệt sẽ chấm dứt.

Hồng Kông (AsiaNews) – Những ngày qua, tín hữu Công Giáo trong và ngoài Trung Quốc đã ghi nhận trong nỗi buồn sâu và lòng căm phẫn về các phát ngôn của Lưu Bách Niên, LM Guo Jinchai, Linh mục Fan xxxx, và LM Yang Yu, mà quả thật khó có thể phân biệt được với tình trạng ly giáo. Tuy nhiên, ngày hôm nay tuyên bố của Văn phòng Tôn giáo Vụ đã đạt đến cùng cực của sự phi lý.

Chúng ta có thể hiểu được nếu chính phủ ra mặt để bảo vệ các con rối của họ bằng cách nói rằng chúng thức thời chính trị, hoặc để ca ngợi lòng can đảm của chúng trong việc cưỡng chống áp lực nước ngoài; nhưng đảng này họ lại ra mặt để ca ngợi “đức tin công giáo nhiệt thành” của chúng, và nói rằng các vụ tấn phong không có phép của giáo hoàng là cần thiết cho hoạt động bình thường của Giáo Hội và cần thiết cho các nhu cầu sinh hoạt mục vụ và rao giảng Tin Mừng”. Điều này thực sự vô cùng phi lý và

lố bịch! Như gần đây một số học giả đã chỉ ra, chính phủ hiện nay đang “điều hành” Giáo Hội Công Giáo.

Họ đui sao? Chẳng lẽ họ không có dịp để nhìn thấy Giáo Hội Công Giáo hoạt động như thế nào trong những miền khác trên toàn thế giới? Chẳng lẽ tình hình đặc biệt ở Trung Quốc buộc chính phủ phải điều hành một Giáo Hội bằng cách đơn giản là không còn nhận ra được là công giáo nữa? Họ đang làm trò cười cho toàn cả thế giới!

Các lãnh đạo của chúng ta có thể nào bỏ ra một ít thời giờ từ những cuộc tranh chấp quyền lực của họ và để ý đến “cộng đồng tín tộ” của những người công giáo? Tại sao anh chị em của chúng ta không được phép sống một cách bình an đời sống đức tin bình thường của họ? Đó chẳng phải là một cái quyền của họ được quy định bởi Hiến pháp sao?

Họ gọi và tuyệt thông của Tòa Thánh trong thập niên năm mươi là “nguyên nhân” và các vụ tấn phong giám mục bất hợp pháp là “hậu quả”, họ đang bẻ quặt thực tế cách không biết xấu hổ.

Từ ba vụ tấn phong bất hợp pháp gần đây và Đại hội 8, tất cả mọi người đều có thể hiểu rằng Cơ quan Tôn giáo Vụ và Hội Yêu Nước đã quyết định dẫn dắt Giáo Hội công khai đi vào con đường của một giáo hội độc lập một cách không hối tiếc và đơn phương bầu cử và tấn phong các giám mục của họ. Sau đó, sẽ để họ tìm một ai đó có đủ thế giá

Đức Hồng Y Trần Nhật Quân

như Martin Luther và Henry VIII, để cung ứng một tầm vóc cho giáo hội mới của họ, nhưng họ hoàn toàn không có quyền chiếm đoạt danh xưng “Giáo Hội Công Giáo”.

Với bạo lực, họ hạn chế tự do nhân sự, họ thậm chí còn xúc phạm đến chân giá trị của lương tâm, họ hoàn toàn coi thường quyền hạn và lòng từ tâm của Đức Thánh Cha chúng ta, và họ lại còn dám nói rằng họ có lòng chân thành đối thoại, đó là lời gian dối vĩ đại nhất trên thế gian!

Chỉ vì những lợi ích riêng tư và sự hèn nhát của các quốc gia đã ngăn chặn các nước không lên tiếng được để nói lên một lời công bằng nhằm phản đối.

Tục ngữ có câu: “người đời sáng mắt ra”. Tại Lạc Sơn, một số người có thể ái mộ những hiệu quả hành chính của LM (Lei) nhưng họ phải biết rằng ông không xứng hợp để làm một giám mục. Tại Sán Đầu có thể có những người hỗ trợ những tham vọng của LM (Huang), nhưng nói chung đa số các tín hữu Công Giáo tại Trung Quốc sẽ tẩy chay những “kẻ cơ hội”, và sẽ luôn luôn đứng về phía Đức Giáo Hoàng.

Không ai biết mùa đông khắc

(Xem tiếp trang 41)

Linh Mục & Chính Trị

Lm An-rê Đỗ Xuân Quế o.p

Tình trạng nghèo khó và quyền tự do chính đáng của con người là những địa hạt rất thích hợp cho đời sống linh mục, vì linh mục là phát ngôn nhân của Chúa để công bố Tin Mừng cứu độ loài người và là thừa tác viên để áp dụng hậu quả vào mọi địa hạt và trên mọi cấp bậc.

“Các linh mục cũng như toàn thể Hội thánh và cùng với Hội thánh, buộc phải chọn một cách hành động rõ ràng với tất cả khả năng của mình, khi quyền lợi căn bản của con người cần được bảo vệ, khi việc phát triển toàn diện con người cần được cổ vũ, khi công lý và hòa bình cần phải thực thi bằng những phương pháp thích hợp...”
(THĐ Giám Mục 1971)

Người Ki-tô hữu được kêu gọi dẫn thân trực tiếp vào các hoạt động này để góp phần làm cho các nguyên tắc của Tin Mừng luôn nổi bật trong xã hội. Linh mục trực tiếp dẫn thân theo Chúa Ki-tô vào việc phát triển Nước Thiên Chúa. Cũng như Chúa Ki-tô, linh mục phải từ chối dẫn thân vào những hình thức hoạt động chính trị, nhất là chính trị đảng phái, để bao giờ cũng là người của mọi người, là hiện thân của tình huynh đệ và phụ tử thiêng liêng.

1. Ngày nay hơn bao giờ hết, con người bị vấp vướng vào kinh tế và chính trị. Hai thứ này liên quan đến quyền lợi quốc gia, cá nhân và gia đình. Đó thường là mối bận tâm của nhiều người trong các cuộc đầu phiếu để chọn người vào các cơ quan công quyền của Nhà Nước, khi ứng cử, tranh cử và bầu cử. Nhưng

thật là tai hại, nếu nghĩ rằng chính trị chỉ liên hệ đến hoàn cảnh kinh tế mà không liên hệ đến những gì khác nữa. Thật vậy, những dự định lớn lao nhằm phục vụ con người và công ích thường tùy thuộc vào kinh tế, nhưng không phải vì vậy mà được bỏ qua không nghĩ đến các vấn đề liên hệ đến quyền sở hữu, việc sử dụng, lưu hành và phân phối các của cải vật chất.

2. Đó là những vấn đề bao hàm chiều kích đạo đức mà các linh mục phải lưu tâm để phục vụ con người và xã hội, như nhiệm vụ Chúa Giê-su đã trao phó cho các vị. Chúa Giê-su đã đề ra một giáo thuyết và ban truyền những huấn lệnh soi sáng đời sống con người và xã hội. Đặc biệt Người đã rao truyền tình tương thân tương ái. Lệnh truyền này bao hàm sự kính trọng con người và quyền lợi của mỗi người, đề cao các luật lệ về công bình xã hội, nhìn nhận tất cả những gì thuộc về con người và phân chia đồng đều của cải vật chất cho các cá nhân, gia đình cũng như đoàn thể. Hơn nữa, Người còn nhấn mạnh đến tính phổ quát của tình thương vượt lên trên những sự khác biệt về chủng tộc hay quốc gia. Khi tự nhận và xưng mình là “Con Người”, Chúa Giê-su đã muốn dùng danh hiệu “mê-si-a” để xác quyết rằng công trình của Người là dành cho mọi người không phân biệt chủng tộc, ngôn ngữ và văn hóa. Khi loan báo Tin mừng bình an cho các môn đệ và mọi người, Chúa Giê-su đã đặt nền móng dựa trên các huấn thị về tình huynh đệ, nghĩa liên đới, sự tương thân tương ái trong một khung cảnh phổ quát. Đã rõ là đối với Người, đó

là mục đích và nguyên tắc để tạo ra một căn bản chính trị chân chính.

3. Dù vậy, đã không bao giờ Người muốn dẫn thân vào một phong trào chính trị. Người đã luôn tránh mọi cuộc vận động nhằm đưa Người vào những công việc và vấn đề trần thế (Ga 6,15) Vương quốc Người thành lập không thuộc trần gian này (Ga 18,36). Những ai muốn Người bày tỏ lập trường đối với chính quyền, Người nói rõ : *“Trả cho Xê-da cái thuộc về Xê-da, trả cho Thiên Chúa cái thuộc về Thiên Chúa.”* (Mt 22,21) Người đã không bao giờ hứa với dân Do thái, đồng bào của Người, là sẽ giải phóng họ cho khỏi ách thống trị của người Rô-ma, như người ta vẫn đợi chờ nơi một Đấng Mê-si-a như Người. Chúa Giê-su đã xác quyết Người đến như Con Thiên Chúa để hiến cho loài người đang bị tội lỗi thống trị sự giải phóng về đường thiêng liêng và ơn gọi vào Nước Thiên Chúa. (Ga 8,34-36). Người đến để phục vụ chứ không phải để được phục vụ (Ga 20,28). Người dạy rằng các môn đệ, đặc biệt là các Tông đồ không được nghĩ đến quyền hành trần thế và sự thống trị các dân như quan quyền thế gian, mà phải là những người phục vụ khiêm tốn (Mt 20,20-28), như Chúa và Thầy mình đã làm gương (Ga 13,13-14).

4. Tất nhiên, sự giải phóng về đường thiêng liêng do Chúa Giê-su mang lại phải có những hiệu quả rõ rệt trong mọi góc cạnh của đời sống cá nhân cũng như tập thể, mở ra một cách lượng giá mới về con người xét như một nhân vị, cũng như các tương quan giữa con người với nhau theo đức công bình.

Tình trạng nghèo khó và quyền tự do chính đáng của con người là những địa hạt rất thích hợp cho đời sống linh mục, vì linh mục là phát ngôn nhân của Chúa để công bố Tin Mừng cứu độ loài người và là thừa tác viên để áp dụng hậu quả vào mọi địa hạt và trên mọi cấp bậc. Thượng Hội đồng Giám mục năm 1971 viết: *“Các linh mục cũng như toàn thể Hội thánh và cùng với Hội thánh, buộc phải chọn một cách hành động rõ ràng với tất cả khả năng của mình, khi quyền lợi căn bản của con người cần được bảo vệ, khi việc phát triển toàn diện con người cần được cổ võ, khi công lý và hòa bình cần phải thực thi bằng những phương pháp thích hợp. Tất cả những điều này đều có giá trị không nguyên trên bình diện cá nhân mà còn trên bình diện xã hội. Vì vậy, các linh mục phải giúp giáo dân tự luyện cho mình một lương tâm ngay thẳng.”* (Ench.Vat. IV 1194) Điều này được nói rõ hơn trong sách Giáo lý công giáo: *“Trực tiếp can thiệp vào chính trị và tổ chức đời sống xã hội không phải là việc của các mục tử trong Hội thánh. Nhiệm vụ này thuộc ơn gọi của giáo dân hành động theo sáng kiến riêng của họ với đồng bào mình.”* (GLCG số 2442)

5. Người Ki-tô hữu được kêu gọi dẫn thân trực tiếp vào các hoạt động này để góp phần làm cho các nguyên tắc của Tin Mừng luôn nổi bật trong xã hội. Linh mục trực tiếp dẫn thân theo Chúa Ki-tô vào việc phát triển Nước Thiên Chúa. Cũng

như Chúa Ki-tô, linh mục phải từ chối dẫn thân vào những hình thức hoạt động chính trị, nhất là chính trị đảng phái, để bao giờ cũng là người của mọi người, là hiện thân của tình huynh đệ và phụ tử thiêng liêng.

Đương nhiên, có thể có những trường hợp đặc biệt xem ra nên và cần làm để giúp đỡ và thay thế, khi các tổ chức dân sự lỏng lẻo hay lệch lạc. Các tổ chức của nhà đạo thường đã thi hành nhiệm vụ này trong lịch sử với tất cả những cái lợi và bất lợi, cũng như những khó khăn từ đó mà ra. May mắn thay, thời buổi bây giờ đã đổi khác và chính trị cũng phát triển theo đường hướng khác. Xã hội dân sự dần dà có những tổ chức và phương tiện để hoàn thành tốt trách nhiệm của mình (GS 40 và 76).

Hội thánh lo hoàn thành nhiệm vụ của mình là loan báo Tin Mừng, tuy cũng có khi hợp tác để lo thực hiện công ích, nhưng không ước mơ và chấp nhận đảm trách những vai trò có tính chính trị.

Thượng Hội đồng Giám mục năm 1971 đã ra chỉ thị cho các linh mục trong vấn đề chính trị. Linh mục có quyền đưa ra ý kiến về chính trị và bỏ phiếu theo lương tâm mình, nhưng phải đứng xa không được tham gia hay dẫn thân làm chính trị (Ench.Vat IV 1195). Chính trị đảng phái không được đồng hóa với chân lý Tin Mừng. Linh mục phải lưu tâm đến tính tương đối của chính trị ngay cả trong trường hợp có nhiều tín hữu gia nhập đảng phái làm chính trị theo các định hướng của Tin Mừng. Cũng phải nói thêm là quyền của linh mục được bày tỏ các lựa chọn riêng cũng bị giới hạn vì các đòi hỏi do thừa tác vụ của mình. Sự giới hạn này cũng có thể là một chiều kích của đức nghèo khó phải thực hành theo gương Chúa Ki-tô.

6. Thực thế, đôi khi linh mục phải giữ không thi hành quyền của

mình để có thể là dấu hiệu về sự hợp nhất và do vậy có thể loan báo Tin Mừng cách hữu ích hơn. Thượng Hội đồng năm 1971 nhắc nhở các linh mục nên tránh dẫn thân vào các hoạt động chính trị như nhận trách nhiệm điều khiển với tư cách là chính khách, trừ khi vì ích chung được Đấng Bản quyền và Hội đồng Linh mục sở tại đồng ý và cho phép (Ench.Vat IV 1197)

7. Đối với các linh mục, sự tận tâm nhiệt thành muốn góp phần vào việc lãnh mạnh hóa đời sống chính trị như loại bỏ bất công, chống lại việc khai thác sức lao động của phụ nữ và trẻ em cũng như bệnh vực kẻ bị đàn áp dưới mọi hình thức là điều tốt, nhưng Hội thánh nhắc lại rằng các linh mục rất có thể bị lôi cuốn vào những hoạt động đảng phái, nên phải hết sức thận trọng và canh chừng.

Kết luận

Linh mục không được làm chính trị nhưng có quyền và bổn phận phải lên tiếng bệnh vực lẽ phải và sự công chính, vì lợi ích của những người không có tiếng nói hay tiếng nói không được đếm xỉa. Làm như thế, linh mục không làm chính trị, nhưng là thực thi bổn phận chính trị đối với con người, hiểu theo nghĩa là góp phần vào việc lo cho “công thiện công hào”.

L.m. An-rê Đỗ Xuân Quế o.p.

Thư Ngỏ Của Linh Mục Chân Tín

Gửi Linh Mục Phan Khắc Từ

Thăm anh,

Sáng nay có mượn người cho tôi đọc lá thư anh gửi cho Đức Hồng Y Tổng Giám mục Giáo phận Sài Gòn. Trong lá thư đó anh đã biện hộ sự vô tội của anh và anh đã thách thức “ai biết rõ con có vợ, có con hãy trực tiếp lên tiếng công khai và có đối chất; nếu quả thực đúng như họ nói, con xin chấp nhận chịu sự kỷ luật của Giáo hội.” Và anh đe dọa “kiện ra tòa”.

Anh còn nhớ: hồi Đức Tổng Bình, với sự áp lực của đảng CSVN, đã đặt một Ban Cố vấn lẽ ra là các Hạt trưởng và Bề trên các Dòng lớn để cố vấn cho Ngài, nhưng lại đặt 6 cố vấn mà 4 cố vấn là người của tổ chức Đoàn kết yêu nước, tức là tổ chức của đảng để phá hoại Giáo Hội, đó là Cha Nguyễn Huy Lịch, cha Huỳnh Công Minh, anh Nguyễn Đình Đầu, Phan Khắc Từ. Còn lại là linh mục Mai Xuân Hậu và Chân Tín. Trước một buổi họp Ban Cố vấn, tôi được các anh chị em sinh viên tranh đấu ở quận Bình Thạnh phân khởi cho tôi hay, đảng CSVN muốn anh tiếp tục làm linh mục đồng thời giúp anh lập gia đình với chị Ngô Thanh Thủy, một sinh viên tranh đấu với anh. Và họ cho tôi biết anh đã trọng thể làm lễ thôi nôi đối với đảng, lại “chơi cha” Giáo hội, giấu việc anh lập gia đình. Đã là long trọng mừng ngày thôi nôi của con đối với đảng, thì rõ ràng anh phải lập gia đình có hôn thú với cô Ngô Thanh Thủy mới dám ra mặt đảng. Các sinh viên này là đảng viên, ủng hộ anh hết mình vừa làm việc cho đảng, vừa nằm vùng trong hàng Linh mục.

Tôi đã gặp anh tại tòa Tổng Giám Mục và tôi đã nói nhỏ với anh

sự việc này và tôi đề nghị với anh thôi làm Chánh xứ Vườn Xoài. Anh bảo anh có con trước 30/4/1975. Tôi xác định sinh viên nói anh mới làm lễ thôi nôi đối với đảng. Thấy nói riêng với anh không có hiệu quả, tôi cho cha Nguyễn Huy Lịch biết để cùng Đức Tổng giải quyết. Thế rồi Đức Tổng Bình chắc cũng muốn giải quyết, nhưng đảng làm áp lực. Hôm kỷ niệm 100 năm ngày sinh của Đức Tổng Bình, trong mấy ngày tọa đàm, anh Vũ Sinh Hiền nói là anh đã từng

hồi Đức Tổng Bình về vụ anh có vợ con sao không giải quyết thì Đức Tổng Bình bảo: “Mỗi lần tôi đề cập với anh Từ thôi làm cha xứ Vườn Xoài, là ngày hôm sau ông chủ tịch Mặt Trận đến làm việc với tôi, nên không thể giải quyết được”.

Ngày 15/8/1989 một số linh mục và trí thức Công giáo (17 người) đã công khai viết một lá thư cho Hội Đồng Giám Mục Việt Nam về những vấn đề nội bộ của Giáo Hội, những vấn đề liên quan đến xã hội. Đặc biệt anh em “đề nghị với Hội Đồng giám Mục thẳng thắn loại bỏ ra khỏi hàng ngũ các linh mục đã biến chất, mang nhiều tai tiếng về tác phong,

vi phạm trầm trọng và bán công khai đến lời khấn độc thân, đã có vợ con mà vẫn thi hành mục vụ. Trường hợp cụ thể là trường hợp ông Phan Khắc Từ, tổng thư ký của tổ chức gọi là ‘ủy ban đoàn kết công giáo yêu nước thành phố HCM’. Ông này đã từng công khai tổ chức ăn thôi nôi và sinh nhật con ông nhưng chỉ công khai với các đồng sự của ông phía mặt trận, đảng và nhà nước, còn thì vẫn qua mặt Giáo hội để vẫn tiếp tục làm chánh xứ Vườn Xoài”. (Chân Tín, Nói cho con người, trang 70 – 71, 1975).

Anh Từ,

Thế là đã 36 năm anh đã có vợ có con, ai cũng biết. Thế mà anh vì nương nhờ bổng lộc của đảng CSVN, anh đã bán Giáo Hội, bán lương tâm. Trách nhiệm của anh rất lớn. Với việc anh xin từ chức chánh xứ Vườn Xoài để ra quốc hội thì đảng cộng sản đã cho anh chìm xuống luôn. Đây là một dịp tốt để thành thật xin lỗi Giáo hội, xin Giáo hội cho anh lập gia đình chính thức theo Giáo luật, rồi anh dùng tiền của sức lực để phục vụ người nghèo. Như thế cái thất bại trong ý đồ của anh lại là ân huệ của Chúa.

Còn nếu anh muốn đưa tôi ra tòa của một chế độ chỉ biết luật rừng, tôi sẵn sàng vào tù ở tuổi 91. Tôi đấu tranh cho công lý và Giáo hội. Tôi sẽ rất hạnh phúc đi tù và chết rũ tù như một người tử đạo.

Tôi cầu nguyện cho anh.

Sài Gòn 16/08/2011

Lm. Chân Tín

38 Kỳ Đồng, P.9, Q.3

Sài Gòn ■

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

TẠI SAO CỘNG ĐOÀN CÔNG GIÁO VINH TRỞ THÀNH MỤC TIÊU ĐÀN ÁP?

Từ 30-7-2011 đến nay, đã có 11 thanh niên sinh viên Công Giáo thuộc giáo phận Vinh (10 người) và Thanh Hóa (1 người) bị công an cộng sản bắt giữ. Phải gọi đó là những vụ bắt cóc, vì bắt không luật lệ, không bằng chứng tội phạm, không có lệnh của tòa án, và ngay cả lệnh bắt giam chính thức của nhà nước cũng không có. Ngày 16-8, thêm anh Hồ Văn Oanh thuộc giáo xứ Yên Hòa, giáo phận Vinh, bị bắt cóc ngay tại phường Linh Đông, quận Thủ Đức, thành phố Sài Gòn. Rõ ràng nhà nước cộng sản VN chơi luật rừng giữa nhân loại văn minh của thế kỷ 21. Rõ ràng đợt càn quét này nhắm vào giới trẻ Công Giáo có gốc Vinh Thanh, dù họ sống ở quê quán của họ hay tại những nơi khác. Tại sao thế? Giới trẻ Vinh có gì nguy hiểm hơn giới trẻ ở những địa phương khác?

Có nhiều người cho rằng cộng sản VN dù không có tài trị nước, không có khả năng đem lại hạnh phúc ấm no cho nhân dân, họ rất giỏi về kỹ thuật đàn áp để giữ quyền hành. Mọi mưu mô đối kháng, dù chỉ là những lời phát biểu khác với lập trường chính thức, đều lập tức bị bóp chết trong trứng nước, bất kể trái với luật lệ do chính họ ban hành, bất kể dư luận, bất kể tình người và tình đồng bào. Khi dám làm nhiều

thứ “bất kể” như vậy thì việc đàn áp trở thành quá dễ, chẳng cần một đầu óc hay kỹ thuật cao siêu nào. Tuy nhiên, dù có cảnh giác và mạnh tay tới đâu, cộng sản cũng không thể dẹp hết mọi mầm mống chống đối. Sự chống đối vì phần nộ của người dân như con rắn nhiều đầu, chặt đầu này lại có đầu khác mọc ra.

Chỉ cần nhìn những việc xảy ra gần đây thôi, chúng ta thấy đàn áp cũng phải chịu thua ý chí kiên cường của người dân. Tháng 4-2011, cộng sản đã phải lùi một bước trong việc trả tự do cho Lê Quốc Quân và Phạm Hồng Sơn sau 9 ngày bắt giam trái phép. Nếu không thả hai người này, cộng đoàn Vinh sẽ mở rộng các cuộc cầu nguyện tại nhiều nơi trong nước và không chịu trách nhiệm những gì có thể xảy ra sau đó. Dân chúng yêu nước ở Hà Nội và Sài Gòn đã biểu tình phản đối Trung Quốc xâm lăng, nhưng ai cũng hiểu sự phần nộ của họ còn nhắm vào những người cầm quyền có thái độ khiếm nhục, hèn hạ đối với Trung Quốc. Khẩu hiệu “*Vì đâu? Vì ai? Hãy đứng dậy!*” đã nói lên điều này. Cộng sản hiểu và sợ nên đã đàn áp những người biểu tình yêu nước một cách dã man. Khiêng người ném vào xe công an như khiêng heo, đập mặt dân như “*đập mặt tổ quốc*” cũng không làm dân khiếm sợ. Đưa xe đến hốt, dân biểu tình không chờ công an lôi kéo,

xô đẩy, họ vui vẻ tự động lên xe, vừa đi vừa hô khẩu hiệu, vừa ngồi xe vừa hát những bài ca yêu nước. Họ coi đó là biểu tình lưu động được chuyên chở miễn phí. Tại đồn công an, họ tiếp tục hô khẩu hiệu và hát cho tới khi được thả hết. Đó là biểu tình tại chỗ có mái che mưa nắng. Nếu không thả hết, họ không chịu về cho tới khi người bị bắt cuối cùng được trả tự do. Trước thái độ và hành động như vậy, nhà nước và đám lâu la cũng đành khoanh tay, không dám đàn áp tiếp, không dám ra mặt chống biểu tình, chỉ bố trí các vòng an ninh dày đặc để phòng hờ chuyện “cái sậy nảy cái ung”. Các cuộc biểu tình vẫn tiếp diễn. Dân Hà Nội đã biểu tình lần thứ 10, và hứa hẹn sẽ còn tiếp tục.

Cộng sản Hà Nội phải nặn óc tìm ra nguyên nhân và biện pháp để dập tắt mọi lửa biểu tình. Chắc họ đã nhận thấy ngoài những nhà trí thức mà cả nước đã biết tên, không ít người biểu tình kiên trì ở Hà Nội có gốc gác Nghệ An, Hà Tĩnh. Những người này không phải chỉ toàn là công dân Công Giáo. Nhiều người trong số họ là con cháu của những cán bộ và sĩ quan cao cấp đã tràn ngập Hà Nội từ khi “Bác” rời chiến khu về chiếm Bắc Bộ Phủ vào tháng 10 năm 1954. Thậm chí có cả những con dòng cháu giống như Cù Huy Hà Vũ (con của bộ trưởng Thông Tin Cù Huy Cận). Sau 1954, đa số dân Hà Nội có học thức và có máu mặt đã di cư vào Nam, cộng thêm hàng ngàn thanh niên Hà Nội đã bị “hy sinh” tại những tuyến đầu đánh nhau với quân Pháp. Trung đoàn Thủ Đô do Trung Tướng Vương Thừa Vũ dẫn về tiếp thu Hà Nội gồm toàn những dân quê của các tỉnh khác, trong đó không thiếu dân Nghệ An, Hà Tĩnh. Có thể nói đất kinh kỳ đã bị dân Nghệ Tĩnh tràn ngập. Giọng nói Hà nội mới đã bị lai giọng Nghệ Tĩnh với rất nhiều

dấu hỏi và dấu nặng. Bây giờ chính dân Nghệ Tĩnh Bình (Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình. Thành phố Vinh là thủ phủ của Nghệ An) lại dẫn đầu các cuộc chống đối. Đảng và nhà nước đau lắm, nhưng chẳng lẽ lại tái diễn trò “diệt tận gốc, tróc tận rễ” một thành phần nhân dân từng được coi là con cưng của mình. Vì vậy họ phải tìm những “anh có tóc” để nắm đầu trước.

Những anh có tóc trong cộng đoàn Vinh chính là những người trẻ Công Giáo. Họ là những người có học, đa số là sinh viên, trí thức. Vì thế họ có nhiều sáng kiến và kế hoạch hành động. Họ lại thừa hưởng tinh thần bất khuất của cha ông. Đánh ngoại xâm, họ cũng đi hàng đầu. Chống bất công và bạo quyền, họ không chịu ở hàng thứ hai. Họ lại có thêm niềm tin tôn giáo hướng dẫn lương tâm và trái tim của họ. Ở đâu có đấu tranh là có họ. Tòa Khâm Sứ, đất Thái Hà, dân oan Cồn Dầu, thấp nển cầu nguyện khắp địa phận Vinh và tại các nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội, Sài Gòn, biểu tình chống Trung Quốc..., chỗ nào họ cũng tham dự đông đảo và tích cực. Họ là những công dân bình thường, không phạm pháp, chỉ đấu tranh cho công lý và lẽ phải một cách hòa bình, không phải là những người gây bạo loạn. Khổ nỗi, cộng sản VN rất sợ công lý và lẽ phải nên nhắm mũi dùi khủng bố vào những người trẻ Công Giáo thuộc cộng đoàn Vinh. Họ bị kết án và bị bắt ở Hà Nội (Cù Huy Hà Vũ, Lê Quốc Quân), bị đánh bắt tinh ở Đồng Chiêm (Nguyễn Hữu Vinh), bị bắt cóc hàng loạt ngay tại quê hương bản quán, bị bắt cóc giữa Sài Gòn đô hội (Hồ Văn Oanh). Đừng quên rằng cộng đoàn Vinh

ở Sài Gòn cũng có khoảng 7,000 người. Cộng sản tưởng rằng đàn áp những người này sẽ có thể tận diệt mầm mống chống đối, sẽ làm cho hàng ngàn, hàng vạn người khác e sợ. Họ đã lầm và hãy chờ đợi những hậu quả không ngờ khác sẽ xảy ra.

Chúng ta có thể làm gì để giải thoát những người trẻ thuộc cộng đoàn Vinh bị bắt cóc một cách trắng trợn, vô luật lệ? Hãy thực tiễn nhìn nhận rằng chúng ta chẳng có thể làm gì ngoài việc lên tiếng tố tình đoàn kết liên đới với các nạn nhân, kêu gọi và vận động quốc tế can thiệp. Chính đồng bào Vinh ở trong nước sẽ tự cứu anh em bằng những hành động khôn ngoan và can trường của họ. Bỏn phận của chúng ta là phải ủng hộ cụ thể những hành động này.

Về phía hàng Giáo Phẩm VN, mọi người đều chờ đợi những phản ứng bằng lời nói và việc làm của Hội Đồng Giám Mục, nhất là của Giám Mục Nguyễn Thái Hợp, người vừa là giám mục giáo phận Vinh vừa là Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình của Giáo Hội CGVN. Cho đến nay (16-6-2001), việc xảy ra đã 16 ngày, chưa thấy GM Nguyễn Thái Hợp lên tiếng. Người ta hy vọng giám mục, sau khi đi làm “mục vụ hải ngoại” về, sẽ có thời giờ suy nghĩ, tính toán để hành động cách nào cho có hiệu quả. Ai cũng biết GM Nguyễn Thái Hợp là người chủ trương cộng tác để đem chế độ và Giáo Hội gần lại với nhau. Từ khi nhậm chức Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý Hòa Bình, GM Hợp đã nhiều lần lên tiếng can thiệp cho dân oan và trả lời những cuộc phỏng vấn với lời lẽ đê cao học thuyết xã hội Công Giáo, ghép vào những vấn đề thời

sự. Giám mục khôn ngoan chúng tôi đang làm bỏn phận, nhưng chỉ nói chung về nguyên tắc, không làm phật lòng bất cứ ai. Dân Công Giáo Sài Gòn đã biết chuyện tổ chức lễ ra mắt Ủy Ban CLHB tại Sài Gòn vào tháng 5 vừa qua. Dịp này, lập trường cộng tác và kéo hai bên lại gần nhau của GM Nguyễn Thái Hợp đã có dịp thử lửa với bản chất độc quyền và cung cách gia trưởng của nhà cầm quyền cộng sản. Họ đòi duyệt xét danh sách những người được mời tham dự, kể cả tên những người sẽ đặt câu hỏi trong các cuộc thảo luận ở các ủy ban. Họ kiểm duyệt gắt gao những bài tham luận, nhất là bài của Luật sư Lê Quốc Quân, thành viên Ban Chấp Hành của Ủy Ban CLHB giáo phận Vinh, dù bài này đã được nội bộ tự kiểm duyệt trước. Gần đến ngày khai mạc, họ yêu cầu Hồng Y Phạm Minh Mẫn rút lại quyết định cho mượn địa điểm tổ chức lễ ra mắt tại Trung Tâm Mục Vụ. Hồng Y yêu cầu họ cho văn thư viết về việc này. Họ không dám làm. Nhờ thế lễ ra mắt mới được tổ chức tại địa điểm như đã ghi trong thư mời. Hú vía! Qua vụ này, người ta thấy dù đối xử tử tế, thân thiện với nhà cầm quyền cộng sản cũng chẳng ăn thua gì. Tốt nhất là cứ giao hảo bình thường, cương quyết đòi quyền của mình và đòi hỏi mọi bên phải hành động theo đúng pháp luật. Không biết GM Nguyễn Thái Hợp có thấy vấn đề sáng hơn sau vụ này hay không? Chúng ta hãy chờ xem chủ chiên Nguyễn Thái Hợp sẽ bênh và cứu những con chiên trẻ trung và ưu tú của giáo phận Vinh như thế nào. Trách nhiệm nằm trên vai GM Nguyễn Thái Hợp. Không thể đổ cho ai khác.

(Xem tiếp trang 15)

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

LIỆU CHIẾN TRANH CÓ THỂ XẢY RA VÌ TRANH CHẤP Ở BIỂN ĐÔNG?

Ngày 10-8-2011, Trung Quốc cho chạy thử hàng không mẫu hạm Varyag được tân trang sau khi mua lại của Ukraine, một nước thuộc Liên Bang Xô Viết cũ. Đây là tàu sân bay đầu tiên của Trung Quốc. Dù Trung Quốc tuyên bố tàu này chỉ được dùng để huấn luyện, nhưng mọi quốc gia liên hệ với Biển Đông, kể cả Hoa Kỳ, đều ưu tư về ý đồ đe dọa và bá chủ Biển Đông của Trung Quốc.

Để đáp lễ, Hoa Kỳ đã đi một màn biểu diễn ngoạn mục hơn. Ngày 13-8, họ cho hàng không mẫu hạm chạy bằng nguyên tử George Washington tới bỏ neo ở sát ranh giới lãnh hải phía nam của Việt Nam, cách bờ biển VN 225 cây số, có khu trục hạm USS John McCain đi kèm để hộ tống. Tòa Đại Sứ Mỹ ở Hà Nội mời một số quan chức và nhà báo VN đi thăm và quan sát sinh hoạt trên mẫu hạm. Trước đó một ngày, 12-8, một hàng không mẫu hạm khác của Mỹ, USS Ronald Reagan, cũng ghé Hồng Kông và lưu lại 4 ngày. Chưa hết, hàng không mẫu hạm nguyên tử USS John Stennis cùng tất cả hải đội và các phi cơ hộ tống đang trên đường tới Phi Luật Tân để biểu dương lực lượng nhân dịp kỷ niệm 60 năm Hiệp Ước Phòng Thủ Hồ Tương Hoa Kỳ - Philippines. Trong khi Trung Quốc vẫn hô hoán Biển Đông là quyền lợi cốt lõi của họ và cho tàu hải quân tấn công tàu thuyền đánh cá và thăm dò dầu khí của Phi Luật Tân và Việt Nam, kể cả tại những địa điểm nằm sâu trong vùng biển đặc quyền của VN, tại sao họ không tấn công hoặc ít ra là phản đối sự hiện diện công khai của hải quân Hoa Kỳ trong vùng biển này? Phải chăng các anh Ba chỉ quen ăn hiếp mấy nước nhỏ yếu thế và e sợ

trước sự biểu dương hùng hậu của hải quân Hoa Kỳ? Qua sự việc này, người ta thấy còn lâu Trung Quốc mới thực hiện được tham vọng nuốt trọn Biển Đông.

Đối với Việt Nam, đòn hăm dọa mới nhất của Trung Quốc là cuộc điều quân gồm nhiều sư đoàn tới vùng gần biên giới Bắc Việt và mở những cuộc tập trận tại đó. Bắc Kinh muốn cho Hà Nội thấy là họ đã bố trí đầy đủ lực lượng quân sự cả ở biển lẫn trên đất liền. Nếu Hà Nội làm khác ý Trung Quốc, thí dụ ngả hẳn theo Mỹ và cương quyết đòi lại những đảo và vùng biển đã mất, các cuộc tấn công vào Việt Nam sẽ được khởi động lập tức với hai mặt giáp công. Như chúng tôi đã viết, chế độ Hà Nội đã nằm lọt trong vòng kiểm soát của Trung Quốc qua việc Trung Quốc gài người, và nhất là bằng những thỏa thuận ngầm dâng đất dâng biển. Trung Quốc muốn giữ VN trong vòng tay của mình. Hoa Kỳ thì muốn kéo VN ra khỏi ảnh hưởng Trung Quốc. Trong khi đó VN lại muốn đi hai hàng để vừa giải gỡ bớt sự lệ thuộc Trung Quốc vừa có thể dựa phần nào vào Mỹ để thủ lợi, không bị mang tiếng là hoàn toàn đi theo Mỹ và không bị mất đảng. Nội bộ đảng cộng sản VN rõ rệt chia hai phe: phe theo Tàu, phe muốn đi với Mỹ. Vì thế cả Tàu lẫn Mỹ đều muốn làm cho phe thân mình càng ngày càng có khả năng lấn lướt thêm. Khi tình hình Việt Nam và Biển Đông đang tròng tréo nhau như mớ bòng bong, liệu một cuộc chiến tranh có thể xảy ra ở vùng này được không?

Về phía Hoa Kỳ, họ chỉ muốn giữ nguyên trạng ở Biển Đông, nghĩa là họ được tự do đi tới đi lui bất cứ chỗ nào họ muốn. Họ không chấp thuận một cường quốc khác

độc quyền bá chủ Biển Đông và từ đó tạo ảnh hưởng chính trị và kinh tế trên các quốc gia trong vùng. Họ cũng tự cho mình có quyền lợi cốt lõi tại vùng này. Nếu ai đụng đến quyền lợi của họ, chắc chắn họ sẽ phản ứng theo kiểu “tiên lễ, hậu binh”. Bây giờ còn đang trong giai đoạn lễ, mới dàn trận ngoại giao và cân não, chưa tới lúc dụng binh. Bằng cứ là Phó Tổng Thống Hoa Kỳ Joe Biden vừa đi thăm Trung Quốc ngày 17-8-2011 để dò ý và nói nhiều thứ chuyện. Tổng Thống Benigno Aquino của Phi Luật Tân, một đồng minh thân thiết của Hoa Kỳ, cũng sẽ đi Bắc Kinh ngày 30 tháng 8 để nói chuyện phải quấy với các nhà lãnh đạo Trung Quốc. Trong khi tìm giải pháp ngoại giao thì phải có đồng minh tại địa phương (khối ASEAN), và phải có sức mạnh quân sự dàn sẵn để làm hậu thuẫn. Đó là lý do mấy anh Đông Nam Á được ve vuốt và cũng là lý do hiện diện của những pháo đài hải quân tân tiến nhất của Mỹ trong vùng tranh chấp ở Biển Đông vào lúc này.

Về phía Trung Quốc, mục tiêu tối thượng của họ là chiếm toàn thể Biển Đông. Nhưng muốn là một chuyện, có thực hiện được không lại là chuyện khác. Họ biết trước tham vọng của họ sẽ đụng với lực cản của Hoa Kỳ và sự chống đối của các nước khác quanh Biển Đông. Vì vậy Bắc Kinh dùng chiến thuật vừa dọa vừa từ từ gặm nhấm kiểu tằm ăn dâu. Họ dọa bằng cách phô trương tiềm năng quân sự. Trình diễn mẫu hạm vừa tân trang là màn dọa mới nhất. Họ dọa bằng cách đem đại quân đến đóng và tập trận gần biên giới Việt Nam. Ngoài ra họ kín hở tung ra những tài liệu về kế hoạch chi tiết xâm lăng VN bằng quân sự, kể cả kế hoạch tiêu diệt Hoa Kỳ bằng chiến tranh hóa học và sinh học.

(Xem tiếp trang 75)

CÁC CHIÊN TÔI

Biết Tôi

Phạm Minh Tâm

Trên trang thông tin điện tử của Tổng giáo phận Sài Gòn (WGPSG) ngày 30.7.2011 có loan tin về cái gọi là: **“Dự án tạo nguồn thu cho Tổng Giáo Phận TP. HCM tại khu vực nhà thờ Ngã Sáu.”**

Cho dù chỉ là một bản tin, nhưng một khi đã được đưa lên trang mạng này như thế thì chắc chắn từng chữ từng lời có thể coi là tiếng nói chính thức của chủ chăn, một dạng “Thư Mục vụ” của Tổng Giáo phận cũng không sai. Cho nên cũng đã có nhiều tiếng bác tiếng chỉ kèm theo những tiếng thờ dài ê chề của Dân Thiên Chúa. Tại sao vậy?

Chỉ cần đọc phần “mục vụ” quảng cáo rằng: ... *Từ sau năm 1975, đây là dự án quy mô đầu tiên của Tổng Giáo phận nhằm mục đích tạo nguồn thu cho những hoạt động mục vụ. Hội đồng Kinh tế của Tổng giáo phận giao cho Nhà thờ Ngã Sáu cùng Công ty Gia Bảo hợp đồng với Đông Phương Group thực hiện dự án này...* là những ai còn có chút lòng đạo đức tinh tuyền, còn có một niềm tin trong sáng sẽ thấy ngay phẩm cách thực của những người mang “sứ vụ rao giảng” kiểu này. Một Giáo hội với những bước khởi đầu bằng lộ trình dẫm ướt máu tử đạo của tiền nhân; rồi trải qua mấy thế kỷ gian truân được vun quén, bồi đắp và phát triển nhờ vào biết bao bàn tay gầy guộc của những tín hữu trung kiên bới đất nhật cỏ mà thành

Tổng giáo phận này, địa phận nọ song cho đến nay các xứ nghèo vẫn còn nhan nhản bên cạnh vô vàn vô số kẻ đói không có ăn, người bệnh tật thiếu thuốc nhưng lại có những người hạ bút viết lên câu văn mục vụ với lời lẽ: *“Công trình xây dựng này sẽ là Trung tâm Hội nghị và yến tiệc đạt tiêu chuẩn quốc tế với đẳng cấp 5 sao...”* mà xem ra vẫn dương dương tự đắc về việc đang làm là *...Nó không chỉ mang lại nguồn lợi thiết thực và ổn định lâu dài cho giáo phận cũng như cho Đông*

Viên đá đầu tiên xây dựng trung tâm hội nghị và yến tiệc. (Ảnh TGPSG)

Phương Group, mà chắc chắn còn tạo thêm việc làm cho nhiều người, góp phần xây dựng một xã hội tươi đẹp hơn...

Ngoài việc nghi ngại về Hội đồng Kinh tế của Tổng giáo phận này có được lập ra đúng theo các yêu cầu được quy định nơi các điều 492, 493, 494 của Giáo luật hay không thì đã có dư luận đặt dấu hỏi thêm về những tư cách pháp nhân khác là Công ty Gia Bảo và Đông Phương Group... để tạo thành lực lượng kinh tài cho Tổng giáo phận. Cứ nhìn

một số hình ảnh trong “bữa ăn thân mật” kết thúc buổi lễ làm phép viên đá đầu tiên với những tham dự viên gồm “ĐGM Phụ tá Phêrô Nguyễn Văn Khảm, cha Tổng Đại diện, các cha Hạt trưởng, các linh mục tu sĩ và khoảng 100 khách tham dự. Đặc biệt đến trong buổi lễ còn có Ông Nguyễn Thành Tài, Phó Chủ Tịch UBND.TP.HCM” thì ai cũng biết “mục vụ tạo nguồn thu” này đang đi về đâu. Giả dụ nếu như thánh Tô-ma sống lại, chắc ngài phải sửa câu nói trước thành “phải cho tôi dự phần vào công trình xây dựng trung tâm hội nghị và yến tiệc đạt tiêu chuẩn quốc tế với đẳng cấp 5 sao này thì tôi mới tin”. Còn nữa, chắc vì thấy xã hội Việt Nam hiện nay vẫn chưa đủ các dịch vụ tươi mát nên Tổng giáo phận mới phải xây dựng thêm để **góp phần xây dựng một xã hội tươi đẹp hơn...**

Ít tháng trước đây, trong nội tình Dân Chúa Việt Nam có một thư ngỏ được phổ biến rộng rãi với tên gọi **“Lá thư Mùa Chay 2011”** gửi đến toàn bộ các giám mục, các linh mục và quý vị nào quan tâm tới đời sống Giáo hội được ký tên dưới danh xưng “một nhóm tín hữu”. Đây không phải là thư nặc danh mà là thư không ký rõ tên họ như lời những người viết đã xin lỗi ngay dòng mở đầu *“...không ký tên để tránh cho quý đức cha khỏi mất giờ tìm hiểu, bận tâm bình phẩm về người viết mà quên đi nội dung của lá thư. Chúng*

con nghĩ ai viết không quan trọng cho bằng viết gì? Đúng sai? Có không? Nên chăng? v.v.

Lý do viết bức thư dài 6 trang giấy khổ A4 này, nhóm tín hữu đã thẳng thắn ...kinh trình quý đức cha một số ý kiến, nhận định mà chúng

DHY làm phép viên đá đầu tiên (Ảnh TGPSG)

con thu nhận, nghe được từ nhiều người, có thực, có kiểm chứng, đặc biệt trong giới giáo sĩ, tu sĩ cũng như một số vị trí thức Công Giáo ưu tư về đời sống của một số Giám mục, cũng như mong muốn quý đức cha “có vấn đề” điều chỉnh lại cuộc sống để cho Giáo hội được tốt đẹp hơn... Và với mục đích để cho Giáo hội được tốt đẹp hơn, nhóm tín hữu này mới chỉ tạm đề cập đến tám chủ chẵn mà họ biết về các sự thật đã kiểm chứng. Tuy nhiên, lại có những tín hữu sau khi đọc thư này thì phản nản rằng có nhiều chủ chẵn còn có những sự thực đáng khùng bố tinh thần hơn nữa mà thư này chưa nói hết...

Giờ đây, đọc bản tin của Tổng giáo phận Sài Gòn (WGPSG) về Dự án tạo nguồn thu cho Tổng Giáo Phận TP. HCM tại khu vực nhà thờ Ngã Sáu này, người viết mới thấy một việc làm cấp thiết là giáo dân đã đến lúc, cho dù cũng hơi muộn, rất cần và cần phải tìm hiểu để biết rõ thêm nữa về các chủ chẵn Việt Nam hiện nay; về những gì đã qua, đang diễn ra và sẽ xảy đến mà nếu cộng đồng Dân Chúa Việt-Nam không

cảnh giác tất sẽ bị rơi vào vòng đọa lạc tâm linh.

Chẳng hạn, một linh mục chia sẻ: “Lúc này người ta nói nhiều đến Giáo hội tự trị bên Trung quốc, đến sự phá sản của đường lối chặn dặt của Hội Đồng Giám Mục Việt-Nam.

Ngay đến tờ Công giáo & Dân tộc cũng hăng hái đưa tin về mấy vụ phong giám mục bất hợp pháp kiểu như muốn nói với mọi người thấy chưa bên Tàu có Giáo hội tự trị, không phải như bên Việt Nam mình đâu. Vấn đề ở chỗ chuyện bên Tàu thì rành rành

ra đó, nhưng chuyện bên ta vì không “rành rành” nên nguy hiểm hơn bội phần. Giám mục của chúng ta sang Roma thì từng phục Đức Giáo hoàng, về đến nhà thì rậm rạp đi theo đảng. Đúng là cái tội mà các ngôn sứ ngày xưa gọi là làm điếm. Đây là cái nguy cơ làm đạo Chúa Ki-tô không chỉ biến dạng mà biến chất luôn. Chẳng lẽ Chúa để chúng ta vừa mất nước, vừa mất đạo...”

Rồi đến một giáo dân, chẳng những thuộc thành phần trí thức mà còn là con đức cha, cháu viện-phụ, vẫn kiên tâm lúp xúp theo sau các đảng để cùng nhai cục kẹo cao su đối thoại và hợp tác suốt 36 năm nay mà bây giờ xem ra cũng đã thấy vừa nhạt

vừa môi miệng, đã chia sẻ thêm vào câu nói trên là “Dĩ nhiên đó là một nguy cơ cần cảnh giác. Trong quá khứ thì điều này khó xảy ra cho dù nhà nước cũng rất muốn, vì những linh mục bị “dụ dỗ” còn biết giữ mình, nhất là còn các bề trên có

thái độ dứt khoát. Nay thì tín hữu đã ý thức hơn nhưng hoàn cảnh lại có những điều kiện mới và mô hình của một giáo-hội tam tự của Trung cộng cũng là một hấp dẫn với một số ai đó. Số linh mục bê bối thì nhiều hơn và cũng có thể có những cá nhân muốn phiêu lưu hoặc đang bắt mẫn muốn đập phá.”

Hai suy nghĩ của hai người cùng chung một Chúa, một đức tin và một Phép Rửa tuy có khác về tâm thức phân định nhưng có thể lấy đó như dấu chỉ của một ý thức đang chuyển mình; một tín hiệu đáng mừng cho Hội thánh Chúa song lại là sự báo động đối với hàng ngũ giáo sĩ đang giữ những vai trò lãnh đạo mà vẫn còn quen thói đùng đỉnh bước đi trên lối mòn thời Trung cổ để mặc Đức Ki-tô tiếp tục chịu đóng đinh vì cái cung cách luôn luôn sống như là chẳng quan tâm gì tới những nhu cầu của xã hội.

Vì vậy, khi người tín hữu đặt vấn đề cần phải tìm hiểu, quan tâm đến chủ chẵn mình không có nghĩa là để buoi móc hay chỉ trích một số cá nhân các giám mục không sống đúng nhân cách của mình; song

Tôi biết các chiên tôi và các chiên tôi ... (Ảnh TGPSG)

trong đó còn có cả mục đích tốt là nhận ra chân dung đúng mực của những vị chủ chẵn đích thực để noi theo. Nghĩa là, tất cả phải được dựa trên huấn giáo của Hội thánh Tông truyền. Bởi vì cho dù là kẻ bệnh hay người chống mà chỉ hành động vì

cảm tính, không biết tới lý và tình, không biết luật lệ và đường lối của Giáo Hội thì chưa thể coi là giáo dân trưởng thành.

Điều đáng nói và đáng trách là không phải các giám mục không nhìn ra vấn đề như nhiều thành phần linh mục và tín hữu trong Dân Chúa đã nhìn ra. Bởi vì, cho dù ngay cả những người không phải là những nhà khoa bảng, những nhà trí thức đúng nghĩa, nhưng chỉ cần có ăn, có học, tức là có khả năng suy nghĩ là phải nhận ra vấn đề rồi; huống chi đây lại còn là những người được dạy dỗ từ trong một cơ chế có nền thần học và giáo lý nhân bản để mang chức thánh. Chung quy chỉ vì họ đã bị chính quyền vô hiệu hóa bằng đủ cách, đủ kiểu, kể cả chuyện “đàn bà” mà như cách nói của dân gian xưa nay là “ăn của chùa nên ngọng miệng”. Thành ra trước những khó khăn của Giáo hội, những “lem nhem” của đồng môn đồng viện, những oan khổ của đồng bào và thậm chí ngay cả nguy cơ “vừa mất nước, vừa mất đạo...” thì các vị đã chọn thái độ tốt nhất, giải pháp hay nhất là cứ lờ đi, làm như không có vấn đề. Cùng cực lắm thì tìm cách chống chế ...

Chẳng hạn, khi trả lời một tín hữu hỏi rằng tại sao Hội Đồng Giám Mục Việt Nam không lên tiếng về hàng loạt những sự việc bất công đã xảy ra nơi này nơi khác ...thì một giám mục đã quanh co, vạy vẹo rằng “xã hội này chỗ nào chẳng có bất công, lúc nào chẳng có vấn đề... vậy thì không lẽ phải lên tiếng suốt ngày này qua tháng nọ ..!!!” Rồi “ngài” còn thêm “đất nước này bây giờ đầy ảnh hưởng của Tàu, ngay cả lãnh vực tôn giáo cũng có họ chen vào xui nguyên giục bị cho nên ai dám bảo đảm những biến cố Thái

Hà, Đồng Chiêm... vân...vân... là không có bàn tay họ... Nếu lên tiếng là mắc mưu sao.” Khi còn sống trong lẽ đạo thì đổ mọi sự cho ma quỷ thờ đuôi vào, bây giờ đi theo đường lối đảng thì lại bị Tàu ám mà chẳng bao giờ đủ lương thiện để xét tạt mình. Hoá ra không phải chỉ như nhận xét nêu ở trên là: *Giám mục của chúng ta sang Roma thì tòng phục Đức Giáo hoàng, về đến nhà thì rầm rập đi theo đảng. Đúng là cái tội mà các ngôn sứ ngày xưa gọi là làm điếm...* mà còn cho tín hữu một kinh nghiệm là giám mục bây giờ nếu không nói dối thì cũng là nói quanh, đen trắng khó lường.

Hình ảnh cụ thể của” trung tâm yến tiệc”
(Ảnh WTGPSG)

Sách Cổ-học Tinh-hoa có câu chuyện kể rằng: “Một hôm trời nắng Dương Bồ đi chơi. Khi ở nhà ra thì mặc áo trắng; đi được nửa đường gặp trời mưa, quần áo ướt hết mới vào ẩn mưa ở nhà bà con. Người ấy thấy Dương Bồ ướt cả cho mượn cái áo thâm. Một lúc trời tạnh, Dương Bồ mặc áo thâm về nhà. Con chó trông thấy, vừa cắn vừa xua đuôi. Dương Bồ giận toan cầm gậy đánh. Anh là Dương Chu chạy ra bảo “Đừng đánh nó làm gì! Nó đuôi như thế cũng phải. Giả sử con chó trắng nhà ta, lúc đi thì trắng, lúc về thì đen, phỏng em có lấy làm lạ mà không ngờ được không?” Rồi bên dưới câu chuyện lại có ghi lời bàn rằng: “Lúc đi mặc áo trắng, lúc về mặc áo thâm,

chính mình không biết mình thay đổi, con chó thấy khác thì xua đuôi. Mình đánh nó chẳng hoá ra làm làm ru! Lỗi tại mình thay đổi không tại con chó cắn xằng. Vậy nên ở đời khi mình làm điều gì khác thường, mà người ta không rõ, thì tất nhiên người ta bàn trái bàn phải. Nếu mình không tự xét mình thay đổi hay, hay dở, chỉ biết trách người nghị luận nọ kia, thì chẳng khác nào như Dương Bồ đánh chó trong truyện này”

Mẫu chuyện cũng như lời bàn ở trên trong sách Cổ-học Tinh-hoa đối với người quân tử và bậc trí giả xưa hoặc với những người có lương tâm cương trực, có tu đức vững vàng và có đảm lược của người lãnh đạo, nhất là lãnh đạo tinh thần, ngày nay thì quả là tấm gương cần phản chiếu; là mặt nước trong để tự soi bóng mình. Còn đối với đa số các giám mục Việt Nam theo cách “xem quả biết cây” về sự vụ rao giảng bấy lâu nay thì phải chăng đã đến lúc chúng ta cần thẳng thắn trao đổi với nhau xem có thực là các giám mục không biết

như vậy là họ đã sống hai mặt vì không nhìn ra vấn đề như lời phân tích ở trên nên cứ tà tà cho xong hay là quý vị cũng biết hết song đây là hướng đi tới đã cam tâm chọn lựa?

Điều quan trọng, có lẽ chúng ta phải nghĩ tới một cái gì đó bi thảm hơn là cái mô hình về một giáo hội tam tự bên Trung cộng. Bởi vì những chữ tự trị, tự chủ và tự quản nếu đến hồi phải chịu cảnh mặt vận cùng đường mà có thì cũng chỉ là trên lý thuyết để yêu sách với Vatican mà thôi, chứ trên thực tế đã kinh qua của mấy chục năm nay thì ai trị, ai chủ và ai quản đã hai năm rõ mười rồi.

6/8/2011 ■

Tôi Đi Dự Phiên Tòa Phúc Thẩm CÙ HUY HÀ VŨ

Nguyễn Hữu Vinh

Tôi đi dự phiên tòa lịch sử

Trong lịch sử thế giới cũng như dân tộc này, đã có nhiều phiên tòa đi vào lịch sử còn ghi lại đến tận hôm nay. Tôi tin rằng phiên tòa này cũng sẽ được ghi vào lịch sử của đất nước, của dân tộc về một thời kỳ: Thời kỳ Việt Nam có “nhà nước pháp quyền Xã hội chủ nghĩa”.

Tôi có may mắn được vào dự phiên tòa lịch sử này một cách hết sức ngẫu nhiên. Điều này không chỉ làm ngạc nhiên những người bạn, những người thân mà ngay cả tôi cũng không kém, kể cả khi đã ở trong tòa.

Sáng 02/8, tôi và vài người bạn lên nhà chị Dương Hà định để cùng đi ra xem quang cảnh phiên tòa vì biết rằng phiên tòa công khai này chỉ dành cho một ít người được chọn. Cái quyền cơ bản đó đã nghiêm nhiên không còn khi tòa án xét xử những vụ án như vụ máy cục gạch của giáo dân Thái Hà, vụ sơ thẩm Cù Huy Hà Vũ... Đến nơi, chị Dương Hà bảo: cả gia đình có 13 người muốn vào dự, thế nhưng họ chỉ cấp cho có 3 giấy ra vào tòa. Một giấy dành cho ông chú Cù Huy Thước, một giấy của chị, còn một giấy nữa là của cháu Hiếu, nhưng chị cứ phân vân có nên để cháu Hiếu chứng kiến cảnh đau lòng này không. Hay Vinh

LTS.- Trong một trường hợp hi hữu, trước hết có thể là may mắn được gặp Ls Dương Hà để bà nhường tâm giáp phép dành cho người con trai, và cũng có thể được sự mặc nhiên dung dưỡng của một hoặc nhiều người “phản tình” trong hàng ngũ CA/CS cơ động có nhiệm vụ kiểm soát những người vào dự khán phiên tòa, mà nhà báo JB. Nguyễn Hữu Vinh đã có mặt trong vụ xử phúc thẩm TS Cù Huy Hà Vũ hôm 02-8-2011 vừa qua tại Hà Nội. Và nhờ thế chúng ta có được bản tường trình chi tiết phơi bày bộ mặt thật man rợ của phiên tòa lịch sử này. Mời độc giả theo dõi phần đầu bản tường trình dài của tác giả Nguyễn Hữu Vinh từ Hà Nội gửi ra. Phần thứ hai cũng là phần kết thúc sẽ được đăng tiếp trên ĐĐGD số 119 phát hành tháng 10-2011

vào tòa với chị?

Sáng dậy lúc ra đi, trời mưa nhỏ nên tôi chỉ mặc quần soóc, áo phông, chân đi dép lê cho tiện, đến khi này mới khó xử, vậy là phải vội vàng điện về nhà để đưa em mang ngay lên cho bộ vét và đôi giày, mười lăm

Giấy mời dự phiên xử CHHV

phút sau, nhu cầu được đáp ứng. Thế là tôi đi.

Khỏi phải mô tả cảnh ngăn chặn bên ngoài, ngay tại cổng tòa ngoài đường, một tốp cảnh sát hình như được huy động quá vội vàng hoặc cầu thả, hoặc trá hình nên không có biển tên trên ngực chặn chúng tôi lại đòi giấy tờ. Chúng tôi phản đối: “Giấy tờ không phải để xuất trình ở đây, mà các anh là cảnh sát, biển tên ở đâu, ăn mặc đúng điều lệnh khi làm việc thế này à”? Nghe nói thế một người vội vàng móc biển tên ra đeo lên ngực, nhưng những người đứng trước cổng tòa vẫn thế,

một người mặc thường phục mà tôi thường thấy trong các phiên tòa xăng giọng: “Không cần biển tên”. Tôi hỏi: “Phiên tòa công khai, chúng tôi vào dự tại sao ngăn chặn? anh ta đáp: “Thì cũng phải có quy định của tòa”. Tôi nói: “Sao ngay tại cổng này không có bảng quy định nào mà anh lại chặn”? Anh ta không thể trả lời.

Vào cổng tòa, tôi gặp một công an tên giáo tên là Sơn, anh ta hỏi: “Ông Vinh đi vào đây làm gì”? Tôi đáp: “Tôi đi dự phiên tòa công khai” - “Ông có giấy không đưa tôi xem”? anh ta hỏi. Tôi đáp: “Tòa xử công khai cần gì phải giấy, mà có giấy cũng không phải để đưa cho anh xem, vì đây đâu phải nhiệm vụ của anh”. Anh ta nói: “Sẽ có người hỏi để xem giấy của ông”.

Người chỉ đạo bên ngoài, đám công an không đeo bảng tên và công an Sơn đứng xa xa

Trên đường ra tòa

Quả nhiên vậy, khi mọi người lục tục kéo vào qua cổng an ninh, một người vừa được anh công an tên Sơn thăm thì vào tai và chỉ trở tôi lập tức chặn tôi lại: “Giấy đâu”? Tôi đưa giấy ra vào, anh ta cầm và chung hứng, một lúc sau hỏi tiếp: “Thẻ đâu”? Tôi đáp: “Tôi không phải là nhân viên ở đây, nên không có thẻ và chỉ cần giấy ra vào này tôi có thể ra vào”. Anh ta hỏi: “Chúng mình nhân dân đâu?”. Tôi đưa chứng minh nhân dân, anh ta hỏi ại: “Thẻ đâu”? Tôi nói với anh ta: “Anh đừng có quay, anh đòi giấy, tôi có giấy, anh đòi thẻ tôi không là nhân viên ở đây nên không có thẻ thì anh đòi giấy chứng minh nhân dân, tôi đưa anh thì anh lại đòi thẻ, chắc lát nữa anh đòi giấy khai sinh hoặc bằng lái xe chắc? Với cái giấy này, có dấu đỏ, nó có giá trị gì không”?

Cũng lúc đó, một người mang bảng trên ngực ghi Ban Tổ chức đi qua, tôi hỏi: “Tôi có giấy này, có vào tòa được không”? Người đó trả lời: “Có giấy này là vào được”. Vậy là anh ta phải để tôi vào tòa.

Vào tòa

Trong tòa, ngoài khu vực dành cho Hội đồng xét xử (HĐXX), các luật sư và bị cáo, phía dưới có ba dãy ghế mỗi dãy có 8 hàng, mỗi hàng có 12 chiếc, vị chi là 96 chỗ. Trong đó theo chị Dương Hà cho biết thì một số là cán bộ thường nơi chị ở, còn lại là những gương mặt trẻ già được cấp giấy màu hồng. Ngồi bên tôi là một cậu trẻ măng, tôi hỏi cậu làm ở đâu thì cậu nói làm công nhân, nhà ở Hai Bà Trưng, tôi hỏi làm công nhân gì thì cậu ấp úng. Thế nhưng, cậu nói chuyện cơ quan với một cậu bên cạnh cầm trên tay tập “Tập huấn nghiệp vụ khóa 7” thì tôi hiểu cậu đã không dám nói thật. Điều lạ là ngay chính những người dự tòa như thế này, họ cũng đã có tâm trạng không

minh bạch.

Gần 8 giờ ông Vũ được dẫn giải ra tòa, lần này ông mặc áo sơ mi, cổ không đeo cà vạt, chân đi giày. Trước khi phiên xử bắt đầu, chị Dương Hà và luật sư của bị cáo đề nghị cho ông được đeo cà vạt vì ông chưa phải là tội nhân. Yêu cầu này không được chủ tọa phiên tòa đáp ứng và nói rằng: “Vấn đề ăn mặc là do nơi trại tạm giữ”. Như vậy là ông Vũ đã không được đeo cà vạt trước tòa như lần trước với hình ảnh hiên ngang.

Một CS đang đeo lại băng tên

8h15, phiên xử bắt đầu.

Chủ tọa phiên tòa là Chánh án Nguyễn Văn Sơn, hai thẩm phán là Nguyễn Huy Chương và Nguyễn Đức Nhận, phía Viện Kiểm sát có ông Nguyễn Thanh Văn và Lê Hồng Tuấn. Phía bên bị cáo có 4 luật sư: Trần Quốc Thuận, Trần Đình Triển, Trần Vũ Hải, Vương Thị Thanh. Phía người nhà có ông Cù Huy Thước, chị Dương Hà và tôi. Phần còn lại là những người xa lạ.

Thủ tục ban đầu là kiểm tra căn cước bị cáo, ngay sau khi được mở còng số 8, Cù Huy Hà Vũ giơ tay lên cao hình chữ V, các ngón tay hình chữ V và quay lại phía chúng tôi:

“Chào tất cả mọi người. Dương Hà, anh yêu em”.

Phản khai nhân thân, Cù Huy Hà Vũ đọc trích ngang lý lịch của mình bị sa thải khỏi Bộ Ngoại giao vì kiện Thủ tướng, tiếp đó ông phản

đổi việc nêu nhân thân của ông trong bản án nói đến hai con nhưng không nói rõ tên hai con, “đã nêu thì phải có tên tuổi đầy đủ”.

Ngay từ đầu phiên tòa, Cù Huy Hà Vũ yêu cầu:

- Thay đổi toàn bộ Hội đồng xét xử vì tất cả đều là đảng viên ĐCS, mà cáo trạng có nói đến việc ông đã phủ nhận sự lãnh đạo của ĐCS. Vì thế, việc dùng các đảng viên ĐCS để xử ông là việc không khách quan.

- Điều thứ 2, ông Vũ nói về vai trò của Viện Kiểm sát nhân dân gồm có 2 chức năng vừa truy tố vừa kiểm sát xét xử, như vậy là vừa đá bóng vừa thổi còi sẽ dẫn đến không khách quan trong quá trình xét xử.

- Vấn đề thứ 3, ông nói: “Tôi có chuẩn bị bản tự bào chữa cho mình bằng văn bản, có các tài liệu khác như các bộ luật, nhưng hiện nay cảnh sát dẫn giải vẫn đang giữ của tôi, yêu cầu trả lại tôi để tôi thực hiện quyền tự bào chữa của mình”.

Nhưng, yêu cầu đó không được chủ tọa trả lời mà chủ tọa lại đọc một điều trong bộ luật quy định tại tòa về việc luật sư tiếp xúc bị cáo và giải thích về điều đó.

LS Trần Đình Triển phản ứng ngay: Yêu cầu Chủ tọa phiên tòa không suy diễn và yêu cầu Chủ tọa phiên tòa đọc đúng quy định của luật và ông nói: “Nếu với trình độ của chủ tọa đọc luật cũng sai như thế này, thì yêu cầu thay đổi Chủ tọa phiên tòa”.

LS Trần Vũ Hải có ý kiến tiếp theo nhất trí với LS Trần Đình Triển về việc yêu cầu thay đổi Chủ tọa phiên tòa. Ngoài ra, LS Trần Vũ Hải cũng gửi bản kiến nghị của công dân gửi QH nước CHXHCN VN đến Tòa, văn bản của Văn phòng Cù Huy Hà Vũ đã gửi QH luật sư cũng đã gửi đến Tòa và yêu cầu:

- Triệu tập Chủ tịch Quốc hội để trả lời về điều 88 Bộ luật Hình sự.

- Phiên tòa xét xử công khai, mọi người đều có quyền được tham dự, gia đình Cù Huy Hà Vũ có 13 người và bạn bè gồm 20 người đã đề nghị được tham dự phiên tòa, yêu cầu Tòa tạo điều kiện cho họ.

Luật sư Vương Thị Thanh đề nghị:

- Đề nghị HĐXX triệu tập Chủ tịch nước, Tướng Hoàng Công Tư, chị Lê Nguyễn Như Quỳnh, Đài Tiếng nói Hoa Kỳ, RFA...

- Cung cấp cho ông Vũ 10 tài liệu mà Tòa sơ thẩm đã dùng làm căn cứ kết tội ông.

- Yêu cầu Tòa cung cấp giấy bút cho ông Vũ để ông tự bào chữa cho mình.

- Yêu cầu có vật chứng là hai bao cao su đã qua sử dụng.

- Yêu cầu Tòa công bố toàn văn các tài liệu.

- Trước khi nói lời sau cùng, phải để ông Vũ đọc bài tự bào chữa của ông.

- Không hạn chế thời gian tranh luận của luật sư.

- Thư ký phiên tòa phải ghi đầy đủ những diễn biến trong phiên tòa, vì phiên sơ thẩm thư ký Tòa đã bỏ qua nhiều tình tiết.

- Yêu cầu chủ tọa cho Cù Huy Hà Vũ thất cả vật vì ông chưa phải là tội phạm và cung cấp cho ông 10 đầu tài liệu...

Luật sư Trần Quốc Thuận có ý kiến:

- Đồng ý với các đề nghị của các luật sư

- Cán bộ, công nhân viên chỉ được làm những gì pháp luật quy định, còn nhân dân được làm những việc pháp luật không cấm.

- Nộp danh sách Kiến nghị trả tự do cho Cù Huy Hà Vũ và bản kiến nghị 12 điểm của LS về phiên tòa xét xử sơ thẩm.

Sau khi các luật sư nêu ý kiến của mình, Chủ tọa phiên tòa nói:

“Hội đồng sẽ xem xét các đề nghị của luật sư”.

Cù Huy Hà Vũ yêu cầu:

- Hoãn phiên tòa vì tại đây không có các nhân chứng như Đài VOA, RFA, phóng viên Trâm Oanh, Bauxite VN... như vậy là phiên tòa sẽ thiếu các nhân chứng.

- Yêu cầu triệu tập vợ và các con, vì đó là người có nghĩa vụ và quyền lợi liên quan.

- Chủ tọa phiên tòa đã nói nhưng không đúng theo luật.

- Đề nghị hoãn phiên tòa vì tòa đã không cấp giấy cho LS Nguyễn Thị Dương Hà từ vụ sơ thẩm. Nếu vụ sơ thẩm đã từ chối, giờ vụ phúc thẩm cũng từ chối là không không đúng luật.

Hai LS Trần Vũ Hải và Trần Đình Triển

- Yêu cầu Tòa cung cấp đơn và tài liệu kháng cáo.

Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân:

- Căn cứ các điều luật 42,45, bộ luật TTHS, Vũ đề nghị đọc toàn văn...

- Trong quá trình tham gia vụ án, LS Hà đã vi phạm.

- Những người như Hoàng Công Tư, Lê Nguyễn Như Quỳnh không phải là nhân chứng vụ án.

- Bị cáo thừa nhận trả lời các đài, báo liên quan đến An ninh Quốc gia nên không cần triệu tập.

Trong quá trình đó, đại diện Viện Kiểm sát đã nổi nóng, phát biểu tự do không cần chủ tọa cho phép, lập tức được ông Vũ nhắc nhở “Hãy bình tĩnh”. Cũng như khi một

vị thuộc Viện Kiểm sát phát biểu giọng nói áp úng, ông Vũ nhắc ngay và đề nghị nói to, nói rõ để còn nghe, đàng hoàng đồng đặc lên không việc gì phải áp úng... làm cả phòng xử ồ lên cười, bớt đi phần căng thẳng trong tòa.

Cù Huy Hà Vũ giơ hai tay hình chữ V: “Chiến thắng, chiến thắng cuối cùng”.

Hội đồng xét xử tạm nghỉ vào phòng nghị án để xem xét.

Mọi lời phát biểu, tranh tụng hoàn toàn dưới sự điều khiển của Chủ tọa phiên tòa. Mà chủ tọa phiên tòa thì ngay từ đầu phiên tòa đã thể hiện thái độ không muốn mất nhiều thời gian.

Ở đây, tôi cố gắng trình bày cụ thể và chỉ tiết những điều đã xảy ra tại phiên tòa cách khách quan nhất mà mình đã nhớ và ghi chép lại được. Vốn không phải là luật sư hoặc có quyền tranh tụng, tôi chỉ biết ngồi nghe và ghi chép lại những gì mình thấy, nghe và gặp. Cũng có thể có những câu nói quá dài, nghe, ghi không kịp nhưng những yếu tố cơ bản thì đã ghi lại.

Còn việc bình luận, đánh giá về phiên tòa công khai này sẽ phụ thuộc quan điểm của mỗi người khác nhau.

Trong quá trình nghỉ để Chủ tọa phiên tòa xem xét các yêu cầu của các luật sư, tại một dãy ghế của phòng tạm nghỉ phía ngoài, mấy bà đang ngồi nói chuyện trao đổi với nhau. Câu chuyện có vẻ nghiêm trọng và đầy bí ẩn. Có lẽ đây là đám mây công dân đặc biệt của Phường nơi bị cáo cư trú thì phải. Khi tôi đi vệ sinh ngang qua nghe một bà hùng hồn, vẻ hiểu biết: “Luật sư người ta đề nghị thế là đúng luật đấy, đúng quá đi chứ, yêu cầu chính đáng đó nhất định tòa phải nghe rồi”.

(Xem tiếp trang 102)

Công Hàm 1958 của Phạm Văn Đồng

Theo “Lý Giải” Của Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam

Lê Thiên

Tình hình tranh chấp chủ quyền trên hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa và khu vực Biển Đông càng ngày càng phức tạp và gay gắt do Trung Cộng không ngừng ngang ngược tuyên bố chủ quyền của họ trên hai quần đảo và khu vực ấy là điều không tranh cãi.

Việc Trung Cộng xua quân bắn giết chiến sĩ hải quân VNCH để cướp đoạt Hoàng Sa vào đầu năm 1974, rồi giết chết hải quân CSVN để chiếm cứ một vùng thuộc quần đảo Trường Sa vào năm 1988 đã làm cho người dân Việt Nam không còn kiên nhẫn chịu đựng được nữa.

Dân Hà Nội và Sài Gòn trong đó có cả nhiều nhân sĩ trí thức đã liên tục xuống đường thực hiện 10 cuộc biểu tình trong một thời gian ngắn (cuộc biểu tình thứ 10 diễn ra ngày 14/8/2011) chống cuộc xâm lăng của Trung Cộng, dứt khoát đòi “Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam.” Oái oăm thay! Nhà cầm quyền CSVN chẳng những không đứng về phía nhân dân giành lại chủ quyền của Việt Nam trên hai quần đảo trên, mà còn tung Công an Mật vụ hung hăng khiêng, kéo, xô, đẩy, bắt bớ, đánh đập tàn nhẫn và cả bỏ tù một số người bày tỏ lòng yêu nước của mình. Với hai cuộc biểu tình sau cùng (9 và 10), CSVN đã thay đổi chiến thuật: Thay vì bắt bớ ồn ào, CSVN dung lối bắn sê, cũng gọi là bắn tĩa... từng mục tiêu, từng trường hợp.

Trong khi đó phía Trung Cộng cứ lâu lâu lại hâm nóng tình hình bằng cách phơi bày cái Công hàm

Ngoại giao năm 1958 của Thủ tướng CSVN Phạm Văn Đồng như là bằng cứ hiển nhiên chính quyền CSVN xác nhận chủ quyền “không tranh cãi” của Trung Cộng trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Phía nhà cầm quyền CSVN từ trước đến nay vẫn im thin thít về Công hàm trên và cũng im lặng hoặc chỉ tuyên bố ỡm ờ với thái độ hống hách, ngạo mạn cùng các hành vi thô bạo của Trung Cộng đối với người dân Việt, cụ thể là ngang nhiên cắt đứt dây cáp tàu thăm dò khoáng sản của VN hoặc dùng vũ lực uy hiếp ngư dân chất phác chỉ biết cặm cùi kiếm sống ngay trên vùng biển thuộc về Việt Nam được quốc tế công nhận. Thậm chí lớn giọng đe to búa lớn hăm he đủ thứ.

Nhân một bài báo, thử bàn về cái Công hàm 1958

Ngày 20/7/2011 có lẽ là lần đầu tiên người dân Việt đọc một bài báo chính đồng bàn về Công hàm trên. Bài báo có nhan đề “*Công hàm 1958 với chủ quyền Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam*” do “Nhóm Phóng viên Biển Đông” viết, đăng tải trên báo Đại Đoàn Kết (ĐĐK) của Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam (MTTQVN).

Trong cuộc họp đầu tiên của Quốc hội CSVN khóa XIII, một đại biểu, “ĐB Trần Quang Chiêu (Nam Định) than, Biển Đông là vấn đề chủ quyền quốc gia, là câu chuyện toàn vẹn lãnh thổ, gắn với xương máu của nhân dân, ‘sao thông tin lại chậm quá’.”

Ông Chiêu nói thêm: “Thời gian qua, tình hình Biển Đông nóng

như vậy, nhưng thông tin chính thống chưa kịp thời như thực tế diễn ra. Nếu báo chí có đưa đủ về Biển Đông cũng là báo ngành, báo hội, báo đoàn thôi. Ông đơn cử, “*Công hàm 1958 của cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng Trung Quốc nói lâu rồi. Nhưng ta thì mãi tới gần đây, cũng chỉ có tờ Đại Đoàn Kết đưa.*” (Vietnam Net 05/8/2011).

Còn theo Sài Gòn Tiếp Thị ngày 07/8/2011, “cho rằng vấn đề Biển Đông là một cơ hội để Chính phủ đo được lòng tin của dân, nhà sử học Dương Trung Quốc tỏ ra không bằng lòng khi tại kỳ họp lần này, cả Chính phủ, Quốc hội đã không để dân được biết, không đặt vấn đề Biển Đông đúng tầm mức của nó.

Trước khi soi xét cách lý giải bài báo của Mặt Trận Tổ Quốc CSVN liên quan tới Công hàm 1958, chúng ta cùng xem lại nội dung Công hàm và hoàn cảnh đã đẻ ra nó.

Cái Công hàm ấy rõ ràng đã minh danh chối bỏ (không nhìn nhận) quyền sở hữu chủ của quốc gia đối với tài sản máu xương thiêng liêng vô cùng trân quý của cả dân tộc, và đằng sau sự chối bỏ ấy là hành vi phản bội tổ tiên, tổ quốc, phi báng dân tộc, bất trung, bất nghĩa và bất hiếu với các bậc tiền bối! Một hành động phản quốc có tính toán, có mưu lược từ một bè đảng vô tổ quốc!

Thật ra, cá nhân Phạm Văn Đồng (PVD) chỉ là kẻ thừa hành, vai Thủ tướng của PVD chỉ là vai tuồng! Bộ Chính Trị (BCT) Đảng CSVN chính là đầu não định đoạt mọi việc lớn nhỏ của cả nước.

Năm 1958 là thời kỳ vàng son của CSVN và của cả cá nhân Hồ Chí Minh (HCM) trong tư cách Chủ tịch Đảng, kiêm nhiệm chức Tổng Bí Thư, kiêm luôn chức Chủ tịch nước! Bộ Chính Trị (BCT) Đảng CSVN thời điểm ấy gồm những tay sừng sỏ nhất của Đảng CS như Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Lê Văn Lương, Võ Nguyên Giáp, Lê Duẩn, Phạm Hùng, Tô Hữu...

Thực ra Trường Chinh đã là Tổng Bí Thư từ năm 1951, nhưng do thất bại trong Cải Cách Ruộng Đất, Hồ Chí Minh (HCM) thu hồi chức Tổng Bí Thư Đảng về tay mình thay thế Trường Chinh từ Tháng 10/1956 tới Tháng 11/1958, trong khi ông vẫn đảm nhiệm chức Chủ tịch Đảng kiêm Chủ tịch Nước. Công hàm Phạm Văn Đồng ra đời ngay vào thời điểm quyền uy của Hồ Chí Minh – ngày 14/9/1958 đang ở vị thế tốt đỉnh.

Theo nguyên tắc tổ chức Đảng CSVN “*tập thể chỉ huy, cá nhân phụ trách*,” PVD không có quyền ký một Công hàm thuộc tầm cỡ quốc tế mà không thông qua Hồ Chí Minh và quyết định của BCT.

Phủ nhận quyền làm chủ

Ngày 4/9/1958 Trung Cộng đưa ra Bản Tuyên Bố khẳng định vùng biển Đông với hai quần đảo Tây Sa và Nam Sa (tức Hoàng Sa và Trường Sa) là lãnh thổ của Trung Quốc. Hai hôm sau, ngày 6/9/1958, tờ Nhân Dân, cơ quan ngôn luận của Đảng CSVN tung ra bài tường thuật rất chi tiết về Bản Tuyên Bố ấy và nêu rõ rằng “*kích thước lãnh hải của nước Cộng Hoà Nhân dân Trung Hoa là 12 hải lý và điều này được áp dụng cho tất cả các lãnh thổ của phía Trung Hoa, bao gồm tất cả các quần đảo trên biển Nam Trung Hoa.*”

Năm 1958, Tô Hữu đang là Ủy viên BCT giữ chức Trưởng

ban Tuyên Huấn Đảng. Ban Tuyên Huấn kiểm soát mọi phương tiện truyền thông trong nước VNDCCH ở Miền Bắc. Riêng báo Nhân Dân là tiếng nói CHÍNH THỨC của Đảng CSVN, do chính Ban Tuyên Huấn điều hành và kiểm soát trực tiếp.

Việc kiểm tra, sà lọc từng chữ từng câu một bài báo trên báo Nhân Dân là “sứ mạng quan trọng” của Ban Tuyên Huấn này. Tô Hữu và BCT không thể không biết tới bài báo quan trọng ấy. Bài viết trên báo Nhân Dân đã làm nhiệm vụ “*tiền trạm*” cho Công hàm do PVD ký mười ngày sau Bản Tuyên Bố của Trung Cộng và 8 ngày sau bài báo của tờ Nhân Dân, tức ngày 14/9/1958.

Công hàm này chính thức tuyên bố Chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà (VNDCCH) “*tán thành*” Bản Tuyên bố của Trung Cộng, minh thị nhìn nhận chủ quyền của Trung Quốc trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa! Tức là *công khai khước từ chủ quyền của Việt Nam trên hai hải đảo ấy*, một chủ quyền mà sử sách VN đã khẳng định từ hàng trăm năm về trước và bao thế hệ đã đổ cả máu ra để bảo vệ, gìn giữ nó.

Như vậy, nói mà không sợ làm rằng Hồ Chí Minh và BCT Đảng CSVN đã “*nhất trí thông qua*” nội dung Công hàm trước khi PVD ký tên và đệ nạp lên “*Đồng chí Chu Ân Lai, Tổng lí Quốc vụ viện Trung Quốc.*”

Đúng là “*tập thể phản quốc, cá nhân chịu tiếng.*”

Công hàm 1958 đâu phải là một tờ giấy nguệch ngoạc mấy chữ vội vàng hay một lời nói cao hứng bất chợt! Nó cũng không phải là một “*bức thư*” như nhà ngoại giao CS “*lão thành*” Lưu Văn Lợi biện hộ. Nó là một văn kiện chính thức đã được cân nhắc kỹ càng, được tính toán lợi hại hơn thiệt và được báo

Nhân Dân dọn đường trước.

Thực ra trước báo Nhân Dân, từ năm 1956 khi tiếp ông Li Zhimin, xử lý thường vụ Toà Đại Sứ Trung Cộng tại Việt Nam, Thứ trưởng ngoại giao (VNDCCH) Ung Văn Khiêm cũng đã tuyên bố: “*theo những dữ kiện của Việt Nam (?), hai quần đảo Tây Sa (Hoàng Sa) và Nam Sa (Trường Sa) là một bộ phận lịch sử của lãnh thổ Trung quốc.*” Ông Lê Lộc, quyền Vụ trưởng Á châu Sự vụ thuộc Bộ Ngoại giao VNDCCH, có mặt lúc đó, xác nhận thêm rằng *xét về mặt lịch sử thì các quần đảo này đã hoàn toàn thuộc về Trung quốc từ thời nhà Tống (!?)*

Cũng như PVD, Ung Văn Khiêm hay Lê Lộc đâu có quyền phát ngôn “*bừa bãi*” và tuyên bố “*lếu láo*” ngay tại nước ngoài một vấn đề quốc gia hệ trọng mà không thỉnh thị trước ý kiến của lãnh đạo cấp cao? Một bài viết trên báo tường, một bài cảm tưởng của học sinh ngày kết thúc niên học... mà còn bị sửa đi sửa lại đến không còn một chữ từ bản gốc do người viết đã đệ trình ban đầu, huống hồ là một văn bản chính trị hay một lời phát biểu mang tính chất quốc tế.

Phạm Văn Đồng nói gì về Công hàm 1958?

Năm 1977, đề cập đến cái Công hàm do chính mình đã ký, ông Phạm Văn Đồng gượng gạo bảo rằng “*đó là thời chiến nên phải nói như vậy thôi*». Ông Đồng đâu phải “*nói như vậy thôi*.”

Thời chiến hay thời bình đều không phải là cái cớ để biện minh cho hành vi phản quốc! Thời chiến với một cuộc chiến tiến hành nhân danh “*cứu nước*” càng không cho phép viện cớ để phát biểu vung vít vô trách nhiệm như vậy. Một đơn vị quân sự nhỏ có nhiệm vụ bảo vệ một khu vực nhỏ mà bỏ đồn, bỏ bót trốn chạy, mà còn bị buộc phải hầu tòa

đại hình về “tội phản” thì tội xóa bỏ chủ quyền quốc gia đối với một phần lãnh thổ của Tổ quốc thì chỉ có án tử hình là thích hợp nhất thôi!

Hơn nữa, PVD đâu “chỉ có nói” mà thôi. Ông ký tên đóng dấu trên giấy trắng mực đen hần hoi với lời lẽ hết sức trịnh trọng “*Chúng tôi xin trân trọng báo tin về Đồng chí Đồng lý rõ: Chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa ghi nhận và tán thành bản tuyên bố ngày 4 tháng 9 năm 1958 của nước Cộng Hòa nhân Dân Trung Hoa, quyết định về hải phận của Trung Quốc.*”

Rõ ràng PVD không tự mình “tán thành.” Ông chỉ làm nhiệm vụ thông tri cho phía Trung Cộng biết “*Chính phủ VNDCCH tán thành...*” đầu bản thân ông có muốn tán thành hay không. Chính phủ đó do Hồ Chí Minh đứng đầu và đó là một Chính phủ do Đảng lãnh đạo! Về mặt Đảng, ông Hồ cũng là nhân vật hàng đầu: Chủ tịch kiêm Tổng Bí Thư Đảng! Quyền lực của Hồ Chí Minh quả là tuyệt đối bên cạnh một Bộ Chính Trị cũng quyền lực đầy mình!

Một kinh nghiệm gần đây nhất cho thấy rõ cái quyền tuyệt đối nằm trong tay Tổng Bí Thư Đảng và BCT Đảng CSVN. Người ta thấy Quốc Hội CSVN mặc sức bàn cãi, tha hồ đưa ra nghị quyết này nọ! Nhưng khi Tổng Bí Thư Đảng tuyên bố hay Bộ Chính Trị đã định đoạt, thì chuyện Quốc Hội cãi nhau, rồi đồng thuận, rồi đưa ra Nghị quyết... đều chỉ là trò hề! Nó hoàn toàn vô giá trị! Vụ Bauxite Tây Nguyên là một trong trăm ngàn điển hình!!!

Ông Đồng ơi! Ông đâu có nói khơi khơi cho có nói! Bút sa gà chết! Verba volant, scripta manent! Lời nói bay đi, chữ viết tồn tại! Công hàm 1958 của nước VNDCCH còn sờ sờ đó! Người dân Việt Nam không ai nghĩ Công hàm đó là sản phẩm của

cá nhân ông đâu!

Lập luận của Lưu Văn Lợi

Theo sự nhìn nhận của ông Lưu Văn Lợi trong quyển sách của ông dưới nhan đề “**CUỘC TRANH CHẤP VIỆT-TRUNG VỀ HAI QUẦN ĐẢO HOÀNG SA VÀ TRƯỜNG SA**” do Nhà xuất bản CÔNG AN NHÂN DÂN xuất bản năm 1995 (Chương V), thì cái gọi là Chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (CS miền Bắc) năm 1965 cũng đã cả quyết Hoàng Sa và Trường là của Trung Quốc.

Ông Lợi khẳng định: “*Việc nói Tây Sa [Hoàng Sa] là của Trung Quốc trong bản tuyên bố của Chính phủ nước Việt Nam dân chủ cộng hòa năm 1965 ... hay câu nói của thứ trưởng ngoại giao Ung Văn Khiêm về Tây Sa là có thật.*” Nhưng liền sau lời xác nhận này, ông Lợi vội biện bạch: “*Đó không phải là lời tuyên bố từ bỏ chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa, càng không phải là từ bỏ chủ quyền đối với quần đảo Trường Sa.*”

Sau khi biện hộ cho bản tuyên bố năm 1963 của nước VNDCCH và cho câu nói của Ung Văn Khiêm, ông Lợi cũng dùng kiểu nói như trên để bênh vực Công hàm năm 1958 của PVD. Rất tiếc, ông Lợi chẳng những không đưa ra một lý luận hay chứng từ nào cụ thể có giá trị thuyết phục mà còn làm nổi rõ hơn tính chất phản quốc hàm súc trong Công hàm ấy.

Lưu Văn Lợi vốn là một nhà ngoại giao kỳ cựu của CSVN, từng tham gia hòa đàm Paris với tư cách trợ lý của Lê Đức Thọ và Xuân Thủy (1972-1973), sau đó là Trợ lý Bộ Ngoại giao CSVN, rồi Trưởng ban Biên giới của Hội đồng Bộ trưởng (1978-1989). Lời chứng của ông đáng tin cậy. Tuy nhiên, lý luận của Lưu Văn Lợi chỉ xoay quanh cái trục “*tình đồng chí*” và “*nghĩa*

vụ quốc tế” của CSVN đối với CS Trung Quốc, “*mối quan hệ giữa nhân dân hai nước ‘vừa là đồng chí vừa là anh em’, trong ý nghĩ ‘Trung-Việt nhất gia’, do đó coi bản công hàm đó là biểu hiện của tình hữu nghị Trung-Việt.*”

Ông Lợi nhấn mạnh: “*Việt Nam lại là một nước xã hội chủ nghĩa, một nước láng giềng anh em, ‘núi liền núi, sông liền sông’ đối với Trung Quốc. Trong tình hình đó, Trung Quốc trở thành đồng minh trên thực tế của Việt Nam về chính trị, tinh thần và vật chất. Họ đã gửi sang Việt Nam vũ khí, đạn dược, lương thực, xe cộ và dành con đường quá cảnh cho hàng viện trợ của Liên Xô và Đông Âu và các nước khác. Người Việt Nam và Trung Quốc coi quan hệ giữa hai nước như “môi với răng”.*”

Từ lý luận trên đây, Lưu Văn Lợi kết luận rằng cả Công hàm 1958 lẫn các lời tuyên bố cùng các văn kiện sau đó của phía CSVN với Trung Cộng là một biểu hiện của “*tình đoàn kết quốc tế.*”, là “*bổn phận on đền nghĩa trả*” của Việt Nam đối với người đồng-chí-anh-em-răng-liền-răng mà CSVN phải thực thi.

Lưu Văn Lợi vô tình hay cố ý bỏ qua yếu tố trách nhiệm của các quan chức và bộ máy công quyền đã sản sinh ra Công hàm, các văn bản và những lời tuyên bố phản bội trắng trợn chống lại lịch sử cũng như quốc gia dân tộc!

Mặc dầu quanh co bao biện cho phe đảng, Lưu Văn Lợi cũng đã phải công nhận điều này: “*Về mặt hành chính, theo Hiệp định Giơ-ne-vơ năm 1954 Việt Nam tạm chia làm hai miền với vĩ tuyến 17 làm giới tuyến quân sự tạm thời trong khi chờ đợi thống nhất. Miền Nam Việt Nam, Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã tiếp quản hai quần đảo Hoàng Sa*

(Xem tiếp trang 106)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Chế độ “côn đồ” CHXHCNVN đã tới mức “hết thuốc chữa” khi chiếu cố tới cả giới luật sư vốn là tiêu biểu cho luật pháp

1.- Luật sư Trần Đình Triển bị tấn công

Khánh An, phóng viên RFA
(2011-08-08)

LS. Trần Đình Triển và nhân viên vừa bị một nhóm người tự xưng là “thương binh” tấn công tại Văn phòng Luật Sư Vì Dân vào ngày 08/8/2011.

LS. Trần Đình Triển cho biết đây là lần thứ hai ông bị nhóm người tự xưng là “thương phế binh” tấn công và đe dọa, đòi ông phải bỏ qua vụ án chống tham nhũng đối với bà Đặng Thị Bích Hòa là Bí thư Đảng ủy, Chủ tịch Hội đồng quản trị kiêm Tổng giám đốc cổ phần chuyên phát nhanh Bưu điện, mà ông đang làm luật sư tư vấn miễn phí. Đồng thời, những người tấn công còn gọi ông là “phản động” vì đã đứng ra làm luật sư bảo vệ cho TS luật Cù Huy Hà Vũ.

Thuê côn đồ hành hung?

Khánh An có cuộc phỏng vấn LS. Trần Đình Triển xung quanh vụ việc trên và được ông cho biết:

“Sự việc là Công ty cổ phần phát triển nhanh có bà Đặng Thị Bích Hòa là Bí thư Đảng ủy, Chủ tịch Hội đồng quản trị kiêm Tổng giám đốc cổ phần chuyên phát nhanh Bưu điện Hà Nội. Công ty này có vốn của nhà nước chiếm 70%, theo Luật Doanh nghiệp Việt Nam thì là doanh nghiệp nhà nước. Trong quá

trình bà độc đoán chuyên quyền, bà sử dụng những hóa đơn giả, những khoản chi giả rút ra vài tỷ đồng để tiêu.

Thậm chí, bà ấy lập ra những đại lý ảo để làm dịch vụ và tiền thì bỏ túi. Bà lợi dụng chức vụ để tổ chức những đoàn đi nước ngoài, chi tiêu một cách khủng khiếp tiền của nhà

RFA files - Luật Sư Trần Đình Triển

nước. Rồi những phương tiện, công cụ, kỹ thuật thì không nhập tiền tiền ở các nước mà móc ngoặc để nhập những đồ giả dối của Trung Quốc về, chênh lệch ra để ăn chia.

Những khoản tiền như vậy làm thất thoát của nhà nước vô cùng lớn. Nhưng bà này có mối quan hệ rất rộng, thậm chí nói hơi xúc phạm đến phụ nữ một chút, là bà có một chút nhan sắc và có lẽ là cũng quan hệ đi lên bằng chút nhan sắc ấy.

Lấy ví dụ như ông **Trần Văn Tuấn**, cách đây mấy hôm ông mới mất chức bộ trưởng thôi. Trước đây ông ấy là **Bộ trưởng Bộ Nội vụ**, làm công tác tổ chức của chính phủ, thì con của ông Tuấn học ở nước ngoài,

điện thoại của con ông Tuấn là một tháng 38 triệu đồng, lấy tiền từ công ty đó thanh toán hộ.

Tất cả những việc làm đó, ban đầu có khoảng 80 người lao động trong công ty đã làm đơn gửi đi các nơi để tố cáo hành vi vi phạm pháp luật đó. Ngay lập tức, bà tháo ra mẫu đơn và yêu cầu những người tố cáo đó tự lên rút đơn, còn nếu không rút đơn thì bà đuổi ra khỏi cơ quan. Trong đó có 12 người cương quyết giữ quan điểm, làm đơn khiếu kiện lên các cấp. Ngay lập tức, bà ra quyết định sa thải 12 người này, trong đó có 1 phó tổng giám đốc và một trưởng phòng.

Trước sự kêu than của người lao động họ đến văn phòng luật sư thì tôi chấp nhận làm miễn phí cho họ toàn bộ. Những chứng từ, tài liệu, hóa đơn giả đó đã được gửi đi cách đây 6 tháng. Cũng được biết là **bên Bộ Công An cũng đã triển khai xác minh và cũng đã có bằng chứng rồi nhưng không hiểu sao 6 tháng nay vẫn chưa khởi tố vụ án.**”

Vẫn theo lời kể của LS Triển:

“Bắt đầu từ 5/4, một đoàn thương binh khoảng 20 người đến trấn áp văn phòng luật sư (Vì Dân), trấn áp tôi và đề nghị bỏ sự việc đó ra. Nhưng lần đó tôi có giải thích thì các anh nghe và có một anh lớn tuổi gọi tôi ra bảo với tôi: ‘Triển ơi, anh biết chú thẳng thắn và rất trung thực, vì nước vì dân. Anh thấy

rằng chú cũng đã giúp rất nhiều gia đình liệt sỹ và thương binh miễn phí. Bọn anh nghèo, họ thuê một người 2 triệu thì bọn anh đến đây thôi chứ bọn anh không làm gì chủ'. Vì họ nói như vậy nên tôi không có một ý kiến gì với các cơ quan nhà nước cả.

Sáng nay (08-8-11), họ kéo đến thì tôi đang bận viết một văn bản ở nhà, tôi chưa sang văn phòng. Khi tôi sang thì thấy cũng lại số người đó ở chật cả văn phòng, họ không chế nhân viên văn phòng không được đi ra và không được gọi điện, thậm chí cầm điện thoại họ còn giăng và đập xuống. Khi tôi vào thì họ vây quanh, họ dùng 2 gậy thực vào bụng. Một người cầm bút kiểu như vật sắt nhọn đâm mù hai mắt tôi. Lúc đó có một số thân chủ họ can thiệp, tôi cũng nói rất khăng khại về chuyện đó và cũng nhờ hàng xóm và một số người khách họ gọi điện cho công an phường và cảnh sát 113. Sau đó, thấy công an đến thì họ thông báo cho nhau, bởi vì họ có cả những người theo dõi từ phía ngoài ngõ nữa, cho nên họ kéo đi một cách lạng lẽ."

Vì sao?

Khánh An: Vàng, thưa luật sư, trong vụ việc vừa rồi, nhóm người đến đe dọa và tấn công luật sư và các nhân viên thì họ có nói rõ ràng là do vụ của bà Hòa hay còn có liên quan đến những vụ việc khác mà luật sư giữ trọng trách bào chữa không?

LS. Trần Đình Triển: Bây giờ cũng có một sự có lẽ là ngẫu nhiên hay là sự tính toán của bà Đặng Thị Bích Hòa thì tôi không biết, bởi vì lần trước là mừng 2/4 (4/4) xử vụ án của anh Cù Huy Hà Vũ thì mừng 5 họ đến. Lần này, xử vụ án anh Cù Huy Hà Vũ từ mừng 2 thì hôm nay là mừng 8 họ đến. Tôi thì tôi không tin, không có quan điểm lẫn lộn giữa hai việc.

Nhưng trong đó có một người cũng rất to cao, không biết họ có là thương binh hay không, thì họ nói với tôi một câu là: "Mày bảo vệ ông Cù Huy Hà Vũ, mày là thằng phản động, cho nên bọn tao đến đây có thể giết chết mày mà không ai thương!". Tôi thì tôi không tin vào lời của họ. Có thể hai vụ việc là độc lập nhưng họ mượn hơi, mượn lời họ nói thì tôi cũng không nghi vấn việc đó. Nhưng đây là một sự việc mà đối với những người hoạt động luật sư để góp phần bảo vệ công lý như chúng tôi hiện nay là **sinh mạng của chúng tôi đang bị treo đầu sợi dây, rất nguy hiểm.**

Khánh An: Đã rất nhiều vụ việc gần đây xảy ra liên quan đến những nhóm có những hành động côn đồ, bây giờ chính ông lại bị một sự việc như vậy tại văn phòng, thì ông đánh giá thế nào về tình trạng côn đồ hiện nay xuất hiện và ra tay một cách trắng trợn, công khai như thế?

LS. Trần Đình Triển: Thời gian gần đây tôi thấy những hoạt động mang tính chất côn đồ, hung hãn đó diễn ra rất nhiều, không những họ trả thù lẫn nhau mà thậm chí họ còn dùng việc đó đối với ngay những người thi hành công vụ, đối với những luật sư như chúng tôi hay những nhà báo... Đây là sự việc hết sức đau lòng.

Tôi cho rằng để hạn chế việc đó thì trước hết là phải nâng cao dân

trí. Tôi đã từng kiến nghị là phải làm thế nào nâng cao đạo đức giữa con người với con người. Bên cạnh đó, công tác bảo vệ pháp luật của chúng ta phải triển khai nhanh chóng, kịp thời và phải xử lý nghiêm minh để làm bài học, răn đe kẻ khác. Tôi thấy rằng cả hai công việc đó lâu nay chúng ta chưa làm một cách đồng bộ và hiệu quả chưa cao.

Nguy hiểm tính mạng

Khánh An: Luật sư được biết đến như là một luật sư luôn ra tay bênh vực cho rất nhiều những trường hợp oan khuất, oan sai và những người thấp cổ bé miệng để chống lại những người có thế lực. Như vậy sau sự kiện ông bị côn đồ đe dọa, có thể nguy hiểm đến tính mạng như thế này thì ông có chút e ngại nào đối với những vụ án đang đảm trách không?

LS. Trần Đình Triển: Thực sự, nếu e ngại thì cũng có. Trước hết, đối với văn phòng luật sư thì tôi cũng nói với tất cả mọi người là những nhân viên làm việc cho tôi là tôi không trả lương, không có lương, mà chủ yếu là những thân chủ mà tôi giúp miễn phí hay giúp họ những việc oan khuất, họ thấy thương tôi và họ đến họ làm việc không công cho văn phòng.

Còn các luật sư khác cộng tác thì các luật sư cứ đến làm việc, nhận việc và luật sư đi làm. Tôi không trích lại bất cứ phí nào của luật sư cả. Đó là cách làm việc của tôi. Bây giờ để mà làm công tác bảo vệ, thuê người bảo vệ thì văn phòng không có lương để trả. Những lúc tôi đi công tác hay cá nhân tôi cũng có những điều rủi ro có thể xảy ra, cái đó cũng không ai biết được.

Còn đối với lương tâm và trách nhiệm của tôi thì ở đây mình đóng góp những tri thức mà nhà nước và nhân dân, cũng như cha mẹ cho mình

ăn học, thì mình có trách nhiệm bảo vệ công lý, bảo vệ nhà nước, bảo vệ độc lập chủ quyền của đất nước, bảo vệ lẽ phải, bảo vệ pháp chế, bảo vệ nhân dân, thì tôi không sợ bất cứ một

Photo courtesy of nuvuongcongly
Luật sư Huỳnh Văn Đông

việc gì cả. Cho dù có xảy ra như thế, xảy ra nữa thì công việc tôi vẫn cứ làm. Tôi vẫn có trách nhiệm để bảo vệ sự trong sáng của pháp luật, bảo vệ nhân dân, bảo vệ đất nước.

Khánh An: Vâng, cảm ơn LS. Trần Đình Triển đã dành thời gian cho dài.

2.- Luật sư Huỳnh Văn Đông bị kỷ luật xóa tên

Gia Minh, biên tập viên RFA
(2011-08-13)

Một luật sư trẻ từng tham gia những vụ án được cho là nhạy cảm ở Việt Nam là Luật sư Huỳnh Văn Đông, vừa bị đoàn luật sư tỉnh Dak Lak nơi anh sinh hoạt, kỷ luật xóa tên.

Lý do vì sao?

Gia Minh trình bày trong phần sau.

“Theo đề nghị của Ban Khen thưởng - Kỷ luật thì LS Đông có ý kiến gì nữa không?”

LS Huỳnh Văn Đông: Ý kiến cuối cùng là đề nghị Ban Khen thưởng - Kỷ luật phải xem xét một cách tích cực nhất, hợp lý nhất tất cả những kiến nghị mà các cơ quan gửi tới. Đã hành nghề luật sư phải tôn trọng sự thật và tôn trọng chứng cứ, những gì mang tính qui chụp không có căn cứ rõ ràng, đề nghị Hội đồng Khen thưởng - Kỷ luật bỏ qua không xem xét.”

Trên đây là nguyên văn đoạn ghi âm những phát biểu cuối cùng của luật sư Huỳnh Văn Đông trước khi Ban Khen thưởng - Kỷ luật của Đoàn Luật sư tỉnh Dak Lak hội ý ra quyết định cuối cùng về những điều mà họ cho là vi phạm cũng như ý kiến được các tòa án khác báo về yêu cầu phải có biện pháp kỷ luật với luật sư Huỳnh Văn Đông.

Và quyết định đưa ra tại cuộc họp vào chiều ngày 12 tháng 8 là xóa tên luật sư Huỳnh Văn Đông khỏi đoàn luật sư tỉnh Dak Lak. Quyết định này được đưa ra bởi bốn thành viên Ban Khen thưởng - Kỷ luật của Đoàn Luật sư tỉnh này gồm ông chủ tịch kiêm chủ nhiệm đoàn luật sư Dak Lak, Chu Đức Lưu, hai vị phó chủ nhiệm là luật sư Tạ Quang Tòng và luật sư Nguyễn Hàn Lâm, cùng một ủy viên là luật sư Phan Thanh Sơn. Một ủy viên của Hội đồng Khen thưởng - Kỷ luật của Đoàn luật sư tỉnh Dak Lak vắng mặt là luật sư Lưu Thị Thu Hiền.

Luật sư Chu Đức Lưu vào sáng ngày 13 tháng 8 cho biết về quyết định kỷ luật đó như sau:

LS Chu Đức Lưu: Hôm qua Hội đồng Khen thưởng - Kỷ luật họp xem xét các hành vi vi phạm kỷ luật của anh Đông áp dụng hình thức xóa tên.

Gia Minh: *Những hoạt động thế nào mà bị xóa tên như thế, thưa luật sư?*

Quyết định có ghi rõ cơ sở xử lý,

anh cứ liên hệ với anh Đông.

LS Chu Đức Lưu

LS Chu Đức Lưu: Quyết định có ghi rõ cơ sở xử lý, anh cứ liên hệ với anh Đông. Khoảng thứ hai hay thứ ba mới nhận được.

Gia Minh: *Đã có trường hợp nào xử lý như thế chưa?*

LS Chu Đức Lưu: Ai vi phạm thì xử lý, ai không vi phạm thì thôi.

Gia Minh: *Vậy từ trước đến nay chưa ai bị xử lý như thế?*

LS Chu Đức Lưu: Ai vi phạm gì thì xử lý cái đó thôi.

Gia Minh: *Xóa tên nghe ra nặng?*

LS Chu Đức Lưu: Đó là luật sư Đông nói. Anh hãy mở điều lệ ra xem vi phạm điều gì.

Gia Minh: *Được biết LS Đông tham gia phiên tòa ở Bến Tre và họ gửi yêu cầu đến cho Dak Lak, và đoàn luật sư Dak Lak có điều tra lại không?*

LS Chu Đức Lưu: Phải có xác minh cho khách quan chứ. Điều gì họ đúng thì chấp nhận đúng, còn điều gì chưa đúng thì thôi.

7 nhà dân chủ bị xét xử ngày 30/5 tại TA/ND Bến Tre

Gia Minh: *Vậy họ có phản ánh điều gì không đúng?*

LS Chu Đức Lưu: Cái đó có gì anh Đông báo lại. Điều này dài dòng lắm mà tôi không nói qua điện thoại được. Tôi cũng có việc bận.

Vi phạm an ninh quốc gia?

Ngoài lý do không đồng đoàn

(Xem tiếp trang 79)

Con Người Và Tư Cách Đáng Phục Của Linh Mục Nguyễn Văn Lý

Nguyễn Chính Kết

Lời nói đầu: *Hiện nay, để thanh minh cho việc bắt Lm Nguyễn Văn Lý vào tù trở lại, nhà cầm quyền CSVN đã và đang tìm cách vu cáo ngài nhiều chuyện. Vì thế, tôi viết bài này như một lời chứng để mọi người thấy được con người và tư cách đáng phục của ngài, và đừng vội tin những lời vu cáo ngài.*

Sau cơn lụt lớn nhất thế kỷ tại Huế cuối năm 1999, tôi đến Huế để cứu trợ các nạn nhân. Thời ấy tôi chỉ là người hoạt động tôn giáo và chỉ quan tâm tới những vấn đề tâm linh. Lần cứu trợ này, tôi đến giáo xứ Nguyệt Biều, nơi bị cơn lụt tàn phá dữ dội, cũng là nơi Lm Nguyễn Văn Lý bị quản chế từ năm 1994. Tại đây, tôi được một giáo dân trong xứ dẫn tới nơi Lm Lý đang đôn đốc việc làm đường cho dân tại xã Thủy Biều. Xã này gồm 4 thôn, Nguyệt Biều là xứ đạo thuộc một thôn trong xã. Lúc đó tôi chưa hề biết cha Lý là một người đấu tranh.

Ngài làm đường cho dân vì xã này bị lụt tàn phá trầm trọng và vì hệ thống đường xá trong xã rất nghèo nàn. Trong cơn lụt, hàng chục ngàn bao xi măng tại nhà máy xi măng Long Thọ trong vùng bị biến thành đá. Vì thế họ bán rẻ mỗi bao 5.000đ thay vì 50.000đ. Để làm đường, cha Lý đặt mua tất cả các bao xi măng đó. Ngài biến tất cả những rãnh nước vốn rất dơ bẩn trong xã thành những con đường rộng khoảng 3 mét để xe hơi có thể đi được. Các bao xi măng bị hóa đá ngài cho xếp lên nhau làm thành hai bờ đường rồi cho dân đổ đất vào giữa. Mặt đường thường cao hơn mặt đất khoảng một mét. Ngài huy động dân trong xã cùng hợp tác làm đường với ngài.

Dân tình nguyện làm đường với ngài rất đông, ai cũng tỏ ra cảm phục, quý mến ngài. Giản d

vi trong khi chính quyền không hề nghĩ đến chuyện làm đường cho dân, một yếu tố rất cần thiết để xã có thể phát triển, thì ngài, một linh mục nhỏ bé đang bị quản chế trong xã, lại nghĩ đến và ra tay làm việc ấy với số tiền ngài xin từ hải ngoại. Chính nhờ những con đường này mà trong những năm sau xã Thủy Biều phát triển mọi mặt và được nâng cấp lên thành phường.

Đối với những gia đình trong xã bị lũ cuốn mất nhà, ngài cấp tôn, cột bê-tông và huy động nhân sự để giúp họ làm lại nhà. Các nhà nghèo, ngài cho mượn vốn để nuôi heo hoặc mua xe xích-lô. Ngài cũng lập một tủ sách để thanh niên và trẻ em trong xã có thể mượn đọc, nhất là sách giáo khoa từ lớp 1 đến 12, các em có thể mượn về nhà cả năm, học xong thì trả lại. Ngài còn mở những lớp tin học nhằm đào tạo các thanh thiếu niên trong xã muốn theo học.

Điều tôi cảm phục ngài nhất là ngài nhận được tài trợ từ hải ngoại, vì làm những con đường như thế tốn rất nhiều tiền lẫn công sức, nhưng chính bản thân ngài lại sống hết sức kham khổ. Phòng ngài ở lúc ấy là cái chái của nhà thờ Nguyệt Biều được dùng làm phòng thánh ( ), rộng 2m, dài 5m, cao khoảng 2m5, lợp tôn nên khá nóng. Như vậy diện tích nơi ngài ở chỉ khoảng 10m², vừa đủ kê một cái bàn, một tủ áo lễ, một số đồ đạc của nhà thờ và của riêng ngài. Chỗ ngủ của ngài là một tấm ván kê cao lên dài 2m nhưng chỉ rộng

0m8, một cái chiếu gấp tư lại phủ lên trên.

Sau lần gặp đó, tôi còn gặp ngài hai lần nữa khi có dịp ra Huế, và tôi có dịp dùng bữa với ngài hai lần. Cả hai lần ấy, ngài đều dùng cơm với đậu phộng kho nước mắm và một bát canh rau. Hỏi ông từ bên cạnh nhà thờ, người phụ trách nấu cơm cho ngài, ông cho biết bữa nào ngài cũng ăn thanh đạm như vậy. Thế mà ngài vẫn rất khỏe, tươi tắn, hồng hào. Ngài cho biết ngài khỏe là nhờ ngồi thiền mỗi tối. Những lần gặp đầu tiên ấy, tôi chỉ biết ngài bị quản chế vì một vài hành động phản kháng nhà cầm quyền về tôn giáo, chứ chưa biết nhiều về ngài.

Những cuộc gặp gỡ này đã gây nơi tôi ấn tượng khá mạnh vì cách sống rất nghèo khó, thanh thoát của ngài. Người Việt hải ngoại gửi cho ngài những số tiền rất lớn để ngài cứu trợ lụt, để làm đường và các dự án khác, trong đó có tiền mà người ta tặng riêng để ngài chi dùng, chắc chắn với những tiền ngài có thể sống một cách đầy đủ hơn rất nhiều. Nhưng với cảnh sống hết sức thanh bạch và cách ăn uống hết sức đơn giản như vậy, thiết tưởng ngài đã dành hết số tiền người ta gửi cho ngài để lo cho dân, chứ không giữ lại phần nào để lo cho bản thân mình.

Nếu tiền bạc có thể dùng để thử lương tâm con người, thì qua sự kiện này, tôi cảm thấy Lm Nguyễn Văn Lý là người rất có lương tâm, là

(Xem tiếp trang 66)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Hết Nơi Ẩn Nấp, “Ông” Phan Khắc Từ — Gửi Đơn Lên Bộ Công An Nhờ Can Thiệp —

Nữ Vương Công Lý

Nữ Vương Công Lý nhận được hình chụp bức thư của Linh mục Phan Khắc Từ gửi Đức Hồng Y GB. Phạm Minh Mẫn, Tổng Giám mục Sài Gòn. Trong bức thư này, Linh mục Từ khẳng định và thách thức việc ai biết Lm Từ có vợ con(?) Được biết, sau khi rời khỏi chức vụ Chánh xứ Vườn Xoài, Linh mục Phan Khắc Từ ứng cử Đại biểu Quốc hội Cộng sản đã trượt vô chuỗi trong màn kịch bầu cử “Đảng cử dân bầu” vừa qua. Lê ra Linh mục Từ rút ra cho mình bài học “vắt chanh bỏ vỏ” từ phía nhà cầm quyền mà ai cũng nhìn thấy, thì linh mục Từ đã trút cơn giận vào những người đã không ủng hộ ông. Ông cũng thừa nhận ông đã cộng tác với cộng sản.

Sau khi không còn là Chánh xứ Vườn Xoài thì bị trượt Quốc hội, hiện “Linh mục” Từ đã đến tuổi nghỉ hưu (72 tuổi) nhưng vẫn muốn phục vụ “vì còn sức khỏe”. Thế nhưng, hiện không có chỗ nào muốn nhận ông trong các công việc mục vụ, bởi chính gương đạo đức và những tai tiếng đương sự đã gây ra. Đặc biệt, mới đây còn có thông tin về việc trước khi ra đi khỏi Vườn Xoài, ông Từ đã mưu toan chuyển sang tài khoản của mình 250 cây vàng của Giáo xứ!

Hiện “linh mục” Phan Khắc Từ đang là Phó Chủ tịch kiêm Tổng Thư ký Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam – một tổ chức “công giáo giả cây” của Đảng Cộng sản và là Tổng biên tập tờ “Công giáo và dân

tộc” – một tờ báo mạo danh công giáo chống phá Giáo hội.

Trước hiện tượng như linh mục Hiệp – một linh mục “Đoàn kết công giáo” mới chết gần đây đã nhận ra rằng “Theo Chúa nửa vời, một đời uổng công” “Linh mục” Phan Khắc Từ vẫn không nhận ra được con đường sai lầm của mình là làm tay sai cho cộng sản, ngược lại còn mượn oai hùm, cho hay đã làm đơn

đề nghị Bộ Công an khởi tố

“bọn người đang chống lại đường hướng hội nhập của Giáo hội, họ đã kích các Giám mục và không muốn Giáo hội đồng hành với dân tộc, họ muốn lôi kéo Giáo hội trở thành thành trì chống cộng ngay trong lòng chế độ Cộng sản trong khi chính họ đã cao bay xa chạy”.

Theo nguồn tin cho biết, linh mục Từ dự định sẽ chuyển ra 39 Ngô Quyền – Hà Nội là trụ sở của Ủy Ban đoàn kết Công giáo Việt Nam sống nốt quãng đời phục vụ cho Đảng.

Sau đây là phóng ảnh thư của ông Phan Khắc Từ gửi Đức Hồng Y G.B Phạm Minh Mẫn:

Nữ Vương Công Lý ■

TP. Hồ Chí Minh, ngày 16 tháng 6 năm 2011

Trọng kính Đức Hồng Y

Tổng giám mục giáo phận TP. Hồ Chí Minh,

Ngày 21/3/2011 con đã viết thư gửi Đức Hồng Y xin từ nhiệm chánh xứ Vườn Xoài, con đã thể hiện tinh thần vâng phục tuyệt đối đối với vị chủ chăn trong giáo phận khi Đức Hồng Y nói con phải lựa chọn hoặc ra Quốc hội hoặc nghỉ giáo xứ để tránh *sự chống đối trong Giáo hội và bảo vệ sự bình an cho địa phận*.

Quả thật, con chỉ là nạn nhân của một thế lực chống cộng còn rất mạnh trong giới Công giáo và họ nhất định loại trừ tất cả những ai cộng tác với cộng sản, nhất là các linh mục.

Trước dư luận ác ý rằng cả Đức Giáo Hoàng cũng không thể đẩy con ra khỏi giáo xứ Vườn Xoài hoặc những dư luận mang tính chất kích động chống đối Đức Hồng Y, con đã từ nhiệm chánh xứ Vườn Xoài chính là để bảo vệ Đức Hồng Y và cũng muốn *chứng minh cho thế lực kia thấy rằng con không ghê gớm như họ đã nghĩ và đã nói về con*.

Trong thư trả lời cho con đề ngày 28/3/2011, Đức Hồng Y nhắc nhiều đến *Hội đồng tư vấn giáo phận*. Con vẫn ý thức được tầm quan trọng và cần thiết của *hội đồng tư vấn giáo phận* trong vai trò giúp Đức Hồng Y điều dắt giáo phận. Đây là lẽ thông thường với bất kỳ tổ chức nào. Tuy nhiên với *hội đồng tư vấn giáo phận*, quả thật con vừa rất sợ, vừa càng thất vọng. Có những vấn đề Hội đồng tư vấn đang trau dồi, bàn bạc chưa có kết luận chính thức nhưng thông tin rò rỉ ra ngoài với dụng ý tiêu cực, ác ý đã gây xáo trộn trong nội bộ.

Trong thời gian chờ đợi Đức Hồng Y sắp xếp vào tháng 7/2011 theo thư Đức Hồng Y gửi cho con, con vẫn tiếp tục nghỉ và phụ giúp tại giáo xứ Vườn Xoài, thế mà từ đó đến nay con không được mời đi tĩnh tâm hạt, không được tờ thông tin hàng tháng của địa phận, không được nhận bài giảng Chúa Nhật, có vị cố vấn nói sẽ không thể bỏ nhiệm nào đối với Ông Từ mà còn có khả năng phải lột áo! Thế là các vị đã loại con ra khỏi hàng linh mục, khỏi cần xem xét thực hư đối với người anh em linh mục sau 43 năm đã lao nhọc phục vụ Giáo hội. Còn nổi tù nhục nào hơn!

Tạ ơn Chúa vì chưa bị Chúa ruồng bỏ. Đức Hồng Y đã cử Cha Phêrô Nguyễn Văn Võ về làm quản nhiệm và ngài thật can đảm mời con ở lại Vườn Xoài, trong khi thế lực kia vẫn muốn con đi ngay khỏi Vườn Xoài.

Trước khi con làm đơn xin nghỉ nhiệm sở Vườn Xoài, con đã được Cha quản hạt Tân Định trao đổi để về phụ trách một giáo xứ nhỏ bé gồm 2 khu giáo Thánh Linh và Thánh Mẫu với gần 1.000 giáo dân. Con đã cùng với Hội đồng mục vụ giáo xứ Vườn Xoài chuẩn bị kỹ lưỡng phương án này và đã chính thức làm đề xuất ngày 17/3/2011. *Đức Hồng Y có nói nếu con về đây sẽ giúp ích được nhiều cho xứ mới* nhưng phương án này đã bị bác với lý do vì *nó gần Vườn Xoài quá*. Người ta tiếp tục chống đối và cuối cùng chỉ còn lệnh con phải đi khỏi Vườn Xoài. Thậm chí Cha Võ Văn Ánh muốn xin cho con về Tân Định cũng bị bác. Bức xúc của con cũng như của bà con giáo dân Vườn Xoài bắt đầu từ đó. *Nghỉ chánh xứ Vườn Xoài, phải đi khỏi Vườn Xoài. Nhưng đi đâu đây*. Rõ ràng con bị xua đuổi và trở thành nạn nhân của *một tập thể chỉ biết sợ hãi*.

Kính thưa Đức Hồng Y, với cung cách làm việc của một tập thể như vậy thử hỏi làm sao bảo vệ công lý và làm sao con không sợ và tuyệt vọng được. Con chỉ muốn quyết định của vị *chủ chăn giáo phận với tư cách là mục tử của gia đình giáo phận* vừa có phẩm trật vừa có tình yêu thương của người Cha chung trong gia đình giáo phận. Bản thân con rất tâm đắc mỗi lần đọc hay nghe Đức Hồng Y dùng cụm từ "*gia đình giáo phận*". Trong đó, Đức Hồng Y là người cha, người lãnh đạo cao nhất và có quyết định cuối cùng. Về những dư luận ác ý quả quyết con đã có vợ có con, một lần nữa con hoàn toàn bác bỏ. Con đã trình bày bằng miệng và bằng văn bản nhiều lần, nhưng xem ra các vị ở trên không nghe con mà hình như rất dễ dàng tin theo bọn người đang chống lại đường hướng hội nhập của Giáo hội, họ đã kích các giám mục và không muốn người Công giáo đồng hành với dân tộc, họ muốn lôi kéo Giáo hội trở thành một thành trì chống cộng ngay trong lòng chế độ cộng sản trong khi chính họ đã cao bay xa chạy.

Trọng kính Đức Hồng Y,

Trước nỗi oan khiên và áp lực con đã chịu từ nhiều phía, trong nội bộ Giáo hội con không được sự lắng nghe, thông cảm và tin tưởng, còn có người quyết tâm loại trừ. Ngoài xã hội thì tấn công, vu khống, bôi nhọ con liên tục vì một mưu đồ chính trị nên ngày 23/11/2010 con đã có văn bản đề nghị Bộ Công An điều tra, kết luận

và khởi tố đối với những người đã có hành vi vi phạm pháp luật, xúc phạm nặng nề đến uy tín, danh dự của con cũng như cộng đoàn, tổ chức mà con phục vụ.

Vậy hôm nay, một lần nữa con thách thức ai biết rõ con đã có vợ có con hãy trực tiếp lên tiếng công khai, và có đối chất; nếu quả thực đúng như họ nói, con xin chấp nhận mọi hình thức kỷ luật của Giáo hội. Còn nếu chỉ là những thông tin vô căn cứ nhằm phục vụ cho một dụng ý xấu thì con kiên họ ra Tòa án xã hội về tội vu khống, xúc phạm danh dự của con theo điều 122 Bộ luật hình sự năm 1999 nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Con xin gửi kèm theo đây:

- Thư của ông Phạm Văn Song, Phó chủ tịch rồi Chủ tịch Hội đồng mục vụ giáo xứ Vườn Xoài từ năm 1980 - 2006.
- Thư của ông Nguyễn Văn Tiến, Chủ tịch Hội đồng mục vụ giáo xứ Vườn Xoài từ năm 2006 đến nay.
- Thư của bà Ngô Thanh Thùy đề ngày 27/1/1998.
- Văn thư gửi bộ công an ngày 23/11/2010

Con xin cảm ơn Đức Hồng Y, con kính chúc Đức Hồng Y dồi dào sức khỏe, tràn đầy ơn Chúa để diu dắt giáo phận.

Trọng kính,

Lm. Phêrô Phan Khắc Từ

Đang Có Chiến Dịch Nhắm Vào DCCT — Và Các Cộng Tác Viên Truyền Thông CG —

VRNs (05.08.2011) – Nghệ An – Một ngày qua cư dân mạng xôn xao bàn tán về phiên tòa hãm hại tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ. Họ đang sùng sốt, phấn nộ vì “bản án bỏ túi” nặng nề và tức giận khi những người tham dự phiên tòa bị ngăn cấm và bắt bớ.

Những động thái đó của nhà cầm quyền càng chứng tỏ cho thế giới biết tình hình thật ở xã hội Việt Nam. Đó là sự đón hèn và bất chấp luật pháp trong chế độ “công an trị” khi mà những người trẻ nhiệt thành bị bắt giữ trái phép. Đặc biệt, qua đợt “bắt nguội” này, nhiều người cũng đang đặt câu hỏi liệu đây có phải là ngón đòn trả thù Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam (DCCT VN) chăng?

DCCT VN hiện nay đang bị chính quyền cố trừ dập ở nhiều nơi và nhiều cách thức.

– Ngày 10/07/2011 Linh mục Vincent Phạm Trung Thành – Giám tỉnh DCCT VN đã bị công an sân bay Tân Sơn Nhất chặn không cho xuất cảnh đi Singapore để tham gia một cuộc họp các bề trên Giám tỉnh của vùng Đông Nam Á Châu và Úc Châu.

– Ngày 12/07/2011 Linh mục Giuse Đình Hữu Thoại, Chánh văn phòng Tỉnh DCCT VN bị công an cửa khẩu Mộc Bài, Tây Ninh ngăn chặn không cho xuất cảnh sang Campuchia.

Đây là hai trường hợp điển hình cho thấy nhà chức trách đang cố cấm cản các linh mục DCCT VN. Tuy nhiên không dừng lại ở đó, họ còn đàn áp cả những cộng tác viên của Nhà dòng.

Điêm qua các khuôn mặt vừa bị công an bắt cóc, thì có hơn nửa trong số họ là cộng tác viên của nhà dòng. Nổi bật trong số đó là blogger Paulus Lê Sơn – một cây bút trẻ nhiệt thành của Truyền Thông Chúa Cứu Thế đã bị 6 tên công an bắt đi ngay giữa phố.

Anh Phanxicô Xaviê Đặng Xuân Diệu, cựu sinh viên thuộc giáo phận Vinh, là học viên và cộng tác viên của Truyền thông Chúa Cứu Thế cũng bị công an chặn bắt khi vừa đáp xuống sân bay Tân Sơn Nhất.

Anh Antôn Đậu Văn Dương, sinh viên Vinh, cũng là một học viên của Viện Truyền thông Chúa Cứu Thế VN (VRMI). Anh là một sinh viên can đảm dấn thân trong các công tác của sinh viên giáo phận Vinh và cũng từng bị công an bắt.

Được biết anh Phêrô Hồ Đức Hòa cùng với anh Phanxicô Xaviê Đặng Xuân Diệu cũng là thành viên thuộc cộng đoàn Doanh Nhân Trí Thức Công Giáo Việt Nam. Cộng đoàn này hiện nay do một linh mục thuộc DCCT làm linh hướng – cha Giuse Nguyễn Văn Phụng, Chánh xứ Thái Hà.

Các anh còn lại đều là những người gần gũi và yêu mến đường hướng hoạt động vì người nghèo, bị

bỏ rơi của DCCT VN.

Chúng ta đang chờ câu trả lời chính thức từ nhà cầm quyền về lý do bắt những người Công Giáo can đảm trên. Liệu những liên hệ với DCCT VN và sự dấn thân cho một quê hương Việt Nam tốt đẹp hơn có phải là nguyên nhân khiến họ bị bắt bớ?

Dư luận đang thắc mắc có phải do quyết tâm đứng về những người nghèo, những người bị bỏ rơi, những nạn nhân của bất công xã hội chính là nguyên nhân gây nên làn sóng trừ dập và đàn áp các linh mục DCCT và các cộng tác viên của họ hay không?

An Tâm, VRNs

Chung tay cứu người yêu nước

* Xin hướng về những người con yêu nước đang bị bắt để ủng hộ và phát huy “Tinh Thần Cù Huy Hà Vũ” trên khắp cả nước.

VRNs (04.08.2011) – Kết quả xét xử Ts Luật Cù Huy Hà Vũ ngày 02/08/2011, không nằm ngoài dự đoán của nhiều Trí thức yêu nước chân chính. Việc “Y Án” là xác suất mà nhiều người đã đoán ra trước ngày xét xử và sau ngày xét xử sẽ có biến động lớn nhằm gây hoang mang và phân tán dư luận sang một góc nhìn khác. Chân tướng và thủ đoạn khủng bố người yêu nước ở Việt Nam theo cách của Cộng sản Trung quốc đã lộ rõ.

Bắt đầu từ ngày 30/07. Một kế hoạch bố ráp và “bắt nguội” người

NHÀ HÀNG \$1.99

Restaurant

1. **CƠM GÀ CHIÊN ½ CON SPECIAL.....\$3.25**
½ Cornish Game hen with Fried Rice
2. **CƠM TÁM SƯỜN TRỨNG CHIÊN..... \$2.75**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
3. **CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN..... \$2.75**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
4. **CƠM TÔM KHO TÀU \$2.75**
Large Prawn with Rice
5. **HỦ TIẾU NAM VANG..... \$1.99**
Rice Noodle Soup
6. **HỦ TIẾU MỸ THO \$1.99**
Clear Rice Noodle Soup
7. **MÌ NAM VANG \$1.99**
Egg Noodle Soup
8. **HỦ TIẾU BÒ KHO..... \$1.99**
Rice Noodle Soup with Stewed Beef
9. **BÚN THỊT NƯỚNG CHẢ GIÒ \$1.99**
Egg Roll & BBQ Pork with Vermicelli
10. **MÌ XÀO DÒN THẬP CẨM..... \$1.99**
Combination Crispy Fried Egg Noodle
11. **CƠM XÀO THẬP CẨM \$1.99**
Combination Steam Rice

To Go \$2.75

To Go CƠM Gà Chiên \$3.25

7971 Westminster Blvd.,
Westminster, CA 92683

(714) 893-8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.,
Garden Grove, CA 92843

(714) 636-3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

11707 Edinger Ave.,
Fountain Valley, CA 92708

(714) 531-0088

**3709 Westbank Expressway
Suite 1 B
Harvey, LA 70058**

Bác Sĩ **VŨ THÊ TRUYỀN**

Pediatrics & Adolescent Care

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 3PM
Chủ Nhật: NGHỈ

(504) 348-2310
(504) 348-2324
Exchange: **(504) 457-2911**

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ TRẦN ĐỨC HIẾU Dược Sĩ TRẦN LƯU THỊ ÁI

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ống CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

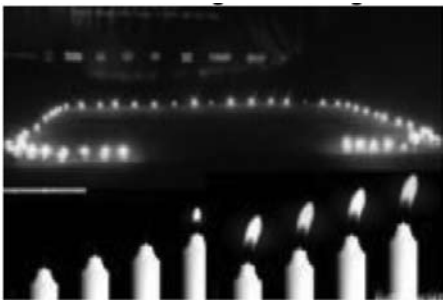
GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

yêu nước đã được triển khai trên quy mô cả nước. Đầu tiên là ở Sài Gòn và sau đó là Nghệ An.

07 Thanh niên Công giáo: Anh P.X. Đặng Xuân Diệu, Giáo xứ Xuân Mỹ – Hạt Nhân Hòa – Giáo Phận Vinh, anh Phêrô Hồ Đức Hòa, Anh Gioan B. Nguyễn Văn Oai, Giáo xứ Yên Hòa – Hạt Thuận Nghĩa – Giáo Phận Vinh, anh Phêrô Trần Hữu Đức

và anh Antôn Đậu Văn Dương, Giáo Xứ Vạn Lộc, Hạt Quy Chính, Giáo Phận Vinh, anh Đặng Xuân Trương, anh Paulus Lê Sơn phóng viên Công giáo và còn có nhiều người khác, chúng tôi đang tiếp tục kiểm chứng thông tin.

Các anh em trên đã bị Công an bắt đi mà thân nhân và người nhà không hề có thông tin gì. Riêng trường hợp anh Lê Sơn thì bị Công an hành hung và bắt đi một cách thô bạo.

Theo các thông tin khả tín thì chính Bộ Công An đã trực tiếp chỉ đạo và lên kế hoạch bố ráp này.

Điều đang khiến giới cư dân mạng bám sát thông tin để theo dõi tình hình là: Tại sao Bộ Công An lại “quan tâm” nhiều hơn tới những người yêu nước chân chính có gốc quê Nghệ An?

Ngoài việc Bộ Công An dùng luật rừng để thị uy quyền lực nhằm

phân tán dư luận sang một góc khác cho biến cố “Y án Cù Huy Hà Vũ” lắng xuống thì còn có “chủ trương lớn” nào của đảng nữa không? Tiếp tục dẫn dắt người yêu nước? khủng bố tinh thần và bắt giam trước khi họ phản ứng? Tất cả đều đúng. Tuy nhiên kế hoạch bố ráp này vẫn còn nhân rộng dưới nhiều hình thức khác.

Ở Nghệ An trong mấy ngày này. Nhiều tình huống bắt người, lục soát nhà cửa và khủng bố tinh thần theo kiểu xã hội đen đã được Công An Nghệ An ngang nhiên áp dụng để áp đặt quyền lực thống trị trên nhân dân đặc biệt là giới sinh viên và trí thức chân chính.

Dư luận đang xôn xao và cư dân mạng trong thời điểm này vốn đang nóng về “Tòa phúc thẩm Hà Nội xử y án TS Cù Huy Hà Vũ”, nay càng nóng thêm về kế hoạch “khủng bố” người yêu nước dưới chiêu bài “bắt cóc”, “bắt nóng”, “bắt nguội”,...

Các hình thức khủng bố ấy đang thúc đẩy tinh thần Hoàng Sa, Trường Sa và ủng hộ người yêu nước chân chính ở xứ Nghệ tiếp tục nóng lên.

Phía những người Công giáo ở Giáo phận Vinh đang chuẩn bị nển và chắc chắn nhiều “Cù Huy Hà Vũ” ở các tôn giáo bạn sẽ xuất hiện dưới nhiều hình thức và hàng trăm phiên tòa sẽ mở ra theo cách của nhân dân chứ không theo kiểu của Luật rừng cộng sản.

Kế hoạch bố ráp, khủng bố người yêu nước bằng những cách thế trên, báo hiệu một nhiệm kỳ bí thư của ông Nguyễn Phú Trọng và ông bộ trưởng Công an Lê Hồng Anh đầy trắc trở và thêm thù hận với nhân

dân nhất là với đồng bào Công giáo và Phật giáo.

**Paulus Xứ Nghệ
(Mạng DCCT)**

Thông cáo báo chí của TT/CTT về việc các CTV bị bắt trái pháp luật

Truyền thông Chúa Cứu thế đã ra thông cáo báo chí về việc nhà cầm quyền Việt Nam đã bắt giữ các thành viên của mình bằng hình thức khủng bố bí mật trái pháp luật một số thành viên, CTV của mình.

Bản Thông cáo nêu rõ yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam thả ngay các thành viên này và chấm dứt việc hành xử trái pháp luật dưới hình thức khủng bố các tiếng nói trung thực trong đất nước. ■

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Phiên Tòa Oan Nghiệt

Phạm Đình Trọng

(Gửi cho BBCVietnamese.com từ TP. HCM)

* Nhà văn Phạm Đình Trọng so sánh phiên xử Tiến sỹ Hà Vũ với phiên tòa của triều Nguyễn xử nhà yêu nước Nguyễn Trường Tộ!

* Dù bị kết tội nhưng Nguyễn Trường Tộ mãi mãi là một tên tuổi sáng chói trong lịch sử Việt Nam, mãi mãi sống trong sự thành kính, ngưỡng mộ, tự hào của dân tộc Việt Nam.

* Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là tiếng nói của lí trí tỉnh táo và khí phách hiên ngang của dân tộc Việt Nam quyết giữ gìn độc lập, toàn vẹn lãnh thổ trước...

* Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là tiếng nói của thời đại dân chủ hóa, đa nguyên hóa, là tiếng nói của nỗi khát khao Tự do, Dân chủ của người dân Việt Nam.

Tôi 2.8.2011, theo dõi chương trình thời sự đài Truyền hình Việt Nam, nghe đọc bản tin phiên tòa phúc thẩm Tòa án Nhân dân Tối cao y án sơ thẩm đối với người con trung thực, quả cảm của dân tộc Việt Nam, Cù Huy Hà Vũ, tôi lặng đi trong đau xót, căm giận!

Đau xót cho một trí lực quý hiếm, một tâm hồn cao cả đẹp đẽ bị tù tội! Căm giận một bản án chỉ thấy sự đắc thắng, ngạo mạn của bạo lực!

Hai tay tôi tự nhiên nắm chặt. Trên màn ảnh truyền hình, Cù Huy Hà Vũ hai tay cũng nắm chặt! Bàn tay Trần Quốc Toản nắm chặt bóp nát quả cam từ trong lịch sử như hiện lên trước mắt tôi! Tôi lại nhớ đến bàn tay chị Dương Hà nắm chặt,

giờ cao tâm bằng trắng với hàng chữ đỏ tươi như viết bằng máu CHỒNG TÔI VÔ TỘI đi trên đường phố Hà Nội buổi sáng ngày mở phiên tòa phúc thẩm!

Hàng ngàn trí thức, lão thành cách mạng khẳng định Cù Huy Hà Vũ vô tội và kiến nghị trả tự do cho Anh. Các tổ chức nhân quyền quốc tế, nhiều cơ quan ngoại giao, nhiều luật sư trên thế giới, nhiều cơ quan thông tấn báo chí quốc tế cũng lên

Hình chụp Phạm Đình Trọng và tiến sỹ Cù Huy Hà Vũ

tiếng khẳng định: “Lẽ ra ông Cù Huy Hà Vũ không thể bị giam tù vì ông chỉ sử dụng quyền bày tỏ ý kiến theo như công ước về các quyền chính trị và dân sự mà Việt Nam đã phê chuẩn” (Lời ông Phil Robertson, phó giám đốc khu vực châu Á của tổ chức Human Rights Watch).

Hàng ngàn bài báo mạng ngợi ca tiếng nói đúng đắn, trung thực, hợp pháp của Cù Huy Hà Vũ. Hàng triệu người Việt Nam được đọc những bài viết, được nghe những bài trả lời phỏng vấn của Cù Huy Hà Vũ như được đọc, được nghe tiếng nói của sâu thẳm lòng mình.

Một nhà thơ lớn, con đẻ của nhà nước ‘Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam’ đã phải thốt lên: Nếu không tha bổng cho Cù Huy Hà Vũ thì đó là sự ngu xuẩn!

Nhưng những quan tòa của nền tư pháp Việt Nam Xã hội chủ nghĩa vẫn như những đà điều rúc đầu trong cát, vẫn giữ nguyên bản án sơ thẩm thể hiện rõ sự bất công, cay nghiệt, hằn học, độc ác đối với một trí thức trung thực nói tiếng nói khẩn thiết của nhân dân, của cuộc sống, của thời đại, của lịch sử.

‘Tăm tối mông muội’

Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là những điều tất yếu phải đến với dân tộc Việt Nam nếu dân tộc Việt Nam muốn tồn tại và phát triển.

Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam kết tội Cù Huy Hà Vũ thì cũng giống như triều đình nhà Nguyễn tăm tối mông muội kết tội Nguyễn Trường Tộ khi Nguyễn Trường Tộ chỉ nói những điều mắt thấy tai nghe ở xã hội công nghiệp phát triển phương Tây!

Dù bị kết tội nhưng Nguyễn Trường Tộ mãi mãi là một tên tuổi sáng chói trong lịch sử Việt Nam, mãi mãi sống trong sự thành kính, ngưỡng mộ, tự hào của dân tộc Việt Nam.

Sự tăm tối mông muội của triều đình nhà Nguyễn mãi mãi để lại một nỗi đau, nỗi nhục trong lịch sử Việt Nam, mãi mãi để lại sự oán hận, nguyên rủa của nhân dân Việt Nam.

Ở thế kỉ XXI mà vẫn có Phiên – Tòa – Nguyễn – Trường – Tộ để kết tội Cù Huy Hà Vũ thì đó là nỗi đau, nỗi nhục lớn của cả dân tộc Việt Nam Văn Hiến và Phiên tòa kết tội Cù Huy Hà Vũ đã kéo xã hội Việt Nam thụt lùi vài trăm năm chìm sâu vào quá khứ phong kiến mông muội!

Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là tiếng nói khẳng khái trung thực của người trí thức chân chính luôn đau đáu với thời vận đất nước, với phúc phận

nhân dân, biết đặt lợi ích của dân của nước lên trên lợi ích riêng.

Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là tiếng nói của lí trí tỉnh táo và khí phách hiên ngang của dân tộc Việt Nam quyết giữ gìn độc lập, toàn vẹn lãnh thổ trước sự

Tiến sỹ Hà Vũ trong phiên phúc thẩm hôm 2/8

ngang ngược và xảo quyết nô dịch, đồng hóa, thôn tính của bành trướng Đại Hán phương Bắc.

Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là đòi hỏi khẩn thiết của dân tộc Việt Nam cần hòa giải, hòa hợp, đoàn kết dân tộc tạo nên sức mạnh để dân tộc Việt Nam tồn tại và phát triển.

Những điều Cù Huy Hà Vũ viết và nói và bị kết tội là tiếng nói của thời đại dân chủ hóa, đa nguyên hóa, là tiếng nói của nỗi khát khao Tự do, Dân chủ của người dân Việt Nam.

‘Thân xác trần trụi’

Bản án nặng nề giam cầm dành cho Cù Huy Hà Vũ cũng là bản án nặng nề giam cầm Tự do, giam cầm Dân chủ, làm cho người dân Việt Nam sống trên đất nước của mình mà không được yêu nước mình, không được làm chủ đất nước mình, không được làm chủ chính cuộc đời mình!

Bản án nặng nề giam cầm Cù Huy Hà Vũ cũng là bản án nặng nề giam cầm hòa giải hòa hợp, để dân tộc Việt Nam mãi mãi chia rẽ, li tán, suy yếu, uơ hèn, phải khuất phục trước Đại Hán bành trướng!

Bản án nặng nề giam cầm Cù

Huy Hà Vũ cũng là bản án nặng nề giam cầm khí phách Việt Nam, giam cầm trí tuệ Việt Nam, giam cầm tất cả những trí thức Việt Nam trung thực chân chính phải sống trong hèn nhát, sợ hãi, phải đánh mất mình, đánh mất phần người cao cả, chỉ còn phần con sinh vật!

Đánh mất phần lí tưởng thẩm mỹ cao đẹp, chỉ còn phần thân xác trần trụi, chỉ còn biết lo kiếm miếng ăn và lo giữ lấy mạng sống nhục của thân xác vật vờ!

Theo dõi bản tin thời sự đài Truyền hình Việt Nam, nhìn hai bàn tay Cù Huy Hà Vũ nắm chặt tôi liên tưởng đến bàn tay Trần Quốc Toàn nắm chặt bóp nát trái cam.

Nhưng gương mặt Cù Huy Hà Vũ cương nghị chứa chất suy tư lại là gương mặt nhân dân Việt Nam trong những năm tháng nhiều thử thách, nhiều trăn trở, đòi hỏi phải chuyển mình, phải vượt lên, không thể kéo dài mãi kiếp sống mòn xưa cũ này!

Tôi lại nhớ đến những gương mặt mảy râu, tóc nào tôi cũng phải nhìn thấy tung bưng, mẩn nguyện trên màn ảnh truyền hình trong chương trình thời sự! Mái tóc bạc với gương mặt không mấy sáng sủa và khó thân thiện! Cái đầu hỏi với nụ cười hí hửng viên mãn! Mái tóc bông bành xanh, trên gương mặt đầy đặn nhưng chỉ thấy những múi cơ, không thấy sự tỏa sáng của trí thức!

Vụ Vinashin còn phủ tay, trốn nợ dân mà lại nói những điều to tát “đột phá chiến lược” thì làm sao có thể tin! Bản án Cù Huy Hà Vũ được quyết định bởi chính những con người này!

‘Nghiệt ngã’

Đã sang thế kỉ XXI rồi, cả loài người đã quyết liệt bước vào thời dân chủ hóa, không thể đảo ngược,

đất nước Việt Nam đang đứng trước những thử thách nghiệt ngã, nghiêm trọng mà Quốc hội Việt Nam vẫn an phận trong sự bao cấp, áp đặt tuyệt đối, triệt để, toàn diện của đảng cầm quyền! Bao cấp chính trị!

Bao cấp tư tưởng! Bao cấp nghĩ suy! Bao cấp cả lá phiếu bầu những người nắm vận mệnh đất nước! Đảng cho bầu ai thì được bầu người đó! Mỗi chức danh đảng chỉ cho một người ứng cử! Quyền sơ đẳng, thấp nhất là quyền lựa chọn, Quốc hội cũng không có mà vẫn an phận, rậm rạp bỏ phiếu!

Ôi chao! Có Quốc hội xưa cũ như vậy nên mới có Phiên – Tòa – Nguyễn – Trường – Tộ xử Cù Huy Hà Vũ! Để từ phiên tòa ô nhục ngày 04-4-2011 đến phiên tòa y án ngày 02-8-2011, hai bàn tay Cù Huy Hà Vũ cứ nắm chặt như bàn tay Trần Quốc Toàn nắm chặt bóp nát trái cam!

Để người vợ hiền, người em gái cô cút của người tù Cù Huy Hà Vũ phải đến trước phiên tòa khẳng định với lịch sử bằng dòng chữ máu **CHỒNG TÔI VÔ TỘI! ANH TÔI VÔ TỘI!**

Một số người ủng hộ ông Hà Vũ với hy vọng mong manh

Dòng chữ máu oan nghiệt đó khắc vào thời gian để các thế hệ mai sau sẽ phải đọc là **NHÂN DÂN VÔ TỘI**, để họ biết rằng đến tận thế kỉ XXI mà trong lịch sử Việt Nam vẫn có phiên tòa oan nghiệt mang Nhân dân vô tội ra xử tù!

Nhà văn Phạm Đình Trọng, hiện đang sống tại thành phố Sài Gòn. ■

Phạm Hồng Sơn - Có lẽ điều nguy hiểm nhất hiện nay của xã hội Việt Nam không phải chỉ là sự lên ngôi của cái ác mà là sự e ngại, bần khoản, tự tách rời, xa cách giữa người Việt Nam chúng ta – những người bị trị. Vì hàng nghìn năm qua, lịch sử loài người luôn nhắc rằng thủ đoạn chính của mọi kẻ áp bức bao giờ cũng là “chia rẽ”: “chia để trị” (divide and rule) hay “chia để thôn tính” (divide and conquer), dù là kẻ áp bức nội tộc hay ngoại bang...

Cách đây một hôm, một anh bạn tôi có tâm sự nổi bần khoản của anh ấy là anh ấy muốn gọi điện thoại tới Luật sư Trần Đình Triển để hỏi thăm và chia sẻ sự cảm kích và lo lắng cho

của tôi, chị ấy vẫn hoàn toàn chưa có vấn đề gì với chính quyền, thổ lộ với tôi về việc chị ấy hết sức bất bình khi biết chuyện Luật sư Trần Đình Triển bị sách nhiễu, đe dọa. Nhưng chị ấy nói không dám lên tiếng hay gọi điện hỏi thăm vì sợ “người ta” biết sẽ cho chị ấy là người có quan hệ với “thành phần xấu” thì sẽ khó khăn cho cuộc sống của chị ấy. Tôi không dám khuyên chị ấy cứ nên gọi điện hỏi thăm tới Luật sư Trần Đình Triển vì theo tâm lý học nếu người ta còn sợ hãi thì càng thúc đẩy người ta càng sợ và bản thân tôi cũng không thể đảm bảo được sau khi (nếu) chị ấy gọi điện thì không có rắc rối gì xảy ra. Nhưng tôi có hỏi lại chị ấy rằng: “Nếu ai thấy việc bất công đối

ngại của tôi đối với sự yên bình, an ninh của các cô bác, anh chị đó vì các cô bác, anh chị đó đang chia sẻ, động viên một người mà nhà nước đang coi là “phản động”. Nhưng hết sức bất ngờ, dường như tất cả những người đó cùng đáp lại sự e ngại của tôi với ý là: “Tôi không biết ai kết tội anh là “phản động”, nhưng việc vừa rồi xảy ra đối với anh là một việc phi pháp, bất công, nên tôi thấy cần phải lên tiếng phản đối những người chỉ đạo và thực hiện việc đó và chia sẻ với anh là nạn nhân mà thôi.” Nhưng nói đến niềm vui thì cũng không thể quên được nỗi buồn là trong số những người hỏi thăm tôi trong sự cố đó không có một vài người mà tôi vẫn từng cho là rất tốt.

Luật sư Trần Đình Triển sau sự cố ngày 08/8/2011 khi Luật sư bị sách nhiễu, tấn công, đe dọa tính mạng, nhưng anh bạn tôi vẫn e ngại là anh ấy đã từng bị báo chí nhà nước kết tội là thành phần “phản động” đã từng bị “tòa án” kết án là “chống lại nhà nước CHXHCN Việt Nam” thì liệu chia sẻ như thế có lợi cho Luật sư Trần Đình Triển hay không? Sau một hồi trao đổi, chúng tôi cùng đi đến kết luận là về mặt đạo lý và luật pháp, đó là một việc hết sức cần thiết và đúng đắn nhưng chỉ có một điều chúng tôi vẫn còn đắn đo là bản thân Luật sư Trần Đình Triển có hoan nghênh sự chia sẻ đó không thôi? Nếu “không” thì anh bạn tôi không muốn gây thêm những rối bời, khó nghĩ cho Luật sư Trần Đình Triển trong lúc này.

Rồi lại có một người quen khác

với người khác cũng im lặng quay đi thì đến lượt mình bị bắt công, ai sẽ lên tiếng cho mình?” Chị ấy không trả lời gì mà chỉ... cười.

Quay trở lại một chuyện nhỏ của riêng tôi. Tháng Ba năm 2010 cũng có một nhóm người tự xưng là “thương binh” đến “hỏi thăm” tôi tại nhà riêng. Sau đó tôi đã nhận được rất nhiều lời chia sẻ, động viên từ nhiều người chưa hề quen biết cả các thông tin cá nhân. Trong đó ấn tượng nhất là có nhiều người là đảng viên cộng sản và có cả người đã có danh tiếng trong xã hội như nhà văn Phạm Đình Trọng. Đến bây giờ tôi vẫn còn cảm thấy y nguyên sự xúc động, tri ân mỗi khi nhớ lại những cuộc điện thoại hỏi thăm đó. Qua chuyện trò tôi cũng nói lên sự e

Đúng là xã hội Việt Nam hiện nay ngày càng xảy ra nhiều hiện tượng cho thấy “cái ác” đang hoành hành ở khắp nơi và dường như đang thống trị toàn xã hội.

Nhưng có lẽ điều nguy hiểm nhất hiện nay của xã hội Việt Nam không phải chỉ là sự lên ngôi của cái ác mà là sự e ngại, bần khoản, tự tách rời, xa cách giữa người Việt Nam chúng ta – những người bị trị. Vì hàng nghìn năm qua, lịch sử loài người luôn nhắc rằng thủ đoạn chính của mọi kẻ áp bức bao giờ cũng là “chia rẽ”: “chia để trị” (divide and rule) hay “chia để thôn tính” (divide and conquer), dù là kẻ áp bức nội tộc hay ngoại bang.

10/08/2011

Phạm Hồng Sơn

danlambaovn.blogspot.com ■

Khôi 8406

Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam 2006

Web: <http://khoi8406vn.blogspot.com> Email: vanphong8406@gmail.com

Tuyên bố về hiện tình Đất nước.

Kính gửi:

– Toàn thể đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.

– Các chính phủ dân chủ, các tổ chức nhân quyền và cộng đồng thế giới tự do.

Ngày 25-06-2011, Thứ trưởng ngoại giao Cộng sản Việt Nam (CSVN) Hồ Xuân Sơn sang Trung Quốc (TQ) không những để gặp người tương nhiệm là Thứ trưởng ngoại giao Trương Chí Quân, mà còn để gặp Đới Bình Quốc, Trưởng ban Đối ngoại đảng Cộng sản TQ, nhân vật có quyền lực cao nhất trong ngành ngoại giao của Bắc Kinh. Tân Hoa Xã sau đó cho biết nội dung “đàm phán song phương” ấy gồm các điểm: a- Đồng thuận về những nguyên tắc cơ bản giữa VN và TQ để giải quyết những tranh chấp trên Biển giữa hai quốc gia, không cho nước ngoài can thiệp; b- Đồng tuyên bố Hoàng Sa-Trường Sa và các vùng biển vây quanh thuộc chủ quyền TQ, như TQ đã luôn khẳng định và Công hàm 1958 của VN từng thừa nhận; c- Đồng hướng dẫn công luận và ngăn ngừa những lời bình phẩm hoặc hành động làm tổn hại tới tình hữu nghị và sự tin cậy giữa nhân dân hai nước.

Sự kiện ngoại giao này đã gây nhiều phản ứng mạnh mẽ từ phía Đồng bào quốc nội lẫn hải ngoại và đã kéo theo nhiều động thái tiêu cực từ phía đảng và nhà cầm quyền CSVN. Khôi 8406 chúng tôi xin trình bày các phản ứng lẫn động thái ấy với những nhận định

như sau:

1- Ngày 02-07-2011, một số nhà trí thức trong nước đã yêu cầu bộ Ngoại giao (a) cho biết thông tin do Tân Hoa Xã có đúng sự thật không, (b) quan điểm của VN về bức công hàm của Phạm Văn Đồng như thế nào và (c) thông báo toàn văn thỏa thuận đã đạt được giữa đại diện VN và TQ trong cuộc “đàm phán” đó. Thế nhưng Bộ Ngoại giao đã cố ý làm cho cuộc gặp gỡ với nhóm trí thức ấy vào sáng ngày 13-07-2011 bất thành để khỏi giải thích. Đây là thái độ khinh thường trí thức và nhân dân, che giấu một hành vi ám muội và tùy tiện, tránh né những vấn đề quan trọng liên hệ đến Tổ quốc và Dân tộc. Đặc biệt nhất, nhà cầm quyền vẫn tiếp tục im lặng (hay cho tay chân giải thích thiếu thuyết phục) về công hàm Phạm Văn Đồng, là văn kiện luôn được TQ dùng để bắt bớ VN, dù nó hết sức phi pháp và phi lý.

2- Các chủ nhật tiếp đó (26-06, 03-07, 10-07, 17-07, 24-07-2011), nhân dân ở hai thành phố lớn là Hà Nội và Sài Gòn đã xuống đường biểu tình, trực tiếp phản đối TQ gây hấn, xâm lược, và gián tiếp tố cáo nhà cầm quyền VN hèn yếu, nhu nhược, thậm chí đồng lõa với ngoại thù. Hành động yêu nước này đã bị ngăn chặn hay đàn áp một cách thô bạo bởi công an, dân quân, thanh niên tự quản, đoàn thanh niên Hồ Chí Minh, vốn là những công cụ tàn ác và tay sai mù quáng của đảng để chống lại “kẻ thù” là nhân dân.

Hành vi đập mặt người yêu nước, đánh đập kẻ ái quốc càng chứng tỏ đảng CSVN là phường phản quốc bán nước như nhiều công dân đã ra bản cáo trạng (*Đơn tố cáo & yêu cầu truy tố Bộ Chính trị và Trung ương đảng ngày 21 tháng 12 năm 2010*).

3- Tân Quốc hội khóa 13 thoát thai từ cuộc “đăng cử dân bầu” đã bắt đầu họp trong những ngày tháng sôi sục ấy (từ 21-07-2011) và nhiều người đã hy vọng các thành viên sẽ mạnh dạn tỏ ra là “cơ quan quyền lực cao nhất”, “đại diện trung thực tâm ý của đồng bào”. Thế nhưng, qua 8 cuộc biểu tình, chưa bao giờ thấy một thành viên Quốc hội nào xuống đường bày tỏ tấm lòng yêu nước chống giặc với nhân dân cả. Cuộc bầu chọn 3 chức vụ quan trọng nhất của Quốc gia: thủ tướng, chủ tịch nước, chủ tịch Quốc hội vẫn chỉ là trò hề bầu cử, thể hiện ý muốn của đảng CSVN (và đảng sau là của đảng CSTQ), đưa lên những con người vô tài bất xứng và thân phục Trung cộng. Lời đề nghị Quốc hội ra nghị quyết về Biển Đông chưa tỏ ra có dấu hiệu gì để nhân dân hy vọng.

4- Đang khi đó, các nhà đấu tranh dân chủ, đặc biệt những vị từng lên tiếng cảnh báo về hiểm họa TQ xâm lấn, đòi hỏi chủ quyền đất nước trên các quần đảo Hoàng Trường Sa mà đang chịu tù đầy thì vẫn tiếp tục bị trừng phạt: ký giả Nguyễn Văn Hải (Điều Cày) tiếp tục bị giam giữ sau khi đã mãn án và nay thì biệt vô âm tín (có tin bị tàn hại thân thể); linh mục Nguyễn

Văn Lý, sau thời gian được tại ngoại chữa bệnh, đã bị đưa vào tù trở lại dù sức khỏe chưa hồi phục; luật gia Cù Huy Hà Vũ sẽ bị phúc thẩm ngày 02-08 tới với không chút hy vọng được hoàn trả công lý; giáo sư Phạm Minh Hoàng sẽ ra tòa ngày 10-08 tới với tội danh mơ hồ và áp đặt “có âm mưu lật đổ chính quyền”!?! Tất cả những vị vừa kể trên (và còn nhiều vị khác) đều là những con người có tâm và có tầm, vừa yêu nước vừa đầy tài năng, thế nhưng đã bị đảng CSVN -đầy tớ của đảng CSTQ- coi như kẻ thù nguy hiểm cần phải triệt hạ và trừng trị.

5- Tất cả những động thái trên của đảng và nhà cầm quyền CSVN đều nằm trong chủ trương đường lối phục vụ TQ. Kẻ thù truyền kiếp của Đất nước đang tiếp tục đẩy nguy cơ diệt vong của Dân tộc đến gần qua vô số hành động ngang ngược khắp VN: (a) khai thác bauxite ở Tây Nguyên gây nguy hiểm cho an ninh quốc phòng, văn hóa sắc tộc thiểu số, sinh mệnh dân chúng đồng bằng Nam bộ; (b) xây dựng nhiều làng mạc, phố thị, bãi biển TQ từ Nam chí Bắc, tạo ra những tô giới, lãnh địa, khu ém quân bất khả xâm phạm giữa lòng đất Việt; (c) thắng thầu 90 % các dự án trọng điểm quốc gia, thao túng lĩnh vực nền kinh tế và công nghệ của Đất nước, chiếm đoạt công ăn việc làm của nhân dân lao động; (d) tung vào thị trường VN vô số sản phẩm

văn hóa, ẩm thực, gia dụng giả đổm và độc hại, giết chết bao ngành sản xuất của Dân chúng và hủy hoại dần sinh khí lẫn tinh thần của Dân tộc; (e) sách nhiễu hành hung dân lành, thậm chí lường gạt cưỡng hiếp thiếu nữ VN sống gần các khu vực của các công nhân hay công dân TQ (ở Ninh Bình, Thanh Hóa chẳng hạn...); (f) thuê được hàng trăm ngàn hecta rừng đầu nguồn hay rừng quốc phòng với giá rẻ mạt trong nửa thế kỷ, đe dọa an ninh đất nước và an sinh quốc dân; (g) tự tiện vạch đường lối ở Biển Đông, cho đủ loại tàu quân sự trá hình ngang dọc để chiếm cứ nguồn khoáng sản và hải sản đất nước, khiến sinh kế và sinh mạng ngư dân lâm nguy, nguồn dinh dưỡng và nguồn nguyên liệu của đất nước cạn kiệt.

Đang khi các nước lân bang phản ứng mạnh mẽ trước cuộc xâm lăng nhiều mặt của TQ như thế, thì đảng và nhà cầm quyền CSVN vẫn mù quáng ôm lấy “16 chữ vàng”, “4 chữ tốt”, phản ứng một cách chiếu lệ, bạc nhược, khước từ những lời cảnh báo của nhân dân.

6- Do đó, các cuộc biểu tình của người dân VN vẫn còn phải tiếp tục cách thường xuyên, rộng rãi và mạnh mẽ hơn nữa. Khối 8406 chúng tôi xin đề nghị toàn thể Đồng bào khi biểu tình (a) hãy trực tiếp phản kháng sự hèn nhát trước giặc, thậm chí đồng lõa với giặc của nhà cầm quyền CSVN, kẻ đã rước giặc

từ thời đảng CSVN bắt đầu cai trị đất nước; (b) đừng mang theo cờ đỏ và hình Hồ Chí Minh, vì hai biểu tượng này liên hệ chặt chẽ với Trung Cộng (cờ đỏ là cờ tỉnh Phúc Kiến bên Tàu; còn HCM là kẻ đã đưa VN vào vòng nô lệ Tàu Cộng từ hơn 80 năm nay), kéo bị đảng CSVN lợi dụng lừa gạt thêm một lần nữa; (c) hãy chuyển từ việc phản đối TQ lấn biên giới, chiếm hải phận, xâm nhập lãnh thổ, lũng đoạn kinh tế, văn hóa, chính trị quốc gia sang việc đòi hỏi đảng và nhà cầm quyền CSVN trả lại các nhân quyền, dân quyền và quyền tự quyết của Dân tộc. Vì chỉ khi quyền lực thực sự vào tay nhân dân thì đất nước mới đánh đuổi được thù trong giặc ngoài, mới giải quyết được tận căn các vấn đề xã hội và đất nước.

Làm tại VN ngày 30 tháng 07 năm 2011

Ban Đại diện lâm thời Khối 8406.

1. Kỹ sư Đỗ Nam Hải - 441 Nguyễn Kiệm, P. 9, Q. Phú Nhuận, Sài Gòn, VN.

2. Linh mục Phan Văn Lợi - 16/46 Trần Phú, Thành phố Huế, VN.

4. Giáo sư Nguyễn Chính Kết - Đại diện Khối 8406 tại hải ngoại.

Trong sự hiệp thông với Linh mục Nguyễn Văn Lý, cựu quân nhân Trần Anh Kim, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa và nhiều tù nhân chính trị, tôn giáo khác đang ở trong lao tù cộng sản. ■

ĐHY Trần N. Quân

(Tiếp theo trang 9)

nghiệt sẽ kéo dài bao lâu, nhưng tín hữu của chúng ta không sợ hãi, hoặc họ sẽ vượt qua nỗi sợ hãi của mình bằng niềm tin và lời cầu nguyện, mà qua đó sẽ đem đến cho họ sức mạnh để noi gương các vị tử đạo đã được phong thánh và vô số những anh hùng đức tin đang

sống, để can đảm làm chứng cho Đảng Cứu Độ Phục Sinh của chúng ta.

Kính thưa anh chị em tín hữu, chúng tôi chào mừng anh chị em!

Từ một người anh lớn tuổi, người gần như cảm thấy xấu hổ sống trong sự tự do.

Hồng Y Trần Nhật Quân

(Phạm Hương Sơn chuyển ngữ)

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

VĂN TẾ SỐNG ÔNG TỪ

Ô hô! Ai tai!

Ông còn sống nhăn ra đó
Dù tuổi đời đã trên bảy bó
Mà vẫn ngó ngán, u mê
Nào có khác chi cái đồ con đồ?

Nhớ ông xưa

Cha Phan Khắc Từ vang danh mọi xóm
Thanh Lao Công áo người ông xóm
Để lòe đời che mắt thế gian
Rác rưởi chỗ nào cũng sờ cũng mó
Phá tành ban chế độ cộng hòa
Dọn đường đón bầy đàn chúng nó

Chúng cướp xong rồi

Đến lượt ông giờ trò ma xó
Tổ cáo anh em giao cho lũ chó
Lập Ủy Ban Đoàn Kết tay sai
Đẩy Giáo Hội vào vòng khốn khó
Riêng phần ông, dành xứ Vườn Xoài
Dân đã đông, bạc tiền hàng bó
No cơm ấm cật dậm dật mọi nơi
Ông kiếm một bà sớm hôm sờ mó
Để con ra, con chàng con thiếp, chứ con ai?
Vậy mà ông phải che dấu nó
Ông chối phăng phăng cả vợ lẫn con
Lại còn dọa kiện những ai dám tố
Cụ già Chân Tín vốn thứ chịu chơi
Trung bằng chứng ra cho đời thấy rõ
Ông có ngon thì kiện cáo đi
Hay lại cụp đuôi chui vào một xóm.

Thấy sắp hết đời

Muốn quây thêm một vợ
Nào ngờ chúng chơi đều ông, tổ cha chúng nó!
Ông bỏ Vườn Xoài, thi vào Quốc Hội
Trường chúng đỏi công, xếp cho một chỗ
Chúng lại cho ông trượt tè re, chao ôi xấu hổ!
Vắt chanh bỏ vỏ, ông chưa biết sao?
Ông hết làm cha Vườn Xoài, đũa nào còn rỏ?
Giờ thành "homeless", khiếu nại hồng y
Cớ sao chỗ nào cũng không dung tớ?
Hồng y tuy ngán, chẳng dám đuổi ông

Thấy ông xin thôi, ngài mừng hết cỡ
Cũng lờ đi luôn chuyện 250 lượng vàng
Của xứ Vườn Xoài mà ông đã vớ
Đã trên thất thập, thôi hãy về vườn
Hủ hí vợ con, tuổi già đỡ khổ

Ô hô! Ai tai!

Tế sống ông một cỡ

Quả trứng, bát cơm không độn khoai độn đỗ
Nhang ướt một cây, hoa tàn một bó
Mong ông thượng hưởng, quên thuở hoàng kim
Chống Chúa, phá cha, đi theo chồn đồ
Hết cuộc phù trầm, tu tỉnh lại đi
Gần đất xa trời, quý đang lấp ló
Ai ai tai!

GIẶC ĐÃ ĐẶT KHOAN DẦU VÀO ĐẤT NƯỚC

Lê Chân

Giặc Tàu đã đặt khoan dầu vào đất nước,
Thách thức dân ta độ sức với bạo cường.
Ta phải đánh chìm tàu quân cướp nước,
Như tiền nhân Trần Quốc Tuấn ngày xưa.
Bạch Đằng Giang từng loang máu quân Tàu,
Gương dũng liệt ngàn năm còn bia đá.
Hãy thét vang hồi anh hùng hào kiệt,
Kìa non sông Hùng Khí Việt bùng lên.
Đốt lên đi ngọn lửa chính tim mình,
Thắp sáng trong lòng hai chữ hy sinh.
Đốt lên đi đuốc nhân quyền công lý,
Thét lên đi cơ hội báo đền ân.
Một tác đất rơi vào tay giặc,
Là chúng ta đắc tội với tiền nhân.
Lấy máu đào rửa nhục núi sông,
On Tổ Quốc đồng bào tình lai láng.
Nhưng ta khác hơn Trần Nguyên Hãn,
Gạt thù nhà vì nhục nước xông pha.
Bởi ngày xưa triều đại của vua ta,
Khác cộng sản chính là tay sai của giặc.
Sĩ Phu ơi! Có nghe lòng quận thất,
Hào kiệt ơi! Nước Việt mất thật rồi.
Anh hùng ơi! Tổ quốc tá toi,
Ta nuốt lệ nhẹ hồn mình bão tố.
Đồng bào ơi trước cơn sóng vỗ,
Thách thức ta lòng yêu nước không sờn.
Để hợp nhau đoạt thành chí lớn,
Sống một ngày khí tiết để ngàn sau.

S.T.T.D Tưởng Năng Tiến

Vài Chuyện Nhỏ Quanh Ngày Hai Tháng Chín

Tưởng Năng Tiến

Không có gì quý hơn Độc Lập Tự Do

Tôi biết nó, thằng nói ra câu đó.

Nguyễn Chí Thiện

Ngày 2 tháng 9 năm 45, ông Hồ Chí Minh long trọng đọc Tuyên Ngôn Độc Lập tại quảng trường Ba Đình – Hà Nội. Bữa đó, tui không có mặt. Lý do: không phải vì quá bận, hay vì có chuyện chi đó (đổ ky) với đám Việt Minh mà chỉ vì tôi chưa kịp ra đời.

Dù sinh sau đẻ muộn, tôi cũng nghe được hơi nhiều chuyện “không được tử tế gì cho lắm” quanh cái ngày (thỏ tả) này – ngày khai sinh ra cái gọi là nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà. Trước hết, xin ghi lại vài mẩu tin có liên quan đến ông Nguyễn Hữu Đang – Trưởng Ban Tổ Chức Ngày 2 Tháng 9 –

được trích dẫn nguyên văn từ những cơ quan truyền thông (*) của Nhà Nước, mười lăm năm sau đó:

Báo Quân đội nhân dân (21/01/1960):

“Ta hãy nghe Đang cung khai trước Tòa án: Tôi đã gây hoài nghi đối với sự lãnh đạo của Đảng và Chính phủ. Tôi đã cổ động cho những xu hướng chính trị phản động. Tôi đã thổi phồng hoặc xuyên tạc bịa đặt ra những khuyết điểm để nói xấu Chính phủ và những cơ quan Nhà nước”.

Báo Nhân dân (21/01/1960):

“Trước tòa án, với những bằng chứng đầy đủ, bọn gián điệp nói trên đã nhận hết tội lỗi của chúng. Sau khi luật sư Đỗ Xuân Sảng bào chữa cho các tội phạm, căn cứ vào chính sách xét xử và trừng trị của Tòa án nhân dân là nghiêm trị bọn chủ mưu và bọn ngoan cố, khoan hồng với

Nguồn: talawas

những người lầm đường, bị lừa gạt đã biết hồi cải ...”

Báo Thời Mới (21/01/1960):

“Năm tên gián điệp phản cách mạng, phá hoại hiện hành cúi đầu nhận tội. Nguyễn Hữu Đang và Thụy An, đầu sỏ chủ mưu, bị phạt giam 15 năm và mất quyền công dân 5 năm sau khi hết hạn giam”.

Mười lăm năm sau, sau khi mãn hạn tù – không biết Thụy An trôi dạt về đâu – riêng Nguyễn Hữu Đang thì lùi thối trở lại làng quê của ông, ở Thái Bình:

... Gót nhọc men về thung cũ

Quì dưới chân quê

Trăm sự cúi đầu

Xin quê rộng lượng

Chút thổ phần bò xéo cuối thôn
(“Ăn năn” – Phùng Cung)

Nguyễn Hữu Đang sống gần hết quãng đời còn lại nhờ vào... côn trùng và cóc rần! Ông cũng đã

chọn sẵn chỗ nằm trong “... một bụi tre gần cuối xóm, độc giữa cánh đồng..., dưới chân bụi tre ấy có một chỗ trũng nhưng bằng phẳng, phủ đầy lá tre rụng, rất vừa người ... Tôi sẽ nằm ở đó chết để khỏi phiền ai ... Tôi đã chọn con đường ngắn nhất để có thể bò kịp đến đó, trước khi nhắm mắt xuôi tay” (Phùng Quán, “Ngày Cuối Năm Tìm Thăm Người Dựng Lễ Đài Tuyên Ngôn Độc Lập.” Ba

Phút Sự Thực, 2nd ed. Nhà Xuất Bản Văn Nghệ Sài Gòn: 2007, 137).

Đọc xong bài viết thượng dẫn, Công Tử Hà Đông có đôi lời góp ý như sau:

“Nguyễn Hữu Đang đi kháng chiến 9 năm, không thấy nói trong 9 năm ấy NH Đang làm gì, ở đâu. Trở về Hà Nội sau Hiệp Định Geneve chia đôi đất nước, NH Đang là một trong số văn nghệ sĩ đòi tự do tư tưởng, tự do sáng tác được gọi là nhóm Nhân Văn Giai Phẩm; NH Đang bị Tổ Hữu, Trường Chinh thù,

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

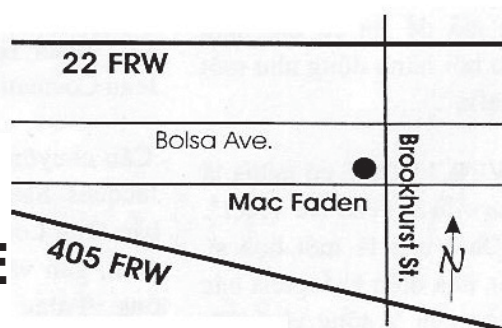
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC **SAIGON CITY MARKETPLACE** KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Tử Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Tử Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thuyền)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

ky tài, dùng tội Phản Động Chống Đảng đánh cho tàn tệ. Bọn Tố Hữu, Trường Chinh cho NH Đảng đi tù năm 1959. Năm ấy Hồ chí Minh mới về Hà Nội, được tâm bồ, tiếng VC học mót của CS Tàu là ‘bồi dưỡng’, người ngợm Hồ béo tốt, hồng hào, phờn phơ. Nhưng không một lần họ Hồ nhớ đến ‘chú Đảng’, không một lời hỏi:

– Chú ấy làm tội gì mà bắt chú ấy tù khổ thế?

Nhiều người Hà Nội biết chuyện NH Đảng là Trưởng Ban Tổ Chức Lễ Đài Ngày 2 Tháng 9, 1945 ở Hà Nội, NH Đảng là người đứng trước micro giới thiệu:

– Thừa đồng bào... Đây là Chủ Tịch Chính phủ Lâm Thời Hồ chí Minh.

Nói xong, NH Đảng lùi lại, nhường micro cho Hồ chí Minh. Bức ảnh chụp Hồ đọc tuyên ngôn có NH Đảng đứng ngay sau lưng họ Hồ. Sau khi công cổ tống NH Đảng đi tù, bọn Tố Hữu cho tấy, xóa hình NH Đảng trong bức ảnh. Từ đó ảnh Hồ chí Minh đọc Tuyên Ngôn không có NH Đảng.”

Nói tóm lại là cuộc đời của Nguyễn Hữu Đang đã bị cách mạng xoá sổ hoàn toàn. Đây không phải là loại “tai nạn” chỉ xảy ra riêng cho một cá nhân. Ở bình diện tập thể, người dân cũng bị cách mạng tước đoạt mọi thứ – “tan hoang đến tột cùng” – theo như cách diễn tả của nhà văn Võ Văn Trực, trong ký sự *Chuyện Làng Ngày Ấy* (**):

“Ngày mùng 2 tháng 9 hàng năm, dân làng tôi gọi là ngày ‘tết Độc Lập’. Cả làng nghỉ việc đồng án. Nhà nào cũng thấp hương bày biện mâm cỗ cúng đơm. Nhiều trò vui được tổ chức như ngày tết Nguyên Đán. Làng xóm hân hoan trong phong tục mới...”

“Thêm được ngày hội Tết độc lập, nhiều ngày hội cổ truyền khác bị phế bỏ: rằm tháng giêng, thanh minh,

tết Đoan ngo, rằm tháng bảy...Người ta cho đó là cổ hủ, là mê tín dị đoan ... Thế là cả làng làm cách mạng triệt để, thay cũ đổi mới hoàn toàn. Gặp nhau ngoài đường, giơ nắm tay phải lên ngang tai ‘chào đồng chí’. Nhất là trong các cuộc hội nghị, mẹ gọi con bằng ‘đồng chí, con gọi bố bằng ‘đồng chí’, anh gọi em bằng ‘đồng chí’...”

“Sau tết Độc lập đầu tiên, đến tết Nguyên Đán, không thấy ông tôi cuộn hương trầm công phu như trước, chỉ mua hương ở chợ. Chiều 29 tết, ông mở hòm gỗ trắc, lau bụi đôi hạc đồng, xếp lại câu đối, rồi

Nhà thơ Võ Văn Trực - Tranh sơn dầu Đinh Quang Tinh

khoá hòm. Tôi ngỡ ngàng hỏi: ‘Sao ông không đem ra cúng tết?’ Ông trả lời giọng ngậm ngùi: ‘Bây giờ là cách mạng, khác rồi cháu ạ...’ Vĩnh viễn các đồ tế khí linh thiêng ấy nằm trong hòm khoá kín như tấm lòng ông tôi khoá lại niềm tôn kính thờ phụng tiền nhân...”

“Sau cuộc rước tổ tiên tập trung về một nơi, tất cả các nhà thờ họ trong làng đều bị phá. Có nhà thờ biến thành địa điểm hội họp. Có nhà thờ biến thành kho phân. Tất cả thánh, thần, phật ở rải rác cá thể trong thôn xã đều phải về tập trung

tại đền Hàng Khoán, dưới chân núi Hai Vai...”

“Thần đã đi rồi. Thánh đã đi rồi. Phật đã đi rồi. Những ngôi đền, ngôi chùa, ngôi miếu như cái xác không hồn. Dân tứ chiếng tranh nhau cướp giạt mang đi: người được hòn đá tảng, người được cái cửa vóng, người được viên ngói viên gạch, người được cái cột gỗ...”

“Ôi tan hoang đến tột cùng tan hoang sau cuộc rước các thần các thánh về thế giới đại đồng. Tại nhà thờ thánh, tượng Khổng Tử lẩn long lóc như người ăn mày tha hương chết đường chết chợ, bị trẻ con ném cứt vào mặt...”

Tác phẩm *Chuyện Làng Ngày Ấy*, theo nhận xét của nhà phê bình văn học Thụy Khuê:

“Nhẹ như tiếng thở dài, Võ Văn Trực đưa ta vào cõi ấy, cõi mộng du hoang tàn tiền sử: Sau khi tập trung tất cả những gì thuộc địa hạt thần linh, đến tập trung con người. Tập trung con người bằng hội họp, suốt ngày hội họp bỏ bê đồng áng, hệ quả tất yếu là không có lúa gạo, là đói khát, là thuế khả năng: vét nhẵn, sạch trơn không còn một hạt thóc. Không còn gì để đóng thuế, là phản động. Là tố cáo lẫn nhau. Là đấu tranh chính trị. Là tố khổ...”

Chưa hết, cùng thời điểm mà mô mã tổ tiên và đền thờ thánh thần phải tập trung “để lấy đất canh tác” thì một trong những nhân vật lãnh đạo của nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà – ông Phạm Văn Đồng – đã thể hiện “một cử chỉ tốt đẹp về tình hữu nghị” bằng một công hàm tán thành bản tuyên bố ngày 4 tháng 9 năm 1958 của nước láng giềng Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa về hải phận.

Công hàm này đang được Trung Cộng diễn giải như “là một chứng cứ cho thấy Việt Nam đã công nhận chủ quyền của Trung Quốc đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường

(Xem tiếp trang 62)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tin Giờ Chót

Linh Mục Nguyễn Văn Khải, DCCT nói chuyện tại Trung Tâm Công Giáo, GP Orange

Vào lúc 2 giờ chiều Chúa nhật 21 tháng 8 năm 2011, Lm. Nguyễn Văn Khải đã đến gặp gỡ và nói chuyện trước một cử tọa đông đảo đứng, ngồi chật ních ba gian Hội Trương của Trung Tâm Công Giáo. Trên hàng ghế đầu có sự hiện diện của GM. Mai Thanh Lương, các Đại Diện trong Hội Đồng Liên Tôn, Thân Hào, Nhân sĩ.

Lm. Nguyễn Văn Khải, một Lm. trẻ, linh động, nguyên phát ngôn

viên Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà, hiện du học tại La Mã, với tất cả sự khiêm tốn và tài hùng biện đã làm xúc động sâu xa cử tọa kèm theo những tràng pháo tay rung động Hội Trường. LM. đã đề cập đến nhiều vấn đề thời sự như: Đề cao lá cờ Vàng ba sọc đỏ, Việt Nam không có Tự Do Tôn Giáo, Các cuộc đấu tranh đòi Công Lý, Sự Thật và Hòa Bình tại Thái Hà và Tòa Khâm Sứ được gì? Vài tiết lộ về TGM Ngô

Quang Kiệt, v.v... Trong phần trả lời các câu hỏi, Ngài đặc biệt cảnh báo Hoa Mất Nước vào tay Trung Cộng có sự toa rập của bọn phản dân hại nước Cộng Sản VN. Phần chi tiết sẽ được trình bày vào số sau. Sau đây là vài hình ảnh quang cảnh buổi nói chuyện. ■

Cuộc Biểu Tình Chống Trung Cộng Lần Thứ 11 Tại Hà Nội “Thông Báo Cấm Biểu Tình” Của UBND Hà Nội —

Nguồn NVCL

Bạo Quyền Cộng Sản Thẳng Tay Đàn Áp Cuộc Biểu Tình Của Các Người Yêu Nước Chống Ngoại Xâm

Những ngày qua, Hà Nội mưa nhiều về đêm. Sáng nay, trời Hà Nội còn mưa nhẹ, những giọt mưa lác giắc hiu buồn, như đồng cảm với người

dân Hà Nội sau cái thông báo cấm biểu tình của chính quyền Hà Nội – một bản thông báo không số, không chữ ký, đóng dấu treo một cách vô trách nhiệm.

8h50: Đoàn biểu tình bắt đầu khởi động, trong đoàn có chị Minh Hằng và Phương Bích, hai phụ nữ năng nổ trong các lần biểu tình

(Xem tiếp trang 66)

Chuyện Dài Kinh Tế, Tài Chánh Thời Cộng Sản

Nợ Xấu Ngân Hàng VN Sẽ Gây Bạo Loạn

Trần Nguyên Thao

Hanoi trấn áp phong trào dân chủ trong nước mạnh mẽ hơn ngay sau khi chính phủ của Nguyễn Tấn Dũng “đăng quang” lần thứ hai. Mục tiêu gia tăng đàn áp là để dân chúng quên đi thực trạng lãnh đạo bất tài, khiến đa phần dân chúng đi dần vào nghèo đói trong nền kinh tế ngày càng suy sụp. Nợ xấu tại các ngân hàng ở mức đáng ngại, lạm phát vẫn chiếm giải quán quân thế giới, vật giá tăng 100%, tiền đồng tiếp tục trượt dốc chưa có dấu hiệu ngưng lại, nạn tham nhũng bất trị. Chính quyền thì khiếm nhục trước kẻ thù xâm lược, nhưng lại tàn ngược, hung bạo với dân tộc hơn bọn phát xít . . . Đó là vài nét trong bức tranh kinh tế Việt Nam thời Mafia Việt Cộng.

Nợ xấu : mối nguy lớn

Hầu bao của đa phần dân chúng bị cộng đảng bòn rút bỏ vào túi riêng và triều công Bắc Kinh qua nhập siêu mỗi năm hàng một chục tỷ Đô la. Chỉ có đảng viên mới đủ thể lực cấu kết nhau, rút tiền ra từ các nhà băng để chia nhau, qua các dự án ma rồi gọi là “nợ xấu”.

Tại một hội thảo về kinh tế vĩ mô ở Hà Nội mới đây ông Lê Xuân Nghĩa, Phó Chủ tịch Ủy ban Giám sát Tài chính Quốc gia được Reuters trích lời nói: “Nợ xấu trong ngành ngân hàng là mối lo lớn. Các tập đoàn kinh tế quốc doanh hoạt động rất kém hiệu quả. Họ sử dụng phần lớn nguồn vốn quốc gia và gây ra nợ xấu cho ngân hàng.”

Hãng tin Reuters nói trong tháng trước Ngân hàng Nhà nước cho biết nợ tại các ngân hàng ở mức 125 tỷ đô la Mỹ vào cuối năm 2010, nhiều hơn tổng sản phẩm quốc nội gần 20%.

Nợ xấu trong ngân hàng là bao nhiêu không được nhà nước công bố, vì là bí mật quốc gia. Nhưng nếu tổng số nợ tại các ngân hàng là 125

tỷ Đô la, thì dư luận trong giới tài chánh ước tính “nợ xấu – không đòi được” đã lên đến 5%, tức khoảng 6.25 tỷ Đô la. Nếu vì có nhiều nợ xấu, ngân hàng không đủ tiền trả khi dân chúng muốn rút tiền ra, thì đầu tiên sẽ tạo ra hốt hoảng, tin xấu sẽ lan rộng rất nhanh . . . dân sẽ ò ạt đến các nhà băng rút tiền, tạo ra khủng hoảng tài chánh và rối loạn trong xã hội, bạo loạn sẽ xảy đến. Trường hợp các ngân hàng có nợ xấu, phải xin “write off – hủy bỏ” thì nhà nước phải bơm thêm tiền vào các nhà băng như hình thức “trả nợ đậy”. Khi bơm thêm tiền để cứu nguy các ngân hàng đương nhiên góp phần làm gia tăng lạm phát, đưa đến cảnh người dân sẽ mua Đô la hay vàng để cất giữ, vì mất tin tưởng

vào đồng tiền VN. Lúc đó Đô la sẽ khan hiếm. Ngoại tệ dự trữ tại VN cũng được xem là bí mật tài chánh quốc gia, không được tiết lộ, nhưng qua các nguồn tin “chưa hề bị vắn đục” cho biết, ngân hàng nhà nước hiện giữ khoảng 12.6 tỷ Đô la, tương đương một tháng + một tuần để nhập cảng hàng hóa vào VN. Mức an toàn trong thương mại là 8 tuần lễ.

Hai “cái gai khá nhọn” khác làm ung nhọt trong nền tài chánh VN: một là công chi quá cao lên đến 28%, cao gần 200% so với “nước lạ” và gần 150% so với các nước khác; một khác là trung ương yêu cầu các địa phương giảm chi, để đưa lạm phát xuống theo yêu cầu của các định chế quốc tế, nhưng địa phương, nhất là các công ty quốc doanh phản ứng bằng thủ tục thanh toán ma mẫn, chẳng những không giảm được chi tiêu mà còn tăng lên 30%, trong hai quý đầu năm. Hành vi này mang ý nghĩa địa phương muốn gởi cho trung ương tín hiệu, xin đừng đụng chạm đến “quyền hành, lợi lộc” của chúng tôi. Hai cái gai này ngoáy vào “vết thương” kinh tế, tài chánh làm cho lạm phát tại VN tăng cao nhất thế giới, gần 23% vào tháng 7. Đây cũng là mức cao nhất từ nhiều năm nay. Điều này làm cho tiền đồng VN tiếp tục mất giá. Việc phải phá giá đồng bạc VN là chuyện không thể tránh trong tương lai gần.

Vàng miếng rất khó “nuốt”

Tân Thông đốc Ngân Hàng Nhà Nước (NHNN) Nguyễn Văn Bình

được ký giả Roger Mitton, báo Phnom Penh Post nói là có quan hệ thân cận với cựu Thống đốc Lê Đức Thúy, người đang bị báo nước ngoài cáo buộc tham nhũng trong vụ công ty Securrency của Úc in tiền Polymer cho VN nói, vàng miếng tại

VN đang bị thương buôn đầu cơ làm cho giá vàng cao hơn giá thế giới từ tám trăm ngàn đến một triệu hai mỗi lượng. Nhà nước đang cân nhắc để ban hành chính sách dành độc quyền cho NHNN nhập cảng, quản lý, phân phối vàng miếng. Nhưng chưa cho biết khi nào áp dụng chính sách mới về vàng.

Hồi tháng 6, các diễn giả trong cuộc hội thảo về vàng miếng tại VN đã nói là, hiện có đến 1000 tấn vàng đang được cất giữ trong dân chúng. Số vàng này trị giá bằng một nửa tổng sản lượng nền kinh tế VN. Hanoi nhìn thấy một món mồi béo bở. Nhưng nếu cấm tư nhân buôn bán vàng, thì 10 ngàn đại lý và cửa hàng vàng lớn nhỏ sẽ tìm cách buôn bán “chợ đen”. Còn tạo thêm tham nhũng, đầu cơ gấp bội. Hanoi dẫn đo đến 6 tháng nay mà chưa dám đưa ra lệnh mới về vàng. Vàng miếng trông thì đẹp mắt, “ngon ăn” nhưng coi bộ rất khó “nuốt”.

Nợ Nước Ngoài

Bộ Tài Chánh VN công bố hôm 15 tháng 8, nợ nước ngoài của VN ở mức 32.5 tỷ Đôla, tương đương 42.2% tổng sản lượng toàn nước (GDP). Chỉ trong vòng một năm, nợ nước ngoài của Việt Nam đã tăng thêm gần 4,6 tỉ USD. Tính chung

giai đoạn 5 năm 2006-2010, nợ công của Việt Nam đã tăng gấp đôi.

Công ty Fitch Ratings, cơ quan chuyên đánh giá tín dụng tầm mức quốc tế lại nói, nợ nước ngoài của VN là 50% GDP. Fitch Ratings cũng nói thối chọt chỉ tiêu chính phủ cũng là thành tố quan trọng của việc giảm lạm phát và ổn định kinh tế nhưng họ chưa nhìn thấy tia hy vọng nào chứng tỏ VN thực lòng cắt giảm công chi.

Hoa Kỳ cũng nợ nước ngoài số tiền rất lớn, Tàu cho Mỹ vay cả ngàn tỷ Đôla, nhưng Mỹ đã dùng 60% tiền nợ của Tàu để đầu tư ngay tại Hoa Lục, xây dựng cơ sở, sử dụng công nhân, vật dụng rẻ tại chỗ để sản xuất hàng hóa công nghệ cao, rồi đem bán khắp thế giới, thu lời về cho nước Mỹ. Vậy mà Tàu có phần phải “đạ tạ” Mỹ, vì nhờ doanh nghiệp Mỹ mà công nhân có việc làm, xã hội bớt nhiều loạn. Bây giờ mà doanh nghiệp Mỹ dọa rút ra, chắc Tàu phải đưa thêm vốn, mời Mỹ ở lại, vì Tàu đang sắp có loạn to !

Nếu VN biết cách sử dụng tiền nợ để đầu tư xây dựng hạ tầng cơ sở cho đất nước hay xây dựng doanh nghiệp tạo công việc làm trong xã hội thì tiền nợ trong trường hợp này lại góp phần làm xã hội thêm an hòa, lành mạnh. Đàng này, Hanoi đã dùng nợ nước ngoài đổ vào các công ty quốc doanh, rồi thanh toán ma mãnh, ăn cắp hết của công . . . tiền đến khai phá sản như đại công ty Vinashin, lúc sập tiệm đã để lại gánh nợ nần cho dân chúng đến một ngàn tỷ đồng, mà không ai bị khiển trách gì ! Còn biết bao nhiêu vụ ăn cắp khác như dự án đại lộ Đông Tây, PMU 18, vụ công ty Securrency của Úc in tiền Polymer. Phần lớn các đảng viên “lãnh đạo” các vụ tham nhũng đều ôm một đồng bạc rồi nghỉ hưu !

TS Lê Đăng Doanh, người sống

ngay trong lòng chế độ nhận xét : Vấn đề quan trọng nhất, nhìn từ nợ công Việt Nam, là hiệu quả của đầu tư công quá thấp, đầu tư 1 đồng nhưng tài sản cố định chỉ tạo được bốn mươi xu, quá một nửa tiền đầu tư “biến mất” là nguyên nhân gây ra lạm phát. TS Doanh nói với BBC rằng nợ của doanh nghiệp nhà nước do Chính phủ bảo lãnh cũng ‘rất cao và tăng nhanh’ và hiện đạt khoảng 50% GDP. “Nếu cộng cả hai khoản mục nợ công và nợ của doanh nghiệp nhà nước thì nợ của Việt Nam đã trên 100% GDP”. Gánh nặng nợ nước ngoài ngày càng đè nặng lên nền kinh tế và người đóng thuế Việt Nam. Việt Nam phải trả nợ cả gốc lẫn lãi khoảng 1,5 tỉ USD. Đến năm 2020, tổng số tiền phải trả hàng năm là 2,4 tỉ USD.

Chính vì cách làm thì ít, ăn cắp thì nhiều, nên công ty Fitch Ratings đã cho điểm mức độ “đáng tin nhiệm” VN chỉ ngang với Mông Cổ và Venezuela, còn “tệ” hơn cả hai nước Philippines và Indonesia.

Nếu không cải tổ chính trị, Hanoi sẽ phải tiếp tục chịu đựng với chính sách kinh tế, tài chánh “quay vòng” trong các xáo trộn của đồng tiền mất giá, hạn chế tín dụng, mua bán ngoại tệ, tham nhũng bất trị và công chi

không ngừng tăng cao. Chỉ có cải tổ chính trị, mới huy động được nhân tài, như các nước tân tiến, mới dễ dàng đối phó khi quốc gia lâm vào khủng hoảng.

August 17-2011 TNT

Ngụy Văn Thà ơi Lịch sử rất công bằng

Thơ Lê Phú Khải*

Ngày 24 tháng 07 vừa qua
Những người yêu nước đã biểu tình
Dương cao biểu ngữ viết tên anh :
“Ngụy Văn Thà, hi sinh ở Hoàng Sa năm bảy
bốn”

Cho tôi thấp một nén nhang
Khóc người đồng chí
Mà bấy lâu nay tôi cứ đinh ninh là nguy
Tha thứ cho tôi một thế hệ bị lừa !

Năm tháng đi qua
Gần hết cuộc đời tôi mới ngộ ra
Không giọt máu Việt Nam nào là nguy
Trừ những thằng bán nước - đi đêm

Cho tôi thấp một nén nhang
Ba mươi bảy năm sau
Khóc người đồng chí đã hi sinh:
Ngụy Văn Thà !

Sài Gòn tháng 07-2011
(Dân Làm Báo)

* Người đã viết Lời Tựa cho
“Hồi Ký của Một Thằng Hèn” của Tô Hải
do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành

Ta Phải Sống

MINH SƠN LÊ

*Ta phải sống trong khí trời oi bức!
Nắng hạ vàng ray rút cả tâm can...
Nỗi nhọc nhằn chồng chất bước gian nan
Hương vị đắng trải tràn trên Đất Nước.*

*Ta phải sống theo chân người đi trước...
Hãy vùng lên tiến bước vượt gai chông
Cho rặng ngời dòng giống Lạc Long
Bao thế hệ chờ mong ngày tươi sáng.*

*Ta phải sống trong cảnh đời bất mãn
Miệng hô hào “hợp tác” chẳng binh đao...
Bao năm rồi “hợp tác” dạt thêm đau...
Nam Quan Ải, Hoàng Sa dần chẳng thấy!*

*Ta phải sống cho mọi người cùng thấy
Vì những gì người Việt chẳng yêu nhau?
Nỡ đập vùi, bắt bớ tạo đờn đau!
Gần gian khó cực cao người yêu nước...*

*Ta phải sống vạch tên loài bán nước
Phải trả lời trước lịch sử với nhân dân
Sống êm đềm vô cảm chẳng bằng khuâng
Mặc kệ nó... là dân thì phải thế!*

*Ta phải sống để kêu gào nhân thế
Hãy một lòng đứng dậy hỏi tự do...
Đạp cường quyền bạo lực tạo ấm no
Đem nhân ái sẻ chia cùng nhân thế*

*Ta phải sống nhìn cuộc đời dẫu bề
Tính hung tàn được thay thế bởi từ tâm
Sự nhiệm màu sẽ hóa giải ý vô tâm
Người người sống chan hòa mầm đạo lý.*

Tháng Bảy, 2 ngàn 11 ... buồn!

Câu Chuyện Từ Nước Đức

Phạm Hồng-Lam

Từ Đức quốc, chuyên gia, dịch giả Phạm Hồng Lam nhìn sang nước Tàu

Vượt Rào

*Dân Trung Quốc bắt đầu lật ngược tương quan: Họ theo dõi nhà nước
Angela Köckritz (tuần báo Die Zeit Nr. 33)*

LTS.- Trong nhiều bài tham luận, Hà Sĩ Phu Nguyễn Xuân Tú đã nói tới một căn bệnh gọi là “bệnh kiêu ngạo cộng sản”. Nó đã trở thành một thứ bệnh “thâm căn cố đế”, một căn bệnh bất trị, đè nặng trên đầu trên cổ người dân Trung Quốc để rồi gần đây đã bắt đầu lây lan qua Việt Nam. Vì kiêu ngạo đã trở thành một bệnh chứng “hết thuốc chữa” nên người khổng lồ được nặn bằng đất sét Bắc Kinh đã dự kiến đến năm tới, họ sẽ “hoàn thành một hệ thống đường cao tốc vượt xa chiều dài tổng số đường cao tốc trên toàn thế giới”. Và “riêng đoạn đường kiểu mẫu Bắc Kinh – Thượng Hải được đốc thúc hoàn thành trong vòng hai năm, bằng nửa thời gian dự trù, để kịp khai trương vào ngày kỉ niệm Đảng mừng 01 tháng 7. Người lái tàu, sẽ là người đầu tiên của đoạn đường này, đã học lái chỉ trong một tuần lễ”, trong khi “các chuyên viên Đức khuyên cần phải học từ hai tới ba tháng thì mới đủ”. Nhưng vì kiêu ngạo, thiếu cẩn và ngu dốt, Bắc Kinh đã bỏ ngoài tai. Điều này lý giải cho căn nguyên xảy ra tai nạn kinh hoàng trong vụ xe lửa cao tốc ở Hàng Châu hôm 23-7 vừa qua.

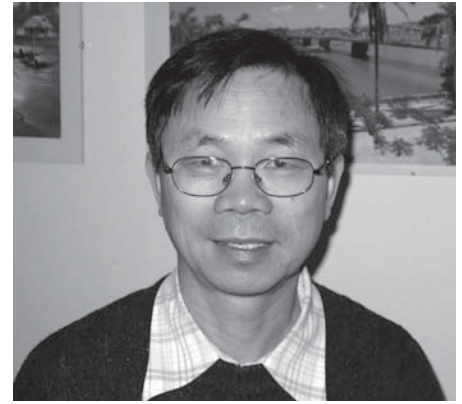
Sự liên tưởng khiến người ta không khỏi nghĩ tới giấc mơ của những “đỉnh cao trí tuệ” trong đảng CSVN về dự án thiết lập đường xe lửa cao tốc trên đất nước chúng ta hiện nay!

Mời độc giả theo dõi bài viết đăng trên tờ tuần báo Đức Die Zeit Nr. 33 của Angela Köckritz do chuyên gia Phạm Hồng Lam chuyển ngữ sau đây.

Khi một phát ngôn viên đài truyền hình nhà nước Trung Quốc mà nói được những câu như sau, thì ta biết là đất nước này đã có những biến chuyển: “Chúng ta có thể có những căn hộ để ở mà không sập thành linh chãng? Chúng ta có thể có được an toàn trên những chuyến tàu lửa hay không? Chúng ta có thể tạo cho người dân có được một cảm giác cơ bản về an ninh không?” Những câu như thế mà không bị kiểm duyệt! Vâng, đã có một chút gì khác lạ kể từ ngày 23 tháng 7 tại Hàng Châu (Wenzhou), một thành phố phía nam Thượng Hải, khi hai xe lửa cao tốc tông nhau kéo theo 40 sinh mạng.

Lúc đầu, các cơ quan nhà nước tri hô, lí do tai nạn là do trời sấm chớp. Nhưng rồi, người dân biết, rất có thể là do lỗi đèn báo. Kỹ thuật bất toàn là một. Thứ đến là sự tồ dờ trong việc điều giải các tai họa (Katastrophenmanagement).

Ở Trung Quốc, nhà nước thường im lặng dấu diếm các vụ nhân tai. Chẳng hạn năm 2008, chính phủ hoàn toàn nín thinh về vụ nhiễm độc sữa bột – người ta muốn để cho việc khai mạc Thế vận hội được tiến hành trót lọt để lấy tiếng với thế giới. Nhưng kết quả thảm khốc: 300.000 người nhiễm bệnh, 6 trẻ em chết. Những vụ tai tiếng về thức ăn, về xây dựng, về môi sinh... cứ liên

tiếp xảy ra, mà chúng nghe thấy một tiếng kêu la nào của dân.

Lần này ở Hàng Châu thì khác hẳn. Chẳng phải là vì có cái gì đặc biệt nơi tai nạn này, nhưng đúng hơn, là vì tình hình công luận ở Trung Quốc đã khác trước.

Hệ thống đường sắt cao tốc là niềm hãnh diện của chính quyền. Năm 2012, nhà nước này sẽ có một mạng lưới đường sắt cao tốc dài hơn tổng số đường cao tốc của thế giới cộng lại. Đoạn đường kiểu mẫu Bắc Kinh – Thượng Hải được đốc thúc hoàn thành trong vòng hai năm, bằng nửa thời gian dự trù, để kịp khai trương vào ngày kỉ niệm Đảng mừng 1 tháng 7. Người lái tàu, sẽ là người đầu tiên của đoạn đường này, đã học lái chỉ trong một tuần lễ, các chuyên viên Đức khuyên cần phải học từ hai tới ba tháng thì mới đủ.

Sau khi xảy ra tai nạn, Bộ đường sắt vội vàng cho đào một hố lớn sâu để chôn sáu toa tàu bị nạn vào đó, nhưng sóng gió chống đối nổi lên. Trong một cuộc họp báo, người phát ngôn của Bộ, Vương Hồng Sinh, giải thích: chôn là để giữ sáu toa đó, chứ không phải là để dấu chúng. Trước những lắc đầu và cười khẩy của các kí giả, ông cố đăm ăn xôi: “Mặc, các ông các bà có tin hay không, chứ tôi thì tôi tin như thế!” Vì thế Sinh đã trở thành một trong những nhân vật bị đàm tiếu nhiều nhất trên thế giới mạng.

Thoạt tiên, người ta thông báo

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

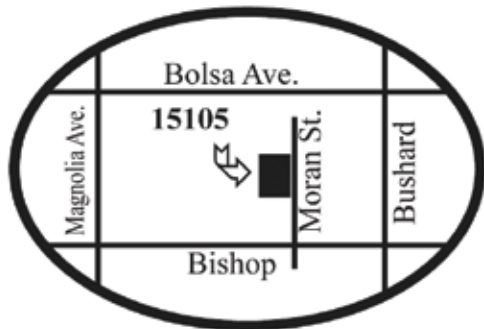
Licensed & Bonded

VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

PHÒNG MẠCH BÁC SĨ CHÂM CỨU ĐÔNG Y DƯỢC PHÒNG

9041 Trask Ave, Ste B., Garden Grove, CA 92844 - Tel. (714) 636-8166

Chuyên trị: Các Bệnh Nội Ngoại thương bằng châm cứu và các bệnh kết hợp phương pháp Đông Tây

Bác Sĩ THƯỢNG HẢI, Ph. D., C.A., O.M.D

- Tốt nghiệp Bác Sĩ Chuyên Khoa Đông Y Châm Cứu Hoa Kỳ.
- Hội viên hội Cố Vấn Đông Y Châm Cứu Hoa Kỳ.
- Giám Khảo Hội Đồng Châm Cứu tiểu bang California

- Nguyên Y Sư Đông Y Châm Cứu Trung Tâm Y Tế Phật Giáo
- Nguyên Cố Vấn Đông Y các bệnh viện Quảng Đông, Triều Châu, Sùng Chính, Phước Kiến.

Thượng Hải Bá Bổ Ngũ Tạng Thần Dược (\$30)

Được bào chế bằng tinh chất sữa ong chúa phối hợp với các dược phẩm cực quý Đông y như Nhân sâm, Yến, Quế, Hà thủ ô và các dược phẩm thượng hạng, giúp cho cơ thể chống lại bệnh tật, bổ ích cho bệnh đau nhức bắp thịt, gân cốt, đau khớp xương, phong thấp, thận suy, già trước tuổi, tóc bạc sớm, ăn không ngon, mất ngủ. Điều hòa rối loạn cơ thể, kinh mạch do hoàn cảnh đời sống và căng thẳng thần kinh. Gia tăng sức khỏe cho các quý vị vì hoàn cảnh công việc làm việc quá sức, mất gan, bổ phổi, trị thần kinh suy nhược, bồi bổ ngũ tạng, ngũ tạng.

Bổ Thận Tinh (Bảo Đảm 100% - \$25)

Bổ thận tinh Maletonix lần đầu tiên được bào chế bằng Bách Hoa Lộ phối hợp với các dược thảo thượng hạng bằng các phương pháp trích tinh cô đặc, tăng cường sinh lực cho nam giới, tăng cường sức khỏe cho thanh niên, giúp cơ thể trẻ trung, khỏe mạnh, yêu đời, chữa trị thận khí suy yếu, dương sự kém, tâm thận bất giao, di mộng tinh yếu sinh lý, xuất tinh sớm, hạ bộ suy nhược, phòng sự yếu kém hay tiểu đêm, tiểu vặt, nước tiểu vẫn đục, thêm tinh ích tủy rắn chắc gân xương, tai mắt thông minh, bổ tinh tráng dương làm cho khỏe mạnh, uống lâu thân thể nhẹ nhàng.

**NHẬN
GỬI THUỐC ĐI KHẮP
NƠI**

**DƯỢC PHÒNG CÓ ĐẦY ĐỦ CÁC LOẠI THUỐC ĐÔNG Y
DƯỢC THẢO PHỐI HỢP HẢO HẠNG. BÀO CHẾ BẰNG
PHƯƠNG PHÁP CÔ ĐẶC GIA TRUYỀN**

**NHẬN
MASTERCARD
VISA**

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Sản Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

có 35 người chết và Bộ vội vàng tuyên bố chấm dứt việc kiểm tìm nạn nhân. Nhưng cảnh sát vẫn tiếp tục đào bới và, 21 giờ sau tai nạn, họ tìm được một em bé 2 tuổi còn sống – bố mẹ em thiệt mạng. Thế giới Blogger trung quốc sục sôi. Một nhà báo mạng cho hay, các cơ quan nhà nước thường hạn chế số người chết ở số 35, vì họ cho rằng đây là mức mà đa số độc giả có thể chấp nhận được – và anh ta chứng minh nhận định của mình bằng một lô trường hợp đã xảy ra. Bản tin tung nhanh như gió, đến nỗi rất cuộc chính quyền buộc phải ra thông tin cải chính.

Các cơ quan chính quyền càng ngày rơi vào thế thủ, bị động. Ngay chuyến viếng thăm hiện trường của thủ tướng Ôn Gia Bảo cũng không làm dịu được lòng dân. Để tạo công luận, Đảng cho sa thải vài đồng chí trách nhiệm giao thông tại địa phương và đưa một giám đốc sở giao thông khác lên thay thế. Nhưng ngay các báo nhà nước cũng đã phải lên tiếng nhắc nhở, rằng vị giám đốc mới này chính là đồng chí đã một lần bị sa thải sau vụ tai nạn tàu lửa năm 2008 với 70 nhân mạng.

Tuần này qua tuần khác, Bộ thông tin tuyên truyền ra chỉ thị rõ ràng cho các báo chí về việc đăng tin: “Không kí giả nào được phép có những cuộc phỏng vấn độc lập. Báo chí không được đăng các bài phóng sự về diễn tiến tai nạn. Không được phép tìm hiểu căn do tai nạn, mà hãy đăng các tin tức do nhà nước cung cấp. Khi đăng, không bình luận hay suy diễn gì thêm. Báo chí không được hỏi thêm, không được làm gì hơn, không được liên tưởng so sánh!”

Nhưng những lệnh đó chẳng kết quả gì cả. Các nhà báo phản đối theo cách của họ - bằng mọi nghệ thuật luồn lách mà những người viết đã học được trong một nền văn hóa

kiểm duyệt đã có từ hàng ngàn năm. Nhiều tờ báo thay vì đăng nội dung tin thì chừa ra một khoảng trống nơi tin đó. Tờ “Kinh tế Trung quốc” đi xa hơn một bước. Báo này ghi thêm dưới khoảng trống câu: “Càng nói dối thì mũi càng dài ra” – báo muốn độc giả liên tưởng tới chuyện thăng người gỗ Pinocchio. Báo “Tin tức Bắc Kinh” đăng ngay trang nhất câu chuyện chiếc bình quý thời nhà Tống trong Viện bảo tàng Bắc-kinh bị vỡ ra làm sáu mảnh. Chuyện chẳng liên quan gì tới tai nạn xe lửa, nhưng qua lời lẽ và hình ảnh, ai cũng nhận ra hậu í: 6 mảnh là sáu toa tàu. Bài báo công kích mạnh Viện bảo tàng, xác định việc bình vỡ là do lỗi kĩ thuật và kết án Viện đã cố tình dấu diếm chuyện đó.

Nhiều nhà báo tìm cách phổ biến bài viết bị kiểm duyệt vào giờ phút chót của mình lên các báo mạng. Cả ở Trung Quốc, nền công luận cũng đã bị mạng truyền thông Internet làm thay đổi tận căn; một mạng lưới với 485 triệu người sử dụng và 195 triệu báo cá nhân (Blogger) có thể chuyển đi những tin ngắn dưới dạng SMS. Dĩ nhiên nước này đang ở trong tình trạng bị kiểm duyệt toàn diện, các trang mạng như Facebook và Twitter đều bị cấm. Nhưng quần chúng đã tạo ra hàng loạt trang bất chức khác, được điều hành bởi những công ti khéo léo biết cách dứt lốt với công quyền. Sina Weibo, một sao bản của Twitter, là trang đặc biệt được miễn mộ, nhưng trang này cũng đã bị chặn – tuy vậy, các tin tức và các vụ tai tiếng cũng đã kịp thời bung ra khắp nước. Năm 2010, tờ báo nhiều ảnh hưởng “Cuối Tuần Miền Nam” đã cho đi một bài xã luận với đầu đề “Chú í là một thế mạnh và bằng theo dõi chúng ta có thể tạo đổi thay”.

Và càng ngày càng có nhiều người Trung Quốc thực hiện đúng

điều đó: họ để í theo dõi. Và vì họ biết không thể tin được gì vào báo đài nhà nước, nên người người càng ngày càng tìm đến báo mạng. Chính Đảng Cộng sản Trung Quốc giờ đây cũng buộc các cơ quan nhà nước phải lập Blogs, để giành chiếm công luận. Đảng theo dõi kĩ tiếng nói của dân, vì sợ rằng, sự tức giận dồn nén của họ có thể nổ ra bất cứ lúc nào. Là vì, khác với các cơ chế dân chủ, các phê bình và mâu thuẫn ở Trung Quốc không thể tự điều hoà giải quyết được trong cơ chế.

Nổi bất an đê nặng. Đầu năm nay, sau khi dân một số nước Bắc Phi và Ả-rập nổi dậy, ở Trung Quốc cũng xướng lên những kêu gọi cách mạng hoa lại, nhưng sự hưởng ứng yếu ớt. Bên ngoài, lãnh đạo Trung Quốc tỏ ra kiên vững, nhưng thâm tâm họ thì rõ ràng không phải vậy. Nhất là, họ biết rằng, vật giá leo thang và lạm phát đã là nguyên nhân chính của cuộc nổi dậy của sinh viên năm 1989. Đảng đã cho bắt trên một trăm nhà hoạt động và tranh đấu dân quyền.

Có thể, càng nhận ra sự lúng túng của nhà nước, các nhà báo mạng càng nhận ra thế mạnh của mình. Nhưng cái lợi thế quyết định của họ xem ra là niềm tin tưởng của đám đông dân đối với chính quyền càng ngày càng lung lay trước những vụ tai tiếng liên tiếp xảy ra. Một khi kinh tế xuống dốc, đời sống khó khăn, thì dân hết tin Đảng.

Cái làm cho người dân lo sợ qua thảm họa ở Hàng Châu, là tai họa này xảy ra trong một nước quá năng động, hầu hết dân Trung Quốc phải di chuyển không ngừng, nên ai cũng có thể là nạn nhân dự khuyết trong nay mai. Hay nói như một bà lão ở Chengdu: “Ăn, mặc, một mái nhà để ở và phương tiện di chuyển, mấy thứ đó phải đảng hoàng”. Nhưng ngặt

(Xem tiếp trang 66)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Một ngôi mộ cho một chiến sĩ dũng cảm

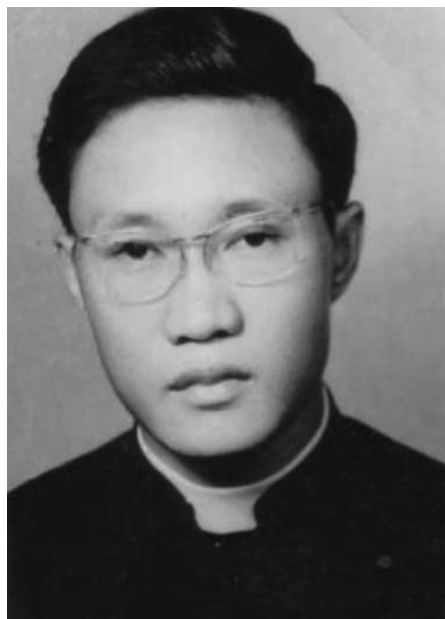
Nơi mục gương Sống Đạo Giữa Đời, chúng tôi đã có ba bài giới thiệu Linh Mục Nguyễn Luân (ĐGD số 43 (Tháng 6/2005), 105 (Tháng 8/2010) và 106 (Tháng 9/2010). Sau 3 bài viết này, nhiều email và điện thoại khuyến khích chúng tôi, nếu có điều kiện, hãy cung cấp thêm những dữ liệu liên quan đến LM Nguyễn Luân để ai nấy có thể biết nhiều hơn về khí phách của một linh mục trẻ.

Chúng tôi xin không lặp lại ở đây những gì đã viết trước đây. Thay vào đó, xin phép ghi lại một đoạn trích từ bài viết của Ls Đoàn Thanh Liêm dưới nhan đề **“Ông Thầy cùng với ông Cha ở trong tù,”** đăng tải trên trang web www.Danchimviet.com năm 2008, như sau:

“Trong cuốn Hồi Ký, Thầy Thiện Minh ghi lại rất nhiều kỷ niệm thật là tốt đẹp và cảm động chung với các tu sĩ của nhiều tôn giáo khác. **Điểm hình là mối giao tình của Thầy với Linh Mục Nguyễn Văn Luân. Vị linh mục trẻ tuổi này là một người tù rất khảng khái, hiên ngang không bao giờ chịu khuất phục trước các áp lực đe dọa của cán bộ cai tù.** Xin trích vài đoạn trong cuốn “Hồi ký 26 năm lưu đày”, Thầy Thiện Minh viết về LM Luân: **‘...Linh Mục Luân lúc nào cũng viết như sau :**

‘Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam Không Độc Lập – Không Tự Do - Không Hạnh Phúc.’ Chính vì thế, Linh Mục Luân phải ở kỷ luật cho đến ngày qua đời. Linh mục thường nói với tôi rằng: ‘Thầy Thiện Minh ơi! Mình phải viết đúng sự

thật, chứ không thể viết khác được, nếu viết khác thì lương tâm sẽ hổ thẹn lắm...’ Ngài thường nói: *‘Uy vũ bất năng khuất’...*

Ông Liêm viết tiếp: *“Và đây là một đoạn trong bài thơ Cha Luân tặng thầy Minh trước khi Cha qua đời:*

*‘Trước kia không biết Thầy Minh
Đến đây không hẹn mà mình gặp nhau
Chúa Trời, Đức Phật trên cao
Còn ta trong ngục kết giao nghĩa tình...’*

Ông Đoàn Thanh Liêm kết luận: *“Thật là mối tình đồng cảm thấm thiết giữa hai vị tu sĩ Phật Giáo, Công Giáo cùng bị giam giữ khắc nghiệt trong nhà tù cộng sản sau năm 1975 tại Miền Nam Việt Nam.”*

Linh Mục Nguyễn Luân sinh trưởng năm 1945 tại Giáo Xứ Gò

Muồng, Ninh Hòa, Khánh Hòa thuộc Giáo Phận Nha Trang. Lớn lên, cậu Luân tu học tại Tiểu chủng Viện Sao Biển Nha Trang. Sau đó, vẫn là chủng sinh của Giáo Phận Nha Trang học Triết tại Đại Chủng Viện Xuân Bích Huế và Thần Học tại ĐCV Thánh Giuse Sài Gòn.

Thụ phong linh mục (1973), Cha Nguyễn Luân được bổ nhiệm làm Phó xứ Hộ Diêm, rồi Chánh Xứ Giáo Xứ tân lập Thủy Lợi (tách ra từ Gx Hộ Diêm) cũng thuộc Giáo Phận Nha Trang.

Giáo Xứ Thủy Lợi là địa điểm mục vụ ngắn ngủi và cuối cùng của Cha Nguyễn Luân trước khi ngài bị Cộng Sản bắt (1976), bị truy tố, bị kết án tù chung thân và bị tù đầy khốn khổ cho tới khi chết (1987) trong trại tù trừng giới Xuân Phước, Phú Yên.

Như vậy, LM Nguyễn Luân trải qua một quá trình dài gắn bó với Giáo Phận Nha Trang từ khi sinh ra, nhận Bí tích Thánh Tẩy cho đến khi thi hành thiên chức linh mục và bị rơi vào vòng lao lý cho tới chết. Cho nên hơn ai hết, Giáo Phận Nha Trang có nhiều ràng buộc đối với Cha Phêrô Nguyễn Luân. Nhưng, tiếc thay! Không ít tín hữu Công Giáo thuộc Giáo Phận Nha Trang cảm thấy ngỡ ngàng khi không được nghe thấy thẩm quyền Giáo Phận Nha Trang nhắc tới Cha Luân bao nhiêu.

Trong bài viết về LM Nguyễn Luân (ĐGD, Gương Sống Đạo Giữa Đời số 105 & 106, Tháng 8&9/2010), chúng tôi ghi nhận thể

này:

“Suốt ‘Năm Linh Mục’ (2009-2010), chúng tôi có vào các trang web của các giáo phận Công Giáo Việt Nam để nghiên ngẫm những **GUƠNG LINH MỤC** trên các websites này, nhưng tuyệt nhiên không hề thấy giới thiệu Linh Mục Nguyễn Luân trên bất cứ trang web nào, kể cả trang web gpnt.net của GP Nha Trang.

Giáo Phận Nha Trang có giới thiệu gần cả trăm tấm gương giám mục và linh mục Việt Nam khắp các giáo phận khác. Nhưng nhân vật của Giáo Phận Nha Trang, chỉ có hai vị giám mục được giới thiệu: Giám Mục Marcellô Piquet (Lợi), nguyên Giám Mục Tổng Tòa Giáo Phận Quy Nhơn được bổ nhiệm làm Giám Mục Chính Tòa tiên khởi của Giáo Phận tân lập Nha Trang (1956) vừa tách ra khỏi Gp Quy Nhơn; và Đức Hồng Y Phanxicô Xavie Nguyễn Văn Thuận, người Việt đầu tiên được cử làm Giám Mục Chính Tòa Nha Trang năm 1967 sau khi GM Marcellô Piquet là đời.”

Chúng tôi cũng đã thẳng thắn đặt vấn đề: “Không biết LM Nguyễn Luân cùng những linh mục gương mẫu khác của (hay liên quan tới) Giáo Phận Nha Trang có bị quên lãng không? Chẳng hạn, Linh Mục Thừa Sai Béliard (Cố Phước), người mở Giáo Điểm Truyền Giáo Bà Râu (Ninh Thuận), sống chết với dân tộc người Raglây ở làng Thượng đèo heo hút gió này, hoặc Linh Mục Mai Khắc Cảnh, người đã hy sinh từ bỏ chức vụ giáo sư TCV Nha Trang để xung phong làm mục vụ tại vùng xôi đậu ở khu Võ Xu - Duy Cận (Bình Tuy) và rồi bị Cộng Sản hạ sát tại đó...”

Hay là LM Nguyễn Luân đã từng trải qua “một quá trình bắt cặp về mặt nào đó” hoặc “có điều gì bất ổn” đối với Giáo Hội khiến Giáo

Phận Nha Trang im hơi lặng tiếng về ngài? Nhắc tới tên ngài và việc làm của ngài, có thể gây mất cảm cho kẻ thù của Hội Thánh chăng? Có thể người ta sẽ tung bằng có “bất lợi” làm cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam chăng?!

Dường như LM Nguyễn Văn Lý cũng chịu một số phận tương tự dù ngài đang còn sống. Trong suốt thời gian dài Cha Lý liên tục vào tù ra khám mà thời gian nằm tù của ngài kéo dài hơn 17 năm. Cha bị đột quy, sức khỏe suy tàn, đi lại khó khăn với cặp nặng, được CS cho về sống trong khu Nhà Chung của Tổng Giáo Phận Huế. Đột nhiên, Cha lại bị CA CSVN bắt lại, bị tống vào tù lại...

Laο đao lặn đạn đến ngàn ấy, LM Nguyễn Văn Lý có bao giờ nhận được một lời khích lệ hay bênh vực từ Đấng Bề Trên của mình cũng như từ các vị đồng nghiệp, đồng tu của mình chưa? Người ta to nhỏ với nhau rằng, “ông” Lý đã từng “có vấn đề”, từng có chuyện tình dục lãng nhãng..., từng bị vạ tuyệt thông hay ít ra đã có lần bị treo chén!(?) Tiếc thay! Người giáo dân CGVN, mấy ai hay biết những chuyện ấy? Thường những vụ việc như vậy đều ra ánh sáng công luận cả đấy! Trong Giáo Hội CG, dường như chỉ có trường hợp cất nhắc một vị chức sắc lên chức hồng y “in pecto”(kín nhiệm trong lòng) là duy nhất nhằm mục đích bảo toàn an ninh cho đương sự được cất nhắc mà thôi, không vì lý do nào khác. Làm gì có chuyện treo chén một giáo sĩ kiểu “in pecto” và rồi chỉ có một thiểu số giáo sĩ đặc biệt được thông tri... để rì tai!!!!??? Ôi! Chuyện lạ xưa nay chưa từng nghe thấy!

Có người còn quả quyết cũng theo lối rì tai rằng ông Lý đã bị huyền chức (treo chén) từ thời Đức TGM Nguyễn Kim Điền kia! Lạ thật! Và càng lạ hơn nữa là từ đó LM Lý vẫn

được TGP Huế trao phó nhiều trách nhiệm mục vụ khác nhau, trong đó có cả chức Chánh Xứ Nguyệt Biều, Chánh Xứ An Truyền? LM Lý được giải vạ huyền chức lúc nào vậy?...

Người ta còn thì thầm rằng, vì LMLý đã có những “hành động động trời,” nếu các Đấng lên tiếng bênh vực ông ta, “hồ sơ mật” Nguyễn Văn Lý ắt sẽ bị phanh phui... Giáo Hội CGVN sẽ liên lụy, chao đảo... Thà để mỗi mình ông Lý “chịu đòn” vì “tội riêng cá nhân ông” còn hơn là Giáo Hội VN xen vào mà bị vạ lây...! Chúng tôi mong rằng những tin đồn trên đây về LM Nguyễn Văn Lý chỉ là những lời đồn... mang tính huyền thoại... tuyên truyền phỉ báng nhí nhảm mà thôi! Nó không chỉ nhằm vào LM Nguyễn Văn Lý, mà còn hằm những ai noi gương anh dũng của LM Lý đấu tranh cho quyền tự do tôn giáo, quyền làm người, quyền làm dân! Và trong một cách nào đó, nó cũng là một đòn nhắm đánh vào uy tín của các đấng thẩm quyền trong GHCGVN nữa! Chí nguy!

Những tin rì tai nói trên khó thuyết phục được đồng bào trong nước cũng như ở hải ngoại, trước những cảnh đàn áp dã man, công an Việt Cộng nhắm tâm đập vào mặt người đi biểu tình phản đối Trung Cộng xâm lăng, công an chìm bắt cóc một cách hèn hạ những thành phần bất đồng chính kiến và với những bản án bắt công trái với Hiến Pháp của Nhà Nước, đúng như lời khẳng định dứt khoát của cố LM Nguyễn Luân, “*Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam Không Độc Lập – Không Tự Do - Không Hạnh Phúc.*”

Những tin nói trên chỉ mong che đậy tội phản bội Chúa Giêsu và phản bội dân tộc của một số vị chủ chăn. Chúa Giêsu đã nhấn nhủ các môn đệ của Chúa rõ ràng như sau, “*Ái*

phục vụ Thầy, thì hãy theo Thầy; và Thầy ở đâu, kẻ phục vụ Thầy cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Thầy, Cha của Thầy sẽ quý trọng người ấy” (Gioan 12:26). Chúa Giêsu đang ở trong tù, đang bị lãng quên, đang hằng say tranh đấu cho những kẻ bị áp bức, đang ở Côn Đảo, ... Chúa không còn ở trong tòa giám mục, hay nhà xứ nữa đâu!

Cũng như Cha Lý hôm nay, Cha Luân từ hơn 3 thập niên về trước đã kiên trì đấu tranh cho tự do tôn giáo, tự do dân chủ, công bằng xã hội. Chúng tôi không lạc đề khi nêu ra trường hợp của LM Nguyễn Văn Lý là vì Cha Lý hiện còn sống nhăng mà phải vất vưởng lay lắt trong nỗi đắng cay ê chề do bị bạc đãi từ bên trong hơn là do bị ngoại thù bách hại thì còn biết nói làm sao đây trường hợp Cha Nguyễn Luân, vị linh mục trẻ tuổi bị hãm hại đang thời quyền uy tột đỉnh của chuyên chính vô sản, cái thời mà giữa tiết nóng hừng hực, người dân vẫn cứ phải run cầm cập!

Cha Lý bị bịt miệng giữa Tòa. Cha Luân bị dán bít miệng trong nhà tù, bị cùm cả tay chân, triền miên bị cách ly trong các nhà biệt giam, kiên giam tối tăm mịt mù ngột thở vì thiếu vệ sinh, thiếu không khí, thiếu ánh mặt trời, thiếu cả những tiện nghi ăn uống, ngủ nghỉ tối thiểu! Lao phổi là điều không thể tránh.

Giả sử LM Nguyễn Luân hay LM Nguyễn Văn Lý đã có một hoặc hai hay ba lần chối Chúa như Thánh Phêrô, và rồi các ngài đã chối dậy lớn tiếng tung hô Chúa bằng lời thề **“Tự do tôn giáo hay là chết”** thì kẻ phạm trần tội lỗi như chúng ta lẽ nào không tôn vinh bái phục các ngài, lại còn nhẫn tâm toa rập với quân vô thần phỉ nhổ, bôi nhọ, vùi dập các ngài?

Bạo quyền CSVN lời Cha Lý
SỐ 118 THÁNG 9-2011

trở về nhà tù đang khi ngài còn chịu hậu quả nặng nề của cơn đột quy mà ngài đã lãnh trong nhà tù. Cha Luân thì thân tàn ma dại, không còn sức lê bước, nhưng chế độ CS ác ôn vẫn buộc chặt ngài trong nhà cùm, không cho ngài đi chữa bệnh ở bệnh viện bên ngoài, thậm chí bỏ đói ngài đến suy dinh dưỡng và kiệt sức, chết tất tưởi thì quả là một hành động sát nhân đáng ghê tởm nhất, cái tội sát nhân ấy kém gì tội sát nhân của bọn phát xít thời Đệ Nhị Thế Chiến?

Quả thật Cha Phêrô Nguyễn Luân gục chết trong nhà tù kiên giam! Giấy chứng nhận chết do cái gọi là **“Cục Hồ Sơ Nghiệp Vụ Cảnh Sát Nhân Dân – Bộ Nội Vụ**

CSVN” cấp ngày 20/12/1993, ghi rành rành:

Họ và tên: NGUYỄN LUẬN
Sinh năm 1945 tại Khánh Hòa
Trú quán: Hộ Diêm, Hộ Hải, Ninh Hải, Thuận Hải (tức Ninh Thuận)

Can tội: *Cầm đầu tổ chức âm mưu lật đổ chính quyền CM.*

Ngày vào trại: 02/02/1976. Án: *Chung thân*

Học tập cải tạo ở trại: *Xuân Phước*

Đã chết ngày 21 tháng 01 năm 1987

Tại: *BX (bệnh xá) Phân Trại B – Trại Xuân Phước*

Vì bệnh: *lao phổi và suy kiệt*

Mai táng tại nghĩa địa: *Phân trại B- Trại Xuân Phước*

Số mộ: 191

TL Cục Trưởng Cục C27
Trưởng Phòng
Thiếu Tá Nguyễn Hùng (ký tên, đóng dấu).

Qua bản khai tử trên đây, chúng ta thấy:

LM Nguyễn Luân sinh năm 1945 và chết năm 1987. Như vậy ngài chỉ thọ 42 tuổi và bị tù trừng giới tới 11 năm (bắt đầu vào tuổi 31)!

Điều đáng lưu ý là cái chết của Cha Luân được cơ quan an ninh CSVN xác nhận là **“chết vì lao phổi và suy kiệt.”**

Suy kiệt? Tức SUY DINH DƯỠNG và KIẾT SỨC!

Nguyên nhân cái chết của Cha Luân thật rõ: LAO PHỔI, SUY DINH DƯỠNG và KIẾT SỨC. Như vậy, bản khai tử Cha Luân đích thị cũng là bản án đại hình dành cho chế độ CSVN về tội sát nhân tàn nhẫn vô nhân đạo vậy! Chối cãi thế nào được?

Nhưng tội ác của bọn CSVN không dừng lại ở đó!

Chúng mang xác Cha Luân phi tang trong rừng chứ không phải mai táng trong “phân trại B” nào cả. Số mộ của Cha Luân theo giấy tờ là số 191 chứng tỏ, từ trại tù trừng giới này, trước Cha Nguyễn Luân, hẳn đã có 190 tù nhân bị vùi xác!

Người ta biết rõ Cha Nguyễn Luân bị vùi xác trong rừng chứ không phải được chôn cất tử tế trong trại tù là vì sau này, gia đình Cha Nguyễn Luân sau khi thất vọng tìm kiếm hài cốt của Cha, cuối cùng đã phải liều mạng mang đơn đến các cơ quan chính quyền địa phương và cả Trại Giam Xuân Phước để xin nhận hài cốt Cha về cải táng. Nhưng cả chính quyền địa phương ở Phú Yên lẫn trại tù Xuân Phước đều từ chối lời khẩn khoản này. Họ viện có

(Xem tiếp trang 80)

Những Con Đường

Mang Những Âm Mưu Đen Tối

Song Hà

Đến nay, đã quá bão hòa những điều đó trong ý thức dân chúng mà không cần chứng minh. Tuy nhiên, với nhiều người, có thể nhiều khi chưa thấy được thực chất đằng sau những lời hứa, những lời tuyên truyền có cánh “vì dân, vì nước” là những âm mưu của phe đảng, kiếm chác.

Nhưng, trên hết vẫn là ý thức cộng sản vô thần luôn muốn kiếm chác, bóp nghẹt tôn giáo.

Gần đây, GX Cầu Râm, GP Vinh đang nổi lên cơn phản uất của giáo dân và nhân dân Nghệ An qua việc nhà cầm quyền Nghệ An quyết tâm cưỡng đoạt bằng được đất đai của giáo xứ bằng nhiều thủ đoạn đê hèn.

Những thủ đoạn đó qua nhiều năm, nhiều tháng được thi thố, nhưng chỉ nhằm một mục đích duy nhất là chiếm cướp đất của Giáo xứ Cầu Râm nhằm hạn chế sinh hoạt tôn giáo ở đây.

Điểm qua quá trình nhà cầm quyền Nghệ An chiếm đất Cầu Râm bằng các bước như sau:

Sau khi nhà thờ bị bom đạn chiến tranh phá sập, lẽ ra nhà nước cần giúp đỡ giáo dân ở đây ổn định đời sống vật chất và tinh thần, khôi phục nơi thờ tự của giáo dân, thì ngược lại nhà cầm quyền đã bằng nhiều âm mưu và thủ đoạn để chiếm cướp nhằm hạn chế và tiêu diệt tôn giáo ở Nghệ An.

Trước hết, khi làm đường về quê Hồ Chí Minh nhà cầm quyền đã nắn cong đường cát qua giữa nhà thờ để giáo dân không bao giờ đòi lại được

đất đó.

Tiếp theo nhà cầm quyền Nghệ An cấm biển “Di tích tội ác Đế Quốc Mỹ” ngay trên nền nhà thờ.

Rồi nhà cầm quyền dùng khu vực đó làm công viên và hàng quán, nơi để gái trai đi bợm nghiện hút có thể hoành hành trên đất Thánh, nhục mạ cộng đồng tôn giáo ở đây.

Bước tiếp theo nữa là bán cho tư nhân là Công ty Trường Giang, Sài Gòn để làm khu chung cư và thương

mại, giai đoạn này đã coi như xong, đất đai đã có quyết định và cấp sổ đỏ chứng nhận chủ quyền.

Khi bị giáo dân phản ứng dữ dội, nhà cầm quyền Nghệ An buộc bỏ Công ty Trường Giang và tiếp tục dùng chiêu khác. Một chiêu thức mới được tung ra bị phản ứng nhất là “Trung cầu ý dân” để biến thành nơi xây dựng đài tưởng niệm liệt sỹ.

Khi bị vạch mặt, chiêu thức này phải dừng lại và tiếp tục... làm công viên. Dù ngay bên cạnh đó Thành phố Vinh đã có một công viên đang bỏ không. Nhưng thấy chiêu bài “công viên” như nhà cầm quyền HN có thể làm, họ lại đi theo.

Điểm qua những bước đi của nhà cầm quyền Nghệ An để thấy một mục đích bất di bất dịch của họ

nhằm cướp đất nhà thờ, hạn chế tôn giáo đến tối đa với những âm mưu lâu dài và nguy hiểm.

Những con đường tội lỗi

Đã từ rất lâu, chiêu bài được nhà cầm quyền vùng Nghệ – Tĩnh – Bình áp dụng khá phổ biến để cướp đất nhà thờ là làm đường.

Những con đường nhỏ khu vực nhà thờ bỗng nhiên được nâng cấp, mở rộng tối đa chia cắt hoặc ăn sâu vào đất nhà thờ một cách cố ý.

Con đường vốn là mong mỏi của nhiều người dân, vì thế khi dùng chiêu bài này, nhà cầm quyền dễ chiêu dụ được những người địa phương và ngay cả giáo dân ở đó nếu họ không có cái nhìn sâu xa nhằm hiểu được âm mưu đằng sau những con đường đó.

Nhiều người, ngay cả giáo dân “được nhà nước đầu tư” làm đường thì “on đảng, on chính phủ” và cứ thế hưởng ứng mà không biết rằng chiếc dây thòng lọng cột chặt cái cần cổ nhà thờ đã giăng sẵn có thể kéo lên khi cần thiết.

Con đường đi qua nhà thờ, nhiều người cứ nhầm tưởng rằng như vậy là nhà thờ sẽ đẹp hơn. Thế nhưng, chỉ để được cái “đẹp hơn” đó, nhà thờ vấp phải muôn vàn hệ lụy mà ai tinh ý sẽ biết. Một con đường suốt ngày ồn ào, náo nhiệt loạn xạ đi qua nơi linh thiêng sẽ dần dần xóa mất nét linh Thánh của Giáo đường. Những tai nạn xảy ra liên tục, sự rung chuyển qua quá trình lưu thông và bụi bặm làm ảnh hưởng sức khỏe giáo dân, giáo sỹ và nhất là các công trình sẽ xuống cấp nhanh chóng.

Mặt khác, nhà thờ là nơi tập trung đông người trong dịp lễ lớn, nếu có con đường chặn qua, thì đương nhiên bị chia cắt. Đặc biệt, nếu bên cạnh nhà thờ, nhà chung là khu đất, thì tương lai có thể đổi chác, mua bán mở rộng. Nhưng nếu

đã là con đường, thì đến đó là chấm dứt.

Không phải ngẫu nhiên, mà nhà cầm quyền các nơi rất thích làm đường qua đất nhà thờ.

Con đường lên quê Hồ Chí Minh được xây dựng năm 1974, đó là giai đoạn ở TP Vinh đang tứ tán vì bom đạn, giáo dân đang sống dưới gọng kim khắc nghiệt của bức màn sắt cộng sản. Vì thế nhà cầm quyền Nghệ An dễ dàng làm con đường này. Thay vì làm thẳng, nhà cầm quyền Nghệ An đã cố tình nắn cong để đi qua chia cắt đất nhà thờ.

Kể từ đó, đất nhà thờ Cầu Rằm vùng đã bị con đường đi qua mãi mãi không bao giờ có thể trở về với Giáo hội Công giáo.

Không chỉ ở Cầu Rằm, giáo phận Vinh có quá nhiều nơi có kinh nghiệm về việc làm đường này của nhà cầm quyền đối với nhà thờ. Có thể kể những vụ điển hình như sau:

Nhà thờ Tam Tòa, cũng một bài bản như ở Cầu Rằm, sau khi bị triệt hạ bởi bom đạn chiến tranh, nhà cầm quyền Quảng Bình dựng lên đó tấm bia “Di tích tội ác Đế quốc Mỹ”. Sau đó một con đường đi sát hông nhà thờ, một con đường khác đi qua đầu nhà thờ, vậy là vĩnh viễn đất đai nhà thờ, nhà xứ Tam Tòa không còn cơ hội đòi lại.

Nhà thờ Mỹ Dụ cũng là nơi con bài “Làm đường” tương tự. Con đường chia đôi giữa nhà thờ và nhà xứ, được mở rộng, nâng cấp nhưng đất nhà xứ cứ vậy mất đi, suốt ngày ồn ào, bụi bặm và hỗn loạn. Linh mục Phạm Quang Long được đưa về xứ thì bị chính quyền ngăn cấm ngay việc xây dựng công ở con đường đi qua đó. Nhưng cuối cùng thì nhờ sự đấu tranh bền bỉ và kiên quyết, công nhà thờ đã được dựng lên, vô hiệu một âm mưu chia cắt.

Năm trước, con đường tránh đi

qua TP Vinh cũng được nhắm vào đất nhà thờ, giáo dân đã phải kiên quyết phản ứng mới bảo vệ được đất nhà thờ ở đó.

Rồi xứ Đức Lâm, một vùng đất nghèo thuộc huyện Yên Thành tỉnh Nghệ An, con đường cũng đi qua nhà thờ để ngày ngày khi có dịp lễ lớn, nhà nước cho người vào treo cờ, căng khẩu hiệu ngay trong khu đất đó. Đã nhiều năm linh mục nơi đây đề nghị giải quyết vấn đề nhưng vẫn không nhúc nhích.

Những âm mưu tội ác

Có thể nói rằng rất nhiều nơi âm mưu này được thực hiện khá trọn

Hình Giáo dân Mỹ Dụ quyết bảo vệ đất đai nhà thờ

vẹn trong thời kỳ cộng sản hoành hành dữ dội và khát máu nhất bằng bạo lực và nhà tù.

Thời thế thay đổi, khi người dân biết phản ứng đòi lại quyền chính đáng của mình, thì việc thực hiện những ý đồ đó có phần khó khăn hơn. Và họ đã nghĩ ra nhiều chiêu bài thâm độc và tinh vi hơn.

Để thực hiện được những âm mưu đó, nhà cầm quyền đã dùng nhiều cách.

Trước hết là những lời hứa hẹn lợi lộc cho các cá nhân có trách nhiệm và uy tín đối với cộng đồng để họ im lặng mặc cho ma quỷ hoành hành.

Sau đó là những buổi xã giao ca tụng “tốt đời đẹp đạo” của các cán bộ với các chức sắc tôn giáo khi chấp nhận im lặng là đồng lõa.

Một điều hết sức thâm độc mà nhà cầm quyền vùng Nghệ – Tĩnh

thường dùng, đó là dùng các cán bộ địa phương và nhà thầu người Công giáo để làm những công trình lấn chiếm đất đai nhà thờ. Điều này nhất cử lưỡng tiện.

Họ đánh vào lòng tham của một số người, sẵn sàng bỏ tất cả niềm tin và lương tâm để nối giáo cho giặc. Thứ hai, những người công giáo với nhau thường cả nể, kể cả các linh mục nhiều khi cũng khó nói với ngay người công giáo và vì thế nên việc thực hiện dễ dàng hơn. Thứ ba, những người công giáo đã sẵn sàng đi theo nhà cầm quyền xâm hại đất đai giáo hội để kiếm lợi, thường làm hết sức mình vận động nhân dân, giáo dân bằng những lời lẽ mỉa mai dân hết sức tinh vi, đa phần giáo dân cả tin dễ mắc theo âm mưu của những người đó. Đó cũng là một nguyên nhân để tạo nên mối bất hòa giữa giáo dân với nhau.

Thậm chí, khi đi đêm với nhà cầm quyền trong những dự án đó, những người này sẽ có tiền và sẵn sàng dâng cúng một phần nhỏ trong số lợi tức kiếm được đó cho nhà thờ, và cứ thế là họ nghĩ rằng mình đã cống hiến nhiều trong mắt mọi người, được vị nể và kính trọng. Thậm chí nhiều khi các linh mục không cảnh giác cũng bị mắc lừa như thường.

Thâm độc và âm mưu đó là những ý chủ đạo và luôn được sử dụng trong những con đường đi qua đất nhà thờ.

Cần luôn luôn nâng cao cảnh giác

Gần đây, tại một Giáo hạt, nhà cầm quyền Hà Tĩnh quyết định dùng con bài cũ để làm con đường cắt ngang qua đất của nhà thờ nhằm chia cắt khu đất của Giáo hạt. Nhà cầm quyền đã ngang nhiên làm việc này mà không thèm hỏi ý kiến của Nhà thờ như thế nào và tiến hành dự

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HƯNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale): quan tài, mộ bia, kim tinh, tiểu đựng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

TEL: (714) 531-9900
FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

án. Họ họp riêng với các hộ dân, các gia đình mà không thêm đề ý đến giáo xứ. Thậm chí họ còn tổ chức các cuộc họp riêng hành giáo các giáo họ nhằm cô lập Giáo xứ và linh mục. Rồi cho người đo đạc, vẽ vờ và gửi đến nhà xứ yêu cầu ký...

Đây là sự coi thường đến mức không thể chấp nhận được đối với một tôn giáo mà ở đó giáo dân chiếm 82% dân số.

Trong việc này, nhà cầm quyền đã nghĩ rằng với những người tu hành và giáo dân chân thật ở đây, bảo sao sẽ nghe vạ và không khi nào dám phản ứng với nhà cầm quyền đầy súng đạn.

Mục đích của dự án này là việc dùng con đường này nhằm cắt đứt khu đất của Nhà thờ, trong đó có khu đất của Nhà thờ bao nhiêu chục năm nay bị chiếm dụng mà nhà thờ đang đòi lại để biến khu đất đó thành khu vực ăn chơi, đem lối sống trụy lạc vào một vùng toàn tông công giáo.

Để làm việc đó, nhà cầm quyền Hà Tĩnh đã dùng chính cán bộ xã vốn là giáo dân, Đảng viên đảng cộng sản đốc thúc dự án ma quỷ này. Thậm chí, người dân còn cho biết là một cán bộ cộng sản tại địa phương gốc công giáo còn dám tuyên bố mạnh mẽ rằng bất kể đất Thánh hay đất gì, cần là làm...

Và cũng như chúng tôi đã phân tích ở trên, nhà cầm quyền quyết định giao con đường này cho “người công giáo” nhận thầu.

Nhưng, họ đã nhầm.

Với tinh thần yêu mến, hiệp nhất và sự cảnh giác cao độ của giáo dân vốn có nhiều kinh nghiệm, những âm mưu này chắc chắn sẽ bị bóc trần. Dù với âm mưu nào, thì việc lần nữa chiếm cướp đất nhà thờ tại đây là điều không thể thành công.

Chúng tôi sẽ theo dõi tình hình và sẽ thông tin đến bạn đọc năm châu âm mưu ma quỷ của nhà cầm quyền tại đây.

Kết luận

Như Tổng thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu đã nói: “*Hãy xem việc cộng sản làm, đừng nghe lời cộng sản nói*”. Những lời hứa ngon ngọt của người Cộng sản đầy âm mưu và nọc độc sẽ không bao giờ trở thành hiện thực nhưng đã lừa mị bao thế hệ người dân Việt Nam.

Đến nay, đã quá bão hòa những điều đó trong ý thức dân chúng mà không cần chứng minh. Tuy nhiên, với nhiều người, có thể nhiều khi chưa thấy được thực chất đằng sau những lời hứa, những lời tuyên truyền có cánh “*vi dân, vi nước*” là những âm mưu của phe đảng, kiếm chác.

Nhưng, trên hết vẫn là ý thức cộng sản vô thần luôn muốn kiếm ché, bóp nghẹt tôn giáo.

Vi vậy, hãy cảnh giác với những con đường chừa đầy âm mưu tội lỗi.

Ngày lễ Mẹ về Trời 2011

Song Hà ■

S.T.T.D Tưởng Năng Tiến

(Tiếp theo trang 46)

Sa.” Và đây có lẽ là một trong những lý do khiến cho một nhóm trí thức Việt Nam, vào ngày 13 tháng 7 năm 2011, đã gửi một bản kiến nghị đến Quốc hội và Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam, bày tỏ sự lo ngại rằng: “*Độc lập, tự chủ và toàn vẹn lãnh thổ của nước ta đang bị uy hiếp, xâm phạm nghiêm trọng.*”

Trước đây, cũng đã có nhiều người dân Việt khác bày tỏ sự quan ngại tương tự về lãnh thổ, lãnh hải cũng như tính cách độc lập của đất nước này. Tất cả, đều đang bị cầm tù. Không có gì bảo đảm rằng 20 nhân sĩ vừa ký tên trong bản kiến nghị (dẫn thượng) sẽ thoát khỏi số phận tương tự, trong tương lai gần.

Không có gì quý hơn Độc Lập Tự Do

Tôi biết nó, thằng nói ra câu đó

Tôi biết nó, đồng bào miền Bắc này biết nó

Việc nó làm, tội phạm nó ra sao

Tác giả bốn câu thơ thượng dẫn, ông Nguyễn Chí Thiện, rõ ràng là một người ... vô ơn. Ông ấy quên bém đi rằng trong 27 năm tù, năm nào vào ngày 2 tháng 9 ông ấy cũng đều được ban quản lý trại giam cho ăn thịt – chỉ ít thì cũng phải được một miếng bạc nhạc bằng đầu ngón tay út. Truyền thống này vẫn còn kéo dài mãi đến hôm nay, theo tường thuật (Một Năm Kể Lại) của Người Buôn Gió:

“*Hôm nay là ngày 2-9-2009, sáng sớm đài phát thanh trên tường ra rả ca ngợi thành tích đạt được của đất nước, lời ông Hồ đọc bản tuyên ngôn độc lập được phát đi phát lại nhiều lần. Anh bạn tù cùng phòng hít hít cái mũi vào không khí nói:*

Hôm nay chúng mình sẽ được ăn thịt.

Tôi nhìn ra ô cửa sắt băng quơ: Chắc hôm nay không phải đi cung nhĩ ?

Anh bạn hồ hời gật đầu.

Đúng, ai lại đi cung ngày này...”

Ngày mà Bác tuyên bố “*từ nay đất nước ta hoàn toàn độc lập*” (quả) là một ngày đặc biệt.

Tưởng Năng Tiến

(*) Tất cả các bản tin về phiên toà xử Nhân Văn - Giai Phẩm, do Lại Nguyên Ân sưu tầm, đều có thể đọc được ở talawas.

(**) Chuyện Làng Ngày Ấy do NXB Lao Động phát hành tháng 6 năm 1993 (nhà văn Xuân Cang chịu trách nhiệm xuất bản, nhà văn Ma Văn Kháng chịu trách nhiệm bản thảo) và đã bị cấm lưu hành tại Việt Nam. Tác phẩm này được in lại (năm 2006) bởi Tạp Chí Văn Học ở California. ■

Lao Động Trung Quốc

— ĐE DỌA AN NINH VIỆT NAM —

Nam Nguyễn, phóng viên RFA

Hơn 1.000 lao động Trung Quốc làm việc không phép ở công trường nhà máy đạ m Cà Mau, vài trăm lao động Trung Quốc không nghề không phép làm việc tại dự án bauxite Nhân Cơ Đak Nông.

Mới chỉ đơn cử hai dự án có người Trung Quốc trúng thầu đã thấy giạt mình, trong khi dọc chiều dài đất nước còn bao nhiêu dự án khác. Tình trạng buông lỏng quản lý hẳn đã đến mức báo động, vì chính Chủ tịch Nhà nước Trương Tấn Sang cũng phải lên tiếng phản nản.

Làm việc bằng visa du lịch

Theo VnExpress, trước sự lo ngại của cử tri quận 4 TP.HCM về lao động Trung Quốc không có giấy phép tại 2 dự án xây dựng nhà máy alumin ở Tây Nguyên, sáng 11/8 Chủ tịch Trương Tấn Sang nói rằng đơn vị chức năng đã có lỗi khi giám sát, kiểm tra không tốt.

Báo chí Việt Nam từng ghi nhận tình trạng ở những dự án mà người Trung Quốc trúng thầu, doanh nghiệp của họ mang theo toàn bộ lực lượng lao động phổ thông kể cả nhà bếp. Chúng tôi nêu câu hỏi với PGSTS Hồ Uy Liêm, Phó Chủ tịch thường trực Liên hiệp các Hội Khoa học Kỹ thuật Việt Nam về tình trạng được cho là báo động đỏ. Từ Hà Nội PGSTS Hồ Uy Liêm đáp:

“Nơi nào mà các dự án Trung Quốc tham gia đấu thầu và thắng thầu và bắt đầu xây dựng thì họ đều đưa công nhân của họ vào. Rất đáng ngại là bên cạnh công nhân kỹ thuật, họ đưa rất nhiều công nhân phổ thông không có tay nghề vào.

Điều này hoàn toàn không mong muốn và rất đáng lo ngại. Trên thế giới bất kỳ nước nào không chỉ riêng ta với Trung Quốc đâu. Người Việt Nam sang nước khác làm việc mà thực hiện không đúng hợp đồng thì dĩ nhiên họ đuổi những công nhân không có tay nghề về thôi. Ta với

Photo courtesy of PetroVN
Công nhân TQ và CN Việt ở nhà máy Đạ m Cà Mau.

TQ cũng thế, không nói vấn đề tranh chấp này nọ mà trong hợp đồng kinh tế nói rất rõ chỉ chấp nhận công nhân kỹ thuật TQ vào thôi, tất nhiên cả các kỹ sư nữa nhưng họ lại đưa vào công nhân phổ thông, công nhân không có tay nghề, điều này không thể chấp nhận được. Chưa nói đến chuyện các công nhân ấy vào không phải theo hợp đồng lao động mà phần lớn theo visa du lịch.”

Trong tuần qua các báo mạng như Tuổi Trẻ, Lao Động, VnExpress, VietnamNet đều đưa tin về việc phát hiện hơn 1.000 lao động Trung Quốc

làm việc không phép tại dự án Nhà máy đạ m Cà Mau.

Nhà báo Tuổi Trẻ Online, trích lời ông Lê Thanh Tòng, Phó giám đốc Sở Lao động-thương binh và xã hội tỉnh Cà Mau xác nhận 1.051 công nhân làm việc không giấy phép là do nhà thầu chính của dự án là Công ty cổ phần khoa học kỹ thuật Ngũ Hoàn của Trung Quốc trực tiếp đưa sang. VnExpress bản tin trên mạng ngày 10/8 nói rõ phần lớn số công nhân này là lao động phổ thông, họ làm những công việc đơn giản như khiêng gạch, trộn hồ với tiền công cũng rất thấp vào khoảng 100 ngàn đồng mỗi người một ngày.

Người Việt mất việc làm?

Được yêu cầu nhận định về tình trạng lao động Trung Quốc làm việc không phép không những làm mất cơ hội làm việc của người Việt Nam mà còn có thể gây những ảnh hưởng xấu về nhiều mặt, Luật sư Nguyễn Văn Hậu, trưởng ban tuyên truyền Hội Luật gia TP.HCM nhận định là, người lao động Trung Quốc sang đây rất nhiều bởi vì họ không có công ăn việc làm. Trong một số ngành nghề sử dụng lao động nước ngoài thì trước hết họ phải xin phép cơ quan Nhà nước có thẩm quyền. Luật Sư Nguyễn Văn Hậu nhấn mạnh:

“Nếu để tình trạng lao động như thế này thì thứ nhất nó sẽ phá vỡ trật tự xã hội của Việt Nam. Thí dụ người lao động nước ngoài làm việc ở TP.HCM hay các tỉnh là do yêu cầu công nghệ cao, chỉ những nghề nào mà do công nghệ cao hay về khoa học kỹ thuật mà Việt Nam không có thì mới sử dụng lao động đó. Nếu một số doanh nghiệp sử dụng lao động nước ngoài như trường hợp ở Cà Mau, thì nó sẽ phá vỡ chính

sách lao động của Việt Nam và nó sẽ gây mất ổn định trật tự xã hội. Tôi nghĩ là phải xử lý chế tài thật nặng doanh nghiệp đó thì mới làm gương cho các doanh nghiệp khác. Vấn đề của chúng ta là chỉ nên sử dụng lao động nước ngoài trong một số lãnh vực mà Việt Nam không có thôi, chứ lao động đơn giản thì Việt Nam rất nhiều. Và người lao động nước ngoài làm việc ở Việt Nam thì chỉ tuyển dụng trong một thời hạn nhất định và phải có kế hoạch có chương trình, dù là công nghệ cao thì cũng phải đào tạo để người Việt Nam có thể sớm làm được công việc đó, Việt Nam phải có chính sách về vấn đề này.”

Mỗi lần kiểm tra là mỗi lần phát hiện vi phạm, ông Dữ Minh Huân, Trưởng phòng chính sách lao động và bảo hiểm xã hội của sở Lao động và Thương binh Xã hội Cà Mau nói với nhà báo Tiền Phong Online như thế. Phạt hành chính về hành vi tuyển dụng lao động thì các nhà thầu đều nộp phạt, ngoài ra đã quyết định trục xuất 16 người nhưng không giám sát được việc này.

Buông lỏng quản lý

Theo lời ông Chung Ngọc Nhân, Giám đốc Sở LĐTB&XH Cà Mau nói với nhà báo Tuổi Trẻ: Nhà thầu Trung Quốc tuyển dụng lao động không có hồ sơ theo qui định, sử dụng lao động không phép, không báo cáo đúng định kỳ theo qui định đã gây khó khăn cho việc quản lý lao động người nước ngoài.

Đại tá Trần Như Tâm, Trưởng phòng An ninh kinh tế Công an Cà Mau nói: “Công an quản lý an ninh trật tự và tạm trú chú cũng không nắm được lao động có phép hay không phép”. Cơ quan quản lý Nhà nước cao nhất là Bộ Lao Động Thương Binh Xã Hội thể hiện là, mình chưa

biết gì về tình trạng lao động Trung Quốc tới hơn ngàn người làm việc không phép ở dự án Nhà máy đập Cà Mau. Ông Nguyễn Xuân Hòa Thứ trưởng của Bộ đã nói với báo Tuổi Trẻ Online là chưa nhận được báo cáo nào như thế.

Đối với các thông tin vừa nói, Luật sư Nguyễn Văn Hậu nhận định:

“Những người có trách nhiệm trước hết sẽ bị xử lý chế tài theo qui định của Luật lao động Việt Nam là xử phạt qui định hành chính vì đã sử dụng lao động không đúng. Thứ hai nếu họ là doanh nghiệp Nhà nước thì họ có thể bị xử lý kỷ luật theo Luật cán bộ công chức. Thậm chí nếu còn gây ra những tác hại khác thì tùy

CN-TQ ở công trường bauxite Tân Rai, Lâm Đồng

trường hợp họ có thể bị tước quyền kinh doanh vì đã vi phạm nghiêm trọng pháp lệnh lao động. Đặc biệt luật lao động có một chương về lao động của tổ chức, cá nhân nước ngoài làm việc tại Việt Nam. Luật lao động Việt Nam có điều chỉnh những vấn đề này, nếu những người vào đây làm chui không đóng thuế, không có sổ lao động, trốn tiền bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, các phúc lợi khác của người lao động, nếu bị phát hiện thì doanh nghiệp có thể bị chấm dứt hoạt động, xử phạt về vi phạm hành chính còn những người lao động thì có thể bị trục xuất về

nước sở tại.”

Báo chí tràn ngập thông tin về tình trạng lao động Trung Quốc, chẳng cần giấy phép ồ ạt đổ bộ theo các nhà thầu Trung Quốc. Có một thực tế là người Trung Quốc đã thắng 90% các dự án tổng thầu ở Việt Nam. Theo báo chí Việt Nam thì đã đến lúc phải báo động về tình trạng này. PGSTS Hồ Uy Liêm, Phó Chủ tịch thường trực Liên hiệp các Hội Khoa học Kỹ thuật Việt Nam nhấn mạnh:

“Chắc chắn, đây là một vấn đề rất nghiêm trọng, chúng tôi rất mong cơ quan quản lý Nhà nước phải chấn chỉnh lại. Họ đã hứa rất nhiều lần nhưng bây giờ tình hình có vẻ càng ngày càng đáng lo ngại hơn.”

Theo Lao Động Online, công tác quản lý lao động Trung Quốc tại dự án alumin Nhân Cơ Đăk Nông đã bộc lộ một số bất cập. Nhà báo Tuổi Trẻ thì đưa tin. Trong số 312 lao động TQ đang xây dựng Nhà máy alumin Nhân Cơ được nhà thầu Chalieceo Trung Quốc đăng ký với danh nghĩa công nhân kỹ thuật cao thì 190 người ‘không tấm giấy lặn lưng’ cả về giấy phép lẫn bằng cấp về kỹ thuật cao, những người này là lao động phổ thông không phép.

Vào tháng 9 sắp tới sẽ có thêm 600 lao động Trung Quốc từ dự án Tân Rai Lâm Đồng chuyển về dự án Nhân cơ Đăk Nông. Lúc ấy trên mái nhà Đông Dương sẽ có 1.000 lao động Trung Quốc đổ bộ khuấy động cảnh làng quê thanh bình. Hẳn là các nhà quản lý của Việt Nam phải biết rõ điều này. ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Vấn Đề Khai Thác Bauxite SÔI ĐỘNG TRỞ LẠI

Vận chuyển bauxite ‘còn lắm vấn đề’

Vận chuyển bauxite vẫn là vấn đề nan giải

Tình trạng bế tắc trong việc tìm giải pháp thỏa đáng cho vấn đề vận chuyển bauxite Tây Nguyên lại một

lần nữa thu hút chú ý của dư luận trong nước. Báo chí Việt Nam gần đây đăng tải nhiều thông tin liên quan tới quy trình vận chuyển quặng bauxite khai thác ở khu vực Tây Nguyên ra thương cảng.

Trong khi ấy, giới phản biện lại các dự án bauxite cho rằng vẫn chưa có phương án hợp lý cho việc vận chuyển này. Nhà văn Nguyễn Ngọc, người đã sống nhiều năm và am hiểu Tây Nguyên, nói với BBC: “Ngay từ đầu chúng tôi đã nói vấn đề sản xuất và vận chuyển bauxite chưa có biện pháp giải quyết”.

Ông Ngọc đã cùng nhiều chuyên gia tổ chức một chuyến đi thực địa mà điểm xuất phát là cảng Kê Gà, cảng dự kiến sẽ là địa điểm xuất khẩu alumina, đến Tân Rai thuộc Lâm Đồng, Bảo Lâm bằng đường quốc lộ 28.

Nhóm này đã kết luận về việc không thể vận chuyển bauxite bằng tuyến đường này được ngay cả khi có được nâng cấp do địa hình hiểm

trở và nó lại đi qua những vùng dân cư cho nên “hết sức nguy hiểm”. Nhà văn Nguyễn Ngọc nói các thông tin mới đây cho thấy vấn đề bauxite đang quay trở lại bàn thảo luận của các tầng lớp nhân dân. Theo ông:

“Các vấn đề thời sự nóng hổi vừa qua như vấn đề Biển Đông đã làm chủ đề bauxite ở Việt Nam bị sao lãng, thế nhưng bế tắc về vận chuyển bauxite đã làm hồi sinh lại chủ đề này.”

Giải pháp bế tắc

Theo dự kiến, việc vận chuyển bauxite từ Tây Nguyên sẽ được thực hiện qua tuyến quốc lộ 20. Tuy nhiên trọng tải của các cây cầu trong tuyến đường này hiện nay chỉ có 25 tấn, trong khi đoàn xe siêu trường, siêu trọng chở bauxite có tải trọng đến 40 tấn.

Mới đây, Bộ trưởng Bộ Giao thông Vận tải Đinh La Thăng nói trong phỏng vấn với báo chí về kế hoạch vận chuyển bauxite trong thời gian được dự kiến là cuối năm nay. Ông đã đề cập đến việc xuống cấp nghiêm trọng của quốc lộ 20 và hai cầu Phương Lâm và La Ngà chỉ có tải trọng 25 tấn, xe tải trọng nặng không thể đi qua.

Báo chí Việt Nam dẫn lời Bộ trưởng Đinh La Thăng nói:

“Tôi được biết, quốc lộ 20 đã xuống cấp nặng nhưng chưa được

đại tu nâng cấp lần nào. Trên tuyến đường này còn có cầu Phương Lâm và cầu La Ngà chỉ có trọng tải 25 tấn, xe tải trọng nặng không thể đi qua”.

“Ngoài quốc lộ 20, còn có tỉnh lộ 769 cũng đã xuống cấp, quốc lộ 51 đang thi công dở dang, đều là những hạn chế nhất định cần phải xem xét, khắc phục ngay.”

Nhà văn Nguyễn Ngọc khẳng định giải pháp quốc lộ 20 là một giải pháp bế tắc.

“Tôi thấy đây là một giải pháp liều lĩnh, việc này hoàn toàn không thể làm được... Nếu tháng Chín này có sản phẩm, mà bây giờ phải làm con đường khác thì làm sao kíp?”

Khách hàng độc quyền

Có thông tin cho rằng, theo như kế hoạch thì đến tháng 9/2011, sản phẩm đầu tiên của hai nhà máy Tân Rai và Nhân Cơ sẽ ra lò. Tuy nhiên, tình hình thực hiện kế hoạch vận chuyển đứng trước nhiều thực tế khó khăn.

Không chỉ là hạ tầng cơ sở xung quanh việc vận chuyển, vấn đề nan giải về vốn và đầu ra cũng có thể nhìn thấy khá rõ.

Nhà văn Nguyễn Ngọc đặt giả thuyết nếu Tập đoàn Than Khoáng sản Việt Nam (TKV) đứng ra nâng

Nhà văn Nguyễn Ngọc người am hiểu Tây Nguyên

cấp tuyến đường nói trên thì chi phí sẽ phải tính vào đầu của bauxite.

(Xem tiếp trang 79)

Con người và tư cách...

(Tiếp theo trang 28)

một chân tu, một linh mục siêu thoát và sống khá đúng gương nghèo khó của Đức Giêsu.

Chỉ mấy tháng sau, vào tháng 11-2000, tôi nghe tin Lm Nguyễn Văn Lý từ Nguyệt Biều lên tiếng đấu tranh cho tự do tôn giáo với khẩu hiệu “*Tự do tôn giáo hay là chết*”. Nếu không gặp ngài và không có một ấn tượng mạnh mẽ và tốt đẹp về ngài, chắc hẳn tôi đã không đủ lý do mạnh mẽ và thuyết phục để lên tiếng ủng hộ ngài. Chính con người và tư cách của ngài khiến tôi chuyển

hướng hoạt động, thay vì chỉ quan tâm hoạt động tôn giáo, nghiên cứu, viết lách về tôn giáo và mãi mê con đường tâm linh, tôi bắt đầu nghĩ đến những vấn đề xã hội, những bất công, những cảm đoán, những đau thương mà Công giáo cũng như các tôn giáo và toàn dân Việt đang phải chịu.

Sau mấy tháng suy nghĩ, đắn đo, cân nhắc, tôi quyết định lên tiếng ủng hộ cuộc đấu tranh cho tự do tôn giáo của ngài và cùng đấu tranh với ngài từ đầu tháng 2-2001. Tư cách và gương dũng cảm của cha Lý đã nâng đỡ tôi rất nhiều trong cuộc đấu tranh cho dân chủ nhân quyền của

tôi từ đầu năm 2001 đến nay, nhất là những khi tôi gặp khó khăn, bị sách nhiễu, bị đe dọa, bị khủng bố vì đấu tranh.

Con người và tư cách của cha Lý như vậy, nên ngài mới có thể huy động giáo dân hai giáo xứ Nguyệt Biều và An Truyền cùng hăng hái đấu tranh và sẵn sàng sống chết với ngài.

Houston, ngày 03-8-2011
Nguyễn Chính Kết

---

1. Phòng thánh: nơi linh mục mặc phẩm phục trước khi ra nhà thờ cử hành thánh lễ, cũng là nơi chứa những đồ đạc liên quan đến việc thờ phượng

---

Từ nước Đức

(Tiếp theo trang 54)

nổi là chúng thường chẳng đàng hoàng gì cả. Hết toà nhà vừa mới xây xong, chưa ở đã sập, lại tới đura hầu nỗ hàng loạt trên ruộng, và rồi ban đêm thịt (*trộn lân-tinh*. Người dịch) lại toả sáng lên trong các siêu thị. Trung Quốc đang tiến nhanh đến chóng mặt, đôi lúc quá nhanh đi, như hai chuyến tàu lửa cao tốc vừa rồi.

Nhưng tất cả những điều đó không có nghĩa là cách mạng đã cận kề. Dù dân có chán ngán lãnh đạo, họ vẫn chưa có được định chế nào để thay thế Đảng. Còn Đảng thì tiếp tục dùng lời hứa tiến bộ để kìm giữ dân. Lại nữa, cái Đảng đã làm cho đất nước rối loạn và điêu đứng suốt mười năm trong cuộc cách mạng văn hoá này, giờ đây tìm cách lật ngược luận điệu, là chỉ có Đảng mới giữ

cho đất nước được ổn định mà thôi.

Dù vậy, trên thực tế, tương quan giữa chính quyền và dân nay đã toàn toàn đổi khác. Chính quyền đang phải đối diện với một công luận xét nét hơn xưa. Là vì giờ đây chẳng phải chỉ có anh Cả kiểm soát dân. Mà trái lại dân cũng theo dõi ngay anh Cả.

Người dịch: Phạm Hồng-Lam

Cuộc biểu tình...

(Tiếp theo trang 47)

trước đây.

9h00: Bắt đầu trấn áp người biểu tình. Khi đoàn biểu tình mới đi được một quãng ngắn, một tên ác ôn Việt gian bắt đầu ra hiệu cho xe Bus tiến lại gần những người biểu tình.

Khi xe Bus và xe chở đám côn đồ đến bắt những người yêu nước lên xe Bus, tất cả mọi người đều hô vang phản đối bắt người yêu nước, đã đảo tay sai bán nước..

Tất cả những người biểu tình đồng lòng lên xe bus và hô vang khẩu hiệu át tiếng loa phóng thanh ồn ã nhằm át đi tiếng hô.

Bên cạnh đó, tiếng hát Dậy mà

đi Hời đồng bào ơi vẫn vang vọng. Nhiều tên an ninh vô cơ gây gổ những người chụp ảnh, biểu tình để nhằm trấn áp và vu cáo.

9h20: Theo ghi nhận, có hai xe bus được điều động để bắt người

biểu tình. Tuy bị bắt nhưng các thành viên đoàn biểu tình vẫn không sợ hãi, đoàn kết phản đối hành vi bắt người yêu nước của nhà cầm quyền, đồng lòng hô vang những khẩu hiệu yêu nước.

11h30: Xe đến Đồn Công an Mỹ Đình, nơi lần trước đã tập trung những người yêu nước tại đây. Đến 11h 45, mọi người vẫn trong đồn để “làm việc”

Đông người đã đứng đợi ngoài đồn Công an Mỹ Đình nhưng công an không cho tiếp tế nước và thức ăn cho người biểu tình.

Nữ Vương Công Lý ■

PHƯƠNG THỨC BẢO TRỢ ĐẶC SAN + DVD HỘI LUẬN

1. Đặc San 2009 & DVD Chủ Quyền QGVN & Nguyên Cơ TC + Thánh Lễ Giỗ Có TT Diệm (\$15 mỹ kim)
2. Đặc San 2010 & DVD Chiến Tranh VN (\$15 mỹ kim)
3. “Trong Bóng Tối Lịch Sử” (\$25 mỹ kim)
4. “Chiến Tranh VN: Một Nước Cờ Độc” (\$20 mỹ kim)

Chú ý: Xin vui lòng cộng thêm \$5.00 cước phí priority mail cho mỗi bao thư nhỏ đựng 1 hay tối đa 3 cuốn Đặc San+DVD; 1 hay 4 cuốn CTVN: Một Nước Cờ Độc) và Trong Bóng Tối Lịch Sử (1 hay 2 cuốn).

*Ngân phiếu xin ghi tên: Lê Phạm Mai * 9029 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683
Tel. # 714-277-9888 & Fax # 714-899-8880 **

Sách “Một Nước Cờ Độc” tại Úc Châu: L/L Phạm Mỹ Linh, 2 Ripley St, Oakleigh South, Vic 3167, Australia.

lephammai@msn.com

Chân thành cảm ơn quý ân nhân và thân hữu

CHÚC MỪNG

**Gia đình ông bà Cố Cao Đức Thắng sẽ tổ chức
Thánh Lễ Tạ Ôn mười năm Linh Mục cho**

Linh Mục Phanxicô Xavier CAO TUYỀN BILL

tại Thánh Đường GX. Đức Mẹ La Vang và Tiệc Mừng tại Seafood Palace,

California vào Chúa nhật ngày 21 tháng 8 năm 2011

**Xin hiệp dâng những lời Cảm Tạ, Tri Ân, Ngợi khen Thiên Chúa
trong dịp vui mừng và trọng đại này.**

**Nguyện xin Thiên Chúa qua sự chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria gìn giữ, nâng
đỡ và tuôn tràn muôn Hồng Ân xuống cho cha Phanxicô Xavier Cao Tuyền Bill để
Ngài chu toàn Sứ Vụ cao cả mà Thiên Chúa đã trao ban.**

**Chúc Mừng Ông Bà Cao Đức Thắng và gia đình đã dâng hiến cho Thiên Chúa vị
Linh Mục tốt lành theo Thánh ý Chúa.**

CHÚC MỪNG

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân

JOSEPH H. NGUYEN, MD., INC. & ASSOCIATES

652 South Sunset Ave., West Covina, CA 91790
(626) 962-6547

JOSEPH HUNG NGUYEN, M.D.

Family Practice & Laboratory Medicine

SON THAI NGUYEN, M.D.

Internal Medicine

KINH NGHIỆM, TẬN TỤY, UY TÍN VÀ KÍN ĐÁO

Bác sĩ cho CIS (Sở Di Trú): Giấy tờ Y Khoa nhập tịch,
miễn thi hoặc thi bằng tiếng Việt, thẻ xanh...

- ❖ Chúng tôi phục vụ cộng đồng Việt Nam hơn 20 năm qua.
Bệnh người lớn và con nít, nội và ngoại thương.
- ❖ Cung cấp và chỉ dẫn những dịch vụ y khoa tân tiến nhất
của nền y khoa Hoa Kỳ hiện đại

Giờ Mở Cửa:
Mon - Fri: 9:00am - 6:00pm
Saturday: 9:00am - 1:00pm
Sunday: CLOSED

Bác sĩ **DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.**

CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ **HENRY NGUYỄN HUY, M.D.**

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
- Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
(Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộ thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge®

Headquartered in Southern California
With Over 130 Branch Locations
to Serve Your Financial Needs

PERSONAL BANKING

Checking Account
Savings Account
CDs
Home Loans
Home Equity Lines of Credit
Auto Loans
Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

Import & Export Finance
Letters of Credit
Online Letters of Credit Services
US Ex-Im Bank Programs
Correspondent Banking
International Check Collections
Foreign Exchange Services
Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

Business Checking
Treasury Management Services
Commercial Lending
Commercial Real Estate Lending
Construction Loans
Apartment Loans
SBA Loans

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất
*Thuận Tiện * Nhiều Quyền Lợi
Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ Ân Cần,
Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Từng Rõ Ràng

9032 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Yến Thị Vũ

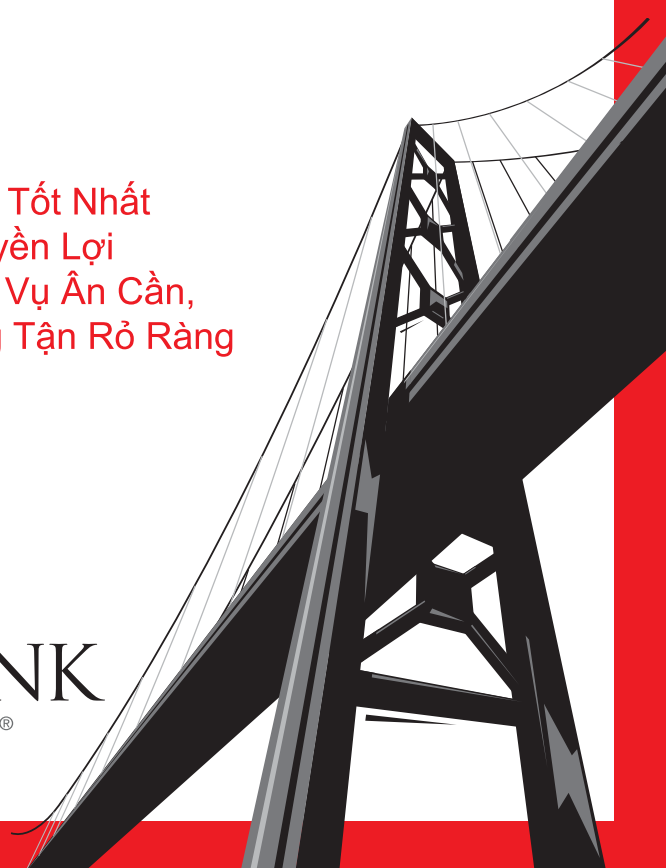
9731 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

EAST WEST BANK

Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

MOVEMENT OF THE VIETNAMESE LAITY IN DIASPORA

Phong Trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại

P.O. Box 2228, Fallbrook, CA 92088, USA

Email: ptgdvn@gmail.com. www.phongtraogiaodan.org

Tel. 760-451-9379 * Fax. 760-451-9769

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Ngày 20 tháng 8, 2011

Về Giải Tự Do Tôn Giáo Nguyễn Kim Điền 2011

Phong trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại (PTGDVNHN) hân hạnh gửi đến quý cơ quan truyền thông kết quả Giải Tự Do Tôn Giáo Nguyễn Kim Điền 2011, xin quý vị giúp phổ biến rộng rãi thông báo này.

Giải Tự Do Tôn Giáo Nguyễn Kim Điền do PTGDVNHN thành lập năm 2010, lấy tên của Tổng Giám Mục Nguyễn Kim Điền để tưởng nhớ tinh thần uy dũng bất khuất của vị mục tử khả kính đã kiên cường đấu tranh cho quyền tự do tôn giáo tại Việt Nam. Giải Tự Do Tôn Giáo đầu tiên năm 2010 đã được trao cho giáo xứ và tu viện Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà (Hà Nội).

Sau khi cẩn thận tìm hiểu những hồ sơ được đề cử. Ban Thường Vụ PTGDVNHN đã quyết định vinh danh và trao Giải Tự Do Tôn Giáo Nguyễn Kim Điền năm 2011 cho **Linh Mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải và Ông Nguyễn Văn Lía**.

LM Phêrô Nguyễn Hữu Giải thuộc Tổng Giáo Phận Huế, cũng là thành viên trong nhóm Tinh Thần Nguyễn Kim Điền, cùng với các LM Nguyễn Văn Lý, Phan Văn Lợi, và Chân Tín nổi tiếp gương kiên cường của Đức TGM Nguyễn Kim Điền, đã khởi xướng cuộc tranh đấu cho quyền tự do tôn giáo và các quyền căn bản của người dân trong nước. LM Nguyễn Hữu Giải luôn bị CSVN bức bách, khủng bố đe dọa, và tìm cách ám hại.

Ông Nguyễn Văn Lía một người lãnh đạo trong Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo, sinh năm 1940, đã hiến cả cuộc đời tu luyện, nghiên cứu, học hỏi, viết sách và truyền giảng những điều tốt lành tại các tỉnh Miền Tây. Ông đương đầu trực diện với chính sách tiêu diệt tôn giáo của CSVN nói chung và đối với Phật Giáo Hòa Hảo nói riêng. Ông đã bị khủng bố, hành hung nhiều lần, hai lần vào tù và hiện đang bị giam cầm không có bản án.

Buổi vinh danh và trao giải sẽ được tổ chức tại Boston, Massachusetts vào ngày Chúa Nhật 9 tháng 10 năm 2011.

Trân trọng thông báo và kính mời.
Đại diện Ban Thường Vụ PTGDVNHN.
Đỗ Như Điện
Điều Hợp Viên

Qua Hồi Ký Của Lâm Hoàng Mạnh

Trăn Trở Và Ước Mong

Uyên Thao

Lâm Hoàng Mạnh là một thuyền nhân và tập hồi ký *Buồn Vui Đòi Thuyền Nhân* kể về cảnh ngộ mà bản thân người viết đã trải. Do đó, tác phẩm chỉ ghi lại một phần hình ảnh cực nhỏ của khu rừng có tên Thuyền Nhân mà Michel Tauriac từng than dài trong tác phẩm *Viet Nam Le Dossier Noir Du Communisme*: “*Biết đến bao giờ người ta mới hiểu hết những bất hạnh đã xảy ra quanh danh từ đó.*” Nhà văn Pháp Michel Tauriac thông thạo tiếng Việt, sống nhiều năm tại Việt Nam, từng gặp gỡ nhiều thành phần xã hội từ các cấp lãnh đạo hai miền đến người vơ vát trên vỉa hè các thành phố, người lưu lạc tại các vùng đất xa xôi ở trời Tây nên có cả một kho dữ liệu so với số vốn thực tế trong giới hạn bản thân của Lâm Hoàng Mạnh. Với tâm mức đó, Michel Tauriac vẫn cất tiếng than như vậy thì không thể đòi hỏi Lâm Hoàng Mạnh phải lấp biển vá trời để vẽ lại mọi nét vui buồn của hàng triệu thuyền nhân.

Nhưng Lâm Hoàng Mạnh có ưu thế trải nghiệm thực tế Việt Nam, kể cả chịu đập vùi giữa biển cả để không chỉ cất lên tiếng nói chứng nhân mà còn là tiếng nói nạn nhân. Vì thế, qua *Buồn Vui Đòi Thuyền Nhân*, người đọc không chỉ tới với các cảnh đời lưu lạc mà còn nhiều lần đối diện với đời sống Việt Nam — cũng chính là lời minh giải trực tiếp một phần nguồn cội đưa đến tấn thảm kịch thuyền nhân không riêng trong lịch sử Việt Nam mà là lịch sử chung của nhân loại. Tác phẩm của Lâm Hoàng Mạnh đã đưa người đọc

về với nhiều cảnh sống mà chỉ người từng sống tại Việt Nam mới tin nổi là chuyện thực. Chẳng hạn chuyện rất nhỏ xảy ra tại các cửa hàng ăn mậu dịch quốc doanh:

“... Ở thị xã Thái Bình, cửa hàng ăn mậu dịch quốc doanh rất khang trang. Một Chủ Nhật hè năm 1963, sau khi dạo chơi, hai thằng chúng tôi rẽ vào, mua mỗi thằng một tô phở 5 hào.

Tôi vừa bung ra đặt xuống bàn, một lới tỳ khoảng 6 hay 7 tuổi nhỏ ngay bãi nước bọt vào bát phở.

Tát nó à? Nó bé quá, không nở. Thôi, xin biếu bố trẻ.

Thằng bạn tôi, số phận chẳng hơn gì.

Vừa lấy thìa húp tí nước dùng, ba ngón tay đen ngòm, toàn đất cát thò ngay vào, bốc luôn miếng thịt bò trong bát, bỏ mồm.

Cũng đành đứng dậy, thôi nhường bố trẻ luôn.

Chiều này diễn lại đều đều, các chị các cô phục vụ đuổi không xuể vì chúng khá đông...

Cửa hàng ăn phố Hoàng Văn Thu, thành phố Nam Định cũng có lũ lới tỳ kiếm ăn... Chúng tụ tập trước cửa, mỗi đĩa một cái vung nổi đất, vừa làm bát xin ăn vừa chơi trò xoay vung coi vung nổi đĩa nào xoay lâu nhất... Khách mua bát phở, hai đĩa kèm hai bên, chĩa hai vung nổi, “anh ơi, chú ơi, ông ơi, chị ơi... cho cháu xin một tí, nước không cũng được.”

Làm thế, bố ai nuốt nổi. Thôi nhường cho mấy bố trẻ.

Kiếp trước chắc nợ các bố, vừa bánh mắt đã bị ám.”

Thực tế khó tin này đã là chuyện bình thường và phổ biến vì toàn xã hội bị kiểm soát nghiêm ngặt về cả chuyện ăn uống hàng ngày của mọi người với tên gọi chế độ tem phiếu.

“Nếu tôi nhớ không nhầm, chế độ tem phiếu bắt đầu từ 1959 hay 1960. Hè năm ấy, bọn học sinh Hải Phòng chúng tôi được thành phố trưng dụng đi làm sổ gạo ...

Mỗi ngày đi làm, ủy ban hành chính phường trả công 6 hào, ăn bữa cơm trưa tập thể mất 5 hào, còn dư 1 hào chỉ đủ mua 1 que kem hay 2 bát nước chè xanh. Lương mạt hạng, mặt mũi vẫn phải vui và tươi roi rói. Không đi có mà ăn đất! Đừng có mơ vào đại học hay trung cấp chuyên nghiệp. Lý lịch sẽ ghi: Có tư tưởng và hành động chống đối chủ nghĩa xã hội! Đời mò! Đời tàn liến!”

Lâm Hoàng Mạnh kể lại chế độ tem phiếu chia người dân làm ba loại tuyệt đối tuân theo các tiêu

chuẩn quy định.

Loại 1 gồm cán bộ, viên chức có tiêu chuẩn mua mỗi năm 5 mét vải, mỗi tháng từ 13 ký rưỡi gạo tới 25 ký và từ nửa ký thịt tới 2 ký rưỡi tùy chức vụ.

Loại 2 gồm người dân tại các đô thị lớn như Hà Nội, Hải Phòng ... có tiêu chuẩn mua đồng đều mỗi năm 4 mét vải, mỗi tháng 13 ký rưỡi gạo và 100 gram thịt.

Tiêu chuẩn dành cho cán bộ cao cấp được giữ kín, còn nông dân và người dân tại các thị trấn được xếp vào loại 3 không có tiêu chuẩn, kể cả trẻ em.

“Tất cả những người này là con số không tròn trĩnh.

Họ bị coi như công dân hạng 2 trong xã hội ...

Nhiệm vụ và quyền hạn của họ cũng như toàn dân Việt Nam, có thể tóm tắt trong 7 chữ vàng: Đóng thuế – Đi lính – Cầm cái mồm!

Không tem phiếu, kể cả phiếu vải — động vật nên không cần quần áo?

Mỗi xã có một cửa hàng Hợp Tác Xã Nông Nghiệp ... chẳng có mặt hàng gì quý giá, chỉ có: cày, cuốc, mai, thuổng, bát đĩa loại phế phẩm, vải phong thuốc Lào hạng bét. Thuốc Lào Tiên Lãng, Hải Phòng không đến lượt. Đôi khi có nước mắm loại khảm và mặn chát, thỉnh thoảng có cá khô ... mua về muối nhiều hơn cá vì nhân viên bán hàng trộn thêm muối để ăn cấp cá ...

Năm 1967, chúng tôi sang giảng cho lớp y sĩ xã, thấy các em ăn 1 phần cơm 3 phần sắn khô, có hôm ăn ngô rang ngựa — loại ngô dành cho gia súc, bung lên nở to gần bằng ngón tay cái — với canh rau muống nấu muối ...”

Với cảnh sống đó, không có gì ngạc nhiên khi xuất hiện khắp nơi những đám trẻ nhỏ 5, 7 tuổi đã có

mọi mảnh khoẻ trộm cắp để kiếm miếng ăn. Thực ra, người lớn cũng không thể giữ nếp sống bình thường và ngay các thành phần được ưu đãi như giáo viên, bác sĩ ... cũng phải tìm đủ cách kiếm thêm tiền để có thể mua chui một số thực phẩm:

“Thị xã tôi, Hoà Bình, thời ấy có 4 nghề kiếm tiền:

1— Vào rừng chặt gỗ, bương, nứa, cây chít (làm chổi quét), kiếm củi...

2— Trồng rau, nuôi lợn.

3— Đan cót.

4— Cạo nứa.

Chủ nhật, đàn ông, thanh niên vào rừng như chấy hội. Đàn bà ở nhà lột cật nứa, bện chổi chít. Trẻ con đan cót. Ngày thường, hết giờ làm việc, cơm xong cả nhà làm cật lực cho đến khuya. Bốn nghề thật vất vả, nhưng vào rừng chặt gỗ, cạo tinh nứa, theo tôi, khôn khổ nhất ...

Tiếng dao cạo vào tinh nứa, két két, ghê tai, sợ lắm, răng như muốn rụng. Đàn ông phải khỏe, dai sức mới làm nổi nghề này. Người ngã về phía trước, hai tay cầm lưỡi dao nghiêng 35-40 độ, kéo cật lực về phía sau, tinh nứa mới bong ra từng phoi xanh xanh cuộn tròn rơi xuống đất. Giống hệt anh thợ bào gỗ. Mùa hè, may-ô quần đùi, “của quý” trong quần các bố cứ lắc lư, lên xuống, ngang dọc theo nhịp kéo dao. Có anh bác sĩ, gia đình ở quê Thái Bình, lương gửi về nuôi vợ con, cũng tham gia hội cạo nứa. Trông thấy anh cạo, có người đùa, phong chức trưởng khoa Đầu Gật Gù, Dái Lắc Lư...”

Sự ngột ngạt không chỉ ở mức cùng cực của đời sống áo cơm mà trùm phủ đời sống tinh thần và tình cảm mọi người, ngay giữa các đồng nghiệp trong cùng một cơ quan:

“Năm 2004, chúng tôi về Việt Nam ... nhân tiện lên thăm anh em bệnh viện cũ ... Bác sĩ Đinh Tất

Thắng, đồng nghiệp cũ mời chúng tôi bữa cơm mừng tái ngộ sau một phần tư thế kỷ xa cách.

Trong buổi hàn huyên, Thắng cười, kể:

- Anh chị còn nhớ y tá Tiêm không?

- Nhớ chứ. Cô Tiêm, phòng Đón Tiếp khu Đa Khoa, gần nhà mình chứ gì?

- Phải. Hè 1980, công đoàn tổ chức lợp nhà giúp Tiêm, trong lúc rờ mái, em nhặt được túi vải bọc kỹ lắm, giấu ở xà ngang. Mọi người tán “Chết nhá, phen này giàu to.” Ai cũng tưởng quỹ đen giấu chông, ai ngờ, sổ tay của y tá Tiêm theo dõi gia đình anh chị năm 1978, 1979. Cuốn sổ ghi, ai đến chơi, ngày giờ, cả biển số xe đạp. Anh chị biết không, có cả biển số xe đạp của em và bác sĩ Đắc ...

Thắng cười, tiếp:

- Hồi anh chị đi Hong Kong, cả bệnh viện đồn ầm, anh là gián điệp nhị trùng của Mỹ – Trung Quốc nằm vùng. Cô Tuyền bên Nhà Trẻ, cô Thoan bên Kế Toán, cô Lan bên Dược kể nhiều đêm trước đó đã nấp trong bụi chuối sau nhà, rình anh chị bị muỗi đốt quá chùng vẫn phải ngồi im không dám động đậy, sợ lộ.”

Cùng với chuyện nghe qua lời kể đó là chuyện đã xảy ra với bản thân mà Lâm Hoàng Mạnh còn nhớ cả ngày giờ:

“Sáng sớm ngày 9 tháng 4 năm 1979, phòng tổ chức mời vợ tôi lên. Cuộc gặp mặt gồm Bùi Đình Phảng, bí thư đảng ủy, Nguyễn Đình Mão, phó bí thư kiêm bệnh viện phó, Nguyễn Gia Hòa, đảng ủy viên, trưởng phòng Tổ Chức Hành Chính cùng một số nhân viên ...

Sau vài lời rào đón, Nguyễn Đình Mão bảo vợ tôi:

- Việt Nam và Trung Quốc đã xảy ra chiến sự, chúng ta đang chống quân bá quyền, bành trướng Trung

Quốc. Chị là người Việt, nhưng chồng chị là người Hoa. Chúng tôi đang giải quyết anh ấy nghi chế độ mất sức. Còn chị muốn tiếp tục công tác, chị phải làm đơn ly dị và trả lại 3 cháu cho anh ấy, nộp cho chúng tôi.

Vợ tôi bàng hoàng ... Thấy vợ tôi im lặng, trưởng phòng tổ chức Nguyễn Gia Hòa an ủi:

- Chúng tôi muốn giúp đỡ, cho chị lối thoát chứ không có ý gì khác.

Huỳnh Như Thùy, nhân viên phòng tổ chức, nhắc:

- Chị nghĩ kỹ đi, đừng để mất cơ hội. Viết xong nộp cho tôi."

Khó mừng tượng nổi mức mở rộng cỡ đó về trách vụ của một cơ quan công quyền, cũng khó mừng tượng nổi mức băng giá con tim của những người vẫn hàng ngày quấn tụ bên nhau, và càng khó mừng tượng nổi tính đạo lý của hành động cắt đứt tình vợ chồng, xoá bỏ tình mẹ con... để có thể gọi đó là cơ hội may mắn, lối thoát an lành.

Tôi bỗng nhớ tới một cô gái thuyền nhân Việt Nam đã có 30 năm định cư tại Đức qua nhắc nhở của tạp chí Del Spiegel nhân dịp kỷ niệm ngày các thuyền nhân Việt Nam xuất hiện tại đất nước này — ngày 3 tháng 12 năm 1978.

Vào một ngày tháng 10 năm 1978, cô gái vừa tròn 18 tuổi phải gạt nước mắt rời cha mẹ, rời thành phố Sài Gòn bước lên chiếc thuyền cũ nát không biết sẽ đưa mình tới đâu. Dù vậy, nếu không kể nỗi buồn gia đình chia lìa do cha mẹ phải hy sinh ở lại thì cô gái vẫn gặp nhiều may mắn. Trước hết, cô may mắn ra đi trong tư thế hợp pháp do có gốc người Hoa và cha mẹ gom nổi số vàng 60 lượng theo đòi hỏi để cô có bốn anh chị em cùng đi. May mắn hơn là vào lúc con thuyền bị nghiêng ngã giữa biển cả lại gặp

một con tàu ty nạn lớn hơn. Nhờ thế anh chị em cô thoát chết và tìm được một góc trú ẩn, dù thêm số người từ con thuyền nhỏ, con tàu phải chờ tới 2054 người. May mắn lớn nhất là khi hơn hai ngàn thuyền nhân trở thành tù nhân trong căn nhà tù nổi ngoài cảng Kelang Mã Lai đang chờ chết do đói khát và đã chịu đựng quá dài cảnh ban ngày nắng như đổ lửa, ban đêm lạnh buốt thấu xương thì cảnh ngộ của họ được loan truyền qua nửa địa cầu. Một chính khách Đức đã vận động chính quyền gấp rút chấp thuận đưa họ tới Đức định cư, đồng thời gấp rút chuyển cho họ các điều kiện tối thiểu để duy trì hơi thở.

Do đó, 7 giờ sáng ngày 3-12-1978, cô gái có mặt trong số 163 thuyền nhân Việt Nam đầu tiên bay tới Hanover. Khi cô run rẩy đặt chân xuống sân bay Langenhagen giữa cái lạnh mùa Đông, nhân viên tiếp cứu choàng lên vai cô tấm mền dạ cũ màu nâu của Hội Hồng Thập Tự Đức có in 3 chữ DRK. Tấm mền mỏng sòn cũ này kể từ ngày 3-12-1978 trở thành vật bất ly thân của cô và có thể sẽ ở bên cô tới phút cuối đời. Vì cho tới năm 2008, khi kỷ niệm 30 năm định cư tại Đức với cuộc sống vững vàng và đang bước qua tuổi về chiều, cô vẫn không rời tấm mền đã thực sự mòn cũ. Cô không bao giờ giải thích, nhưng tôi nghĩ tới làn hơi ấm từ tấm mền thấm vào cơ thể cô và cảm giác bình an dấy lên giữa phút giây đầu tiên đối diện với cuộc sống chan chứa yêu thương. Có lẽ suốt 45 ngày dài quần quai thoi thóp vì nắng mưa đói khát trên biển cả lạnh lùng, cô đã triền miên ước có một phút giây êm ả nồng đượm tình người. Ao ước đó trở thành hiện thực khi một bàn tay xa lạ choàng lên vai cô tấm mền sòn cũ. Tấm mền với làn hơi ấm đã là biểu tượng cụ thể của tình người nên

cô không dám từ bỏ. Bởi thực tế đã cho cô thấy cuộc sống tàn khốc ra sao khi tình người vắng thiếu.

Tự nhiên tôi gặp lại cảm giác từng có khi đón nhận vòng tay, nụ cười của bằng hữu, của người thân vào những lần tôi rời khỏi nhà tù. Kể cả khi đặt hai bàn chân trần trên mặt đường nhựa nóng cháy, tôi vẫn thấy toàn thân mát dịu với một cảm giác êm ả tuyệt vời trùm phủ. Những lúc đó, tôi không thể nào lên tiếng, chỉ có nỗi nụ cười lặng lẽ trước mọi cử chỉ, mọi lời chia vui, trong khi một ý nghĩ luôn hiện đến là đoá hoa tình người đang toả hương cực độ và trấn áp hết thảy mọi lo buồn, mọi hiểm hoạ vẫn hiện diện đầy rẫy khắp nơi. Từ đây, một ước mong và một nỗi ray rứt đã hiện hình để trở thành gánh nặng triền miên. Tôi ước mong có thể kéo dài được thời gian toả hương cực độ của những đoá hoa kia, đồng thời không thể ngừng thắc mắc về những cảnh sống cay nghiệt đang tiếp diễn. Quyết định không bỏ tấm mền cũ của cô gái khiến tôi nghĩ cô cũng có cùng ước mong tôi đã có và lập tức khơi dậy thắc mắc đã trở thành gánh nặng của tôi.

Đã nhiều đêm, tôi không chợp mắt nổi vì tấm bia tại Jakarta tưởng niệm các nạn nhân vùi thây giữa biển cả bị đục vỡ. Tấm bia không còn là tấm bia mà hiện ra trong hình vóc một con người với phần bia bị đục vỡ trở thành cặp mắt mở lớn hướng về phía trước trống rỗng mịt mù. Cặp mắt như hồ thắm với cái nhìn khẩn nài đau đớn từ một chiều sâu vô tận đặt tôi vào giữa vùng âm vang thảm thiết của những tiếng gào tuyệt vọng. Tôi không dập xoá nỗi âm vang những lời cuối trong một lá thư tuyệt mệnh gửi cho người chị gái: "*Chị thương, hôm nay em đã bị từ chối tư cách ty nạn chính trị. Rạng sáng mai, em sẽ treo cổ tự tử*

(Xem tiếp trang 111)

Cộng Đoàn Doanh Nhân Trí Thức CG

Khẩn Báo Về Việc Các Thành Viên Bị Bắt Giữ Trái Pháp Luật

Ngày 4/8/2011, ngay sau khi 8 sinh viên công giáo bị bắt giữ trái phép, cộng đoàn Doanh nhân Trí

thức Công giáo đã ra thông báo về việc một số thành viên của Cộng đoàn Doanh nhân Trí thức bị nhà cầm quyền Hà Nội bắt giữ trái pháp luật.

Nội dung Thông báo nêu rõ: Trong số những người bị bắt giữ trái phép có ba người là thành viên của Cộng đoàn Doanh nhân Trí thức Công giáo. Đây là những thanh niên

có phẩm chất đạo đức tốt, nhiệt thành trong các công việc chung, yêu mến sự thật công lý và hòa bình.

Việc bắt giữ các thanh niên này cho thấy sự kỳ thị tôn giáo không những không giảm mà càng ngày càng ra tăng mức độ, khiến mọi người hết sức lo ngại.

Trong khi chờ đợi câu trả lời chính thức của nhà cầm quyền về lý do bắt giữ các thành viên này, cộng đoàn Doanh nhân Trí thức kêu gọi mọi người thiện chí, thêm lời cầu nguyện cho các nạn nhân được an toàn và sớm trở về với gia đình.

Những ngày gần đây, sau phiên xử phúc thẩm tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ, nhà cầm quyền Hà Nội đang mở chiến dịch bôi xấu không chỉ cá nhân tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ, mà còn dùng truyền thông mạt ly các nhân sĩ trí thức yêu nước, nhất là các vị trí thức nặng lòng với quê hương thuộc nhóm Boxit khi cho

rằng “trang mạng Boxit là một trang phản động”.

Phải chăng, với những kết án nặng nề này, chính quyền Hà Nội đang muốn dọn đường để đưa các nhân sĩ, trí thức yêu nước theo chân người yêu nước Cù Huy Hà Vũ?

Dù sao, việc nhà cầm quyền Hà Nội bắt chấp pháp luật bắt giữ trái phép các thanh niên công giáo chứng tỏ rằng đang có cuộc trấn áp mới dành cho những ai không đồng thuận với các chính sách của nhà nước, nhất là những vấn đề liên quan tới lãnh hải, lãnh thổ Việt Nam.

Thiết nghĩ, đây là lúc mọi người thành tâm thiện chí, yêu quê hương đất nước cần xiết chặt vòng tay, lên tiếng bảo vệ những người con ưu tú của đất nước đang bị đe dọa hay đang bị nhà cầm quyền đối xử cách bất công.

6/8/2011

Nữ Vương Công Lý ■

Thông báo của Cộng Đoàn DNTTCG

GIÁO HỘI CÔNG GIÁO VIỆT NAM
Doanh Nhân – Trí Thức – Công giáo
-----000-----
Hà Nội ngày 04 tháng 8 năm 2011

THÔNG BÁO
(Về việc: Một số thành viên Doanh Trí Công giáo bị bắt giữ trái pháp luật)

Kính gửi:

- Các cơ quan bảo vệ pháp luật;
- Các cơ quan thông tấn báo chí;
- Các thành viên trong cộng đoàn.

Cộng đoàn Doanh Nhân Trí Thức Công giáo xin khẩn cấp thông báo về việc Chính quyền gia tăng đàn áp và bắt bớ một số Thanh niên – Trí thức công giáo như sau:

1. Blogger Paulus Lê Sơn, thuộc Địa phận Thanh Hóa, là một Nhà báo tự do công giáo bị một nhóm người bắt và mang đi giữa đường vào trưa ngày 3/8;
2. Anh Phê rô Hồ Đức Hòa thuộc giáo xứ Yên Hòa – Hạt Thuận Nghĩa – Giáo Phận Vinh, chuyên viên kế toán bị bắt ngày 30/7/2011;
3. Anh FX Đặng Xuân Diệu thuộc Giáo xứ Xuân Mỹ - Hạt Nhân Hòa – Giáo phận Vinh, Kỹ sư cầu đường, bị bắt ngày 30/7/2011.
4. Anh Joan Baotixita Nguyễn Văn Oai thuộc giáo xứ Yên Hòa – Hạt Thuận Nghĩa – Giáo- Giáo Phận Vinh, Cử nhân Anh Văn, bị bắt ngày 30/7/2011
5. Anh Phêrô Trần Hữu Đức thuộc Giáo Xứ Vạn Lộc, Hạt Quy Chính, Giáo Phận Vinh, sinh viên ngành Công nghệ Thông tin bị bắt ngày 2/8/2011.
6. Anh Antôn Đậu Văn Dương thuộc Giáo xứ Vạn Lộc, Hạt Quy Chính, Giáo phận Vinh là sinh viên ngành du lịch bị bắt ngày 2/08/2011.
7. Anh Phanxicô Đặng Xuân Tương thuộc tại Giáo xứ Xuân Mỹ - Hạt Nhân Hòa – Giáo Phận Vinh là sinh viên ngành du lịch, bị bắt ngày 3/8/2011

Trong số những người bị bắt giữ trái pháp luật nêu trên có 3 người là thành viên của Cộng đoàn Doanh Nhân – Trí thức Công giáo. Đó là các anh: Paulus Lê Sơn, Phê rô Hồ Đức Hòa và Phanxicô Xavier Đặng Xuân Diệu.

Chúng tôi xác nhận rằng những thành viên Cộng đoàn Doanh Trí Công Giáo nêu trên đây đều là những người có tư cách đạo đức tốt, nhiệt tình với công việc chung, yêu mến sự thật, công lý và hòa bình. Họ đã tham gia ký tên vào việc chống khai thác Bauxite ở Tây Nguyên và kiến nghị trả tự do cho Tiến sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ.

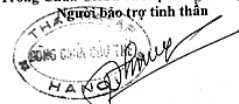
1

Chúng tôi cho rằng việc bắt giữ các Thanh niên – Trí thức công giáo ngay sau khi đưa Cha Nguyễn Văn Lý đang đau yếu trở lại nhà tù; ngăn cấm nhiều linh mục Dòng Chúa Cứu Thế đi ra nước ngoài trong thời gian gần đây là hành động kỳ thị, đàn áp tự do tôn giáo của Nhà cầm quyền Việt Nam.

Mặt mặt Cộng đoàn sẽ tìm hiểu nguyên nhân về việc bắt giữ và yêu cầu Chính Quyền tuân thủ các quy định của pháp luật trong việc bắt người. Mặt khác Cộng đoàn sẽ tăng cường cầu nguyện để cho các thành viên nói riêng và tất cả những người bị bắt được bình an và sớm về với gia đình.

Xin kính báo.

T/M Ban Liên Lạc Cộng đoàn

Giuse Lê Quốc Quân

Trong Chúa Giêsu và Mẹ Hằng Cứu giúp
Người báo trợ tinh thần

L.M Giuse Nguyễn Văn Phương

Viết từ Canada

(Tiếp theo trang 15)

Những dọa dẫm rất có tính khoa học này đã được tác giả Peter Navarro viết trong cuốn *Death by China* mới được Pearson Education, Inc. xuất bản tại Mỹ năm 2011.

Thật ra, kiểu hù dọa này cũng chỉ là một thứ Binh Thư Tôn Tử tân thời. Dọa để làm áp lực ngoại giao. Dọa để đòi được chia phần lớn hơn trên bàn điều đình. Hơn ai hết, cộng sản Trung Hoa tự hiểu họ chưa thể đương đầu ngang cơ với Mỹ về phương diện quân sự. Võ khí và trang bị chiến tranh của họ mới có lượng, phẩm thì còn thua xa Hoa Kỳ và các nước Tây Âu. Một hàng không mẫu hạm muốn hoạt động an toàn và hữu hiệu phải có một đoàn tàu bảo vệ và tiếp liệu, như các hộ tống hạm, khu trục hạm với những dàn phòng không và hỏa tiễn chống hỏa tiễn, thêm những tàu tiếp tế và tàu ngầm chống thủy lôi. Ngoài ra, theo chỉ huy trưởng David Lausman của mẫu hạm USS George Washington, mẫu hạm này thực hiện đều đặn 100 phi vụ máy bay lên xuống mỗi ngày trong chương trình tập dượt. Đến bao giờ Trung Quốc mới có hàng chục mẫu hạm tối tân với cả một hạm đội hộ tống và hàng vạn nhân sự thành thạo như của Hải quân Hoa Kỳ? Ấy là chưa kể những bất ngờ khác đang chờ đón những hạm đội của Trung Quốc. Thí dụ Đài Loan vừa công bố đang triển khai một loại hỏa tiễn mới có khả năng bắn chìm các hàng không mẫu hạm. Mấy ông bạn Nhật Bản làm lý ít nói nhưng đã có sẵn nhiều thứ vũ khí tối tân mà chỉ khi lâm trận mới biết tay nhau. Mấy anh Nam Hàn cũng không chịu thúc thủ dễ dàng, dù họ chưa nói hết khả năng phòng thủ và tấn công của họ.

Còn Việt Nam thì sao? Để làm nhẹ bớt tội bán đất bán biển cho

Trung quốc, cộng sản VN cố gắng chứng tỏ nỗ lực bảo vệ lãnh thổ bằng cách đặt mua 6 tàu ngầm Kilo, một số máy bay Sukhoi SU 23, tàu chiến Gepard của Nga. Ngoài ra, Hà Nội còn có chương trình mua hỏa tiễn Brahmos do Ấn Độ và Nga sản xuất chung. Hỏa tiễn này bay nhanh gấp 4 lần hỏa tiễn Tomahawk của Mỹ, đạt tới 2.8 mach. Nếu Trung Quốc tấn công VN bằng hải quân, VN không thể đương đầu tay đôi, nhưng có thể đánh du kích bằng cách cho máy bay Sukhoi, tàu ngầm Kilo, hỏa tiễn Brahmos hạ chơi vài chiến hạm, biết đâu đánh đắm luôn cả tàu sân bay của Trung Quốc. Vì thế đàn anh phải suy nghĩ không phải 7 lần mà 77 lần trước khi tấn công đàn em. Có thắng được đàn em cũng bị u đầu sứt trán. Giả thuyết này chỉ có thể xảy ra nếu cộng sản VN còn yêu nước và quyết tâm giữ nước. Tuy nhiên vẫn còn mối lo. Đó là những món hàng chiến tranh tối tân do Hà Nội đặt mua sẽ chỉ được giao hết cho VN trong vòng 6 năm.

Nếu Trung Quốc tấn công bằng bộ binh tràn qua biên giới thì sao? Cộng sản VN cũng lo ngại điều này có thể xảy ra. Họ đã họp với thẩm quyền của các tỉnh sát biên giới để bàn về các vấn đề quốc phòng và những biện pháp phòng vệ. Tuy nhiên, theo thiên ý của người viết bài này, cuộc tấn công vượt biên giới khó có thể xảy ra, phần vì kẻ muốn tấn công đã có kinh nghiệm xương máu trong trận xâm lăng năm 1979, dù bây giờ họ có vũ khí tối tân hơn, phần vì họ cũng e ngại phản ứng của thế giới. Thế giới sẽ tùm vào dập tắt đám cháy bằng cách này hay cách khác để tránh lan lây. Trong tình trạng thế giới ngày nay, không ai chấp nhận cho một nước công khai xâm lăng nước khác. Việt Nam năm 2011 cũng khác Việt Nam năm 1979, khi cộng sản mới

thống trị toàn quốc và đang phạm những tội tày trời khiến cả thế giới chán ghét: bắt tù cải tạo, cướp đoạt tài sản của dân, đẩy dân ra biển và nhất là xâm lăng Căm Bốt. Trung Cộng cũng không muốn biến Việt Cộng thành nạn nhân, thành kẻ tử đạo, được cả nhân loại thương xót, trong khi chính Trung Cộng sẽ bị chỉ trích, mất uy tín và bị thiệt hại lớn về doanh thương.

Điều mà Trung Quốc có thể làm và đang làm là xác định chủ quyền đảo và biển họ tự nhận đối với Việt Nam. Xác định bằng tự do lưu thông vào vùng biển VN, đánh đuổi ngư dân, cấm đoán khai thác tài nguyên thiên nhiên ngay trên những vùng lãnh hải đặc quyền của VN. Họ biết VN không dám phản ứng, ngoài những phản đối miệng. Họ cứ thủng thẳng áp dụng chiến thuật tầm ăn dâu, được đảng chân lân đảng đầu. Biết đâu một ngày nào đó, họ sẽ đánh úp và chiếm nốt những hòn đảo mà VN còn giữ thuộc quần đảo Trường Sa. Cuộc đánh cướp chớp nhoáng sẽ xảy ra bất ngờ. Khi quốc tế muốn can thiệp thì chuyện đã xảy ra xong rồi. Lửa không còn cháy, người chết đã được thủy táng, giống như trường hợp cướp chiếm Hoàng Sa. Lúc đó còn ai bênh VN nữa đâu. Và cũng từ lúc đó, Trung Quốc sẽ đòi quyền kiểm soát biển bao quanh những lãnh thổ đảo họ đã chiếm được. Tàu bè của Mỹ muốn đi vào vùng này cũng phải đi bên ngoài lằn ranh mà Trung Quốc cho phép. Chẳng lẽ lại gây đại chiến thế giới vì mấy hòn đảo nhỏ bé này?

Để tránh tình trạng như dự đoán ở trên, cộng sản VN không thể dành độc quyền giữ nước như hiện nay. Tổ quốc lâm nguy mà lại đánh đập, bắt nhốt những người yêu nước muốn bảo vệ tổ quốc thì đúng là nổi giáo cho giặc. Chỉ có sức mạnh và sự đoàn kết của toàn

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DINH SAM
KHÔNG NGẠI MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

GRAND GARDEN RESTAURANT

Nhà Hàng Nổi Tiếng Tiệc Cưới Trên 10 Năm Qua

- Nhà hàng sang trọng nhất với những bình hoa tươi lộng lẫy quanh năm.
- Chuyên về tiệc cưới, đám hỏi, sinh nhật, hội họp, đoàn thể...
- Thực đơn phong phú và chọn lọc cho ăn trưa và ăn tối.
- TÔM CUA CÁ SỐNG
- Tiếp đãi lịch sự chu đáo.
- Bãi đậu xe rộng rãi và an toàn
- Có giấy phép khiêu vũ cho tiệc cưới
- Có Gift Certificate.

Giờ Mở Cửa

Wed - Sun: 10Am to 9:30PM

(714) 893-1200

8894 Bolsa Ave., Westminster, Ca 92683

dân mới có thể đương đầu với ngoại xâm và bảo vệ sự vẹn toàn lãnh thổ. Ai cũng hiểu điều sơ đẳng này. Có thể những người cộng sản VN cũng hiểu. Nhưng khôn thay, hoặc là họ đã ngằm dâng đất dâng biển

cho Trung Quốc để trả nợ cho hai cuộc chiến và bảo đảm cho sự tồn vong của đảng cộng sản, hoặc họ sợ để nhân dân tự do tranh đấu, dân sẽ quay vào họ tấn công, dẹp cái chế độ độc tài, bất lực, thối nát, trước

khí dòn sức lực của toàn dân tộc để bảo vệ tổ quốc. Chắc cả hai lý do đều đúng. Dân Việt Nam vất vả quá. Không những phải chống ngoại xâm mà còn phải chống cả nội thù. ■

Thư tòa soạn

(Tiếp theo trang 3)

đáng chú ý là khi trả lời cuộc phỏng vấn của Khánh An, đài RFA, Ls Trần Đình Triển còn cho biết, trong một lúc bất ngờ, một trong những người ấy đã nhẹ nhàng tới bên và nói với ông những lời lẽ sau đây: “Triển ơi, anh biết chủ chẳng thản và rất trung thực, vì nước vì dân. Anh thấy rằng chủ cũng đã giúp rất nhiều gia đình liệt sỹ và thương binh miễn phí. Bọn anh nghèo, **họ thuê một người 2 triệu** thì bọn anh đến đây thôi chứ bọn anh không làm gì chủ đâu”.

Chi tiết trên đây nói lên điều gì?

Trước hết nó tố cáo lâu nay đảng và nhà nước CSVN đã và đang dung dưỡng bên cạnh các lực lượng công an cảnh sát cơ động của họ một “thế lực đen” nguy danh “nhân dân” hoặc “Thương phế binh” được mua chuộc bằng tiền để dùng cho những vụ khủng bố, bạo hành nhắm vào những nhà đấu tranh cho dân chủ, những đám đông dân lành vì bị cưỡng chiếm đất đai tài sản đang từ khắp nơi lũ lượt kéo về vườn hoa Mai Xuân Thuởng ở Hà Nội và văn phòng 2 Quốc hội tại khu nhà thờ Đức Bà ở Sài Gòn để khiêu oan. Nhớ lại những buổi thấp nển cầu nguyện và hát Kinh Hòa Bình của đồng bào Công Giáo ở tòa Khâm sứ cũ, Hà Nội, ở giáo xứ Thái Hà mấy năm trước, được biết cũng đã có

sự trà trộn của những phần tử xấu tự nhận là “nhân dân tự phát” lọt vào để phá hoại, lãng mạ các tu sĩ, linh mục Dòng Chúa Cứu Thế, thậm chí còn lớn tiếng đòi giết đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt!

Thư hai nó cho thấy trong số những phần tử khủng bố được đảng và nhà nước CSVN đỡ đầu để dùng vào việc đánh thuê chém mướn vẫn hiện hữu những con người chưa mất hết lương tri, trong đó, ngoài những công nhân viên nhà nước còn bao gồm, cả những phần tử cận bã trong “xã hội đen”. Vì miếng cơm manh áo, vì cần có đồng tiền để độ nhật, họ đã nhắm mắt nhận tiền “đút lót” (điều mĩa mai là tiền đút lót của bọn tham quan nhà nước!) nghe theo lời sai bảo của chế độ làm những điều bất chánh. Nhưng tự thâm tâm họ chỉ làm vì miễn cưỡng mà thôi.

Ngoài ra, mời quý vị đọc bài viết của Gia Minh cũng là phái viên đài Á Châu Tự Do về trường hợp luật sư Huỳnh Văn Đông, một luật sư trẻ từng tham gia những vụ án được cho là “nhạy cảm” ở Việt Nam, vừa bị đoàn luật sư tỉnh Dak Lak nơi anh sinh hoạt “xóa tên” vì bị quy kết là vi phạm kỷ luật của đoàn!

Được biết Ls Huỳnh Văn Đông trước đây đã cùng Ls Lê Trần Luật tình nguyện đứng ra bào chữa cho 8 giáo dân Thái Hà trong một phiên tòa diễn ra cách đây mấy năm. Cũng như các Ls Trần Đình Triển, Lê Trần

Luật, ông cũng được nhiều người biết đến qua những lần can đảm lên tiếng bênh vực những chiến sĩ từng tham gia đấu tranh cho tự do, dân chủ cho công bằng và lẽ phải trên quê hương Việt Nam lâu nay.

Đề cập danh tính Ls Lê Trần Luật, dư luận trong và ngoài nước vẫn chưa quên là sau khi công khai nhận làm luật sư bênh vực 8 giáo dân Thái Hà, ông đã bị khủng bố dưới nhiều hình thức bỉ ổi khác nhau như đổ cho ông tội trốn thuế tương tự như Blogger Điều Cày Nguyễn Văn Hải. Tin trong nước cho hay hiện nay Ls Lê Trần Luật đang phải sống vất vưởng bên lề xã hội, giống như một kẻ “vô gia cư”, rày đây mai đó, vì mỗi khi có ai cho ông tá túc thì lại bị công an áp lực buộc phải “mời” ông ra khỏi nhà!

Ngoài ra các bài viết của nhà báo Phạm Minh Tâm (Úc châu), nhà báo Lê Thiên (New Jersey, HK), chuyên gia Phạm Hồng Lam (Đức quốc), nhà báo Mặc Giáo Phạm Hữu Giáo (Canada), ký giả Trần Nguyên Thao (nam CA, HK), Sổ Tay của nhà văn Tường Năng Tiến (bắc CA, HK), những biên tập viên thường xuyên của ĐĐGD và lá thư của linh mục Chân Tín gửi “ông” linh mục Phan Khắc Từ v.v... cũng là những bài viết rất đáng được theo dõi trên Diễn Đàn Giáo Dân số phát hành tháng 9-2011.

Diễn Đàn Giáo Dân ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Chế độ “Côn Đô”...

(Tiếp theo trang 27)

phí trong vòng nửa năm qua mà Đoàn luật sư tỉnh Dak Lak nêu ra, thì cơ sở để gạch tên luật sư Huỳnh Văn Đông ra khỏi đoàn luật sư tỉnh Dak Lak còn được cho biết là vì luật sư Huỳnh Văn Đông không chấp hành yêu cầu của tòa án huyện Krong Bak tham gia bào chữa theo phân công.

Một lý do thứ ba được nêu lên là vì có văn thư yêu cầu từ Tòa án nhân dân tỉnh Bến Tre, cho rằng luật sư Huỳnh Văn Đông đã vi phạm đạo đức luật sư khi tham gia bào chữa cho hai bị cáo Trần Thị Thúy và Phạm Văn Thông vào phiên xử hồi ngày 30 tháng 5 về tội danh hoạt động nhằm lật đổ nhà nước CHXHCNVN của những người này; cũng như sau phiên xử luật sư Huỳnh Văn Đông đã trả lời phỏng vấn các đài nước ngoài, mà tòa án tỉnh Bến Tre cho rằng những nội dung trả lời là chống đối nhà nước Việt Nam.

Ngay tại cuộc họp vào chiều ngày 12 tháng 8, luật sư Huỳnh Văn Đông giải trình về việc đóng đoàn phí là muốn đóng luôn cho cả năm, chứ với số tiền không lớn mà hằng tháng phải từ Krong Bak lên tại thành phố Buôn Mê Thuột để đóng cho đoàn thì quá ‘lắt nhắt’, bất tiện. Còn việc không tham gia công tác như yêu cầu của tòa Krong Bak là vì bản thân luật sư Huỳnh Văn Đông

không nhận được văn thư gửi đến cho văn phòng, nơi mà chỉ một mình luật sư phải quán xuyến hết mọi việc, nên có lúc phải đi vắng; và văn thư không được bỏ lại trong thùng thư, nên không biết.

Còn những cáo buộc mà tòa án nhân dân tỉnh Bến Tre nêu ra và yêu cầu Đoàn luật sư tỉnh Dak Lak phải kỷ luật thì luật sư Huỳnh Văn Đông có ý kiến ngay tại phiên họp kỷ luật vào chiều ngày 12 tháng 8 như sau:

Rõ ràng, trong tất cả những bào chữa và những phát biểu của tôi sau phiên tòa đối với báo giới, tôi thấy không có gì ‘vi phạm an ninh quốc gia’;

LS Huỳnh Văn Đông

“Trong phần bào chữa của tôi có phần nào không liên quan đến vụ án, xin cũng cho tôi biết. Mà nếu có phần không liên quan thì không có ảnh hưởng đến ‘an ninh quốc gia’. Rõ ràng, trong tất cả những bào chữa và những phát biểu của tôi sau phiên tòa đối với báo giới, tôi thấy không có gì ‘vi phạm an ninh quốc gia’; mà tôi chỉ nói lên với tư cách con người với con người đang giao tiếp với nhau, và tôi kể lại, trình bày lại sự việc tôi chứng kiến và tham gia trên cơ sở sự thật. Điều đó không thể nói ‘vi phạm an ninh quốc gia’ được.”

Xin được nhắc lại, luật sư Huỳnh Văn Đông từng tham gia với luật sư Lê Trần Luật trong việc bào chữa

cho tám giáo dân giáo xứ Thái Hà tại phiên xử phúc thẩm hồi ngày 27 tháng 3 năm 2009.

Một trong tám người là bà Lê Thị Hợi nhắc lại một số điều mà bà nhớ về luật sư Huỳnh Văn Đông:

“Thời điểm bấy giờ ông Đông rất công minh, chính trực. Lâu quá rồi không gặp lại anh ấy nữa. Lúc tham gia ông ấy cũng nói lên được những điều đúng của mình, ông cũng rất mạnh mẽ. Trước tòa ông ấy cũng nói lên lòng của ông để bảo vệ thân chủ. Ông ấy phản nộ vì không đồng tình với phiên tòa, đưa ra những bản án như thế ông cũng bức xúc, và trình bày như thế.”

Qua những trình bày từ phía luật sư Huỳnh Văn Đông và việc thoái thác trả lời của luật sư Chu Đức Lưu, chủ tịch Hội đồng Khen thưởng - Kỷ luật và chủ nhiệm đoàn luật sư tỉnh Dak Lak, người ta có thể thấy có nhiều khuất tất sau quyết định kỷ luật xóa tên luật sư Huỳnh Văn Đông ra khỏi luật sư đoàn tỉnh Dak Lak.

Biện pháp này cũng không khác gì với biện pháp mà một số vị luật sư khác tại Việt Nam đã gặp phải chỉ vì công khai bênh vực cho những người dân oan bị mất tài sản, đất đai hay chịu sự oan khiên quá lâu... Đó là trường hợp của các luật sư Nguyễn Văn Đài, luật sư Lê Trần Luật... trong những năm qua. ■

Vấn đề khai thác

(Tiếp theo trang 65)

Ông nói: “Về mặt kinh tế, các chuyên gia đã tính toán nếu chưa kể đến việc vận tải như nâng cấp cầu hay sửa đường đã lỗ lăm. Bây giờ nếu TKV đứng ra đảm nhận thì giá thành sẽ tăng lên một cách ghê gớm. Nếu nói đây là đường quốc gia mà nâng cấp thì vô lý vì đường quốc gia

không có nhu cầu này.”

Thêm nữa trong bài toán kinh tế này, theo ông Nguyễn Ngọc, Trung Quốc là quốc gia duy nhất sẽ mua bauxite.

“Người ta biết trong buôn bán nếu mà chỉ có độc quyền một người mua thì người bán sẽ bị bắt chẹt, mà ở đây hậu quả chưa thể lường được.”

Nhà văn nhấn mạnh:

“Tôi chẳng thấy có giải pháp gnào, ý kiến của chúng tôi là dừng hết, không làm gì cả.” ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Sống đạo giữa đời

(Tiếp theo trang 57)

ràng, nơi chôn cất các tù nhân không được ghi dấu vết, nên không thể tìm ra và cũng chẳng biết thi hài tù nhân nào chôn cất ở nơi nào. Người ta còn dọa: “*Khu vực xung quanh trại giam là vùng cấm, bất cứ ai lai vãng khu vực này nếu phát hiện ra, sẽ bị bắn bỏ.*”

Nhưng gia đình LM Nguyễn Luân nhất quyết đi tìm cho ra hài cốt người thân của mình. Họ đã khổ công lặn lội khắp nơi dò la thăm hỏi để tìm cho được ít nhất là một cụ tù nhân biết đích xác chỗ vùi chôn xác Cha Luân và sẵn sàng dắt họ đi tận nơi đến tận chỗ. Cuối cùng, gia đình Cha Luân đã đạt được ý nguyện. Cùng chôn vùi với thân xác tiêu tụy của Cha là chiếc áo mới nhất mà gia đình vừa lên gửi cho Cha vào dịp Tết, chỉ mấy ngày trước khi Cha Nguyễn Luân vĩnh viễn ra đi. Hài cốt Cha Nguyễn Luân được đưa về nhà kín đáo cải táng bên cạnh hài cốt của thân phụ ngài.

Vào thời Cộng Sản mới cướp đoạt Miền Nam Việt Nam, giống như phần lớn các nghĩa trang Công Giáo ở các nơi khác, nghĩa trang Công Giáo Giáo Xứ Gò Muồng (Ninh Hòa) đã bị cưỡng bức giải tỏa. Do việc giải tỏa này, hài cốt thân phụ Cha Luân được gia đình mang về chôn cất ngay trong mảnh vườn nhỏ sau nhà.

Bia mộ của ông Cố Nguyễn Luân – Nguyễn Luân là tên thân phụ Cha Nguyễn Luân – được ghi là “*Philippê NGUYỄN LUẬN, SINH: 1918 – TỬ: 1977*”

Năm 1993, nỗi sợ vẫn còn ám ảnh và đè nặng tâm tư mọi người trong gia đình Cha Luân, nên khi đặt hài cốt Cha Luân bên cạnh hài cốt thân phụ ngài, gia đình Cha đã “ngụy trang che giấu” bằng cách cải danh *Phêrô Nguyễn Luân* thành “*Phêrô*

NGUYỄN LÝ.” Cha tên **Luận**; con tên **Lý**! Xuôi tai và “logic” với cách đặt tên trong gia đình người Việt Nam! Chẳng ai thắc mắc tò mò tìm hiểu gì về **LUẬN** với **LÝ** cả!

Bia mộ Cha Luân vì vậy được ghi là: “*Phêrô NGUYỄN LÝ, SINH: 1945 – TỬ: 1987*”. Chức “linh mục” của Cha Nguyễn Luân cũng không được ghi khắc trên bia mộ!!!

Thì ra, ở đây, một lần nữa chiến thắng thuộc về bọn Cộng Sản vô thần! Chúng chôn vùi được tên tuổi một nhà đấu tranh cho tự do tôn giáo, cho Chân Lý và Công Lý! Hình ảnh một chiến sĩ dũng cảm kiên cường

chống lại sự ác, chúng cũng bôi đen, xóa sạch khỏi tình cảm thiêng liêng của bất cứ ai có lòng mến mộ Cha Luân!

Đau lòng biết mấy cho một chiến sĩ nằm xuống phải “chịu” đóng cái màn kịch giả dối giữa cái đất nước ngập tràn sự dối trá này!

Chúng tôi không tin Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, đặc biệt là Giáo Phận Nha Trang làm ngơ trước tình trạng oan khuất của Cha Luân! Chúng tôi không tin có ai dễ dàng chấp nhận hay đồng lõa mãi với sự lừa phỉnh phi lý ấy!!!

Cầu mong Giáo Phận Nha Trang làm sống lại công khai chức danh linh mục của Cha Phêrô Nguyễn Luân, phục hồi hình ảnh một mục tử quyết sống với thiên chức cao cả của mình, dám chết cho lý tưởng “tự do tôn giáo”!

Linh Mục Phêrô Nguyễn Luân, người con ưu tú của Giáo Hội, của Tổ Quốc Việt Nam, luôn anh dũng bất khuất trong đấu tranh chống bạo quyền, chống vô thần! Người con đó đã nằm xuống trong oan nghiệt chẳng đủ sao? Hà có gì phải chịu thêm sự quên lãng nghiệt ngã phũ phàng mãi như vậy?

Một con người từng công hiến trọn tuổi thanh xuân mình cho đạo, cho đời, cho quê hương dân tộc, hiên ngang đứng về phía lẽ phải dù bị hành hạ từ tinh thần đến thể xác, kiệt lực mà chết, con người ấy phải mãi mãi là đuốc sáng cho mọi thế hệ người Công Giáo Việt Nam.

Vì vậy, trách nhiệm cấp bách của Giáo Phận Nha Trang nói riêng và của Giáo Hội CGVN nói chung phải chẳng là đừng hững hờ nữa với Cha Phêrô Nguyễn Luân mà hãy hoàn trả cho Cha Luân cái danh dự đáng có của ngài: ***Hãy dựng cho ngài một ngôi mộ khang trang nếu không là một tượng đài!***

Với những tên độc tài gian ác tay nhuộm đầy máu đồng bào đồng loại của mình, sau khi chết còn được xây lăng mộ, dựng tượng đài, thì tại sao một nhân vật như LM Phêrô Nguyễn Luân, anh dũng kiên cường trước bạo lực hung tàn lại không được đền ơn đáp nghĩa cân xứng?

Người ta có thể viện muôn vàn lý lẽ để không vinh danh Cha Nguyễn Luân, nhưng đâu có lý do gì mà bỏ rơi ngài đến như vậy?

Chúng tôi chưa dám đưa ra đề nghị vận động lập hồ sơ trình xin Giáo Hội xét tôn phong chân phúc và tuyên thánh cho Linh Mục Phêrô

Nguyễn Luân, chiến sĩ Đức Tin, dù rằng một đề nghị như vậy không phải là quá đáng hay bất khả thi.

Chúng ta còn nhớ Cha Jerzy Popieluszko (1947-1984), vị linh mục Ba Lan đã bị CS Ba Lan thủ tiêu tàn nhẫn chỉ vì ngài đã ủng hộ Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan và mạnh mẽ chỉ trích bạo quyền Cộng Sản lộng hành trên quê hương ngài (ĐGD số 70, Tháng 10/2007, mục SĐGD

do Lê Thiên & Lê Tinh Thông phụ trách).

Cuối cùng, Giáo Hội Công Giáo đã nhìn nhận Cha Jerzy Popieluszko là chứng nhân tử đạo và tôn phong ngài lên bậc Chân Phúc vào ngày 06/6/2010.

LM Jerzy Popieluszki bị sát hại chỉ 3 năm (1984) trước khi Cha Phêrô Nguyễn Luân gục chết (1987) trong trại tù trừng giới Xuân Phước

khét tiếng.

Tin tưởng vào hồng ân Thiên Chúa dành cho người Chiến Sĩ Đức Tin dũng cảm, chúng ta luôn nhớ cầu nguyện cho ngài đồng thời cũng xin ngài, nếu đã được Chúa ban thưởng Nước Trời rồi, thì cũng cầu nguyện lại cho chúng ta, cho Giáo Hội Việt Nam và cho Tổ Quốc Việt Nam thân yêu nhanh chóng thoát ách cộng sản vô thần. ■

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin Cụ Bà Quả Phụ

Thư Hương Bùi Văn Thư,

Khuê danh Maria Trần Thị Thông
(Thân mẫu của nhà văn QUYÊN-DI BÙI VĂN CHỨC)

đã được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian tại nam California, Hoa Kỳ

Hưởng thọ 103 tuổi

sau khi đã lãnh nhận đầy đủ các Phép Bí Tích trong giờ sau hết

Trong niềm tin nơi Ôn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, chúng tôi thành
khẩn nguyện xin Thiên Chúa, qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ
Maria LaVang, sớm đưa

Linh Hồn Cụ Bà Maria về hưởng Hạnh Phúc Thiên Đàng

Trên cương vị con người, chúng tôi xin chân thành chia sẻ sự mất mát
lớn lao này cùng anh chị Bùi Văn Chúc & Bùi Phạm Hồng Trang cùng
toàn thể tang quyến

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

**Liên Nhóm Cursillo Gioan Tiền Hô
& Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân**

Giới Thiệu Sách

Việt Nam Trong Chiến Tranh Tư Hữu

Tác Giả: NGUYỄN CAO QUYỀN

Tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010

Đoàn Thanh Liêm

Với sự bền bỉ miệt mài, trong mấy năm gần đây tủ sách Tiếng Quê Hương ở Virginia đã liên tiếp cho ấn hành nhiều tác phẩm có giá trị về nội dung cô đọng gọn gàng, cũng như với hình thức trình bày trang nhã bằng khổ chữ sắc nét in trên loại giấy được chọn lọc rất kỹ lưỡng, nên các sách của Tiếng Quê Hương lại càng có sức lôi cuốn đối với người đọc, đặc biệt là lớp người đứng tuổi. Trong mấy tác phẩm được trình làng vào năm 2010 vừa qua, tôi đặc biệt chú ý đến cuốn biên khảo của tác giả Nguyễn Cao Quyền. Đó là tác phẩm nhan đề: “Việt nam trong Chiến tranh Tư hữu”, dày tổng cộng 472 trang với bìa cứng, khổ chữ 12 in trên loại giấy trắng ngà. Người viết rất vui mừng được giới thiệu với quý bạn đọc

I – Sơ lược về thân thế của tác giả.

Ông Nguyễn Cao Quyền năm nay đã ở vào tuổi 80. Từ trên 20 năm nay, ông là một khuôn mặt quen thuộc trong cộng đồng người Việt tại khu vực Washington DC, Maryland, Virginia qua các chức vụ Chủ tịch Cộng đồng và Chủ tịch Khu hội Cựu Tù nhân Chính trị VN tại địa phương.

Ông tốt nghiệp các văn bằng Cử nhân Luật khoa và Cao học Kinh tế tại

Đại học Luật khoa Saigon. Và phục vụ nhiều năm trong hàng ngũ quân đội Việt nam Cộng hòa, với chức vụ cao nhất là Chánh Án Tòa Án Quân sự Đặc biệt. Rồi sau khi giải ngũ, ông đã giữ nhiệm vụ Cố vấn Ngoại giao tại Nhiệm sở Paris, Pháp.

Sau năm 1975, ông Quyền phải đi tù cải tạo 10 năm từ 1975 tới 1985. Ông tới định cư tại Hoa kỳ năm

II – Mấy nét chính yếu của tác phẩm.

Đây là một cuốn sách được biên soạn khá công phu, gọn gàng xúc tích, mà lại sáng sủa dễ đọc. Tác giả là một luật gia, quen thuộc với chuyện lập luận vững vàng, dựa trên những dữ kiện, số liệu thống kê và chứng từ khả tín để có thể công hiến cho công chúng độc giả một tác phẩm thật có giá trị và bổ ích.

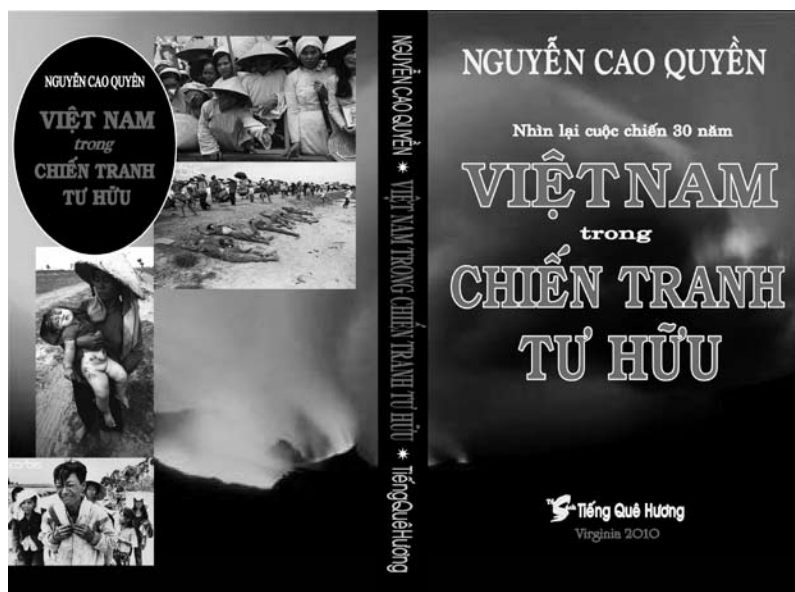
Sách được phân bố trong ba phần, mỗi phần gồm có một số chương, tổng cộng là 25 chương, chưa kể phần Dẫn nhập và chương Tổng kết. Ba phần có tiêu đề chính thật rõ ràng như sau :

Phần Một: Ý niệm Tư hữu (trang 35 – 99)

Phần Hai: Chiến tranh Tư hữu Toàn cầu (trang 103 – 288)

Phần Ba: Việt nam trong Chiến tranh Tư hữu (trang 289-421)

Nói chung, cuốn sách cung cấp cho người đọc rất nhiều thông tin và kiến thức mới mẻ do tác giả đã dày công tham khảo từ nhiều nguồn sách báo và tài liệu đáng tin cậy. Tác giả đã vận dụng khôn khéo nguồn vốn kiến thức của mình để hoàn thành được công trình biên khảo về một đề

1990 và hiện sống với gia đình tại Maryland.

Năm 2010, ông đã tiếp xúc với đông đảo độc giả trong buổi Ra Mắt Sách để giới thiệu tác phẩm “Việt nam trong Chiến tranh Tư hữu” tại khu vực thủ đô Washington DC. Nhưng vì sức khỏe yếu kém, ông đã không thể di chuyển đi xa đến các nơi khác để tiếp xúc với các độc giả mến mộ được.

tài quan trọng, mà cho đến nay chưa mấy ai đã để tâm nghiên cứu khai thác một cách thấu đáo tường tận, để trình bày trong các sách báo viết bằng Việt ngữ chúng ta.

Về hình thức diễn đạt, tác giả đã sử dụng những câu văn thật ngắn gọn, mà dứt khoát xuất phát từ niềm xác tín của mình. Có thể nói cuốn sách này là một bước khai phá độc đáo cho sự tìm hiểu sâu sắc hơn về hiện tình đất nước Việt nam trong bối cảnh toàn cầu vào đầu thế kỷ XXI hiện nay, để rồi từ đó người dân có thể tìm ra được một con đường tái thiết và xây dựng thích hợp. Xin ghi ra mấy điểm chi tiết đáng chú ý như sau :

1 – Ý niệm Tư hữu qua thời gian.

Sau khi lược qua sự biến chuyển về quyền sở hữu trong lịch sử nhân loại, tác giả đã xác quyết rằng: “Từ cổ chí kim, nhân chủng học không phát hiện một xã hội con người nào (mà) không biết đến quyền sở hữu. Sở hữu và Người là hai thành phần cấu tạo căn bản của xã hội. Đặc tính của cả hai là xuất phát từ tự nhiên.” (trang 52)

a) Nghiên cứu trường hợp nước Anh, tác giả viết : “Tám gương chính trị ở Anh chứng minh một nguyên tắc dân chủ hàng đầu : tư hữu có tác dụng hạn chế và kiểm soát quyền lực của nhà nước” (trang 58).

b) Trong khi đó, thì tại nước Nga rất lâu dưới các triều đại phong kiến Sa hoàng : “Vi không có tư hữu, nên dân Nga không có phương cách gì chống lại sự độc tài của vua chúa.” (trang 74)

2 – Chiến tranh Tư hữu Toàn cầu.

Phần này dài trên 180 trang được dàn trải từ chương 5 đến chương 17, trong đó tác giả dành 7 chương viết về Liên Xô và 3 chương viết về Trung quốc.

a) Số liệu về sự tàn sát dưới các chế độ cộng sản được ghi lại thật rõ ràng, dựa theo những thống kê chính xác và cập nhật mới đây nhất. Tác giả ghi rõ như sau : “ Stephane Courtois, trong tác phẩm “ sách đen về chủ nghĩa cộng sản” đã tính có từ 85 đến 100 triệu người thiệt mạng, nghĩa là gấp 1.5 lần số người chết trong cả hai cuộc thế chiến” (trang 104).

b) Trong chương viết về sự sụp đổ của Liên Xô, có đoạn rất đáng chú ý là mục viết về “ Tiến trình Helsinki” (từ trang 217 đến 220). Tác giả ghi lại nguyên ủy của tiến trình này là do “Hiệp ước Helsinki” do 35 quốc gia ở Âu châu cùng với Mỹ và Canada ký kết vào năm 1975, ” khẳng định sự tôn trọng nhân quyền và các quyền tự do khác như tự do tư tưởng và tự do tín ngưỡng.” Và từ đó mà các tổ chức NGO tranh đấu cho nhân quyền khắp nơi, đặc biệt là tại Nga và Đông Âu đã nhất tề đứng lên đòi hỏi tự do, dân chủ, nhân phẩm và nhân quyền cho người dân nước mình. Đó là một đóng góp quyết định vào sự tan rã của chế độ cộng sản ở Đông Âu và ở Nga.

c) Trong chương “Trung quốc và Viễn cảnh Dân chủ”, tác giả ghi rõ về “Lộ trình Hồ Cẩm Đào” được phác họa trong dịp Đại hội 17 của Đảng Cộng sản Trung quốc vào tháng 10 năm 2007. Tác giả viết : “Theo báo cáo của Hồ Cẩm Đào, Trung quốc đang đi vào một thời kỳ phát triển mới. Mục tiêu của thời kỳ này là xây dựng một “xã hội hài hòa” và phương tiện để đạt tới mục tiêu đó là chủ nghĩa “Dân chủ Xã hội” (Social Democracy) (trang 281). Tác giả còn ghi thêm về những kiến nghị của Tân Tử Lăng đã viết trong cuốn sách được nhiều người chú ý, đó là cuốn “Mao Trạch Đông, ngàn năm công tội”, điển hình như câu : “Phải xây dựng hình thái ý thức hài hòa với trào lưu dân chủ thế giới ...” (trang

282)

3 - Việt nam trong Chiến tranh Tư hữu Toàn cầu.

Phần này gồm 8 chương, dài trên 130 trang. Đáng chú ý nhất là ở chương 25 chủ yếu trình bày về sự kiện chính Hồ chí Minh là nhân vật cốt cán đã du nhập chủ nghĩa cộng sản vào Việt nam. Tác giả viết rất đanh thép rõ ràng : “Vi là nhân viên thừa hành của QTCS (Quốc tế Cộng sản = Comintern), nên giữa chủ nghĩa dân tộc và chủ nghĩa cộng sản quốc tế, Hồ chí Minh đã chọn con đường thứ hai. Con đường thứ hai này đã được thực tiễn kiểm nghiệm và chứng nghiệm như là một thảm họa cho nhân loại. Đem thảm họa về cho dân tộc, Hồ chí Minh và những người trong đảng của ông đã có tội rất lớn đối với tổ quốc” (trang 408).

Trong đoạn chót với tiêu đề “Trả lại sự thật cho lịch sử”, tác giả đã trưng ra 5 Luận điểm của cộng sản Hanoi được đăng trên báo Quân Đội Nhân Dân số ra ngày 20/9/2009, kèm liền theo các Phản biện rất chi tiết và xác đáng của chính tác giả nêu ra để trả lời cho từng Luận điểm của giới lãnh đạo cộng sản vẫn còn ngoan cố ngụy biện nhằm tiếp tục phình gạc, mê hoặc quần chúng (trang 411 – 419).

III – Những trải nghiệm cần rút tỉa.

Trong chương kết thúc này, tác giả bày tỏ sự lạc quan với con đường Dân chủ Xã hội mà nhiều quốc gia tiên bộ ở Âu châu, điển hình là Thụy Điển đã thực hiện từ nhiều năm nay với sự thịnh vượng kinh tế và ổn định xã hội. Ông khẳng định : “ Chủ nghĩa DCXH đang trở thành con đường loài người cùng chấp thuận và đang đưa loài người vào một thời kỳ hòa bình và phát triển” (trang 431).

Tiếp theo, tác giả còn nêu ra sự

(Xem tiếp trang 115)

Giải Đáp

GIÁO LÝ CĂN BẢN

Lm. Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

Hỏi: Xin Cha giải thích thêm: Sau khi đã thật lòng xưng tội với linh mục thì Chúa đã tha thứ hết mọi tội rồi. Vậy tại sao còn phải làm việc “đền tội” sau đó? Như vậy có phải Chúa không tha hết hay tha có điều kiện hay sao?

Trả lời: Trước hết, tôi cần nói qua về tội và lòng thương xót, tha thứ của Chúa. Chúa là Cha rất nhân từ. Ngài rất chê ghét mọi tội lỗi, nhưng yêu thương người có tội biết ăn năn, sám hối. Do hậu quả của tội Nguyên tổ (Original sin), bản chất con người trở nên yếu đuối hoàn toàn và rất dễ sa ngã sau khi được tái sinh qua phép rửa, được tha thứ một lần khỏi tội nguyên tổ và mọi tội cá nhân khác. Nhưng sau đó, chính vì bản chất yếu đuối nói trên cộng thêm sự cám dỗ mãnh liệt của ma quỷ và gương xấu của thế gian, nên con người vẫn còn nguy cơ phạm tội cá nhân nhiều lần nữa. Nguy cơ này kéo dài suốt cả đời người cho đến giờ hấp hối trên giường bệnh. Và chỉ khi linh hồn ra khỏi xác, con người mới hết nguy cơ bị cám dỗ và phạm tội mà thôi.

Vì thế, Chúa Giêsu đã dạy các Tông Đồ rằng:

“Anh em hãy canh thức mà cầu nguyện để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối.” (Mt 26:41).

Thánh Phêrô cũng cảnh cáo chúng ta về nguy cơ của tội đến từ ma quỷ như sau: **“Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm**

thét rào quanh tìm mỗi cấu xé.” (1Pr 5:8)

Như thế, tội lỗi là một thực trạng của con người sống trên trần thế này. Chính vì vậy mà Chúa Giêsu, trước khi về Trời, đã lập bí tích Hoà Giải để giúp con người giao hoà lại với Thiên Chúa sau khi đã lỡ phạm tội vì yếu đuối và vì ‘sa chước’ cám dỗ. Chúa đã trao cho các Tông Đồ và những người kế vị quyền tha tội cho mọi hối nhân như sau: Anh em tha tội cho ai thì người ấy được tha. Anh em cầm giữ ai thì người ấy bị cầm giữ.” (Ga 20:23)

Đây là nền tảng thần học và kinh thánh của bí tích Hoà giải (xưng tội) qua đó Chúa Kitô tiếp tục tha tội cho chúng ta qua sứ vụ của các thừa tác viên có chức thánh là Giám Mục và Linh mục.

Theo giáo lý của Giáo Hội, tội được chia ra làm hai loại: tội trọng (mortal sin) và tội nhẹ (venial sin). Nhưng mọi tội đều có thể được tha, nếu thực tâm thống hối và còn tin tưởng vào lòng thương xót của Chúa, trừ tội phạm đến Đức Chúa Thánh Thần, tức là tội chối bỏ Thiên Chúa hoàn toàn thì không thể tha được, vì kẻ chối Chúa, không tin có Chúa thì chạy đến với ai mà xin tha thứ được? (x. Mc 3:28-29).

Nhưng sau khi được tha mọi tội qua bí tích hòa giải, hối nhân vẫn còn phải làm việc đền tội theo chỉ dẫn của cha giải tội. Lý do là :

“Ơn tha tội xoá mọi tội lỗi, nhưng không sửa chữa được những xáo trộn mà tội đã gây ra” như Thánh Công Đồng Trentinô đã

dạy. (x SGLCG, số 1459).

Nói khác đi, khi ta thành tâm xưng tội, thì tội được tha và giúp ta lấy lại tinh thần với Chúa. Nhưng phải làm một số việc lành tương xứng để đền bù lại. Thí dụ, lấy của ai cái gì, thì phải trả lại người ấy cách nào đó vì phép công bằng đòi buộc như vậy. Giết người không thể đền mạng được, nhưng phải làm việc gì có giá trị bảo vệ sự sống để đền bù lại. Nghĩa là không thể đọc năm ba kinh Lậy Cha, Kính Mừng để đền tội giết người hay làm thiệt hại danh dự và tài sản của người khác được. Đây là việc “đền tội = penance” mà các cha giải tội đòi hối nhân phải làm để sửa chữa những hậu quả do tội gây ra, sau khi đã xưng và được tha qua ơn phép tha tội (absolution).

Mặt khác, cũng theo giáo lý của Giáo Hội, thì tội mang lại hai hậu quả sau đây, tùy mức phạm là nặng hay nhẹ:

Tội trọng làm mất tức khắc sự hiệp thông (communion) với Chúa là tình yêu; và nếu chết không kịp sám hối và được tha qua bí tích hoà giải thì sẽ phải chịu án phạt đời đời trong nơi gọi là hoả ngục. (x. SGLCG, số 1033-35). Tội nhẹ không cắt đứt sự hiệp thông với Chúa nhưng cũng gây thương tổn phần nào cho sự hiệp thông này nên cũng cần được tha thứ và thanh tẩy. Cả hai loại tội trọng và tội nhẹ, sau khi được tha qua bí tích hoà giải, đều để lại hậu quả xáo trộn nhiều ít trong tâm hồn hối nhân như Thánh Công Đồng Trentinô đã dạy trên đây.

Vì thế, cần được thanh tẩy mọi hậu quả của tội qua việc “đền tội” để xoá đi cái gọi là **“hình phạt hữu hạn = temporal punishment”** sau khi tội được tha nhờ bí tích hoà giải. Việc đền tội này, nếu không làm khi còn sống thì phải được thanh luyện sau khi chết trong nơi gọi là

(Xem tiếp trang 115)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

“Rác Ngoại... Sính Hơn... Rác Việt”

Tản Nạn Về TT Dũng:

Hà Long

VRNs (09.08.2011) – Hôm thứ tư ngày 3 tháng 8 tờ báo Dân Trí chạy tin bài viết với câu hỏi “Rác ngoại tốt hơn... rác nội?!” nói về việc vận hành nhà máy mới xây dựng nhằm phân loại vật liệu tái chế tại Khu liên hợp xử lý chất thải Đa Phước của Công ty TNHH Xử lý chất thải rắn Việt Nam (VWS). Loại máy mới này chỉ đạt được chất lượng tốt khi thử nghiệm bằng loại rác... ngoại, thế nên cơ xưởng cần phải nhập rác ngoại về VN đến 10.000 tấn.

Theo giải thích của VWS thì công ty phải xin nhập rác từ Mỹ về để chạy thử nghiệm hệ thống phân loại, xử lý rác vì rác ở TPHCM... không đạt yêu cầu lý tưởng cho việc này.

Thế đấy, tại xứ sở 4.000 năm văn hiến đến rác cũng phải kén chọn hàng ngoại.

Hoặc theo dân gian có thể ví von: Rác ngoại thơm hơn rác Việt chăng?

Đến rác cũng còn bị phân loại, kỳ thị, hơn thua về “*phẩm chất mùi vị*” tại Việt Nam thì 90 triệu dân Việt Nam phải trải qua bao nhiêu cơ cực để lần bước lên bậc thang xã hội, nếu không gia nhập đảng csVN.

Như một trò cười khi báo Dân Trí cho biết thêm đã gần một thập kỷ qua, từ năm 2004 mà rác VN vẫn chưa đạt được chất lượng: “*TPHCM đã phát động chương trình Phân loại rác tại nguồn từ năm 2004. Tuy nhiên, do nhiều nguyên nhân nên chương trình này rơi vào tình trạng “đầu voi, đuôi chuột” và đến nay TPHCM vẫn chưa có rác đã phân loại tại nguồn cho các nhà máy này hoạt động*”.

Đến rác mà cũng chưa đạt được

chất lượng “*mùi thối*” thì người dân VN còn trông chờ gì nữa đến quản lý của chính phủ, của cựu và tân thủ tướng Nguyễn Tiến Dũng?!

Nhìn đến thành quả đạt số phiếu gần như vượt chuẩn của 94% dành cho khuôn mặt tươi cười rạng rỡ của vị tân thủ tướng Nguyễn Tiến Dũng vừa qua, người dân tưởng như mình đang nhìn lầm người về một nhân vật đã để lại một ấn tượng thành công to lớn sau 5 năm giữ chức vụ thủ tướng

cho đất nước Việt Nam. Ông Dũng có thể kể gì cho con cháu sau này về chính sách của ông về kinh tế, chính trị, ngoại giao, v.v... trong nhiệm kỳ 5 năm của ông đã qua.

Chỉ nhắc về một phi vụ Vinashin ông Dũng đã để lại trên đôi vai của 90 triệu dân đến 6 tỷ đô la của nợ nần, đổ đồng mỗi đầu người phải gánh chịu cho ông Dũng 1 triệu đồng VN. Tại Thanh Hóa nạn đói đe dọa người dân đến thóc giống cũng phải lấy ra ăn. Lạm phát VN đã đặt đến ngưỡng cửa kỷ lục thế giới với 23% trong tháng 7. Lẽ ra thời kỳ 5 năm của ông Dũng rất ổn định về mọi mặt nhưng VN phải nợ công cao chưa từng có dưới sự điều hành của ông qua các doanh nghiệp hoặc tập đoàn nhà nước như ngân hàng, điện lực...

Một nhắc nhở mới đây của nhà

báo Huy Đức, nổi tiếng với Blog Osin: “*Nhớ cái Tết 2006, mấy tháng trước khi ông (Dũng) nhậm chức, tô phở 15.000 đồng đã bị báo chí la làng. Bây giờ tô phở cùng loại đã là 50.000 đồng. Khi ông lên, ký thịyet gà loại thả vườn cũng chỉ mới 28.000 đồng, ký heo nạc mới 38.000 đồng...*” Những thực phẩm này giờ đây sau 5 năm đã trở thành hàng xa xỉ đối với tầng lớp đại đa số dân nghèo.

Vì thế trong nửa năm đầu 2011 giới công nhân VN đã tổ chức biểu tình đình công lên đến hàng trăm vụ. Số lượng người đình công lên cả chục ngàn như một lần báo Tuổi Trẻ đã đưa tin: “*10.000 công nhân đình công gây ùn tắc quốc lộ*” tại Đồng Nai Biên Hòa.

Nếu nói thêm về tham nhũng, hối lộ trong những vụ PMU18, **kỹ nghệ in tiền nhựa Polymer** và dự án Đại lộ Đông Tây thì thế giới nhạo cười về thâm cung bí sử về nạn hối lộ đút lót của các quan chức VN.

Từ năm 2006 đến 2011 câu nói bất hủ và là kim chỉ nam cho TT Nguyễn Tấn Dũng mà ai cũng đợi một sự trả lời cụ thể của ông, nhưng vẫn vô vọng: “*Thay mặt đảng và nhà Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam tôi tuyên bố sẽ chống tham nhũng đến cùng, nếu không chống được tham nhũng tôi sẽ xin từ chức*”.

Ai cũng biết về tham nhũng, nhà nhà biết, cả nước biết tỏ tường trừ mỗi ông Dũng ra. Vừa bước ra khỏi ngõ là người dân có thể chạm trán với hối lộ tham nhũng. Hệ thống công an, cảnh sát chìm nổi, núp đường núp bóng luôn tạc dạ ghi tâm với điều “*Còn Đảng Còn Mình*” thì

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẦN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👍 **Giá hạ nhất,**
- 👍 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👍 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👍 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👍 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

họ còn bám chặt vào điều thất hứa của ông Dũng.

Câu nói đê đờ của ông Dũng dùng ông Phạm Văn Đồng đánh bóng cho mình về liêm khiết: “*Hơn ba năm nay tôi làm thủ tướng cũng chưa xử lý kỷ luật một đồng chí nào, chắc là cũng phải học theo đồng chí Phạm Văn Đồng*“. Nếu đúng như thế thì thật đại phúc cho dân tộc Việt Nam và không phải xấu hổ trước Nhật Bản và Úc. Ông Dũng không tìm ra được một đồng chí nào phạm lỗi (về tham nhũng, lấy của công, buôn lậu quốc tế, cướp đất, dâm loạn với học sinh, dùng bằng giả...) nên không thể kỷ luật. Tuy nhiên để diễn tả điều này của đảng csVN hiện nay thì đồng chí Thường trực Ban Bí thư Trương Tấn Sang đã thú nhận với cử tri quận 1 (TPHCM) với tư cách ứng cử viên ĐBQH vào sáng 7/5 rằng “*sự ngăn chặn và từng bước đẩy lùi tham nhũng thì vẫn chưa thành công*“. Khủng khiếp hơn nữa về nạn tham nhũng dưới trướng của ông Dũng không còn là những con sâu riêng lẻ mà đã kết nhau thành bầy bâu xé đất nước VN: “*Trước đây chỉ một con sâu làm rầu nồi canh, nay thì nhiều con sâu lắm. Nghe mà thấy xấu hổ, không nhẽ cứ để hoài như vậy. Mai kia người ta nói một bầy sâu, tất cả là sâu hết thì đâu có được. Một con sâu đã nguy hiểm rồi, một bầy sâu là ‘chết’ cái đất nước này*”, ông Trương Tấn Sang nói thêm với cử tri quận 1.

90 triệu dân VN cũng ghi nhớ đạo hạnh (bằng miệng) của ông Nguyễn Tấn Dũng: “*Tôi xin nói suy nghĩ riêng của mình. Tôi yêu nhất, quý nhất là sự trung thực, ghét nhất, giận nhất là sự giả dối!*”

Yêu quý sự trung thực của ông Dũng đi liền với sự tống ngục tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ vào ngục tù vì ông Dũng không dám đối diện với sự thật trong các thư LS Hà Vũ viết cho ông. Sự giả dối của ông

Dũng đã thực hành gán tội trạng lên người cho LS Hà Vũ: “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam”.

Nếu nhìn TT Dũng có một trái tim yêu tổ quốc giống nòi trong trái tim của Thánh Gióng tại công trình Tượng đài Thánh Gióng ngự trên đỉnh núi Đá Chồng, thuộc Khu di tích Đền Sóc – Chùa Non (Sóc Sơn, Hà Nội) dịp mừng Đại lễ 1.000 năm Thăng Long – Hà Nội, thì ông đã không khuất phục ngoại bang (cộng sản Tàu) trong cái “*lè lĩa bờ*“ của họ. Được lý giải về việc đúc tim người và ngựa của Thánh Gióng đại đức Thích Thanh Quyết cho biết: “... *Vì thế, chính Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã gợi ý cho chúng tôi về việc đúc trái tim của đức Thánh với hình dáng như thật, thậm chí còn có hai dây nối tượng trưng cho động mạch và tĩnh mạch của trái tim với mong muốn trái tim đức Thánh sẽ mãi đập nhịp cùng với truyền thống tinh thần tốt đẹp của dân tộc Việt*”.

Tinh thần tốt đẹp của Thánh Gióng là gì? Nếu không phải xông pha cầm gươm cưỡi ngựa dẹp tan bọn giặc Ân để bảo vệ nước Nam: “Diệt giặc nước, xây móng nền, dựng cờ tổ quốc”.

Hay quá, tốt quá, yêu nước nồng nàn với ý tưởng đúc tim nối động mạch và tĩnh mạch cho Thánh Gióng! Như thế thì đã không có vụ cắt cáp Bình minh 2 xảy ra hôm 26/5 và vụ tàu Viking 09/6 tại vùng hải phận VN.

Chưa xong, các báo Lê Trái loan tin trong tháng 7 về vụ việc đục chữ vát đi đoạn thơ của Hồ Chí Minh tại đền thờ “*Người Anh Hùng Áo Vải*“ – vua Quang Trung trên núi Dũng Quyết ở thành phố Vinh (Nghệ An). Nếu không có chỉ đạo từ chóp bu Ba Đình thì bố ai dám vát thùng rác lời của ông Hồ. Vì sợ ông lảng giềng khổng lồ mà dám nhục mạ đến cả tổ tiên anh hùng dân tộc Nguyễn

Huệ Quang Trung. Những lời dưới đây đã bị đục mất:

*Nguyễn Huệ là kẻ phi thường
Mấy lần đánh đuổi giặc Xiêm,
giặc Tàu*

*Ông đã chí cả mưu cao
Dân ta lại biết cùng nhau một lòng*

*Cho nên Tàu dẫu làm hung
Dân ta vẫn giữ non sông nước nhà*

Thể hiện tình yêu nước bảo vệ giang sơn giống Thánh Gióng của ông Dũng trong những tuần qua là dồn ép, khủng bố bắt bớ thẳng tay những người bày tỏ lòng yêu nước trước sứ quán Tàu tại Sài Gòn và Hà Nội.

Tại Biển Đông, vùng biển tổ quốc Việt Nam càng ngày bị thu hẹp lại theo đường lưỡi bò. Ngư dân bị cướp bóc, bỏ tù bởi tàu lạ. Trên Cao Nguyên Lâm Đồng với quặng mỏ Bauxit được gắn liền với những bức Vạn Lý Trường Thành vây bọc riêng cho một vương quốc Tàu ngay giữa lòng đất Việt Nam. Hàng ngàn Hecta rừng rơi vào tay người lạ quản lý làm chủ đến 50, 100 năm. Nói chung nội các của ông Dũng đang đưa VN đến việc mất mỏ, mất biển, mất rừng. Đây là một “*chủ trương lớn*“ của đảng cộng sản Việt Nam vâng lời làm theo quan thầy Phương Bắc. Người dân đang bị bung bít về các thông tin về lãnh thổ của chính mình.

Hơn bao giờ hết, trong giai đoạn dầu sôi lửa bỏng tại Biển Đông. Ít nhất người đứng đầu VN, thủ tướng Dũng phải can đảm gióng lên được một tiếng như Philippin đã làm: Đưa bọn bành trướng Bắc Kinh ra Liên Hiệp Quốc.

Vừa qua, bắt đầu nhiệm kỳ 2 các báo chí lẽ phải thay vì phê bình chỉ trích hoạt động kém hiệu quả của ông Dũng trong 5 năm vừa qua thì hàng trăm tờ báo lại ngợi khen: Thủ tướng nguyện ‘làm công bộc của dân’

Cựu và tân Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng hân hoan phát biểu nhậm chức: “*Chính phủ, Thủ tướng nguyện trung thành với tổ quốc, với dân tộc, với Đảng, với hiến pháp, nỗ lực phấn đấu thực hiện tốt chức năng, nhiệm vụ là cơ quan chấp hành của Quốc hội, cơ quan hành chính nhà nước cao nhất của nhà nước, tất cả vì mục tiêu xây dựng một nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh*”.

Ông Dũng lại cam kết và hứa (nhưng không thực hiện được trong hành động như 5 năm trước đây): “*Chúng tôi nguyện sống và làm việc theo hiến pháp và pháp luật, thường xuyên học tập và làm theo tấm gương đạo đức của Chủ tịch Hồ Chí Minh, thực sự cần kiệm, liêm chính, chí công vô tư, thực sự là công bộc của dân, việc gì có lợi cho dân thì phải hết sức làm, việc gì có hại cho dân thì phải hết sức tránh, hết lòng hết sức phục vụ nhân dân, phục vụ đất nước*”.

Vẫn điệp khúc cũ nhai lại của thủ tướng: “*Chính phủ, Thủ tướng sẽ tập trung sức xây dựng Chính phủ trong sạch, vững mạnh; kiên quyết, kiên trì đấu tranh phòng chống tham nhũng, lãng phí và ngăn ngừa, khắc phục quan liêu*”.

Vài bình luận được phản ánh gay gắt trên báo lề phải (Dân Trí):

- *changbom89@yahoo.com*: Tôi mong nhà nước mình nói được là làm được. Chứ như ở chỗ tôi, cụ thể là Hưng Yên, cán bộ tham nhũng còn nhiều, cán bộ xã cũng trở nên giàu su...

- *nguyenngoctbnh@gmail.com*: Không những cần loại bỏ tham nhũng, mà còn cần phải loại bỏ cả thói cửa quyền, quát tháo, hạch sách vẫn tồn tại khá nhiều trong các đơn vị hành chính nhà nước.

Ký giả Roger Mitton của Phnom Penh Post, một người thông thạo tình hình chính trị Việt Nam có thể

nói thay cho 90 triệu dân VN về ông Dũng và nội các mới của ông: “*Về cơ bản, điều này có nghĩa là cải cách hệ thống chính trị và kinh tế vốn đang trì trệ của Việt Nam sẽ không xảy ra trong 5 năm tới.*”

Phân loại rác tại VN, tưởng như rất dễ dàng nhưng còn rơi vào tình trạng “*đầu voi, đuôi chuột*” từ chục năm nay, thì đảng csVN với chính phủ của ông Dũng đã và đang rơi vào chính ngõ cụt này.

Nếu sinh hàng ngoại với cơ chế tự do dân chủ tại Âu Mỹ thì ông Dũng và đồng bọn đã chẳng còn 1 lá phiếu phòng thân, huống chi họ vẫn được phép hân hoan tươi cười nắm quyền cho 5 năm tới.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi, một trong những vị khởi xướng trang mạng Bauxit viết về quang cảnh bên ngoài phiên xử phúc thẩm Cù Huy Hà Vũ ngày 2 tháng 8. Câu chuyện chính trị nóng hổi bên lề đang diễn ra tại Ba Đình được bàn thảo khi chờ đợi trước Tòa Phúc thẩm Tòa án Nhân dân Tối cao tại Hà Nội: Chúng tôi trao đổi ngắn với nhau về phiên họp Quốc hội đang diễn ra, về hình ảnh các vị chấp chính vừa in rất to trên các báo, trước kết quả “*thắng lợi vang dội*” sau mấy cuộc bỏ phiếu rất “*dân chủ*” đưa họ lên những chiếc ghế ngon ơ, ông nào nét mặt cũng rạng rỡ mà ông Thủ tướng thì rạng rỡ hơn người nào hết. (Võ Thị) Hào chỉ hỏi tôi (Nguyễn Huệ Chi) có mỗi một câu mà tôi không sao trả lời được, vì chính đó cũng là câu hỏi đang còn cào trong ruột của mình: “*Không hiểu họ có thấy xấu hổ trong lòng hay không khi đội quân chức năng mẫn cán của họ không từ một thủ đoạn nào đàn áp dân, giết dân chẳng ghê tay, đập vào mặt người yêu nước mà đến một Nhà nước chuyên chế đích thực cũng không dám làm. Em hỏi thế là vì không hề thấy một vị nào mở miệng ra nói một lời xin lỗi nào cả. Tuyệt đối không. Dân chết*

vì mình cũng không xin lỗi. Dân đi biểu tình để giữ nước cho mình bị đập thẳng vào mặt cũng không xin lỗi. Chỉ thấy những nụ cười tươi trên những khuôn mặt béo tốt, có thể thôi. Anh bảo thế chẳng là... đại phúc cho dân tộc ta sao!”

Đại phúc hoặc đại họa cho dân tộc VN khi người viết nhảm tính học vị của từng chính khách. Chẳng có một vị nào mang danh phó thường dân với bằng cấp dân hèn. Quèn lắm, họ phải có từ học vị cử nhân trở lên đỉnh cao trí thức tiến sĩ. Tính theo quốc tế không có một quốc gia nào có những đầu óc vĩ đại như của lãnh đạo VN (cứ xem như họ có bằng thật). Kiểu trí thức này phải tính theo “*Bằng cấp nội tốt hơn... bằng cấp ngoại*” thì mới đáng giá ở **Ba Đình**.

Nội các mới của thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng gồm 4 phó thủ tướng, 18 bộ trưởng, 4 thủ tướng cơ quan ngang bộ và các thành viên khác của Chính phủ vừa được Quốc hội Việt Nam thông qua thì học vị trí thức của họ được ghi nhận như sau:

6 người: Cử nhân

3 người: Kỹ sư

4 người: Thạc sĩ

7 người: Tiến sĩ

2 người: Phó GS/TS

4 người: GS/TS

Thủ tướng: có học vị cử nhân luật

Cuối cùng “*Rác ngoại tốt hơn... rác nội!*”, nếu chưa đúng cho ông Dũng về chất lượng “*mùi thối*” thì chắc chắn một điều chính ông và giòng tộc Nguyễn Tấn Dũng đã có: “*Rẻ ngoại tốt hơn... rẻ nội!*”.

Hà Long

August - 2011 ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Gia Chánh

Bà Hương Bình

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

PHỞ GÀ và PHỞ TÁI

Phở là món ăn ai cũng ưa thích, vừa bổ lại dễ ăn. Nhưng thường các cụ lớn tuổi ăn thịt bò hay bị phong đau nhức, nên tôi nghĩ ra cách nấu nước soup có thể dùng phở gà hay phở bò đều được.

Nguyên liệu:

1 con gà luộc.(chặt ra từng miếng). 2 Lb thịt fillet mignon (thái mỏng xào tỏi tái hay chín).
2, 3 pounds xương sống lợn (heo). 2 củ hành tây (1 thái mỏng để riêng, 1
bỏ làm 8)
10 nhánh tỏi. 10 nhát gừng.
10 cánh hồi. ½ C nước mắm ngon.
¼ C đường phèn. 1 bó hành lá (thái nhỏ).
1 bó ngò (thái nhỏ). 3 quả chanh (bỏ chèo)
Húng quế hay ngò gai 1 bó. 5 Lbs bánh phở tươi hay khô.

Serving: 12, 15

Cách làm:

- Xương cho vào nồi nước ngập cái đun sôi lên sau 5 phút đổ ra rửa xương, nồi cho sạch bột bám vào.**
- 22 bát nước lạnh cho vào nồi đun sôi, thả xương vào. Khi vừa sôi dậy vung lại, hạ lửa nhỏ xuống liu-liu.(nhớ dùng để lửa to, nước dùng sẽ bị đục không trong).
- Lấy 1 miếng giấy bạc gói củ hành đã bỏ ra làm 8 + gừng + tỏi + cánh hồi (nhớ gói cho kín dùng để hơ); cho lên bếp để lửa nhỏ độ 5 phút, khi có mùi thơm lật mặt sau 5 phút là được; lấy ra cho vào 1 cái túi vải thưa, kéo túm lại và thả vào nồi nước dùng đang hầm và nhận chìm xuống rồi dậy vung lại (vẫn để lửa nhỏ).
- Sau 3 tiếng vớt túi hành ra vứt đi, (giữ túi lại để dùng vào lần khác), tra nước mắm và đường phèn. Tiếp tục hầm nhỏ lửa ít nhất 6 tiếng hay có thể qua đêm cho tới khi ăn.
- Hành tây thái mỏng + hành lá + ngò thái nhỏ trộn đều để một bên với chanh, húng quế hay ngò gai, giá đỗ.
- Trước khi ăn; lấy một cái nồi nhỏ cho 4/5 nước lạnh đun sôi. Lấy 1 cái gia dùng bánh, lấy bánh cho vừa từng bát một. Dùng bánh độ 10 giây(dùng lâu bánh nhão); trút bánh vào tô, để thịt và hành ngò lên trên; rưới nước dùng ngập lên trên thịt và hành ngò. Chanh, húng quế, ngò gai, giá đỗ để riêng ra một cái đĩa, ai ăn tùy thích. Nếu bánh khô thì nên luộc trước khi ăn.

Phở nên dùng thật nóng! Khi bạn đang mệt, có tô phở ăn, bạn cảm thấy trong người rất sảng khoái không còn mệt mỏi nữa vì trong xương có chất marrow! ■

VỀ tác phẩm của Tân Tử Lăng

Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội

Quang Nam (Lời giới thiệu tác phẩm)

“*Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội*” là bản dịch tác phẩm “*Thiên Thu Công Tội Mao Trạch Đông*” của Tân Tử Lăng, do tử sách Tiếng Quê Hương xuất bản tháng 7-2011.

Tác giả vốn không theo văn nghiệp nhưng là cán bộ chuyên về nghiên cứu và giảng dạy tại Học Viện Quân Sự Cấp Cao, Đại Học Quân Chính, Đại Học Quốc Phòng Trung Quốc ... nên được tiếp xúc với nhiều tài liệu mà cán bộ thường không được biết, từ đó ông đề tâm nghiên cứu cái xã hội mà ông sống trong lòng nó.

Năm 1950, khi toàn cõi Hoa lục bị đặt dưới quyền cai trị của đảng Cộng sản cũng là lúc Tân Tử Lăng vừa tới tuổi trưởng thành và ông gia nhập Hồng quân Trung Hoa. Trong khung cảnh chung đó của xã hội, Tân Tử Lăng đã trôi theo làn sóng cuồng nhiệt suy tôn lãnh tụ Mao Trạch Đông, say mê lý thuyết Cộng Sản và tích cực tham gia mọi phong trào chính trị do Mao Trạch Đông phát động.

Từng bước một trong cuộc đời làm “cái đinh ốc không rỉ” — theo lời người anh hùng Trung Quốc Lôi Phong — của bộ máy chuyên chính vô sản do Mao dựng nên, ông được sống thực tế để thấy “chủ nghĩa Cộng Sản chỉ là những lời lẽ dối trá, lừa gạt” và thần tượng Mao Trạch Đông đã hiện nguyên hình “một bạo chúa dã man”, một thủ phạm gây ra những “tội ác tày trời đối với dân tộc và đất nước Trung Hoa.”

Từ những quan sát, rồi chiêm nghiệm, suy ngẫm của mình, năm 1993, một năm trước khi rời chức vụ giám đốc Biên Tập tại Đại Học Quốc Phòng Trung Quốc để về hưu

với cấp bậc đại tá, Tân Tử Lăng đã hoàn thành tác phẩm Mao Trạch Đông Toàn Truyện. Tác phẩm này là khúc dạo đầu cho cuốn Thiên Thu Công Tội Mao Trạch Đông – *Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội* sau này. Nó được trao cho một nhà xuất bản ở Hong Kong ấn hành.

Bước qua đầu thế kỷ 21, dù đã vào tuổi bảy mươi, Tân Tử Lăng

Chân dung Tân Tử Lăng

không thể yên tâm khi thấy còn nhiều người vẫn dùng mọi lời lẽ xảo trá, dối trắng thay đen để đề cao Mao Trạch Đông với chủ đích đẩy đất nước trở lại thời chủ nghĩa xã hội bạo lực, đặc biệt là chính tập thể đương quyền Bắc Kinh vẫn chưa dám nêu rõ sự thật về con đường phản dân hại nước của Mao Trạch Đông.

Trước thực cảnh đáng buồn biểu hiện một tình trạng u mê nguy hiểm, Tân Tử Lăng quyết định viết cuốn sách thứ hai, Thiên Thu Công Tội Mao Trạch Đông – *Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội*, với mong mỏi giúp mọi người nhìn rõ

mức tác hại của nhân vật Mao Trạch Đông và chủ nghĩa Cộng Sản. Cuốn sách cũng lại được giao cho một nhà xuất bản tại Hong Kong ấn hành vào tháng 7/2007 và một năm sau, tháng 6/2008 đã được tái bản.

Trong lần tái bản, cuốn sách có thêm Lời Tựa của Lý Nhuệ. Lý Nhuệ là một trong số các lãnh tụ lão thành của Đảng Cộng sản Trung Quốc, từng tham gia chính phủ Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa ở cương vị thứ trưởng và đã có một thời gian dài ở bên cạnh Mao Trạch Đông với tư cách thư ký riêng của lãnh tụ họ Mao. Nhưng cũng tương tự trường hợp tác giả Thiên Thu Công Tội Mao Trạch Đông, Lý Nhuệ đã thức tỉnh về tác động hủy hoại đời sống của chủ nghĩa Cộng Sản cùng các tội ác không thể biện minh của Mao Trạch Đông. Vì vậy Lý Nhuệ đã viết Lời Tựa cho tác phẩm của Tân Tử Lăng khi tác phẩm này được tái bản năm 2008 để bày tỏ sự tán đồng quan điểm của tác giả.

Trên thực tế, vào tháng 9 năm 2010, cả Lý Nhuệ đã vào tuổi chín mươi và Tân Tử Lăng đang bước tới ngưỡng cửa tám mươi đã cùng ký tên trong một tâm thư gửi Quốc Hội Trung Quốc yêu cầu nhà nước Trung Hoa đoạn tuyệt với con đường mà Đảng Cộng sản Trung Quốc từng theo đuổi và tới giờ này tập thể đương quyền Bắc Kinh cũng chưa dứt khoát từ bỏ.

Lý do được nêu là đời sống con người và xã hội chỉ có thể hình

thành và phát triển trong không khí chính trị hài hoà luôn tôn trọng các quyền tự do căn bản của công dân và không thể đặt bất kỳ một đảng phái, một phe nhóm nào vào vị thế độc tôn. Có thể bảo ý hướng đó chính là ý hướng chung của hết thảy mọi con người ở bất kỳ nơi đâu luôn mong có cuộc sống bình an. Nhưng ý hướng đó lại luôn bị các tập thể đương quyền tôn thờ bạo lực dùng mọi thủ đoạn để triệt hạ, trong đó thủ đoạn phổ dụng nhất là lường gạt bằng những lời lẽ dối trá và những mưu mô đổi trắng thay đen để tô son điểm phấn cho mọi thứ tội ác.

Mao Trạch Đông Ngàn Năm

Công Tội của Tân Tử Lãng là một cuốn sách đặc biệt, rất đáng đặt trên kệ sách của những ai quan tâm tới một hiện tượng khủng khiếp không tiền khoáng hậu từng có trong lịch sử loài người.

Qua cuốn sách này bạn đọc có thể biết và hiểu được những gì đã xảy ra trong lịch sử Trung Hoa cận đại. Rất nhiều dữ kiện suốt thời gian trị vì của “hoàng đế đỏ” Mao Trạch

Đông mà Đảng Cộng sản Trung Hoa và chính quyền Trung Hoa giấu kín đã được bạch hoá và trình bày trung thực trong một cuốn sách nhỏ nhưng mang mục đích lớn. Tác giả muốn làm một cuộc khảo nghiệm về hệ thống duy ý chí ngu xuẩn và tàn bạo được thực hiện ở Trung Quốc, đồng thời cũng mang tính biểu tượng chung cho mọi quốc gia có Đảng Cộng sản cầm quyền.

Cuốn sách còn phân tích tỉ mỉ mảnh lời xảo quyệt của những tên ngụy quân tử hiện đại, trên thực tế là những con quỷ mang mặt người. Ngoài ra, cuốn sách cũng chính là kết

quả nhiều năm nghiên ngẫm, chiêm nghiệm của một con người nặng trĩu suy tư về sự tồn vong của mỗi con người, mỗi dân tộc cũng như của cả quần thể các dân tộc trong một đất nước hàm chứa vô vàn tai nạn khó lường đoán nổi.

Có thể nói, cuốn sách được viết ra bằng trái tim rỉ máu trước nỗi đau của đồng loại, nỗi giận dữ căm nín trước tội ác, nỗi hồ thẹn vì bất lực trước cái Ác.

Tác giả Tân Tử Lãng chắc chắn đã phải tự nén lòng nhiều lắm để không hét lên tiếng hét phẫn nộ hầu bình tĩnh dẫn dắt người đọc dõi theo dòng lịch sử diễn ra bên trong sao huyết bí mật của một bạo chúa

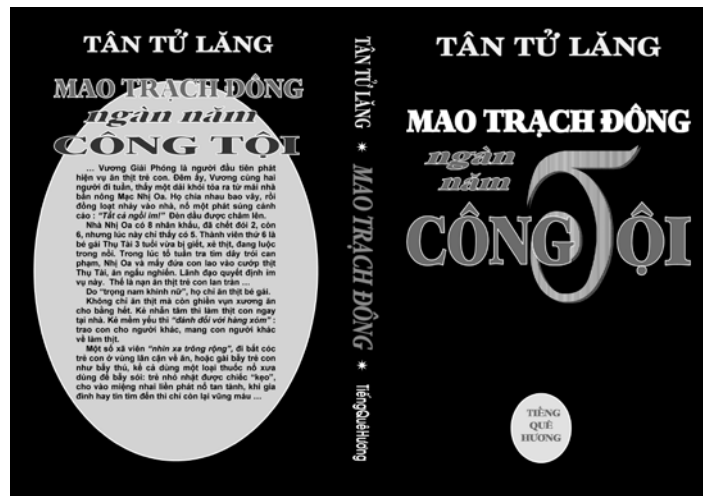
dung đất không tha của Mao Trạch Đông và bè lũ — dù đến nay vẫn còn nhiều hồ sơ lịch sử về những sự kiện trọng đại chưa được giải mật —, tác giả lên án chế độ độc đảng thống trị, lên án cái gọi là xã hội “xã hội chủ nghĩa” trên đất đai của tổ quốc ông, trên diện tích mệnh mông của cái gọi là “phe xã hội chủ nghĩa” một thời, nơi hàng trăm triệu người dân vô tội bị ném vào vạc dầu dầu tranh giai cấp và những cuộc cách mạng hoang tưởng nhân danh một lý thuyết hão huyền.

Tân Tử Lãng gọi cái xã hội ấy, khi nhẹ nhàng là “xã hội chủ nghĩa không tưởng”, khi gọi trắng ra là “xã hội chủ nghĩa bạo lực” và qua các

bằng chứng về tội ác của Mao Trạch Đông, còn cho thấy khi quyền lực thống trị nằm trong tay một người — hoặc một nhóm người — thì kết cục bao giờ cũng chỉ là thảm cảnh người dân phải nhận lãnh thân phận nô lệ trong cuộc sống làm than còn thua cả loài súc vật dưới các thủ đoạn hành hạ tàn khốc của những kẻ nhẫn tâm đang thủ đắc quyền lực.

Tân Tử Lãng không chỉ là người chứng kiến.

Với cấp bậc đại tá, là cán bộ nghiên cứu và giảng dạy tại học viện quân sự cấp cao — Đại Học Quân Chính, Đại Học Quốc Phòng Trung Quốc — nên dù muốn dù không, Tân Tử Lãng đã từng phải tham gia các phong trào mệnh danh là “đấu tranh cách mạng” do Mao Trạch Đông phát động, nói cách khác, từng tham gia vào những việc gây ra tội ác... Do đó, lời bộc bạch của tác giả với tư cách một thân phận con sâu cái kiến bị quăng vào giữa vòng xoáy của những đảo lộn “long trời lở đất”

lớn nhất mọi thời đại, giúp xoá bỏ những ngộ nhận do các thủ đoạn tuyên truyền lường gạt kéo dài nhiều năm tháng có thể còn gây ra những sai lạc để mọi người hiểu rõ ngọn nguồn của một thời hồng hoang đã hiện diện trên đất nước Trung Hoa.

Trong cuốn sách nhỏ, Tân Tử Lãng đã phải 21 lần nhắc tới con số 37 triệu 550 ngàn đồng bào của mình bị chết đói, đủ cho thấy sự phẫn nộ của ông lớn tới cỡ nào. Vén tấm màn bí mật ấy lên, trưng ra những bằng chứng không thể chối cãi về một xã hội chuyên chế khủng khiếp với những tội ác trời không

trong cuộc “cách mạng vô sản” đẫm máu để bắt đầu trở thành đồng phạm chà đạp cuộc sống của những người cùng chung huyết mạch, và cũng chính là lời ăn năn đau đớn cùng cực của một con người còn giữ được nhịp đập của trái tim chưa khô cạn hết cảm xúc.

Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội được ấn hành lần đầu tại Hồng Kông vào năm 2007 tức mười năm sau khi Hồng Kông trở về với Trung Hoa lục địa và tròn 30 năm sau khi Đặng Tiểu Bình phục hồi vị thế trong tập đoàn quyền lực. Việc này dễ dàng gợi nên một câu hỏi tự nhiên: Tại sao tác phẩm không thể xuất hiện ở Hoa lục là nơi những sự kiện được trình bày gần gũi với người đọc nhiều hơn, được quan tâm nhiều hơn so với người đọc ở vùng đất trước kia là tô giới của nước Anh với một thể chế chính trị xã hội khác hẳn?

Câu trả lời nằm ngay trong tác phẩm.

Mặc dầu Tân Tử Lăng không tiếc lời ca ngợi đường lối “cải cách – mở cửa” do chủ soái Đặng Tiểu Bình khởi xướng, chính quyền Trung Quốc sau thời Mao Trạch Đông vẫn không hẳn rời xa các định chế chuyên quyền thống trị, vì chỉ tiến hành một vài thay đổi không thuộc về căn bản và nặng phần sơn phết điểm tô một vẻ ngoài đẹp mắt như cải cách kinh tế trong khi giữ nguyên chủ trương không cải cách chính trị, một đảng độc tôn, xây dựng chủ nghĩa xã hội mang màu sắc đặc thù Trung Quốc vv...

Nhìn chung, những đòi hỏi khiêm tốn khoác tấm áo hiền lành của tác giả như yêu cầu tôn trọng tự do báo chí, tự do ngôn luận, chấp nhận sự hình thành các công đoàn độc lập, thực sự cải cách chính trị bao gồm cả cải cách ý thức hệ lẫn cải cách thể chế, pháp luật hoá

quyền tư hữu tài sản, đặc biệt là tư hữu đất đai, thể hiện đúng tinh thần dân chủ theo mô hình quản trị xã hội của các nước phương Tây vv... vẫn chưa thoát khỏi tình cảnh bị nhìn bằng ánh mắt thù địch và không thể tránh khỏi bị kết tội là “tuyên truyền chống nhà nước xã hội chủ nghĩa”, “âm mưu lật đổ chính quyền”...

Dù cho tác giả đã tự bảo vệ chặt chẽ bằng các đoạn trích dẫn chỉ tố chính Karl Marx và Engels vào những ngày cuối đời đã thay đổi cách nhìn về bước đi của lịch sử, lên tiếng từ bỏ chủ nghĩa xã hội bạo lực, nhưng sự vạch trần chủ nghĩa Marx giả hiệu của Mao Trạch Đông vẫn không thể làm vừa lòng tập thể lãnh đạo mới ở Trung Nam Hải. Bởi theo thực tế, tập thể lãnh đạo mới ở Trung Nam Hải chưa hề đặt chân vào nẻo đường nào khác biệt so với con đường đã vạch ra bởi Mao Trạch Đông. Cho nên tác phẩm được công khai xuất hiện có thể chỉ vì đã có những đoạn tác giả đề cao tập thể nắm quyền là “phái cải cách” vào đúng lúc chính những kẻ này đang hết sức cần tạo một vẻ ngoài mới mẻ trước công luận.

Nhưng dù tập thể lãnh đạo ở Trung Nam Hải cần tô điểm vẻ ngoài “đổi mới” ra sao, tác phẩm của Tân Tử Lăng chỉ được phép xuất hiện tại Hồng Kông, vì Mao Trạch Đông vẫn được xưng tụng là “lãnh tụ vĩ đại của nhân dân Trung Quốc”, chân dung vẫn được trưng bày trang trọng trước Thiên An Môn nên không thể dễ dàng đưa đến tay người dân một tác phẩm có những lời kết luận thẳng thừng như những dòng chữ mà Tân Tử Lăng đã viết:

“Mao Trạch Đông tâm địa tối tăm, giả dối, xảo trá, không từ bất cứ việc làm xấu xa nào, lại muốn lưu tiếng thơm muôn thuở...Ngồi trên đỉnh kim tự tháp tác oai tác quái, bức hại cán bộ lãnh đạo các cấp, lừa

bịp toàn đảng, toàn quân, toàn dân... không chỉ là “tứ nhân bang” — lũ 4 tên — mà chính là “ngũ nhân bang” do Mao Trạch Đông làm bang chủ.”

Có thể nói Tân Tử Lăng gặp may, vì chính những kẻ cầm quyền độc tài bạo ngược nhất vẫn cần có bộ dạng bên ngoài giả dối để che khuất những ý hướng thực sự của họ.

Trong tác phẩm của mình, Tân Tử Lăng đã mô tả hướng nhắm của “phái cải cách” là “dân chủ mới” và mấy chữ này có vẻ tạo được bề ngoài thuyết phục cho con đường đặc thù của cái chế độ hoang dã mang tên “xã hội chủ nghĩa” mà tập thể lãnh đạo Trung Nam Hải đang tận tín tôn thờ. Vì thế, Tân Tử Lăng đã tránh được số phận hẩm hiu của Lưu Hiểu Ba. Bởi qua tác phẩm Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội, những gì Tân Tử Lăng mong được thấy ở đất nước Trung Hoa trong tương lai chẳng mấy khác những đòi hỏi mà nhà dân chủ Lưu Hiểu Ba đã viết ra trong Hiến Chương 08 — Linh Bát Hiến Chương — và vì thế đã bị kết án 11 năm tù giam.

Nhưng dù Tân Tử Lăng may mắn không rơi vào thân phận của Lưu Hiểu Ba thì cũng không có nghĩa là đã có dấu hiệu tốt đẹp nào cho xã hội Trung Hoa, nhất là dấu hiệu về một cuộc đổi đời theo đúng ước nguyện chính đáng của người dân.

Thực tế chứng tỏ quá rõ ràng rất khó có những nhà lãnh đạo cộng sản thành tâm tự nguyện tính sổ với quá khứ để hội nhập cùng cộng đồng nhân loại. Bởi cái quá khứ cộng sản của họ — về thực chất chưa hẳn là cộng sản — khó thể tách rời khỏi tính lừa bịp truyền thống của cộng sản trong hình thức mới của chế độ độc tài cổ điển với mục tiêu cuối cùng luôn chỉ là đáp ứng tham vọng riêng của một bè nhóm hay một cá

(Xem tiếp trang 115)

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin

Cụ ông Đôminicô NGUYỄN VĂN ĐA

(là thân phụ nhà báo NGUYỄN TUYỂN)

đã được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian ngày 08-8-2011
tại dưỡng đường Garden Grove, nam California, Hoa Kỳ

Trong niềm tin nơi Ôn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, chúng tôi thành
khẩn nài xin Thiên Chúa -qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria
La Vang và thánh Quan Thầy Đôminicô-, sớm đưa

Linh Hồn Cụ về hưởng niềm vui Thiên Đường

Trên cương vị con người, trong dịp này, chúng tôi –những bạn hữu xa
gần- xin được chia sẻ sự mất mát lớn lao này với Anh Chị Nguyễn Tuyển,
Cô Nguyễn Thị Thanh cùng toàn thể tang quyến

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

ÔB Vũ Ánh – ÔB Nguyễn Thiên Ân - Ô Phí Ích Bành – ÔB Trần Văn Bảo –
ÔB Nguyễn Ngọc Bích – ÔB Trần Văn Cảo – ÔB Phạm Bá Cát - ÔB Phan Diên -
ÔB Lê Đình – ÔB Nguyễn Duy Đăng – ÔB Anh Điển - ÔB Vũ Ngọc Đình – ÔB Nguyễn
Sỹ Hưng – ÔB Nguyễn Thái Lân – ÔB Nguyễn Ngọc Linh ÔB Đoàn Thanh Liêm -
Ô (Minh Võ) Vũ Đức Minh ÔB (Hà Thượng Nhân) Phạm Xuân Ninh – ÔB Bùi Sơn Nghị
– ÔB Lý Đại Nguyên - ÔB Đinh Lưu Nhã - ÔB Nguyễn Đức Nhuận - ÔB Lê Phú Nhuận –
B Quả Phụ Nghiêm Phú Phi Ngọc Sương – ÔB Lã Huy Quý – ÔB Hà Thế Ruyệt –
Bà (Trùng Dương) Nguyễn Thị Thái - ÔB Trần Công Thân - ÔB (Uyên Thao) Vũ Quốc
Châu – Ô (Trần Nguyên Thao) Trần Quang Tuyền - ÔB Lê Thiệp - ÔB (Trần Phong Vũ)
Trần Ngọc Vân – Ô Ngô Đình Vận

Mừng Lễ Quan Thầy, Hướng Về Đất Nước

Hội Vinh Bắc Cali Bầu Tân Ban Chấp Hành

Trần Hiếu

Cách đây gần hai năm, anh Vũ Tiên Mạc Long đảm nhận vai Trưởng Ban Tổ Chức Tiệc Giáng Sinh Giới Trẻ Hội Vinh Bắc Cali nhằm gây quỹ giúp các bạn trẻ ở quê nhà Việt Nam. Vào Ngày Địa Phận Vinh năm nay anh

dẫn thân thêm một bước, đảm nhận vai trò Phó Chủ Tịch Nội Vụ của tân Ban Chấp Hành.

Anh Nguyễn Khắc Đức, một khuôn mặt trẻ khác, nhận vai trò Tổng Thư Ký.

Các vị tái đắc cử gồm có ông Phan Ngọc Hoà, tiếp tục đảm nhận vai trò Hội Trưởng, cô Nguyễn Phương Anh, Tổng Thủ Quỹ, anh Trần Văn Hoà, Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ, và bà Nguyễn Thiện Hào, Ủy viên Phụ Nữ.

Đại hội cũng ủy nhiệm các vị tân cử tìm kiếm và mời thêm các thành viên khác trong Hội để thành lập đủ bộ nhân sự cho tân Ban Chấp Hành. Nhiệm kỳ của BCH là 3 năm.

Hằng năm, cứ mỗi độ trung tuần tháng Tám, Hội Ai Hữu Vinh Bắc Cali tổ chức mừng lễ Đức Mẹ Lên Trời, quan thầy giáo phận, được gọi là Ngày Địa Phận Vinh. Đại hội lần thứ 32 năm nay, cũng là dịp bầu

cử Ban Chấp Hành cho nhiệm kỳ 2011-2014, được diễn ra vào Chủ Nhật, 14/8, tại công viên Murphy, Milpitas, qui tụ gần 300 hội viên và thân hữu, đến từ San Jose và các thành phố miền Bắc California.

Dư âm cuộc viếng thăm của Đức cha Nguyễn Thái Hợp, và sự kiện một số trí thức giáo dân tại giáo phận Vinh gần đây bị công an lên lút bắt giam là chủ đề các cuộc trò chuyện của nhiều người hiện diện. Mọi người vui mừng đức cha đã trở về bình an nhưng cũng âu lo ngài phải đương đầu với nhiều thách thức đang chờ trước mặt.

Ông Phạm Mạnh Trí, một hội viên trọng tuổi đến từ Sacramento phát biểu, “Đức cha đến mang niềm vui và phần khởi cho chúng ta, vì tâm tư ngài đầy tràn tình thương. Tôi rất cảm kích các chia sẻ rất thẳng thắn, khôn ngoan của ngài trước nhiều vấn đề của giáo phận cũng như của xã hội, bộc lộ tấm lòng yêu nước nồng nàn”.

Trong phần kinh nguyện, mọi người đã sốt sắng cầu xin “cho giáo phận chúng con vững chí trước những thử thách gian lao” nhất là trong bối cảnh giáo hữu đang bị đàn áp bắt công như hiện nay.

Trong bài giảng thánh lễ, cha chủ tế Lê Trung Khuê nói, “Đức Mẹ mang Chúa trong cung lòng của mình, nhưng ngài không giữ riêng cho mình mà giới thiệu Chúa cho người khác. Chúng ta cũng cần noi gương Mẹ, vượt qua biên giới giáo xứ, giáo phận để làm cho danh

Chúa được cả sáng trong mọi nơi, mọi hoàn cảnh.”

Ngài cũng nhắn nhủ mọi người, linh mục cũng như giáo dân, “Khi Đức Mẹ nói, ‘Các người hãy làm theo’ và người ta làm theo thì các chum nước trở thành rượu ngon; cũng vậy, khi lắng nghe tiếng Chúa qua người anh em, chúng ta sẽ gặt nhiều thành quả trong việc loan báo Tin Mừng.”

Cùng đồng tế với linh mục Lê Trung Khuê, giáo phận Oakland, là ba linh mục gốc Vinh, gồm có cha Hoàng Xuân Nghiêm, đến từ Michigan, cha Phạm Chính Trực, Ban Mê Thuật, và linh mục Cao Văn Cường, từ giáo phận Đà Nẵng. Soeur Mộng Thu, thuộc một hội dòng ở Michigan, cũng hiện diện.

Trong phần sinh hoạt, nhiều bài ca đầy hào khí hướng về đất nước đã được cất lên: “Dậy mà đi”, “Việt Nam quê hương ngạo nghễ”, “Hy vọng đã vươn lên”, “Những nẻo đường Việt Nam”... Những lời ca như tiếp tay với đồng bào quốc nội

trong các cuộc xuống đường chống ngoại xâm:

“Còn Việt Nam, triệu con tim là còn triệu khối kiêu hùng”.- ■

Ana Funding Ana Real Estate

10900 Westminster #10, Garden Grove, Ca

- Xin mời Quý Đồng Hương có bằng địa ốc đến hợp tác với văn phòng.
- Quý chủ nhà gặp khó khăn, muốn bán nhà, mượn tiền hoặc đầu tư sinh lợi, xin mời đến hợp tác Ana Real Estate.

AN NGUYỄN, Broker
714-636-2299

Sách có bán tại văn phòng địa ốc
Ana Real Estate & Ana Funding
Bút Ký Chiến Trường

“CHINH CHIẾN ĐIỀU LINH”
của Cựu Phóng Viên Chiến Trường Kiều Mỹ Duyên
(Giá \$20/cuốn)

*Kính mời quý đồng hương đọc sách phong thủy
của tác giả Nguyễn Phúc Vĩnh Tung*

Cẩm nang phong thủy áp dụng cho nhà ở và cơ sở thương mại

© Phong Thủy và Cuộc Sống Hôm Nay   © Phong Thủy Bí Quyết Để Thành Công

Những cuốn sách này đã tái bản 5 lần trong 3 năm được quý đồng hương đón nhận một cách nồng hậu và cho rằng sách rất dễ hiểu, ai đọc cũng hiểu và áp dụng dễ dàng lối chỉ dẫn trong sách.

**Giá của 3 quyển sách là \$50. Tiền gửi miễn phí.
Ngân phiếu xin đề: An Nguyễn**

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683
(góc Magnolia & McFadden)

Tu Sĩ Ngô Quang Kiệt

— SAU MỘT NĂM TỪ CHỨC —

Nguyễn Bảo Tu

LTS.- Cho đến nay chẵn một năm sau ngày Đức TGM Giuse trở về sống ẩn dật tại Dòng Châu Sơn, lòng người tín hữu Công giáo Việt Nam vẫn không ngớt hướng vọng về ngài. Tin tức về lối sống đạm bạc và những buổi tiếp xúc của Đức Cha với giáo dân –đặc biệt là các bạn trẻ và giới trí thức CG- vẫn được loan truyền trên các trang mạng. Và những tin tức như thế vẫn thường xuyên xuất hiện trên trang báo này.

Tuy vậy, những băn khoăn thắc mắc về cảnh ngộ của ngài vẫn âm ỉ trong lòng nhiều người.

Chúng tôi trích đăng bài viết sau đây của tác giả Nguyễn Bảo Tu trên mạng D.C.V Online với hy vọng giải tỏa được phần nào những băn khoăn, thắc mắc chính đáng ấy.

DDGD

TGM Ngô Quang Kiệt sau 1 năm

Tính tới tháng 8-2011 là vừa tròn một năm Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt trở về và sống tại Việt Nam. TGM Kiệt đã từ chức tổng giám mục Giáo phận Hà Nội ngày 12 tháng 5-2011 và rời Việt Nam ngay đêm cùng ngày.

[Tu sĩ Giuse Ngô Quang Kiệt là không còn là TGM Giáo phận Hà Nội, và không được cử đi làm việc ở một giáo phận khác. Vì thế chức danh đúng của ông là à TGM Danh dự, *Archbishop Emeritus* - DCVOnline (Source: Wikipedia)]

Bài viết này nhằm tìm hiểu TGM Ngô Quang Kiệt sau khi trở lại Việt Nam đã sống ra sao, đã làm những gì trong một năm qua; và những việc ông làm có ảnh hưởng gì không tới hoạt động của Giáo hội Thiên Chúa giáo Việt Nam hiện nay.

Nhưng tới đây thì không thể không đặt câu hỏi, “Tại sao TGM Kiệt lại quay về?”

Bài viết, do đó, sẽ có 2 phần:

- Tìm hiểu nguyên nhân dẫn đến sự trở về của TGM Ngô Quang Kiệt. Phần này dựa vào một số tin tức sẵn có nhưng nhận định là suy đoán của người viết.

Tu sĩ dòng Cistercians Việt Nam
Nguồn: Wikipedia

- Tóm tắt vài hoạt động của TGM Ngô Quang Kiệt sau khi trở về Việt Nam.

Tại sao TGM Ngô Quang Kiệt quay về?

Năm 2008, nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam ngang nhiên thu đoạt khu đất 42 Nhà Chung (trước năm 1959 là Tòa Khâm sứ Giáo hội Thiên Chúa giáo) và 178 Nguyễn Lương Bằng (thuộc Giáo xứ Thái Hà) để sang nhượng cho tư nhân. Toà Tổng Giám Mục Hà Nội đã làm đơn khiếu nại nhiều lần (về mảnh đất 178 Nguyễn Lương Bằng) từ hàng chục năm trước nhưng đều bị nhà cầm quyền làm ngơ. Đó là lý do dẫn đến việc giáo dân họp nhau cầu nguyện liên tục. TGM Ngô Quang

Kiệt ủng hộ việc cầu nguyện của bà con bằng lời khẳng định: “Nếu có ai phải bị bắt vì cầu nguyện, bị đi tù, tôi sẽ đi thay họ”.

CSVN rất bức tức và tìm cách chặn đứng làn sóng phản kháng này bằng cách loại trừ vị chủ chăn. Ngày 22 tháng 9-2008, Chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội Nguyễn Thế Thảo gửi một văn bản tới Hội đồng Giám mục VN, đề nghị chuyển chuyên TGM Kiệt ra khỏi Hà Nội.

Trong 2 năm liền, sau nhiều biến chuyển căng thẳng nổ ra giữa giáo dân và quan quyền, CSVN hoàn toàn thất bại trong âm mưu chiếm đất. Cả hai khu vực Tòa Khâm Sứ và 178 Nguyễn Lương Bằng trở thành công viên, 8 giáo dân Thái Hà bị truy tố về tội “gây rối trật tự công cộng và hủy hoại tài sản quốc gia” không bị án tù giam, nhưng bị án treo. Sau hai sự kiện này, CSVN càng lo ngại và càng quyết tâm trừ khử TGM Kiệt. Kết quả, ngày 12 tháng 5-2010, TGM Ngô Quang Kiệt rời bỏ chức vụ tổng giám mục. Cũng trong cùng ngày, giữa đêm khuya, ông đã âm thầm rời khỏi Việt Nam. (1)

Thế nhưng, chưa đầy 3 tháng sau - chiều ngày 6 tháng 8-2010, GM Ngô Quang Kiệt lại đột ngột quay về Hà Nội. Tại sao có chuyển biến kỳ lạ này? Để tìm hiểu, ta cần nhìn lại một số sự kiện trước và sau.

Trong những năm gần đây, cả Vatican lẫn Việt Nam đều muốn nối lại quan hệ ngoại giao tuy mỗi bên có mục đích khác nhau. Phía CSVN, việc bình thường hóa quan hệ với Tòa Thánh sẽ tạo cho họ một bộ mặt tốt hơn để dễ dàng giao thiệp với thế giới tự do. Còn phía Tòa Thánh, mối quan hệ chính thức sẽ giúp Giáo hội Thiên Chúa giáo phát triển nhưng không bị cuốn vào hệ thống Thiên Chúa giáo “quốc doanh” do nhà cầm quyền đặt ra. Hai bên đã cử nhiều phái đoàn thăm viếng nhau. Quan

trọng nhất là chuyến thăm Vatican của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng năm 2007 và của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết năm 2009.

Đã có dư luận cho rằng trong cuộc viếng thăm Vatican, ông Triết đã làm một cuộc “trao đổi” với Tòa Thánh, trong đó CSVN muốn TGM Kiệt phải thoái vị. Tin này khi tung ra đã làm bà con giáo dân Hà Nội hết sức đau buồn và phẫn nộ.

Trước ngày 12 tháng 5 đúng 1 ngày, một bài báo của AsiaNews đã có đoạn viết như sau:

“State reporters have confirmed that the resignation of the bishop will take place between 13 and 18 May at the latest. They have received orders from the State to portray the withdrawal of the Archbishop as a government victory in having forced the Vatican to accept their “road map”. According to these journalists, for the weekend, the local government authorities are preparing a huge party to celebrate the “victory”. (2)

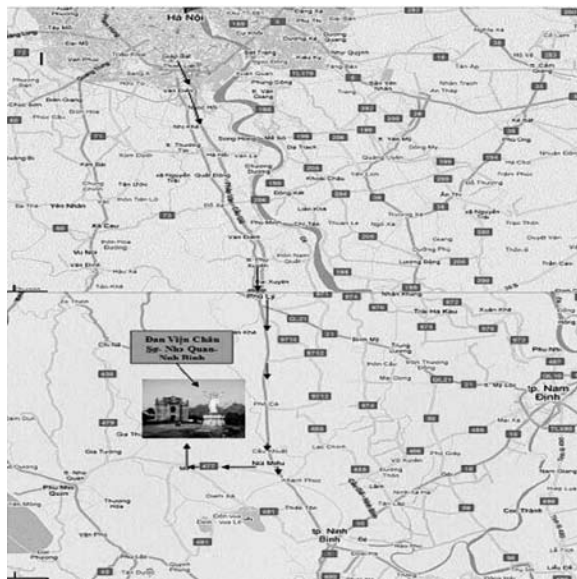
(Những nhà báo trong nước xác định rằng sự từ chức tổng giám mục sẽ xảy ra vào ngày 13 tháng Năm, trễ nhất là 18. Họ được lệnh Nhà nước phải mô tả việc từ chức của Tổng Giám Mục là một chiến thắng của chính quyền đã buộc được Vatican phải đi theo “lộ trình” của họ. Những nhà báo ấy còn cho biết, giới quan chức địa phương sẽ sửa soạn một tiệc linh đình vào cuối tuần để ăn mừng “chiến thắng”)

[Theo lời tự giới thiệu thì “AsiaNews.it” là một trang báo mang tính truyền đạo (a missionary gesture) của Thiên Chúa giáo chính là cho người dân Trung Quốc vì hai lý do: một là chính sách tuyên truyền vô thần của nhà nước địa phương và hai là để mở rộng mặt truyền thông

cho giới trẻ tại nước CHND Trung Hoa. Nguồn: www.asianews.it Now Available in English and Chinese]

Xin được nhấn mạnh rằng ngày 12 tháng 5-2011 là ngày Giáo hoàng Benedict 16 chính thức chấp nhận đơn từ chức của TGM Ngô Quang Kiệt đã đệ trình từ nhiều tháng trước; nói một cách khác TGM Kiệt không hề bị Vatican cách chức như nhiều trang báo đã rêu rao. Bài viết cũng sẽ dùng danh xưng “Giám Mục Ngô Quang Kiệt” sau mốc thời gian này để tôn trọng quyết định từ nhiệm của ông.

Điều nực cười là, không một tờ báo “lề phải” nào dám nói về những

Đường từ Hà Nội đến xã Chúc Sơn, huyện Nho Quan, Ninh Bình. Nguồn: photobucket

điều diễn ra sau đó cho thấy nhà nước Cộng sản bị dồn vào thế yếu. Vì sau khi đẩy được TGM Kiệt ra khỏi nước, CSVN lại rơi vào một mối lo khác, đó là Vatican rất có thể sẽ phong Hồng Y cho TGM Ngô Quang Kiệt như đã làm với TGM Nguyễn Văn Thuận.

Tổng Giám Mục Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận bị CSVN bắt năm 1975 và giam giữ nhiều nơi khác nhau. Mãi tới năm 1988, ông mới được thả khỏi tù nhưng vẫn bị

quản chế tại Hà Nội. Năm 1990, TGM Thuận đến Roma trị bệnh, và CSVN cấm ông trở về nước. Thế nhưng, Tòa Thánh đã phong cho ông nhiều chức vị quan trọng trong Giáo Triều. Năm 2001, Giáo hoàng Gioan Phaolô II tấn phong TGM Nguyễn Văn Thuận chức Hồng Y.

Những bài giảng của HY Nguyễn Văn Thuận từng nhắc tới cảnh sống khốn khổ của các tù nhân Cộng sản. Những điều này trở thành bằng chứng hùng hồn tố cáo sự tàn ác của chế độ. Như thế, nếu GM Ngô Quang Kiệt được phong Hồng Y và với khẩu khí quyết liệt vốn có, ông sẽ sẵn sàng vạch trần mọi thủ đoạn

gian manh của CSVN cho cả thế giới biết. Điều này rất nguy hại trong giai đoạn hiện nay, khi CSVN đang muốn mở cửa làm ăn với thế giới và phải tìm mọi cách che đậy bộ mặt gian xảo độc ác. (3)

Theo VietCatholic News, trong Phiên họp Hồn hợp Vòng Hai tháng 6-2010 tại Vatican, đoàn Việt Nam đã đề nghị Toà Thánh cấm không cho GM Ngô Quang Kiệt về nước kể cả dịp đại hội các Giám mục Việt Nam (tháng 10-2010) và không bổ nhiệm ông vào bất cứ chức vụ nào ở Toà Thánh. Đáp lại, Vatican cho rằng, GM Ngô Quang Kiệt chưa bị

tước quyền công dân Việt Nam nên Toà Thánh không thể làm việc vi phạm nhân quyền, vi phạm cả pháp luật Việt Nam. Còn việc bổ nhiệm nhân sự ở Vatican, đó là công việc nội bộ mà Việt Nam không nên can thiệp, giống như Vatican không thể đề nghị ai làm chức gì trong nội các Việt Nam. (4)

Phải chăng thái độ cứng rắn của Vatican đã làm CSVN lúng túng?

Việc nguyên TGM Ngô Quang Kiệt trở thành Hồng Y quả là mỗi

nguy quá lớn, CSVN sẽ không tài nào đoán ra và sẽ hoàn toàn bó tay trước những điều ông làm bên ngoài nước VN.

Theo suy đoán của người viết, CSVN không thể không biết khả năng GM Ngô Quang Kiệt được chọn làm Hồng Y. Thế nhưng CSVN hẳn nghĩ rằng vì Vatican quá muốn có bang giao nên Vatican sẽ thuận theo bất cứ điều kiện nào CSVN đưa ra.

Tương cũng nên nhắc lại sự kiện Hồng Y Roger Etchegary ngày 22 tháng 11-2009 (nửa năm trước khi TGM Kiệt từ nhiệm). Cuối thánh lễ, ông đã trao gậy mục tử lại cho TGM Ngô Quang Kiệt. Hành động ấy được suy đoán như lệnh truyền của Tòa Thánh rằng, TGM Kiệt phải trụ lại, không được xin từ chức nữa. Sự kiện “trao gậy mục tử” này đã làm rất nhiều người tin tưởng và hy vọng TGM Kiệt sẽ không ra đi. Nhưng kết quả hoàn toàn trái với mong đợi ấy. Vì lẽ đó, đã có nhiều lời oán trách Tòa Thánh “bán đứng” con cái mình.

Xin hỏi những người lớn tiếng trách cứ Tòa Thánh có theo dõi các diễn tiến sau đó hay không? Nếu có, ắt thấy Tòa Thánh không đi theo “lộ trình” của CSVN, trái lại đến lượt CSVN buộc phải chọn lựa, hoặc GM Ngô Quang Kiệt thành quan chức Vatican, hoặc phải để ông trở lại Việt Nam.

Và CSVN đã chọn cách thứ hai. Điều này tuy có cái nguy hại của nó nhưng CSVN hẳn tin rằng họ đủ khả năng để khống chế một người tù bị giam lỏng. Và GM Ngô Quang Kiệt đã trở về Việt Nam ngày 6 tháng 8-2010. Vì sự nhượng bộ của CSVN, sự thương thảo không bị đứt quãng nữa. Kết quả, ngày 13 tháng 1-2011, Giáo hoàng Benedict 16 đã bổ nhiệm Tổng Giám mục Leopoldo Girelli làm Đại diện Không thường

trú đầu tiên của Tòa Thánh tại Việt Nam, đánh dấu một bước biến chuyển mới trong quan hệ Vatican-Hà Nội.

Trên đây chỉ là những suy đoán riêng của người viết, hư thực ra sao, tương lai sẽ trả lời. Nhưng dù vì lý do nào đi chăng nữa, sự trở về của GM Kiệt vẫn là niềm hân hoan vô vàn của bà con giáo dân Hà Nội, khiến người ở xa cũng được vui lây.

GM Ngô Quang Kiệt tại Châu Sơn

Sau khi trở về, GM Ngô Quang Kiệt đã đến sống tại Đan viện Châu Sơn (còn có tên là Đan viện Xitô

Nhà tu Châu Sơn dòng Cisterciens (Nho Quan, Ninh Bình) Nguồn: Onthenet

Thánh Mẫu Châu Sơn – [tên phổ quát của nhiều tu viện (abbey) ở Ninh Bình, Sacramento, Đơn Dương, v.v... của dòng Cisterciens còn gọi là dòng Bernadines hay dòng của các tu sĩ mặc áo trắng, white monks - DCVOnline.]

Đây là một trong những đan viện cổ kính nhất của Giáo hội Thiên Chúa giáo Việt Nam. Đan viện Châu Sơn cách Hà Nội khoảng 80km về phía Nam nằm ẩn mình trong khu vực làng xóm và sau những quả núi nhấp nhô. Nếu không có tấm biển chỉ đường, ít ai có thể biết rằng ở đó có một đan viện. (5)

Những ai đã từng mang lòng

ngưỡng mộ và thương mến Linh mục Kiệt hẳn không khỏi băn khoăn, lo ngại: Từ chức vụ cao trọng là thế nay chỉ còn là một linh mục tầm thường không biết Linh mục Kiệt có tui thân không, có nản lòng không? Lại còn tách biệt nơi đèo heo hút gió thì người có cô đơn không?

Có người còn chua chất bảo, sau khi không còn là tổng giám mục nữa thì ông Kiệt sẽ chả là gì cả; bị cho “về vườn” rồi thì cũng như hổ trong chuồng, như cọp cháy móng, coi như xong!

Một năm thắm thoát trôi qua, GM Ngô Quang Kiệt đã sống ra sao, đã làm những gì?

Tương cũng nên nhắc lại, trước khi trở thành giám mục, rồi tổng giám mục, Linh Mục Ngô Quang Kiệt đã từng là linh mục Giáo phận Lạng Sơn, nơi còn có tên là “giáo phận 3 không”, không nhà thờ, không linh mục, không cả giáo dân. Lúc bấy giờ linh mục Kiệt đã phải làm tất tật mọi chuyện từ kéo chuông, dâng lễ, đóng cửa, đến cả quét nhà thờ... Cảnh sống đơn sơ, làm việc vất vả không hề xa lạ với ông. GM Kiệt đến Châu Sơn là tách khỏi những công việc tất bật của một tổng giám mục để trở về cuộc sống lặng lẽ thuở trước.

Nhưng từ ngày nghe tin có “Đức Tổng Kiệt” đến ở thì đan viện ít người biết kia bỗng trở nên nổi tiếng. Người ta kéo nhau đến viếng Châu Sơn như đi hành hương. Xin trích lời anh J.B. Nguyễn Hữu Vinh (một tín hữu có nhiều bài viết về tình hình Giáo hội Thiên Chúa giáo VN) kể lại chuyến viếng thăm GM Ngô Quang Kiệt. (6)

Trong câu chuyện với chúng tôi, ngài luôn nhắc đi nhắc lại rằng: Sự thật, sự thật là điều quan trọng nhất trong mọi hành động, suy nghĩ và hành xử của mỗi người tín hữu.

(Xem tiếp trang 116)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Thư Mời

Tham dự bữa cơm, gặp gỡ LM Nguyễn Văn Khải

Kính gửi:

Quý Đồng Hương

Như Quý Vị đã biết cuộc đấu tranh kiên cường của giáo dân giáo xứ Thái Hà (Hà Nội) đòi hỏi **Công Lý và Tự Do Tôn Giáo** cho Việt Nam, đã được sự hỗ trợ mạnh mẽ của người Việt khắp nơi trên thế giới và được các cơ quan truyền thông của người Việt hải ngoại cũng như quốc tế loan tin rộng rãi. Kết quả là nhiều quốc gia, chính phủ và các tổ chức nhân quyền trên khắp thế giới đã lên án và đòi nhà cầm quyền Cộng Sản phải ngưng ngay các cuộc đàn áp, chấm dứt các cuộc khủng bố, bắt bớ và trả tự do cho các nhà đấu tranh dân chủ đang bị tù đày trong nước.

Trước thảm bại đó, Việt Cộng hiện nay đang âm thầm gia tăng các cuộc đàn áp, bắt bớ, gây khó khăn cho nhiều giáo dân, sinh viên Thái Hà, nhưng tinh thần bất khuất, hiên ngang của Thái Hà vẫn bền vững, mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Ngọn lửa đấu tranh cho Công Lý và Tự Do Tôn Giáo của Thái Hà vẫn âm ỷ, lan rộng và sẽ bùng cháy khắp nơi trong nước.

Linh Mục Nguyễn Văn Khải là phát ngôn viên và cũng là một trong những “cột trụ” của cuộc tranh đấu Thái Hà đã tìm cách thoát ra hải ngoại để cảm ơn và đồng thời kêu gọi sự tiếp tục hỗ trợ của bà con người Việt chúng ta tại hải ngoại.

Để có dịp tìm hiểu thêm về cuộc đấu tranh kiên cường này, cũng như có dịp gặp gỡ, trao trao đổi ý kiến với LM Nguyễn Văn Khải, chúng tôi trân trọng kính mời Quý Vị vui lòng bớt chút thì giờ tới tham dự bữa cơm thân mật với LM Nguyễn Văn Khải được tổ chức như sau:

Ngày: Thứ Sáu 23 tháng 9 năm 2011
Giờ: 6:30PM
Địa điểm: Nhà Hàng Paracel Seafood Restaurant
15583 Brookhurst St.
Westminster, CA 92683
714- 775- 3077

Ban Tổ Chức trân trọng kính mời,

Đỗ Như Điện
Điều Hợp Viên
Phong Trào Giáo Dân VN Hải Ngoại

- Muốn liên lạc với BTC xin gọi: Đỗ Như Điện 858-337-7049; Nguyễn Lý Tường 714-653-5125
Nguyễn Văn Thanh 714-422-6936; Lê Thị Tuyết 714- 251-857; Nguyễn Đức Luận 714- 867-3839.
Email: bdthong@yahoo.com
- Mỗi người tham dự xin vui lòng ủng hộ \$30

Tôi đi dự phiên tòa...

(Tiếp theo trang 21)

“Hội đồng xem xét” và trả lời

Sau một thời gian bàn bạc, xem xét tại phòng phía trong, Hội đồng xét xử tiếp tục trở lại làm việc. Những hi vọng mới nhen nhúm lên trong tôi và những người chứng kiến vụt tắt khi chủ tọa phiên tòa quyết định với nội dung như sau:

- Không chấp nhận các yêu cầu của các luật sư và bị cáo theo những điều luật được viện dẫn khác nhau, như khoản 3, điều 103...

- Việc cấp giấy bào chữa cho Ls Nguyễn Thị Dương Hà như yêu cầu, được chủ tọa giải thích: Trong quá trình tham gia vụ án, Luật sư Nguyễn Thị Dương Hà đã vi phạm bí mật an ninh Quốc gia, Tòa sơ thẩm đã thu hồi giấy bào chữa. Do vậy tại tòa Phúc thẩm không cấp giấy cho Luật sư (Ls) Hà (!) (*Việc này, Ls Nguyễn Thị Dương Hà đã có văn bản bác bỏ rằng không thể có một việc đưa xử tội hai lần*)

- Tại Tòa sơ thẩm đã có 4 Ls, dù có Ls Hải bị mời ra khỏi phiên tòa này, và các Ls vẫn được tạo điều kiện để làm việc.

- Việc yêu cầu triệu tập Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết được tòa giải thích là bị cáo xâm hại lợi ích an ninh Quốc gia, không phải của cá nhân nào nên không triệu tập Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết.

- Những nhân chứng bị cáo yêu cầu như ông Hoàng Công Tư, Đài RFA, VOA, Pv Trâm Oanh... không phải là nhân chứng, tại phiên tòa Sơ thẩm, bị cáo đã thừa nhận các tài liệu viết, trả lời phỏng vấn... nên không cần triệu tập.

- Những vật chứng mà Ls yêu cầu như hai bao cao su đã qua sử dụng... không phải là những vật chứng mà chỉ là vật chứng của hành vi vi phạm hành chính.

- Việc cung cấp các tài liệu cho

bị cáo theo yêu cầu của Ls được Chủ tọa phiên tòa giải thích: Vì bị cáo đã làm ra nên bị cáo sẽ ghi nhớ được, nên không cấp.

- Không cung cấp giấy bút cho bị cáo để tự bào chữa tại tòa.

- Các yêu cầu của Ls là đọc các tài liệu dùng kết án ông Cù Huy Hà Vũ tại tòa sẽ được HĐXX “xem xét”.

- Việc ông Cù Huy Hà Vũ yêu cầu thay đổi HĐXX vì tất cả là đảng viên Cộng sản thì không thuộc quy định của Pháp luật.

Ông Cù Huy Hà Vũ yêu cầu bổ sung, và yêu cầu Chủ tọa đọc nguyên văn điều luật số 42 của Bộ luật TTHS.

Chủ Tọa phiên tòa kết thúc phần quyết định về những yêu cầu của bị cáo, Ls. Kể cả việc ông Vũ yêu cầu Chủ tọa đọc nguyên điều 42 trong bộ luật TTHS mà theo Ls và ông Vũ thì đã bị đọc sai, nhưng tòa không chấp nhận.

Ông Cù Huy Hà Vũ kêu to: “Không chấp nhận là độc quyền:”

Như vậy, hầu hết những yêu cầu của bị cáo và các Ls đã không được đáp ứng sau khi Chủ tọa nghỉ để xem xét. Và sau này, những điều chủ tọa phiên tòa hứa xem xét tiếp cũng không được đáp ứng nốt.

Theo các Ls, thì việc yêu cầu của họ là đúng với quy định của pháp luật, việc HĐXX không chấp nhận, đáp ứng yêu cầu đó là trái luật rõ ràng. Nhất là việc đảm bảo quyền tự bào chữa của ông Cù Huy Hà Vũ và việc phải đưa chứng cứ phạm tội là 10 đầu tài liệu mà Tòa sơ thẩm đã dùng để kết tội ông.

Xét hỏi

Nhanh chóng kết thúc phần đầu buổi xử án, Chủ tọa phiên tòa bước vào phần xét hỏi, thẩm vấn. Chủ tọa đọc nội dung tóm tắt của vụ án. Khi đọc đến đoạn nói rằng Vũ đã viết bài

trả lời phỏng vấn đài VOA, RFA... Cù Huy Hà Vũ kêu to: “Tôi không viết bài, nói bậy”.

Chủ tọa công bố bị cáo đã có đơn kháng cáo vào ngày 15/4/2011.

Ông Vũ yêu cầu nhận được bản tự bào chữa của mình, đã chuẩn bị cùng với các tài liệu và bộ luật nhưng đã không cho cầm vào.

Chủ tọa hỏi: Bị cáo có đồng ý các tài liệu do bị cáo viết, trả lời, lưu giữ không?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi không viết bài “Bom áp nhiệt nổ giữa Ba Đình” mà là của tác giả Trần Thanh Ty có liên quan đến tôi nên tôi lưu giữ... Vũ nói tiếp về việc ông bị bắt vì bị ném hai bao cao su giao hợp đã qua sử dụng vào phòng nghỉ của ông để cơ quan điều tra Bộ Công an vào bắt ông... ông Vũ nói lớn đây phần uất, công an bảo vệ giữ tay ngăn ông lại. Ông cãi

Chủ tọa phiên tòa cắt ngang: Chỉ yêu cầu trả lời có hay không mà thôi.

Cù Huy Hà Vũ: Không thể trả lời như vậy được, tôi phải trình bày rõ ràng...

Chủ tọa: Trong hai bài trả lời RFA và Đài Tiếng nói Việt Nam...

Ông Vũ nhắc: Không phải đài Tiếng nói Việt Nam, mà là đài Tiếng nói Hoa Kỳ.

Chủ tọa: Bị cáo trả lời phỏng vấn như thế nào?

Ông Vũ: Qua điện thoại...

Đến đây, ông Vũ trình bày rõ ràng quá trình diễn tiến sự việc...

Chủ tọa: Bị cáo dừng lại.

Ông Vũ: Tôi có quyền trình bày những nội dung liên quan đến câu hỏi

Chủ tọa: Bài phỏng vấn do bị cáo đăng tải hay do Đài đăng?

Ông Vũ: Đương nhiên do Đài đăng.

Chủ tọa: Có bài nào bị cáo kiểm tra lại và phải đồng ý mới được đăng

không?

Ông Vũ: Cơ quan ANĐT và Tòa án đã nhầm lẫn...

Chủ tọa: Những kẻ cướp ngày nhằm chỉ ai?

Ông Vũ: Những kẻ phạm tội trong chính quyền địa phương.

Chủ tọa: Nghĩa là chính quyền địa phương?

Ông Vũ: Chính xác.

Chủ tọa: Bài về Chính quyền VNCH?

Ông Vũ: Đó là sự dốt nát và kém cỏi, muốn hại tôi vì đó là Kiến nghị tôi gửi Quốc hội, mà tài liệu tôi gửi kiến nghị Quốc hội thì không được dùng làm chứng cứ buộc tội tôi.

Chủ tọa: Bị cáo có gửi Quốc hội?

Ông Vũ: Tôi gửi cả chục kiến nghị mà Quốc hội đã không trả lời tôi.

Tôi có quyền trả lời phỏng vấn báo chí trong và ngoài nước được pháp luật thừa nhận. Kể cả chủ tịch nước lãnh đạo đất nước cũng vậy...

Cù Huy Hà Vũ tiếp tục nói về các bài viết, về kiến nghị gửi Quốc hội đã được đưa vào làm chứng cứ kết tội ông ở phiên tòa sơ thẩm. Ông nói: “Không ai được dùng kiến nghị của công dân để kết tội bất cứ một ai hết”.

Khi ông Vũ trình bày chi tiết về các vấn đề Chủ tọa hỏi, Chủ tọa phiên tòa nhiều lần nhắc: chỉ được nói đúng hay không mà thôi.

Cù Huy Hà Vũ: Việc không cung cấp tài liệu buộc tội tôi cho là việc làm phi pháp.

Chủ tọa: Bài viết Chiến tranh Việt Nam là 1 hay 2 bài? Trong đó có bài: Ts Cù Huy Hà Vũ nghĩ về chiến tranh Việt Nam và ngày 30/4?

Cù Huy Hà Vũ: Vì tòa không cung cấp tài liệu cho tôi nên tôi không nhớ.

Chủ tọa: Có khi nào bị cáo đưa bài phỏng vấn nào mà họ thay đổi

tiêu đề hay không? Hai bài đó có cùng 1 nguồn hay không?

Cù Huy Hà Vũ: Không cung cấp tài liệu, tôi không nhớ hết.

Chủ tọa: Trong bài trả lời Đài Tiếng nói Hoa Kỳ...

Cù Huy Hà Vũ: Lần này thì nói chuẩn rồi, không còn là Đài Tiếng nói Việt Nam.

Chủ tọa: Ngoài phần trích trong cáo trạng, thì còn đoạn về đảng...

Cù Huy Hà Vũ: Tôi không nhớ, nhưng có thể có.

Chủ tọa: Trong bài Đường sắt Bắc – Nam...

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị không bàn bài này

Chủ tọa: Như vậy, bị cáo có viết bài này?

Cù Huy Hà Vũ: Như vậy là có tình hãm hại tôi.

Chủ tọa: Các bài trả lời phỏng vấn

Cù Huy Hà Vũ: Tôi không nhớ rõ, vì không chú ý

Chủ tọa: Bị cáo có viết bài... có đăng không?

Cù Huy Hà Vũ: Có đăng trên Bauxite Việt Nam

Chủ tọa: Đăng mấy ngày?

Cù Huy Hà Vũ: Không nhớ.

Chủ tọa: Bài Trần Khải Thanh Thủy...

Cù Huy Hà Vũ: Tôi viết tố cáo tội phạm.

Chủ tọa: Trong bài viết, bị cáo nói là tố cáo tội phạm, đó là cơ quan công an Đồng Đa?

Cù Huy Hà Vũ: Chính xác, đó là công an Đồng Đa, thủ đoạn đó là tội phạm.

Chủ tọa: Bài bàn về ĐCSVN?

Cù Huy Hà Vũ: Ở đâu? Bài nào?

Chủ tọa: Bài bàn về Đảng cầm quyền.

Cù Huy Hà Vũ: Nhắc lại là nói cho đúng.

Chủ tọa: Bài Bom áp nhiệt nổ

giữa Ba Đình của Đặng Thanh Ty, bị cáo có lưu không?

Cù Huy Hà Vũ: Không nhớ vì không có tài liệu trong tay.

Chủ tọa: Tại cơ quan an ninh điều tra, bị cáo có thừa nhận viết để đi tuyên truyền không?

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị bỏ từ “thừa nhận” đi, tôi không có tuyên truyền cho ai cả. Theo Đại Từ điển, tuyên truyền là vận động mọi người làm theo, trong tài liệu tôi không có chuyện đó.

Chủ tọa: Những tài liệu cơ quan điều tra thu giữ là của bị cáo?

Cù Huy Hà Vũ: Không, đó là tài sản của vợ, con tôi. Trong ổ cứng máy tính có nhiều tài liệu tại sao lại thu giữ tất cả mà chỉ có lấy điều tra 10 tài liệu? Tại sao còn lại không trả lại? Việc giữ lại là bất hợp pháp, là cưỡng đoạt tài sản công dân.

Đại diện Viện Kiểm sát (VKS):... (Nói nhỏ nghe không rõ)

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị nói to lên.

VKS: Trong 10 tài liệu bị cáo đã thừa nhận

Cù Huy Hà Vũ: Tôi không “thừa nhận” tôi chỉ “xác nhận” thừa nhận là do quá trình đấu tranh chịu thua mới thừa nhận, tôi chỉ xác nhận.

VKS: Bị cáo đã làm ra các tài liệu đó?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi không làm ra, do các đài, báo họ làm ra.

VKS: Trên cơ sở nội dung bị cáo trả lời, người ta mới làm ra bài phỏng vấn

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị Viện Kiểm sát nói to lên, không làm bầm. Dõng dạc, đảng hoàng đi

VKS: Bị cáo viết lên với mục đích gì?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi tố cáo 1 số người trong cơ quan nhà nước đã dùng tiền của của nhân dân để cướp đất khắp nơi. Tôi tố cáo các hành vi lạm quyền.

VKS: Theo bị cáo, việc làm đó là đúng?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi hoàn toàn đúng, làm sai, lạm quyền, thì tố cáo là bình thường.

VKS: Bị cáo có thấy đó là hiện tượng

Cù Huy Hà Vũ: Đây không phải là hiện tượng mà là hành vi, tôi còn chưa đủ thời gian suy tầm nhiều, chứ đủ thời gian suy tầm thì tôi chứng minh đây đủ hơn, nhiều hơn những hành vi đó.

VKS: Trong bài...

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị loại bài đó ra vì tôi viết chưa xong mà lấy làm chứng cứ buộc tội tôi?

Khi Cù Huy Hà Vũ đang nói thì đột nhiên mất điện.

Cù Huy Hà Vũ: Như ở trại giam nhĩ.

VKS: Bị cáo có trả lời dài..

Cù Huy Hà Vũ: Tôi có trả lời Đài Tiếng nói Hoa Kỳ.

VKS (Người thứ 2): Bị cáo có sử dụng máy tính, USB không?

Cù Huy Hà Vũ: USB hay ổ cứng? USB là ổ cứng máy vi tính chứ gì? Đó là hai cái ổ cứng, không phải USB

VKS: Còn 2 USB ở TPHCM cơ quan An ninh Điều tra thu giữ

Cù Huy Hà Vũ: Đó là sự cưỡng đoạt tài sản của cơ quan CA Bộ Công an đã ném 2 bao cao su giao hợp vào phòng tôi lấy cơ cưỡng đoạt tài sản của tôi.

Nhân đây, tôi cũng đề nghị điều tra về vụ này vì trong lịch sử thế giới chưa bao giờ có những hành động như vậy.

Cái tôi đã ký xác nhận lại đi giám định, cái cần giám định lại không giám định.

Phản hồi đáp thẩm vấn của Chủ tọa phiên tòa và đại diện Viện Kiểm sát đến đây là kết thúc để chuyển sang phần thẩm vấn của các luật sư.

Trong quá trình thẩm vấn của

Chủ tọa phiên tòa và các đại diện Viện Kiểm sát nhân dân, Cù Huy Hà Vũ đứng thẳng, đầu ngẩng cao, hai tay bắt sau lưng, tay trái nắm chặt cổ tay phải và bàn tay phải nắm chặt thành một nắm đấm. Thỉnh thoảng ông giơ tay vuốt lại mái tóc.

Tôi cố tình chú ý xem cả ngày hôm đó thử có lần nào Cù Huy Hà Vũ cúi thấp đầu xuống hay không. Nhưng, ngay cả khi đứng lên ngồi xuống ghé anh vẫn ngẩng cao đầu.

Phản trả lời thẩm vấn của Chủ tọa phiên tòa và đại diện Viện kiểm sát nhân dân, ông trả lời hết sức mạch lạc, vận dụng câu, chữ trích dẫn hết sức thành thạo dù không được cung cấp các tài liệu đã được dùng để ghép tội cho ông.

Hết phần xét hỏi của Chủ tọa phiên tòa và Viện Kiểm sát, Cù Huy Hà Vũ đã cố gắng trả lời đầy đủ, chi tiết, đặc biệt ông lưu ý và hết sức bình tĩnh khi cho rằng cơ quan điều tra Bộ Công an đã dùng hai bao cao su đã qua sử dụng ném vào phòng ở của ông để làm nguyên cơ bắt ông. Thế nhưng, mỗi lần ông nói về nguyên nhân dẫn đến việc bắt giam ông để khởi tố vụ án, đều bị Chủ tọa phiên tòa cắt ngang bằng câu “bị cáo dừng lại, không nói về việc hành vi hành chính”.

Ngay cả người ngồi xem thuộc dạng được chọn lọc kỹ càng, cũng thẩm thì với nhau. Tại sao không nhắc, không có hai bao cao su đó làm sao anh ta bị bắt? Còn Cù Huy

Hà Vũ, ông coi đó là một nỗi nhục của ngành tư pháp Việt Nam và chưa bao giờ xảy ra trong lịch sử hình sự thế giới.

Sau đó đến phần xét hỏi của các Luật sư (Ls). Các Ls hỏi rất từ tốn nhưng xoáy sâu vào các chi tiết, các điều luật cũng như hành vi của Cù Huy Hà Vũ. Tuy nhiên, Chủ tọa phiên tòa luôn thường trực câu nói cửa miệng là “Yêu cầu các Ls không nhắc lại những việc mà Ls trước đã nói, đã hỏi”.

Luật sư Trần Quốc Thuận, nguyên Phó chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội là người thẩm vấn đầu tiên.

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị HĐXX cho tôi uống nước.

Ls: Từ khi bị cáo viết bài đăng từ năm 2009 đến năm 2010, có cơ quan chức năng nào hỏi bị cáo không?

Cù Huy Hà Vũ: Không có một cơ quan chức năng nào của nhà nước hỏi tôi. Hoàn toàn không, kể cả các kiến nghị gửi Quốc hội cũng không có ai hỏi đến.

Thậm chí, ngay trên các báo chí Việt Nam cũng không có bài nào viết bình luận.

Ls: Các nội dung bị cáo trả lời trước đây có ai nói đến chưa?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi nghĩ rằng có nhiều vị lãnh đạo Đảng và Nhà nước đã nói đến. Như đa đảng thì ông Trần Xuân Bách đã nói, còn vấn đề hòa hợp, hòa giải dân tộc thì nếu tôi nhớ không nhầm thì Thủ tướng Võ Văn Kiệt đã nói. Ngày 30/4 có một triệu người vui thì một triệu người buồn. Nếu không nói đến điều đó thì làm gì có buồn trong ngày chiến thắng? Nhưng ông đã nói như thế. Vậy mà ông Trần Xuân Bách đâu có bị đi tù hoặc xử án? Ông Võ Văn Kiệt cũng vậy.

Ls: Trong các bài viết, có nội dung nào chống nhà nước CHXHCNVN không?

Cù Huy Hà Vũ: Trong các bài

viết trên, không có nội dung nào chống nhà nước CHXHCNVN theo định nghĩa là nhà nước của dân, do dân và vì dân... Tôi chưa bao giờ có nội dung nào chống lại nhà nước CHXHCNVN theo Hiến pháp và Pháp luật quy định.

Ls: Động cơ và mục đích nào để bị cáo viết các bài viết, trả lời phỏng vấn...?

Cù Huy Hà Vũ: Động cơ, mục đích của tôi là thấy sai thì tôi nói thẳng, là để bảo vệ Tổ quốc Việt Nam, Nhân dân Việt Nam, ngoài ra không có mục đích nào hết.

Ls: Căn cứ pháp luật nào để bị cáo viết, trả lời phỏng vấn...?

Cù Huy Hà Vũ: Căn cứ vào pháp luật Việt Nam, điều 69 Hiến pháp về quyền tự do ngôn luận và các công ước quốc tế mà Việt Nam đã ký kết, là thành viên.

Ls: Ông có hận thù gì với nhà nước VN hay không? Có bao giờ ông có lòng hận thù với đất nước và nhân dân VN không?

Cù Huy Hà Vũ: Truyền thống gia đình nhà tôi từ bao đời nay...

Viện Kiểm sát chêm vào: Yêu cầu trả lời đúng câu hỏi.

Ls: Điều khiển phiên tòa là Chủ tọa phiên tòa, Viện kiểm sát coi lạo. Kéo không lại phạm luật.

Cù Huy Hà Vũ tiếp tục nói về gia đình mình có truyền thống lâu đời nay từ đời cụ Cù Huy Xán cho đến đời ông Cù Huy Cận ngay sau năm 1949 đã được Quốc hội chọn làm Bộ Trưởng đầu tiên... là khai quốc công thần và là người đẻ ra chế độ này. Vì thế, không có lý do gì ông hận thù với Nhà nước, Nhân dân, Tổ Quốc Việt Nam. “Do vậy, dù có phải trả giá bằng ngục tù, bằng cái chết, tôi vẫn quyết chiến đấu đến cùng – Cù Huy Hà Vũ kết luận.

Đến lượt Luật sư Vương Thị Thanh thẩm vấn:

Ls: Ông khẳng định bài viết “Bom áp nhiệt nổ giữa Ba Đình”

không phải của ông?

Cù Huy Hà Vũ: Đúng.

Ls: Ông khẳng định ...

Ls: Ông yêu cầu xóa bỏ điều 4 Hiến Pháp vì nó phi lý?

Cù Huy Hà Vũ: Chính xác. Vì Quốc hội là cơ quan quyền lực cao nhất thì không có thể có ai cao hơn để lãnh đạo. Vì thế điều 4 HP là phi lý, bất hợp lý.

Đến đây, Cù Huy Hà Vũ giảng giải một hồi dài về Nhà nước pháp quyền... ”Chẳng hạn, ở đây không ai được ra lệnh cho các anh ra bản án cả...” – ông Vũ nói.

Tôi không chống đảng CSVN, tôi yêu cầu đa đảng để cùng cạnh tranh, để đất nước tiến bộ. Gia đình tôi, bố tôi, bác tôi là đảng viên, không có lý do gì để tôi chống lại ĐCSVN. Tại Việt Nam, chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ là sáng lập Đảng Cộng sản, mà còn là sáng lập ra Đảng Dân chủ và Đảng Xã hội. Sinh thời của chủ tịch Hồ Chí Minh vẫn có đa đảng – Ông Vũ nói tiếp.

Ls: Bị cáo đã viết bài phải đa đảng có đúng không?

Cù Huy Hà Vũ: Đúng, nhất thiết phải đa đảng để cùng nhau chứ không thể độc quyền.

Ls: Bị cáo không xuyên tạc về Chiến tranh Việt Nam và ngày 30/4 mà chỉ nhằm giải quyết hậu quả sau chiến tranh?

Cù Huy Hà Vũ: Chủ tọa bảo xuyên tạc, nhưng tôi không biết xuyên tạc như thế nào.

Ls: Việc bị cáo khởi kiện Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng về khai thác Bauxite

Chủ tọa cắt ngang: Yêu cầu không hỏi điều không liên quan, yêu cầu Luật sư không hỏi đến việc khiếu kiện.

Ls: Việc bị cáo khiếu kiện Thủ tướng vì lý do khai thác Bauxite Tây nguyên đã gửi đi nhưng vẫn chưa nhận được trả lời...

Cù Huy Hà Vũ: Đúng, Ngay cả đến giờ, Tòa án Nhân dân Tối cao vẫn không trả lời đơn. Tôi phát hiện Thủ tướng có dấu hiệu sai phạm và tố cáo (...). Tôi khẳng định làm tất cả vì Tổ Quốc, vì Nhân dân và tôi sẵn sàng chết vì Nhân dân, vì đất nước này.

Tôi không tham gia bất cứ đảng phái, tổ chức nào. Trên cơ sở đó, tôi khẳng định Tôi là người yêu nước Việt Nam.

Luật sư Trần Đình Triển là luật sư thứ 3 thẩm vấn bị cáo, ông đứng dậy mạnh mẽ đề nghị:

Ls: Đề nghị HĐXX cho cung cấp 10 tài liệu cho bị cáo.

Chủ tọa: Tòa yêu cầu chuyển cho Tòa và yêu cầu Ls chỉ đặt câu hỏi thôi.

Đến đây, nảy ra cuộc tranh cãi về việc tòa không cho cung cấp tài liệu buộc tội cho bị cáo. Với lời lẽ chắc nịch, Ls Trần Đình Triển vạch rõ các quy định luật pháp đảm bảo cho việc bào chữa, tự bào chữa của bị cáo nên việc đưa tài liệu Tòa dùng buộc tội cho bị cáo là hết sức cần thiết.

Tuy nhiên, với quyền quyết định trong tay, bất chấp các lý lẽ luật sư đưa ra, Tòa nhất định không chấp nhận.

Cù Huy Hà Vũ: Đề nghị Ls làm các việc cần thiết. Bản án này đã được định sẵn.

Ls: Bản kiến nghị ngày 30/8/2010, thì Cáo trạng đã ghi là trả lời phỏng vấn?

Cù Huy Hà Vũ: Phần đó là trong kiến nghị gửi Quốc hội nhưng chưa được trả lời.

Ls: Bị cáo đã gửi cho Quốc hội và có bằng chứng?

Cù Huy Hà Vũ: Đúng, tôi còn lưu biên lai.

Ls: Tài liệu này coi như tài liệu của nhà nước và Quốc hội đang lưu giữ tài liệu này thì bị cáo nghĩ gì?

Cù Huy Hà Vũ: Không được

dùng kiến nghị để làm tài liệu kết tội người khác.

Ls: Bị cáo nghĩ gì khi từ ngữ trong bản Cáo trạng lại khác với tài liệu của mình?

Cù Huy Hà Vũ: Đó là sự xuyên tạc và cần khởi tố.

Ls: Bị cáo có cần tài liệu để xác định không?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi rất cần và luôn luôn đề nghị đến nay.

Ls: Vào hồi 0h5 phút, ngày 5/11/2010 anh thuê khách sạn đó làm phòng ở, là nơi bất khả xâm phạm vậy cảnh sát vào có đọc lệnh không?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi khẳng định lúc 0h5 phút, cơ quan Công an Bộ Công an phá cửa xông vào thì không có bất cứ một cái lệnh nào.

Chủ tọa chặn lại: Đề nghị không hỏi về...

Ls: Chúng tôi đề nghị và hỏi để xem xét quy trình thủ tục tố tụng đúng hay sai?

Đến đây nổ ra cuộc tranh cãi khá gay gắt giữa Chủ tọa và Luật sư, Chủ tọa vài lần hô “*Tôi cảnh cáo luật sư lần thứ nhất*”. Thế nhưng sau đó vẫn còn mấy “*lần thứ nhất*” nữa mà không có lần nào thứ 2.

Ls Trần Đình Triển tranh cãi kịch liệt, thậm chí khi bị cảnh cáo đe dọa, ông nói thẳng thừng: “Ông định làm gì tôi? Đuổi tôi ra cho xong chẳng? Tôi không sợ bất cứ điều đe dọa nào”.

Ls: Việc khám xét tại 24 Điện Biên phủ có đúng quy định Pháp luật hay không?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi ở Tp HCM

nên không biết.

Ls: Vậy vợ và người nhà anh phải là nhân chứng?

Cù Huy Hà Vũ: Đúng.

Ls: Việc câu chữ tài liệu bị sai với cáo trạng anh nghĩ gì?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi đề nghị khởi tố việc làm sai lệch phiên tòa.

Ls: Anh có đề nghị giám định các tài liệu của anh không?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi yêu cầu giám định.

Ls: Anh có nhiều bài viết chứ không phải chỉ 10 bài?

Cù Huy Hà Vũ: Đúng, vì lòng yêu nước, nhất là vấn đề Biển Đông. Tôi cho rằng, yêu cầu cấp thiết của VN để bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ.

Chủ tọa chen vào: Yêu cầu Luật sư chỉ hỏi những vấn đề liên quan.

Ls: Tôi đề nghị Chủ tọa làm đúng pháp luật. Anh đề nghị gì khi sai pháp luật?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi đề nghị khởi tố ngay các nhân viên an ninh đã ném hai bao cao su giao hợp để đập vào phòng tôi và bắt giữ tôi. Đó là trò bẩn thỉu và ô nhục. Bẩn thỉu và ô nhục chưa từng có trên thế giới.

Đến đây, chấm dứt phần thẩm vấn của Ls Trần Đình Triển để đến lượt luật sư Trần Vũ Hải.

Ls Hải: Bị cáo có nghĩ do thù hận với bị cáo hay không?

Cù Huy Hà Vũ: Có, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng thù tôi đã kiện Thủ tướng và cơ quan ANĐT Bộ Công an vì tôi đã tố cáo ông Vũ Hải Triều trong vụ đánh sập hơn 300 trang mạng.

Quá trình thẩm vấn của Ls Trần Vũ Hải diễn ra với sự hùng biện và trả lời trôi chảy nêu bật những điều cần nói về các bài viết về các tài liệu mà ông Vũ không có trong tay để chứng minh việc buộc tội ông chống Nhà nước CHXNCNVN là vô căn cứ. Ông luôn luôn khẳng định ông là người yêu nước.

Sau phần thẩm vấn bị cáo, Viện Kiểm sát nhân dân đọc lời đề nghị với các nội dung như sau:

- Không cung cấp 10 đầu tài liệu dùng kết tội Cù Huy Hà Vũ cho bị cáo, không đọc toàn văn mà chỉ trích dẫn những câu cần thiết.

- Tại phiên tòa sơ thẩm... bị cáo đã tự tước bỏ quyền bào chữa của mình.

- Về việc khiếu nại Tòa sơ thẩm đã không cho xem biên bản phiên tòa là đúng vì nếu muốn xem phải yêu cầu ngay tại phiên tòa. Nhưng ba ngày sau mới có yêu cầu nên không cho xem.

(Khi đại diện VKS nói đến đây, các luật sư và nhiều người cứ ơ, ơ... hết sức ngạc nhiên. Tôi hỏi Ls Dương Hà, Ls Dương Hà nói: Yêu cầu vào 3 ngày sau là đúng pháp luật quy định. Ông này nói bừa sai luật).

- Giữ nguyên hình phạt cho bị cáo Cù Huy Hà Vũ.

Buổi sáng của phiên tòa chấm dứt ở phần này, chờ phần tranh tụng nảy lửa vào buổi chiều.

Một ngày với một phiên tòa mà theo các Ls thì nếu ở phương Tây, phiên tòa này phải xử ít nhất là một tháng.

(Còn tiếp một kỳ) ■

Công hàm 1958...

(Tiếp theo trang 24)

và Trường Sa từ năm 1956 khi Pháp rút khỏi Đông Dương và từ đó đã tổ chức hai quần đảo về mặt hành chính, tổ chức khảo sát và khai thác tài nguyên về biển đồng thời kiên

quyết bảo vệ hai quần đảo chống lại những hành động và ý đồ xâm chiếm của Bắc Kinh cũng như các nước khác. Chính phủ Việt Nam Cộng Hoà cũng bảo vệ lợi ích và chủ quyền của mình tại các hội nghị và tổ chức quốc tế.”

Sự công nhận quá muộn màng ấy của một cá nhân Lưu Văn Lợi (1995) chẳng nói lên được gì cả, bởi vì trước đó, năm 1974, tập đoàn CSVN tại Hà Nội chẳng những dừng đứng im hơi lặng tiếng mà còn đứng đằng sau tán dương và cổ súy Trung

Cộng xua quân tấn công bắn giết Hải quân VNCH trấn thủ đảo Hoàng Sa để chiếm đoạt hải đảo này.

Chúng ta biết, Hiệp định Paris về Việt Nam đã ký và có hiệu lực kể từ đầu năm 1973. Theo Hiệp định này, lực lượng Hoa Kỳ chấm dứt hoàn toàn trách nhiệm quân sự của họ tại Việt Nam kể từ thời điểm đó. Cho nên, cả Trung Cộng lẫn CSVN đều biết rõ Hoa Kỳ không còn có thể can thiệp bằng vũ lực vào bất cứ biến cố quân sự nào xảy ra ở bất cứ phần đất nào của VNCH. Đó là cơ hội ngàn vàng để CSVN “bật đèn xanh” cho Trung Cộng “lấy mạnh hiếp yếu” xua quân tàn sát chiến sĩ hải quân VNCH và xâm chiếm Hoàng Sa. Hơn nữa, lợi dụng Hiệp định Paris, CS Bắc Việt tăng cường đánh phá Miền Nam VN lực lượng quân sự của phía VNCH bị phân tán để chống đỡ! Cơ hội cho Trung Cộng xua quân xâm lăng Hoàng Sa càng lớn!

Chưa nói tới những xúi giục ngấm ngấm đằng sau, chỉ cái việc Hà Nội hoàn toàn im lặng trước cuộc xâm lăng này của Trung Cộng vào lãnh hải của nước Việt Nam cũng đủ tố cáo tội ác tày trời của CSVN đối với đất nước và dân tộc, ít ra họ phản bội chính họ và chống lại chính lời họ tuyên bố “*Nước Việt Nam là một, dân tộc Việt Nam là một...*” hoặc “*Các Vua Hùng có công dựng nước, bác cháu ta cùng nhau GIỮ NƯỚC.*” Nực cười thay! Hồ hào “*chống Mỹ cứu nước*” để mà “*rước Tàu cướp nước!*” Mâu thuẫn và giả dối đến thế là cùng!

Cho nên thật là ngụy biện mơ hồ khi vụ Công Hàm 1958 nổ ra, người ta mới lý luận rằng vào các thời điểm ấy (1956, 1958, 1963, 1965, 1974), Việt Nam gồm hai quốc gia riêng rẽ: Miền Bắc là VNDCH; miền Nam là VNCH; và rằng Hoàng Sa và Trường Sa thuộc về miền Nam tức

là của VNCH chứ không dính dáng gì tới VNDCCH!

Mãi sau này (năm 1995) Lưu Văn Lợi mới xác nhận “*Hiệp định Giơ-ne-vơ năm 1954 Việt Nam tạm chia làm hai miền với vĩ tuyến 17 làm giới tuyến quân sự tạm thời trong khi chờ đợi thống nhất.*” Có bao giờ HCM và tập đoàn CS miền Bắc coi VNCH là một nhà nước chính danh đâu! Trái lại luôn luôn họ gắn chữ “ngụy” lên đầu chính quyền và quân đội VNCH – ngụy quân, ngụy quyền! Một thứ nhà nước không chính danh! Thế thì tại sao cái Nhà nước tự cho mình là Nhà nước chính danh cho toàn cõi nước Việt Nam lại bỏ ngõ “một phần máu thịt” Việt Nam làm mồi cho ngoại xâm từ phương bắc trắng trợn như vậy???

Nhân đây chúng ta lại xét tới một điểm khác mà Lưu Văn Lợi đã đề cập đến trong sách của ông. Sau khi nhìn nhận VNCH “*kiên quyết bảo vệ hai quần đảo,*” ông Lợi viết thêm: “*Chính phủ cách mạng lâm thời Cộng hoà miền Nam cùng với Chính phủ Sài Gòn đã tham gia ký kết Định ước về Việt Nam và đã tuyên bố chủ quyền của Việt Nam đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.*”

Không rõ cái gọi là Chính phủ cách mạng lâm thời Cộng hoà miền Nam – công cụ của Hà Nội có ký một Định ước nào không và có “*tuyên bố chủ quyền của Việt Nam đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa*” hay không và vào lúc nào? Nhưng bảo rằng Chính phủ ma ấy đã “*cùng với Chính phủ Sài Gòn*” (tức chính quyền VNCH) tham gia ký kết Định ước là điều rất đáng ngờ bao lâu tác giả chưa dẫn nguồn chứng minh thời điểm, địa điểm, hoàn cảnh và nội dung văn kiện về sự kiện ấy!

Phải chăng phịa ra “sự kiện” này, ông Lợi nhằm đánh lừa dư

luận quần chúng về tính hợp pháp của chính thể “*Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam*” ít ra trong vấn đề Hoàng Sa và Trường Sa trên danh nghĩa là một chính phủ nối tiếp một chính phủ của Miền Nam Việt Nam (!?) trong khi mọi người đều biết cái gọi Chính phủ cách mạng lâm thời Cộng hoà miền Nam chỉ là lá bài của CS Bắc Việt để thôn tính Miền Nam VN. Bộ Chính Trị Đảng CSVN có bao giờ coi cái Chính phủ ấy là một chính phủ hữu thực đâu!

Chính thể “*Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam*” sau năm 1975 là sự tiếp nối chính thể “*Việt Nam dân chủ cộng hòa*” của Miền Bắc cũng do những khuôn mặt chính quyền miền Bắc ấy tiếp tục nắm quyền cai trị trên cả nước như Lê Duẩn, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Đỗ Mười... Trong khi Nguyễn Hữu Thọ, Trịnh Đình Thảo, Huỳnh Tấn Phát, Tạ Bá Tòng, Nguyễn Hộ, Nguyễn Thị Bình... bị gạt ra ngoài lề và chỉ đóng vai bù nhìn để rồi bị đẩy dần vào bóng tối...!

Thế nên trong các vụ Hoàng Sa, Trường Sa, trong các vụ ký kết đường ranh biên và biên giới phía Bắc Việt Nam giữa CSVN và Trung Cộng, toàn dân Việt Nam đã rõ ai chính, ai tà! Ai chính nghĩa, ai phi nghĩa! Ai vì dân vì nước, ai phản dân bán nước! Như vậy, chúng ta đã có đủ cơ sở để mà xác quyết rằng *chính thể Cộng sản là một chính thể phi nghĩa, vô tổ quốc.*

Nguyễn Mạnh Cầm ca ngợi nguồn hỗ trợ to lớn và giá trị

Trước Lưu Văn Lợi, ông Nguyễn Mạnh Cầm, nguyên Bộ trưởng Ngoại giao CSVN, nhân buổi họp báo ngày 2 tháng 12 năm 1992 tại Hà Nội, cũng đưa ra những lý luận quái gở mà Thông tấn xã CSVN đã đăng tải ngày 3 tháng 12 năm 1992: “*Các nhà lãnh đạo của ta lúc trước xác nhận về Hoàng Sa và Trường Sa*

[thuộc về Trung Cộng] như vậy là do theo hiệp định Genève năm 1954 về vấn đề Đông Dương thì tất cả lãnh thổ từ vĩ tuyến thứ 17 trở vào Nam là thuộc chính quyền miền Nam, kể cả hai quần đảo này.”

Dem Hiệp định Genève ra để biện hộ tức là tự tố cáo mình vậy. Cộng sản VN từng rêu rao “Hiệp Định Genève tạm chia hai miền Nam Bắc,” chứ có bao giờ nói Việt Nam là hai nước riêng rẽ biệt lập đâu. Không lạm dụng danh nghĩa “Nước Việt Nam là một. Dân tộc Việt Nam là một...” HCM và tập đoàn CSVN đầu thế nào lôi kéo hay cưỡng bức được đông đảo người Việt Nam theo họ. Vì trót nghe lời tuyên truyền xảo quyết của Hồ Chí Minh và CS Bắc Việt, một số “nhân sĩ, trí thức” Miền Nam Việt Nam đi theo CS, cuối đời ân hận thì sự đã muộn.

Ông Cầm còn biện bạch: “Thêm vào đó, vào lúc ấy Việt Nam phải tập trung hết mọi lực lượng vào cuộc chiến chống Mỹ nên cần bạn bè khắp nơi. Tình hữu nghị Việt-Trung đang thắm thiết và hai nước hoàn toàn tin cậy lẫn nhau. Việt Nam xem Trung Quốc là một nguồn hỗ trợ to lớn và giá trị. Trong tình thần đầy thì do tình thế cấp bách, quan điểm của lãnh đạo ta là cần thiết vì nó phục vụ cho cuộc chiến bảo vệ Tổ quốc.”

Nại tới “tình hữu nghị thắm thiết”, nại tới “nguồn hỗ trợ to lớn và giá trị” để mang lãnh thổ và lãnh hải của Tổ quốc ra dâng nộp thì còn gì quái gở khôn nạn bằng?

Ông Nguyễn Mạnh Cầm còn đưa ra một lý luận khác khá ấu trĩ và hồ đồ. Ông nói: “Đặc biệt, việc này [việc Công hàm 1958 nhìn nhận Hoàng Sa và Trường Sa là của Trung Cộng] còn nhắm vào nhu cầu cấp thiết lúc đó là ngăn ngừa để quốc Mỹ không sử dụng các quần đảo ấy để tấn công chúng ta.” Ngăn ngừa để quốc Mỹ sử dụng các quần đảo

đó để tấn công chúng ta, chúng ta lại rước tên tướng cướp Tàu hung hãn gấp bội vào chiếm đóng, hoành hành và trở thành chủ nhân chính thức như vậy sao?

Cũng liên quan tới Công hàm 1958, Nguyễn Mạnh Cầm còn lớn tiếng ngụy biện: “lãnh đạo ta tạm công nhận như thế!”

Ồi! Phải chi PVĐ ghi thêm bên dưới cái Công hàm lời ghi chú “lãnh đạo ta tạm công nhận” thì bây giờ báo Đại Đoàn Kết đâu phải vất vả biện luận, lý giải quanh co?

Một chi tiết mà Nguyễn Mạnh Cầm luôn lặp đi lặp lại, đó là mọi quyết định đều do “lãnh đạo ta” tức do Bộ Chính Trị, bộ phận lãnh đạo cao nhất của Đảng CSVN ở mọi thời kỳ quyết định, chứ chẳng phải ông Phạm Văn Đồng, ông Ung Văn Khiêm hay ông Lê Lộc nào trách nhiệm cả. Nhắc lại: BCT Đảng CSVN vào thời kỳ 1958 là do Hồ Chí Minh đứng đầu với 2 tư cách: Chủ tịch kiêm Tổng Bí Thư!

Lời bào chữa mới nhất từ tiếng nói của Mặt Trận Tổ Quốc VN

Chúng ta trở lại với bài báo “Công hàm 1958 với chủ quyền Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam” của Nhóm PV báo Đại Đoàn Kết thuộc Mặt Trận Tổ Quốc VN (do CSVN chi phối).

Để biện hộ cho Công hàm 1958 của PVĐ, bài báo nêu rằng “theo Thạc sĩ Hoàng Việt, Quý Nghiên cứu Biển Đông, công hàm 1958 của Thủ tướng Phạm Văn Đồng ra đời trong bối cảnh quan hệ VNDCCCH – Trung Quốc lúc đó “vừa là đồng chí vừa là anh em”.

Hoặc: “Công hàm 1958 của Thủ tướng Phạm Văn Đồng xuất phát từ mối quan hệ rất đặc thù với Trung Quốc trong thời điểm VNDCCCH đang rất cần tranh thủ sự ủng hộ và giúp đỡ của các quốc gia trong khối xã hội chủ nghĩa bấy giờ...”

Hoặc: “Về thực chất, công hàm 1958 chỉ là sự thể hiện một thái độ chính trị, một cử chỉ hữu nghị với tuyên bố giới hạn lãnh hải 12 hải lý của Trung Quốc để tranh thủ sự ủng hộ của Trung Quốc mà thôi.”

Và còn nhiều những lời biện bạch lý giải như vậy. Giống hệt những gì Nguyễn Mạnh Cầm và Lưu Văn Lợi đã nói tới. Cũng vẫn cái luận điệu: “cử chỉ hữu nghị... tranh thủ sự ủng hộ...”, “biểu lộ ơn đền nghĩa trả” “vừa là đồng chí vừa là anh em”...

Thiết tưởng MTTQVN có cả quyền hạn và trách nhiệm lên tiếng phân bua biện bạch với Trung Quốc, muốn nói sao với người “anh em, đồng chí” thì nói. Nhưng không nói với Trung Quốc mà chỉ nói với chính người dân Việt Nam, thì không chừng đảng và nhà nước CSVN càng lộ bản chất phản dân hại nước đấy!

Thôi thì cứ ôm lấy 16 chữ vàng: “*Ôn định lâu dài, hướng tới tương lai, láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện*” và 4 tốt (tứ hảo): “*Láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt*” như là bản sắc phong của Hán triều ban cấp cho bày tôi trung, nên... im mồm đi có lẽ hay hơn! Phần quan thầy Trung Quốc, trước sau họ cứ như một, chỉ muốn thủ đắc một tốt mà thôi – “nhất hảo” là “hảo xực” cái món... LƯỖI BÒ BIỂN ĐÔNG”.

Chuyện “bên lề” Hội Nghị Genève 1954

Một chi tiết khác trong bài viết trên báo chính dòng CSVN nghe hay hay thiết tưởng cũng cần nêu ra để chúng ta cùng cười lên một tiếng cho vui nhà vui cửa. Chi tiết gì đây? Thưa, đó là lời tiết lộ của bài báo, rằng: “Tất cả những hành động ngoại giao của Thủ tướng Phạm Văn Đồng trong công hàm 1958 có thể hiểu không phải là ông không nhìn thấy mọi ý đồ của Trung Quốc đối với cách mạng Việt Nam vì ông đã

có kinh nghiệm trong bàn đàm phán Genève năm 1954, khi mà Trung Quốc đã có không ít động thái rất bất lợi cho VNDCCH.”

Động thái gì của Trung Cộng trong Hội nghị Genève năm 1954 “*rất bất lợi cho VNDCCH*” đến nay mới lộ ra? CSVN từ hơn nửa thế kỷ qua có thấy điều đó không và đã có lần nào dám nói thẳng sự phản đối của mình chống lại động thái của Tàu Cộng chưa? Hay đã phải “ngậm miệng” ăn tiền, chấp nhận một sự đồng lõa đáng ghê tởm?

Sự thật là thế này:

Hội nghị Genève về Đông Dương khai mạc ngày 26/4/1954, và kết thúc ngày 21/6/1954 với sự tham dự của 9 phái đoàn: Anh, Pháp, Mỹ, Liên Xô, Trung Cộng, Quốc gia Việt Nam, Cộng sản Việt Nam, Lào, Campuchia.

Riêng phái đoàn Trung Cộng do Chu Ân Lai (Thủ tướng kiêm Ngoại trưởng) dẫn đầu là lực lượng đông đảo hùng hậu nhất: 200 người! (Xem quyển “*Vai trò của Chu Ân Lai tại Genève năm 1954*”). Qua quyển sách về họ Chu này, người ta còn thấy phái đoàn Trung Cộng hoàn toàn không chế và đóng vai chủ nhân ông đối với phái đoàn Cộng sản Bắc Việt của Phạm Văn Đồng.

Kết thúc Hội nghị, người quyết định tuyên phân ranh (vĩ tuyến 17) là Chu Ân Lai và Pháp, chứ không phải Phạm Văn Đồng. Trung Cộng bảo ký, Phạm Văn Đồng ký! Thế thôi. Điều ấy đủ bộc lộ cái nham hiểm của Tàu Cộng và sự lệ thuộc hèn hạ của Cộng sản Bắc Việt vào người “*đàn anh nước lớn*” của họ. Chưa kể việc Phạm Văn Đồng hạ bút ký Hiệp định là mặc nhiên dâng phần đất phía nam vĩ tuyến 17 cho Pháp và đặt phần đất bắc vĩ tuyến 17 dưới sự kềm chế và lũng đoạn của Trung Cộng, dọn đường cho những mưu toan xâm lược của bắc phương

vào Việt Nam sau này!

Lúc bấy giờ phía Quốc gia Việt Nam do Ngoại trưởng Nguyễn Quốc Định làm trưởng đoàn, sau đó được thay thế bởi Ngoại trưởng Trần Văn Đỗ.

Ngày 16/6/1954, giữa lúc Hội nghị Genève đang tiến hành, ông Ngô Đình Diệm được mời làm Thủ tướng Quốc gia Việt Nam.

Tại Hội nghị Genève, nhận chỉ thị của tân Thủ Tướng, ngoại trưởng Trần Văn Đỗ, nhân danh chính phủ quốc gia Việt Nam tuyên bố: “*Đoàn đại biểu Quốc Gia Việt Nam dứt khoát từ chối ký vào bất kỳ hiệp định đình chiến nào dẫn tới Việt Nam phân trị*” (Sđd trên: Vai trò...).

Do kiên quyết không chia cắt đất nước, không ký tên vào Hiệp định, Quốc Gia Việt Nam, tức Việt Nam Cộng Hòa dĩ nhiên không hề nhìn nhận Hiệp định Genève về Đông Dương nói chung, về Việt Nam nói riêng do các cường quốc, đặc biệt là Liên Xô, Trung Cộng và Pháp với Cộng sản Bắc Việt cùng âm mưu áp đặt, chia để trị.

Nhắc lại biến cố Hội nghị Genève năm 1954, sách Chính Đề Việt Nam (CĐVN) của tác giả Tùng Phong viết từ thời kỳ 1960 (ấn bản 2011) cho biết, tham dự Hội nghị trên, Trung cộng đạt 3 điều lợi, mà điều lợi thứ hai của họ lại là hiểm họa to lớn cho Việt Nam.

Điều lợi thứ hai đó là gì?

Tác giả CĐVN cho biết: “*Điều lợi thứ nhì cho Trung cộng là một thắng lợi về ranh giới và lãnh thổ.*”

Theo CĐVN, khi Hội nghị Genève đặt vấn đề phân chia lãnh thổ Việt Nam thành hai miền, CSVN ban đầu “*yêu sách lấy vĩ tuyến 13 làm ranh giới,*” vì họ muốn thâm tóm luôn các tỉnh Quảng Nam, Quảng Ngãi, Bình Định... vào miền Bắc... còn Pháp thì đòi vĩ tuyến 18. Nhưng, “*dưới áp lực của Trung*

cộng, ranh giới đã lui lại đến vĩ tuyến 17... Những tham vọng đất đai của Trung Cộng đối với Việt Nam đã thỏa mãn.” (207). Tác giả Tùng Phong giải thích: “*...vùng đất thiết yếu cho nước Tàu là các vùng hai bên sông Nhị Hà, con đường tháo ra biển, thiên nhiên của vùng Tây Nam Trung Hoa.*”

Theo tác giả CĐVN, “*việc ấn định ranh giới ở vĩ tuyến 17, vừa xác nhận tham vọng đất đai, bất di bất dịch của Tàu đối với Việt Nam, vừa chứng minh sự lệ thuộc của chính phủ Bắc Việt đối với Trung Cộng.*” (CĐVN, trang 209).

Như vậy, ý đồ của Trung Cộng dẫu sao cũng mang lại phần lợi cho đàn em là CSVN. Nếu không, HCM và BCT Đảng CSVN đã chẳng cho Phạm Văn Đồng ký vào Hiệp Định để nhận lấy phần đất phía bắc và nhận cả những viện trợ to lớn của đàn anh, chia phần phía nam cho Pháp!

Bây giờ CSVN bỗng nhiên trở giọng kêu ca đàn anh chơi xỏ... Tập đoàn CSVN lộ chân tướng bán nước! Bán nước chính thức bắt đầu từ năm 1954!

Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa là... quốc gia thứ ba

Bài báo “*Công hàm 1958 với chủ quyền Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam*” trên tờ Đại Đoàn Kết của MTTQVN có mấy đoạn đáng chú ý sau đây:

“*Theo Hiệp định Genève 1954, hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa nằm phía Nam vĩ tuyến 17 tạm thời thuộc quyền quản lý của Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa (VNCH). Trong thời điểm đó, dưới góc độ tài phán quốc tế, thì Chính phủ VNDCCH không có nghĩa vụ và quyền hạn hành xử chủ quyền tại hai quần đảo này theo luật pháp quốc tế.*”

“*Trên phương diện pháp lý, nước VNDCCH lúc đó không phải*

là một quốc gia trong cuộc tranh chấp đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Trước năm 1975, các quốc gia và lãnh thổ tranh chấp gồm: Trung Quốc, Đài Loan, Việt Nam Cộng hòa và Philippines. Như vậy, những lời tuyên bố của VNDCCH xem như lời tuyên bố của một quốc gia thứ ba không có ảnh hưởng đến vụ tranh chấp. Nếu đặt giả thuyết VNDCCH và CHXHCN Việt Nam là một thì dựa trên luật quốc tế, những lời tuyên bố đó cũng không có hiệu lực.”

Hai đoạn nghị luận trên cho thấy chính quyền Hà Nội tự mâu thuẫn nghiêm trọng: Vừa hô hào rằng chính quyền Sài Gòn là NGUY QUYỀN, vừa nhìn nhận VNCH hoàn toàn có tư cách là một QUỐC GIA được quốc tế công nhận. Nếu bảo rằng trong vụ tranh chấp Hoàng Sa, Trường Sa, VNDCCH ở Miền Bắc chỉ là **một quốc gia thứ ba**, thì đương nhiên VNCH là “quốc gia thứ nhất” có đầy đủ chủ quyền và tư cách tranh chấp với Trung Quốc. Như vậy việc CSVN xua quân vào Nam đánh đổ chính thể VNCH là một hành động xâm lược trắng trợn cũng giống như Trung Cộng xâm lăng Hoàng Sa năm 1974!

Mặt khác, Hà Nội xem Chính phủ VNCH chỉ “tạm thời quản lý” các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa và tự nhận mình được “nhân dân” trao phó nhiệm vụ lãnh đạo công cuộc “CỨU NƯỚC” và “DỰNG NƯỚC,” cụ thể là “trọng trách GIẢI PHÓNG MIỀN NAM VIỆT NAM” khỏi “bè lũ ngụy quyền” Sài Gòn!

Giải phóng cái gì mà liên tiếp 2 lần chính thức dâng đảo cho Tàu Cộng?

Lần 1: minh thị bằng Công hàm 1958.

Lần 2: biểu lộ lòng trung thành với lời cam kết ghi trong Công hàm khi Tàu Cộng đánh chiếm Hoàng Sa

năm 1974 – không một lời phản đối – dù là phản đối suông bằng một vài ngôn từ công thức.

Căn cứ vào lập luận của báo Đại Đoàn Kết cũng như của một số nhân vật chớp bu CSVN, chúng ta khẳng định rằng: Trung Cộng đã xâm lăng hải đảo Hoàng Sa của VNCH bằng vũ lực thế nào thì CS Miền Bắc cũng dùng vũ lực xâm lăng nội địa VNCH thế ấy! CSVN còn mắc thêm tội dối lừa cả một dân tộc cốt để phục vụ cho quyền lợi đảng trị và cướp bóc mà thôi!

Một sự nhìn nhận... thiếu vắng lòng sám hối

Bài báo trên tờ Đại Đoàn Kết viết: “*Chính quyền VNCH, theo Hiệp định Genève 1954, đã liên tục hành xử chủ quyền lâu đời của người Việt Nam trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa bằng các văn bản hành chính nhà nước cũng như bằng việc triển khai thực thi chủ quyền thực tế trên hai quần đảo này. Đỉnh cao của sự khẳng định chủ quyền Việt Nam trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa trong giai đoạn này là trận hải chiến quyết liệt của Hải quân VNCH chống lại sự xâm lược của tàu chiến và máy bay Trung Quốc tại quần đảo Hoàng Sa năm 1974.*”

Trước hết, xin nhắc lại, phía VNCH không ký vào Hiệp định Genève 1954, nên không hề bị Hiệp định ấy ràng buộc hay chi phối. VNCH hành động bảo vệ “chủ quyền lâu đời của người Việt Nam trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa” là vì ý thức dân tộc, vì tinh thần quốc gia, vì trách nhiệm thiêng liêng đối với từng tấc đất do tiền nhân để lại chứ không vì Hiệp định Genève.

VNCH khẳng định chủ quyền Việt Nam trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa không phải chỉ bằng văn bản mà bằng sự hiện diện của mình trên hai quần đảo ấy...

Và cụ thể năm 1974 chiến sĩ hải quân VNCH đã đổ máu để xác định chủ quyền quốc gia trên Hoàng Sa... chứ không ngồi ở một xó góc co ro cúm rúm tuyên bố, phát biểu vu vơ! Biển cố ấy tỏ rõ bản lãnh yêu nước và giữ nước của tập thể dân và quân VNCH. Sự khác biệt này chứng minh chính xác ai là chính nghĩa, kẻ nào là phi nghĩa!

Cho nên việc Mặt Trận Tổ Quốc VN hay Nguyễn Mạnh Cầm, Lưu Văn Lợi (đã trưng dẫn trên) hoặc bất kỳ quan chức CSVN nhìn nhận vai trò đúng đắn của phía VNCH trong nghĩa vụ bảo vệ chủ quyền quốc gia trên bất cứ phần đất nào của Việt Nam chỉ là sự nhìn nhận què quặt và đối trá bao lâu sự nhìn nhận ấy không được thể hiện bằng một thái độ và hành động sám hối tích cực. Và hãy trả lại VNCH cho lịch sử, cho cái quyền chính danh của nó! Điều này thật khó có thể xảy ra nơi người CSVN trừ phi Đảng của họ bị triệt tiêu hoàn toàn, để toàn dân Việt Nam tự quyết!

Lời dạy của tiền nhân

Trên báo điện tử Talawas (đã đóng cửa) trước đây diễn ra một cuộc tranh luận khá sôi nổi và lý thú về vấn đề Biển Đông.

Có ý kiến (Trương Nhân Tuấn) cho rằng công hàm ô nhục năm 1958 đã “*làm cho lý lẽ của phía Việt Nam yếu đi*” và cũng là một “*yếu tố quan trọng được Trung Cộng khai thác tối đa để xâm chiếm Hoàng Sa và Trường Sa,*” công hàm ấy đã hợp thức hóa chủ quyền của Trung Hoa CS trên Biển Đông. Nhưng Dương Danh Huy thì lại bảo rằng: “*Chưa chắc gì Công hàm 1958 có hiệu lực ràng buộc VN ngày nay. Chưa chắc gì thế giới cho là nó có hiệu lực ràng buộc VN ngày nay. Chưa chắc gì Tòa sẽ cho như thế.*”

Cứ “*chưa chắc, chưa chắc*” mà không chứng minh cái “*chắc*” nó ở

đâu, Dương Danh Huy lại trách cứ: “*Điều đáng buồn là thay vì nghiên cứu nghiêm túc nó có hiệu lực gì và tìm lý lẽ phân biện nó thì có khi người ta lại đem nó ra để phê phán nhau, v.v.*” Ông Huy cảnh báo “*người Việt không nên góp phần làm tăng giá trị tuyên truyền cho Trung Quốc.*”

Thật ra, TÁC NHÂN “*làm tăng giá trị tuyên truyền*” cho Trung Quốc chính là Công hàm 1958 chứ không ai khác hay cái gì khác. Mỗi lần Biển Đông dậy sóng là mỗi lần Trung Cộng trưng cái Công hàm ấy

ra trước công luận, Tại sao vậy? Có nhục không? Có đau không?

Đặt lại vấn đề Công hàm 1958, chúng tôi không “*nói giáo cho giặc*” Trung Cộng, không tạo cho họ cái cơ để xâm chiếm đất nước Việt Nam! Chính những kẻ ám muội âm mưu cầu kết để ra cái quái thai “*Công hàm 1958*” cùng các văn kiện cắt đất nhượng biển khác cho quân xâm lược phương bắc mới là thủ phạm đích thực “*nói giáo cho giặc*”!

---

1. Vai trò của Chu Ân Lai tại Genève

Qua hồi ký...

(Tiếp theo trang 73)

để thoát mọi đau khổ. Nhưng lúc nào em cũng sẽ ở bên cạnh chị để che chở cho chị và các cháu.” Người viết là Nguyễn Văn Hai 27 tuổi, treo cổ tại Trại Cấm Whitehead Hong Kong đêm 16 tháng 2 năm 1990.

Âm vang những lời cuối ấy trở thành dòng suối cuộn cuộn dồn lên không biết bao nhiêu cái tên, bao nhiêu nấc nghẹn, bao nhiêu con người đột ngột hiện ra ... Đây là Lâm Văn Hoàng với hình vóc còn chưa hết nét trẻ thơ vì chỉ vừa 22 tuổi. Cái hình vóc ấy đã từ đỉnh cao một vách đá trại Pulau Bidong, Mã Lai lao thẳng xuống biển khơi vào tháng 1-1991. Ngọn sóng cuộn trôi thân xác chàng trai lại bùng lên ngọn lửa cuồng loạn thiêu đốt những thân xác quần quai với những cái tên Trịnh Thị Kim Hương, Lưu Thị Hồng Hạnh ... Kim Hương 28 tuổi tự thiêu tại Trại Galang, Nam Dương ngày 30-8-1991. Hồng Hạnh 16 tuổi tự thiêu tháng 2-1993 với chi tiết “không có ai là thân thích” nên Cao Ủy Tỵ Nạn LHQ không cho hưởng quy chế tỵ nạn. Ngay cạnh trường hợp Hồng Hạnh là trường hợp Hoàng Thị Thu Cúc hoàn toàn trái ngược. Thu Cúc có cha bị chết trong trại tù, gia đình bị tịch thu nhà cửa, cưỡng bách đi

Khu Kinh Tế Mới nên 5 anh chị em phải tìm đường vượt biên. Các chi tiết cụ thể đó vẫn bị gạt bỏ khiến Thu Cúc đã tự treo cổ tại trại Sikiew Thái Lan tháng 12-1992 khi vừa 26 tuổi.

Cảm giác đến với tôi vào những đêm khuya đối diện tấm bia bị đục vỡ luôn là cảm giác ngột thở. Vì dòng suối âm vang cuộn cuộn khiến tôi bị vây nghệt giữa không biết bao nhiêu cái tên, bao nhiêu tiếng gọi cất lên từ nhiều địa phương Thái Lan, Mã Lai qua Nam Dương đến Hong Kong ... Tôi không thể nhớ hết những cái tên, những trường hợp xảy ra, nhưng luôn dừng lại với mấy lời cuối của người thanh niên 25 tuổi tên Nguyễn Ngọc Dũng. Ngày 3-5-1993, Nguyễn Ngọc Dũng tới trước văn phòng Cao Ủy Tỵ Nạn LHQ trại Sungei Mã Lai tự tay đâm mũi dao nhọn vào giữa trái tim mình và gục chết bên dòng chữ: “Tôi chết đi không phải vì tuyệt vọng mà vì muốn đem lại niềm hy vọng và sự sống cho nhiều người khác.” Nguyễn Ngọc Dũng tự huỷ mình để tạo một tiếng gào kêu gọi sự cảm thông với cảnh ngộ bị đọa đày của đồng loại trong cảnh sống vắng thiếu tình người.

Lời kêu gào vẫn cất lên, nhưng được đáp ứng ra sao?

Ngày 22-8-2007, tại đại hội Cựu

năm 1954 là bản dịch cuốn sách “Chu Ân Lai Dữ Nhật Nội Ngoại Hội Nghị”, nhà xuất bản Trung Cộng Đảng Sử Xuất Bản Xá, 2005, tác giả là Tiền Giang, dịch giả là Dương Danh Dy.

2. Xin đọc thêm “*Tim hiểu hồ sơ thêm lục địa của Việt Nam*” của Trương Nhân Tuấn trên Talawas ngày 16/5/2009 cùng các bài viết và các ý kiến phân biện chung quanh cuộc tranh luận về Biển Đông..

3. (Dương Danh Huy trả lời Nguyễn Hòa ngày 14/5/2009. Phân phản hồi sau bài viết của Dũng Vũ trên Talawas ngày 13/5/2009: Hoàng Sa - Trường Sa, một bài học cho xứ nhược tiểu). ■

Chiến Binh Mỹ ở Kansas Missouri, tổng thống Bush nhắc đến cuộc chiến Việt Nam qua một câu tóm gọn: “*Bất kể bạn ở vị thế nào trong cuộc tranh luận thì cái di sản Việt Nam đã hiển lộ vẫn chính là cái giá phải trả cho cuộc triệt thoái quân đội Mỹ bởi hàng triệu người vô tội mà những nỗi thống khổ của họ đã tạo thêm cho ngôn ngữ chúng ta các từ mới như “thuyền nhân”, “trại cải tạo” và những “cánh đồng chết”...*”

Phát biểu ngắn gọn gợi nhắc thực tế Việt Nam sau ngày 30-4-1975 cũng bày tỏ nỗi tiếc xót về hậu quả một hành động sai lầm di họa cho những con người nhỏ bé vô tội, và ý muốn cảnh báo về một sai lầm tương tự. Dù là người xa lạ, ông Bush cho thấy không hoàn toàn vô cảm trước những thống khổ mà người dân Việt Nam gánh chịu quanh hai tiếng “thuyền nhân” — bao gồm cảnh ngộ buộc mọi người phải rời bỏ quê hương và những thảm nạn trên biển cả mệnh mông luôn chứa đầy tai họa bão táp, hải tặc và cả thái độ lạnh lùng của những người ngoại cuộc nhẫn tâm...

Nhưng sự bày tỏ một chút tình đồng loại ấy đã lập tức bị phản bác bởi những người đang ở vị thế quyết định số phận mọi con dân Việt Nam. Ngay sau ngày 22-8 cho tới cuối

tháng 9-2007, báo chí Việt Nam liên tiếp phổ biến nhiều bài viết và phát biểu chê bai ông Bush sai lầm và xuyên tạc. Trên báo Quân Đội Nhân Dân ngày 31-8-2007, tướng Nguyễn Đình Ước viện trưởng Viện Lịch Sử Quân Sự Việt Nam phát biểu “*nạn thuyền nhân là chuyện có thật*” nhưng nguyên nhân vì “*sau chiến tranh, đất nước bị tàn phá nặng nề mà Việt Nam còn bị bao vây, cấm vận về kinh tế.*” Viên tướng này diễn tả xã hội Việt Nam hoàn toàn tốt đẹp, không có chuyện bức chế bất kỳ ai, không có nổi thống khổ nào và khẳng định nạn thuyền nhân là “*âm mưu hậu chiến của Mỹ*”, bởi sau khi cấm vận gây khó khăn kinh tế cho Việt Nam, “*họ lại kích động, đưa ra viễn cảnh thiên đường ở bên ngoài gây nên tình trạng có một bộ phận người Việt Nam bỏ đất nước ra đi. Không ít người đã thiệt mạng trên biển do bị chìm thuyền, bị bọn đưa người vượt biên trái phép lừa gạt giết chết. Đó đúng là một thảm cảnh nhưng là hệ quả do những chính sách chống phá Việt Nam từ bên ngoài.*”

Nguyễn Đình Ước và những cây bút cuồng nhiệt đã kích lời phát biểu của ông Bush đã cho thấy họ không hề động tâm trước sự việc xảy ra cho chính đồng bào của mình mà ngược lại còn kết buộc các nạn nhân tự chuốc tai hoạ bởi nghe lời ngoại nhân kích động, bỏ đất nước ra đi. Nếu cứ giả dụ những người này nói đúng thì phải biện giải ra sao về lý do Việt Nam viện dẫn để đòi phá bỏ tấm bia tưởng niệm tại Jakarta, khi tờ Jakarta Post ngày 20-6-2005 loan báo Chủ tịch Nước CHXHCNVN (CSVN) Trần Đức Lương yêu cầu Nam Dương “*khẩn cấp đập tượng đài*” trên vì “*nó xúc phạm tới Việt Nam.*” Tấm bia xúc phạm Việt Nam như thế nào khi chính quyền Việt Nam khẳng định các nạn nhân chết

thảm chí vì “*chính sách chống phá Việt Nam từ bên ngoài?*” Và lại, bày tỏ tình cảm xót thương nhớ tiếc những người cùng huyết mạch đã khuất có thể là hành vi gây tổn hại uy danh dân tộc chẳng?

Mọi nguyên tắc đạo lý trên trái đất này đều không chứng minh cho kiểu suy diễn đó, nhất là khi hết thấy người đã khuất đều là nạn nhân vô tội đáng thương, trong số có không ít trẻ thơ và những người vợ, người mẹ chân yếu tay mềm. Bằng cách nhìn nào thì cũng phải khẳng định tấm bia đó chỉ gọi nhắc tội ác của những kẻ đã biến hàng loạt người vô tội thành nạn nhân trong tấn thảm kịch thuyền nhân, và bất kể là ai, nếu còn mang trái tim con người sẽ không bao giờ tránh khỏi xót xa trước cảnh tượng ngọn lửa điên cuồng trùm phủ thân hình nhỏ nhoi yếu đuối của một cô bé mới 16 tuổi như ngọn lửa hoá thiêu thân xác cô bé có tên Lưu Thị Hồng Hạnh.

Bỏ qua mọi lý lẽ để chỉ nhìn vào thực tế xảy ra quanh hai tiếng “*thuyền nhân*” sẽ không thể quên trường hợp con thuyền mắc cạn tại một hòn đảo trong quần đảo Trường Sa và trường hợp chấm dứt binh nghiệp của một hạm trưởng hải quân Mỹ.

Theo Washington Post ngày 29-03-1989, hạm trưởng hải vận hạm USS Dubuque cho biết sẽ rời Hải Quân sau 26 năm phục vụ, dù ước nguyện của ông là được sống trọn đời với biển cả. Ông phải chọn điều này vì ngày 24-02-1989, toà án quân sự Mỹ đã tuyên xử ông thiếu sót trách nhiệm và ông tin rằng bản án thực sự chấm dứt binh nghiệp của ông. Trên thực tế, ông bị ngưng chức hạm trưởng, bị truy tố ra toà từ ngày 27-08-1988, và các phiên xử kéo dài 2 tuần lễ khởi từ trung tuần tháng 2-1989 đã kết thúc với bản án trên. Lý do là ngày 9-06-1988, hải

vận hạm USS Dubuque gặp một thuyền ty nạn Việt Nam lênh đênh giữa biển. Các thuyền nhân cho biết thuyền bị hư máy trôi giạt đã 18 ngày khiến có hơn 20 người bị chết. Còn lại trên thuyền lúc đó có 83 người gồm nhiều phụ nữ, trẻ em, hết thấy đều kiệt sức. Nhưng lời khẩn cầu hải vận hạm USS Dubuque cứu vớt bị từ chối. Vị hạm trưởng chỉ hạ lệnh chuyển qua con thuyền một số thực phẩm và nước uống đủ dùng mấy ngày rồi tiếp tục ra đi, bỏ mặc con thuyền bập bênh tại chỗ.

19 ngày sau, ngày 28-06-1988, con thuyền được một tàu đánh cá Phillipines cứu đưa vào bờ thì đã có thêm 31 người bị chết và số người sống sót kể lại phải qua những ngày khủng khiếp là duy trì hơi thở bằng cách nhai nuốt chính thân xác các bạn đồng thuyền đã chết. Tin về cảnh ngộ 52 thuyền nhân sống sót loan truyền khắp mặt báo chí và Bộ Quốc Phòng Mỹ tức khắc ra lệnh truy tố vị hạm trưởng.

Trước toà, vị hạm trưởng viện lý do cần hoàn tất nhiệm vụ nên không dám bỏ thời gian cho việc tiếp cứu. Nhưng quan điểm của toà là không có lý do nào biện giải cho hành vi làm ngơ trước cảnh lâm nguy của đồng loại.

Bản án đã khẳng định vị thế tốt cùng của tình người và gọi nhắc một trường hợp từng xảy ra 10 năm trước đó. Một ngày tháng 4-1979, con tàu là chiếc ghe đi biển mà ngư dân gọi là “*3 lốc đầu bạc*” chở 130 thuyền nhân rời đảo Hòn Tre ngoài khơi Nha Trang vượt Biển Đông. Sau ba ngày êm ả, một cơn bão bất ngờ ập tới giữa đêm. Con bão khiến con tàu điên đảo quay cuồng, sau đó hoàn toàn mất phương hướng. Giữa lúc nguy cấp, người trên tàu bỗng thấy có ánh đèn loé lên từ một khoảng không xa. Tài công lập tức hướng về phía đó với hy vọng là một hòn

đảo Philippines.

Không may, con tàu mắc kẹt đá ngầm lúc tới cách hòn đảo chỉ hơn trăm thước. Lâm cảnh vô phương tiến thoái, một nhóm người quyết định lội vào đảo tìm sự tiếp cứu. Vừa đặt được chân lên bãi cát, nhóm người bỗng nghe tiếng loa phóng thanh bằng tiếng Việt ra lệnh: “Tất cả đứng lại!”

Cả nhóm chết sững đứng im, nhưng thầm an ủi nhau nếu bị bắt trở về đất liền thì dù phải đi tù vẫn bình yên, khỏi vùi xác giữa biển cả. Ý nghĩ đó không thành thực tế. Vì nhóm người đứng thẳng hàng với hai tay đưa lên trời đã lập tức trở thành những tấm bia cho hàng loạt đạn từ trong bờ xối xả bắn tới. Gần 20 mạng người gục ngã trong chớp mắt, chỉ còn ba người thoát chạy trở lại được con tàu.

Do mắc kẹt đá ngầm, con tàu không thể nhúc nhích nên đành đưa hết đàn bà trẻ nít lên mũi, hướng vào đảo quỳ khóc xin tha mạng. Cảnh tượng đó diễn ra lúc trời đã rạng sáng giúp mọi người thấy rõ trên đảo nhiều toán bộ đội tới lui nhộn nhịp và vợ con họ đứng chen lấn nhìn ra con tàu.

Đám đàn bà trẻ nít trên tàu la khóc lớn hơn xin cứu giúp. Nhưng đó cũng là lúc mà đủ loại súng nổ nhau nhả đạn vào đám đàn bà trẻ nít đang uốn mình cúi lạy trên mũi tàu...

Các chi tiết về giây phút cuối cùng của con tàu do một nhân chứng sống sót kể lại:

“*Chúa ơi cứu con với!*”

Tiếng thét đau đớn, hãi hùng của người phụ nữ nằm sát cạnh tôi, cùng lúc với một dòng nước ấm văng vào mặt khiến tôi phải lấy tay vuốt mặt và bàng hoàng nhận ra toàn là máu. Máu nóng đã ập vào mặt tôi từ người phụ nữ bên cạnh. Tôi ngẩng đầu lên một chút để nhìn. Người phụ nữ oằn

oại với vết thương bên đùi vỡ toác, máu tuôn xối xả ...

Đạn vẫn tiếp tục nổ, tiếng la hét, kêu gào của những người bị trúng đạn quện thành một thứ âm thanh hỗn loạn đến rợn người ... Trước mặt tôi, chung quanh tôi, máu thịt văng tung tóe, thân người nằm la liệt ... Thần kinh tôi tê cứng vì sợ hãi khiến tôi muốn khụy xuống, nhưng bản năng sống còn thúc tôi phóng xuống biển vừa lúc một con sóng chụp tới cuốn tôi rời xa con tàu.”

Kẻ may mắn được sóng cuốn đi, sau đó được xô tới bên một chiếc thuyền câu cũng đang dật dờ trên mặt biển:

“Thoạt đầu, tôi cứ tưởng bộ đội hạ quyết tâm đuổi tận, giết tuyệt nên không dám bơi lại gần. Nhưng nhìn kỹ, tôi nhận ra chiếc thuyền hoàn toàn im lặng, không có sự di động của bất cứ người nào trên thuyền. Tôi hơi vững tâm, cố bơi lại gần. Năm được be thuyền và leo lên thì tôi thấy có người trên thuyền, nhưng mọi người đang nằm ở tư thế ẩn nấp. Thấy tôi leo lên, họ sụp lạy, xin tha mạng. Tôi không có thời giờ giải thích gì cả, bật ngựa ra năm bắt động ...

Sau khi đã hoàn hồn và hỏi chuyện nhau, tôi mới vỡ ra họ cũng trôi giạt vào đây và cũng bị bắn. Thuyền của họ xuất phát từ Phước Tĩnh, Bà Rịa, có 13 người gồm 11 người đàn ông và 2 đứa trẻ, bé chị 9 tuổi, cậu em 6 tuổi. Cha của hai em bé này đã bị bắn vỡ đầu nằm chết ở mũi thuyền, một thanh niên khác bị bắn nát phần vai hai bên, đang nằm thoi thóp dưới hầm máy.”

Con thuyền là một thuyền câu dài vón vện 6 thước, rộng 2 thước cứ dật dờ trôi nhưng tiếp đó đã nhận thêm 4 người khác thoát chết từ con tàu bị mắc cạn để ập 16 mạng người, sau khi anh thanh niên bị thương trút hơi thở cuối. Điều kỳ lạ là 16 người

trong số có hai đứa trẻ đều còn thoi thóp tới ngày thứ 30 lênh đênh trên biển khi được một tàu buôn Nhật Bản phát hiện. Vị thuyền trưởng người Đại Hàn từng được nhắc nhở sẽ bị đuổi việc nếu vớt người vượt biên. Nhưng trước chiếc thuyền câu nhỏ với 16 túi da bọc xương đang hấp hối, ông đã chọn chấp nhận mọi hậu quả, lệnh cho thủy thủ đưa họ lên thuyền cấp cứu rồi chở họ tới cảng Okinawa.

Hơn 30 ngày trước, hai con thuyền chở 143 người lúc này chỉ còn vón vện 16 người. Nỗi gian khổ của họ được báo chí Nhật Bản và quốc tế kể lại nhiều ngày kèm theo hình ảnh những con người chỉ là những bộ xương với hộp sọ nhô cao.

Hành động quay lưng không cứu người lâm nạn của vị hạm trưởng hải vận hạm USS Dubuque gây ra cái chết cho 31 người đã khiến Bộ Quốc Phòng Mỹ lập tức quyết định đưa ra toà xét xử ngay sau khi báo chí loan tin. Trong khi đó, những kẻ nhẫn tâm tàn sát 120 mạng người vô tội gồm nhiều phụ nữ và trẻ thơ đang khốn đốn giữa sóng gió cho tới nay hơn 30 năm sau vẫn hoàn toàn thoải mái.

Không biết bao nhiêu thắc mắc đã được đưa ra nhưng đều rơi vào hư vô. Nhưng, những thắc mắc đó chắc chắn vẫn sẽ vang lên mỗi khi có ai nhắc đến hai tiếng “thuyền nhân” để gom lại thành một thắc mắc cuối cùng: Những kẻ đã ra lệnh bắn giết người ra đi và những kẻ thân nhiên thi hành lệnh bắn giết đó còn có thể gọi là con người được không?

Trong *Buồn Vui Đời Thuyền Nhân*, Lâm Hoàng Mạnh lập lại cùng thắc mắc khi kể về một tai họa tương tự đe dọa con thuyền trên đó có gia đình tác giả:

“*Trưa ngày 18-6-1979, vợ con tôi cũng như nhiều phụ nữ và trẻ con khác say sóng, nôn mửa, nằm bết*

dưới khoang. Tôi đang loay hoay lau chùi dọn dẹp, lấy thuốc chống say cho vợ con, bỗng nhiên nghe tiếng loa phóng thanh oang oang:

- Không được vi phạm hải phận của chúng tôi.

Tất cả mọi người choàng tỉnh. Tôi vội lên sạp thuyền xem sự thể ra sao. Một tàu chiến hải quân Trung Quốc đang dần dần áp sát thuyền chúng tôi. Trên boong tàu, thủy thủ Trung Quốc trong quân phục hải quân, lăm lăm tiểu liên, một dàn đại liên, đại bác chĩa nòng vào thuyền. Một sĩ quan tay cầm loa phóng thanh nói bằng hai thứ tiếng Việt và Quảng rất rành rọt:

- Yêu cầu thuyền không được xâm phạm hải phận chúng tôi. Phải rời ngay hải phận, không sẽ bị tiêu diệt.

Tôi không thể tin được tai mình.

Đây là đồng bào, đồng chí của tổ quốc Trung Hoa vĩ đại của chúng tôi ư?

Mới ngày 15-6 khi chưa rời bến Máy Chai, chúng tôi vẫn được chính quyền Đặng Tiểu Bình trên đài phát thanh Bắc Kinh khoác cho chiếc áo "Hoa kiều yêu nước" với biết bao mỹ từ tươi đẹp, kêu gọi hồi hương. Giờ đây thuyền chúng tôi mới mấp mé hải phận "tổ quốc vĩ đại, thân yêu", chính hải quân của Đặng Tiểu Bình đe dọa nổ súng, tiêu diệt nếu thuyền không rời xa lãnh hải.

Hơn 200 người trên thuyền là người dân vô tội, đàn bà trẻ con, không tác sát trong tay.

Khi tàu hải quân Trung Quốc áp sát, chúng tôi già trẻ lớn bé hơn 200 người đứng ló nhỏ trên sàn thuyền. Tất cả dăm dăm nhìn bọn họ. Những mũi súng máy của lính hải quân chĩa thẳng vào chúng tôi như sẵn sàng nhả đạn.

Trước khi ra đi, chúng tôi thường nghe BBC Việt ngữ, anh Đỗ Văn đưa tin, rất nhiều thuyền tỵ nạn

gặp tàu nước ngoài được cứu trợ, đưa đến nơi an toàn. Không ngờ, thuyền chúng tôi gặp tàu hải quân Trung Quốc, họ không cứu giúp lại tìm cách đẩy chúng tôi ra xa hơn giữa trùng dương nguy hiểm.

Họ là ai? Họ chính là người Trung Quốc, là đồng bào, trong huyết quản họ và chúng tôi có chung dòng máu Trung Hoa. Sao họ tàn ác đến như vậy?

Họ là người hay loài mãnh thú?"

Thắc mắc mà Lâm Hoàng Mạnh lập lại có lẽ không còn cần trả lời. Nhưng từ đây lại dấy lên một thắc mắc rất cần được trả lời: Tại sao loài mãnh thú có thể tồn tại lâu như vậy ở vị thế đề đầu cưỡi cổ con người?

Tôi không tin có một loài thú nào dù hung dữ tới đâu lại đủ sức không chế một cộng đồng dân tộc từng đập bằng mọi hiểm họa gian nguy cùng cực để tồn tại suốt hơn bốn ngàn năm. Quá trình đó đã biểu hiện cụ thể một ý chí bất khuất và truyền thống bảo toàn các giá trị tất yếu của cuộc sống gọi là cuộc sống con người. Ý chí và truyền thống đó chắc chắn không bao giờ tàn lụi. Vậy do đâu cả một cộng đồng dân tộc đã phải khoanh tay gục đầu trước nanh vuốt của chỉ một bầy ác thú?

Hàng loạt dấu hỏi quay cuồng với hàng loạt giải đáp nhưng mỗi giải đáp lại khơi thêm nỗi hoang mang ngờ vực khiến trước mắt tôi bỗng hiển hiện một rừng dấu hỏi nhảy múa điên loạn và chập chờn chuyển hoá thành đủ thứ hình thù. Dù chưa từng vượt biển, chưa từng đặt chân đến một hòn đảo nào, tôi bỗng thấy mình đang đứng giữa quần đảo Trường Sa và những dấu hỏi mịt mù đã biến thành một đám người say mê nhả đạn với nét mặt hả hê trước những thân hình nạn nhân gục ngã. Rồi tôi lại nghe văng lên giọng kể trĩu nặng ưu tư của Lâm

Hoàng Mạnh về vài cảnh sống của một số thuyền nhân khi đã rời xa hẳn những con thuyền:

"Chuyện ly hôn của người Việt trở thành đề tài nóng bỏng. Tôi quen một số gia đình cũng bị hút vào vòng xoáy này. Đến chơi, khi hỏi chuyện thật hư, có gia đình, không những không ngượng, cô vợ còn cười tươi, bảo "quanh đây ai cũng đều thế cả, chỉ có gia đình anh chị chưa làm thôi. Em á, không những làm, em còn xúi người ta. Tội gì không làm, chết ai đâu? Đây này, chúng em ra tòa ly dị. Có giấy ly hôn hẳn hoi, ông xã lấy có thăm con, vẫn ngủ ở nhà đấy chứ. Chỉ khi nào council cho người đến kiểm tra mới "tạm sơ tán" thôi..."

Đây, ông xã nhà này vẫn đi làm đều, chỉ phải đóng thêm chút thuế, theo diện độc thân, còn em và tụi trẻ bây giờ khỏe re, lĩnh tiền trợ cấp single parent cao, tiền nhà khỏi phải đóng, các cháu được miễn phí bữa trưa. Sướng chưa! Anh chị còn chần chừ gì nữa mà không làm...."

Tôi ngán ngẩm ra về và từ đó ít giao lưu. Chỉ vì một chút lợi ích vật chất, họ đã cắt luôn dây thần kinh xấu hổ, làm những điều không thể chấp nhận đối với lương tâm, đạo đức của người bình thường ..."

Lâm Hoàng Mạnh không chỉ ưu tư trước cảnh sống này mà còn đưa người đọc tới nhiều vùng đất Việt Nam cũng như Anh quốc cùng nỗi trăn trở về khoảng thời gian tồn tại khó biết ra sao của những câu ca dao đã có từ hàng ngàn năm như:

Công cha như núi Thái sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con ...

Tôi không còn theo kịp mức chuyển hoá của khu rừng dấu hỏi nữa, dù vẫn tin chắc ý chí bất khuất

và truyền thống bảo toàn các giá trị tất yếu của cuộc sống con người chẳng bao giờ rời xa tim óc mọi người Việt Nam ở bất kỳ nơi đâu. Mọi nguyên do thống khổ dẫn tới hai chữ “thuyền nhân”, mọi tai ương thảm nạn khắc hoạ thành hai chữ đó có thể ghi dấu mãi một đoạn đường ngập tràn những náo bộ tối tăm, những con tim dã thú, nhưng trong diễn trình lịch sử, mọi đoạn đường luôn chỉ là một bước thăng trầm

không thể kéo dài mãi mãi.

Tôi bỗng nhớ tới giọng ca từng là thần tượng một thời của lớp tuổi chúng tôi từ thập niên 1950, nữ ca sĩ Hy Lạp Nana Mouskouri. Nana Mouskouri cuốn hút không chỉ do giọng ca mà còn qua nhiều lời ca vẫn thường bất ngờ vang lại:

Quand tu chantes je chante avec toi, liberté

Dans la joie ou les larmes je t'aime

Les chansons de l'espoir ont ton nom et ta voix

La chemin de l'histoire nous conduira vers toi

Liberté, liberté ...

Tôi rời những trang hồi ký của Lâm Hoàng Mạnh trong ước mong được nghe lời ca trên vang dội mọi nẻo đường Việt Nam qua một dàn đồng ca, dù dư âm giọng ca của Nana Mouskouri vẫn ngọt ngào quyến rũ.

Virginia May 20, 2011. ■

Giải đáp giáo lý...

(Tiếp theo trang 84)

“Luyện tội = Purgatory”. Và đây là lý do vì sao Giáo Hội dạy các tín hữu còn sống phải làm việc lành và cầu nguyện cho các linh hồn nơi luyện tội để giúp họ mau thoát khỏi hình phạt hữu hạn nói trên để gia nhập hàng ngũ các Thánh trên Thiên Đàng, hưởng Nhan Thánh Chúa đời đời.

Hình phạt hữu hạn không phải là sự “trả thù” của Thiên Chúa. Cũng không phải vì Chúa không tha thứ hoàn toàn cho con người mà vì hậu

quả của tội gây ra cho hối nhân cần được sửa chữa mà thôi. (x. SGLGH CG, số 1472).

Nói cách cụ thể, ta có thể tạm dùng hình ảnh này để minh họa cho điều vừa giải thích trên đây: tội lỗi được ví như những cái đinh (nails) đóng vào tường. Khi đinh được gỡ đi thì để lại những lỗ hồng to hay nhỏ trên tường tùy đinh to hay nhỏ. Ví thế, phải lấp các lỗ này sau khi đinh được tháo gỡ để mặt tường được nhẵn nhụi, phẳng phiu trở lại. Việc đền tội cũng được ví tương tự như vậy. Sau khi được tha, tội ví như đinh được rút ra khỏi tường nhưng

lỗ hồng còn để lại. Vậy phải lấp các lỗ hồng này bằng việc đền tội để tẩy xóa đi những hậu quả do tội để lại trong tâm hồn hối nhân.

Đó là lý do vì sao hối nhân phải làm việc “đền tội” sau khi đã xưng các tội nặng nhẹ với thừa tác viên có chức thánh là Giám mục hay linh mục, tức những người được quyền tha tội nhân danh Chúa Kitô (in persona Christi) như Giáo Hội dạy.

Ước mong giải thích này thỏa mãn câu hỏi được đặt ra.

LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân ■

Về tác phẩm...

(Tiếp theo trang 93)

nhân.

Nhận định trên không chỉ là kết luận riêng cho xã hội Trung Hoa qua mô tả của Tân Tử Lăng mà chính là kết luận chung cho mọi quốc gia do Cộng Sản thống trị. Những gì Tân Tử Lăng nói về Trung Quốc cũng là nói về những nước cùng chung mô hình: Bắc Triều Tiên, Cuba, Việt Nam. Chính vì thế mà số phận của cuốn *Mao Trạch Đông Ngàn Năm Công Tội* của Tân Tử Lăng không chỉ bị cấm lưu hành ở Hoa lục, nó cũng bị chung số phận tại Việt Nam.

Bản Việt ngữ do cơ quan Thông Tấn Xã Việt Nam tại Hà Nội thực

hiện ghi rõ “tài liệu tham khảo đặc biệt” (tức là chỉ dành cho một số người được phép “tham khảo”), nó đã lọt được ra ngoài theo nhiều kênh khác nhau, và sau đó bị cấm lưu hành

Tập đoàn lãnh đạo Trung Nam Hải không thể cho phổ biến tác phẩm của Tân Tử Lăng tại Hoa lục thì tập đoàn lãnh đạo Hà Nội cũng không thể cho phổ biến tác phẩm đó tại Việt Nam. Trên thực tế, bản dịch Việt ngữ tác phẩm của Tân Tử Lăng không hẳn là một bản dịch hoàn chỉnh. Bản dịch dù đã được thận trọng dẫn giải bằng Lời Nói Đầu rằng đây chỉ là ý kiến riêng của một cá nhân nhưng vẫn có không ít sự việc bị loại bỏ hoặc chỉ tóm lược

sơ sài thay vì dịch đúng theo nguyên tác. Cho nên vào giờ này tại Hoa lục, không phải người dân nào cũng biết về các hành vi của Mao Trạch Đông dù tác phẩm của Tân Tử Lăng đã xuất hiện nhiều năm.

Với đa số dân chúng Việt Nam thì chắc chắn không có bao nhiêu người biết rõ về con người và cuộc sống của Mao Trạch Đông, ngoài 4 danh hiệu vĩ đại vẫn được thường xuyên nhắc nhở là Người Thầy Vĩ Đại, Lãnh Tụ Vĩ Đại, Thống Soái Vĩ Đại, Người Cầm Lái Vĩ Đại — vĩ đại đạo sư, vĩ đại lãnh tụ, vĩ đại thống soái, vĩ đại đả thù. Bằng thủ thuật suy tôn đó, lãnh tụ luôn được diễn tả như vị đại ân nhân ban bố phúc lành cho quần chúng, nên do

đó, quần chúng không thể không triệt để tuân thủ mọi lệnh truyền của những kẻ vẫn đang đi theo con đường của lãnh tụ.

Tác phẩm của Tân Tử Lăng dù chỉ ghi lại các sự việc của một thời đã qua trên riêng địa bàn Hoa lục vẫn luôn cần thiết được phổ biến rộng rãi tới mọi người. Bởi nội dung của tác phẩm cùng các tác phẩm tương tự

chính là câu trả lời thích đáng nhất bằng thực tế về tương lai đất nước khi bị buộc phải tận trung với hệ thống chính trị độc tài độc đảng mà các tập đoàn lãnh đạo Trung Nam Hải hay Hà Nội đang cố áp đặt. Nói cách khác, giữa các điều kiện thực tế hiện nay của chính trường Trung Quốc và Việt Nam, tác phẩm của Tân Tử Lăng chính là tiếng gào khẩn

thiết báo nguy về hiểm họa cái chết ngột ngạt kinh hoàng đang trùm lên toàn bộ đất nước do chủ trương của các tập đoàn lãnh đạo.

Hơn bao giờ hết, tiếng gào khẩn thiết báo nguy này cần được gửi gắm tới hết thảy mọi người.

■

Tu sĩ Ngô Q. Kiệt

(Tiếp theo trang 100)

Ngài nói rằng: *“Ở đây, ngay cả ngôi nhà thờ không tô trát cũng có ý nghĩa của nó. Sự thật không cần che đậy bóng bẩy, vẫn bền vững với thời gian và giữ nguyên giá trị của nó”*.

“Mỗi ngày khi có thời gian, ngài đi bộ từ Đan viện đến chân núi và leo lên hơn 300 bậc đá lên hang Đức Mẹ để cầu nguyện tại đó. Chúng tôi đã leo lên nơi này, những người mới đến lần đầu, leo lên đến nơi cũng phải nghỉ vài đợt, toát mồ hôi. Vậy mà các đan sĩ cho biết ngài vẫn lên cầu nguyện ở đó bình thường hàng ngày.

Những năm tháng ở đây, ngài cùng làm việc, cùng cầu nguyện với các đan sĩ, không giờ kinh nào ngài bỏ sót theo lệ nơi đây với 7 lần cầu nguyện mỗi ngày. Những giờ lao động với cỏ cây, với đất đai nơi này, ngài có nhiều dịp để tiếp xúc với thiên nhiên. Ngài nói với chúng tôi: ‘Ở đây, làm việc với đất đai, với cỏ cây thì càng thấy rằng sự thật là cần thiết. Cần phải làm thật mới có kết quả, không thể làm dối được, làm dối thì cây cỏ và đất sẽ sẽ có câu trả lời ngay’”.

Những nhận xét của GM Kiệt về thiên nhiên không có gì mới mẻ, bất cứ bác nông dân nào cũng hiểu điều sơ đẳng này, và chính vì thế họ đã đưa Việt Nam từ một nước đói nghèo trở thành nước xuất khẩu gạo nhất

nhì thế giới. Mía mai thay, những nông dân cần cù lại vẫn là lớp người bần cùng nhất trong xã hội; cũng như Linh mục Kiệt, người được bà con giáo dân thương mến từng gọi là “Chúng nhân Công Lý và Sự Thật” thì bị tước quyền, bị giam lỏng như một tội phạm.

Nhưng Sự Thật không hề bị hủy diệt, vẫn sống, vẫn cháy sáng. Sự

Nhóm Emmaus nghe giảng tại tu viện Châu Sơn.
Nguồn: Onthenet

Thật có thể lụi tàn trong những trái tim đầy dối trá vì đốn hèn hay tham lam, nhưng Sự Thật lại bùng cháy trong những tâm hồn trong sáng đầy nhiệt huyết. Đó chính là lý do tại sao GM Ngô Quang Kiệt được các tín hữu trẻ tuổi hết sức thương mến. Nhiều nhóm bạn trẻ từ nhiều miền đất nước đã rủ nhau đi thăm Linh mục Kiệt. Tại Châu Sơn họ được chính mắt nhìn thấy vị mục tử can trường, được nghe người giảng dạy, được có những giờ phút tĩnh tâm trong khung cảnh u nhã của đan viện cổ kính. (7)

Chuyện GM Kiệt được các em thanh niên thương mến cũng không có gì lạ vì chính ông luôn là người quan tâm và dìu dắt các em. Tháng 11 năm 2008, TGM Ngô Quang Kiệt đã lập ra một nhóm bạn trẻ thiện nguyện, “Nhóm Emmaus”. Hoạt động chính của Nhóm là đưa kiến thức HIV tới các bà con vùng sâu vùng xa và cũng như giảm thiểu phân biệt đối xử với người nhiễm bệnh.

Một bạn trẻ Nhóm Emmaus tâm sự (8):

“Emmaus khi dịch sang tiếng Việt có người viết là ‘emau’, 2 chữ ‘m’ thành còn 1 chữ ‘m’ và từ đó có người đọc là ‘e mau’, hoặc là ‘ê mau’. Một năm trước khi nhóm Emmaus chúng tôi đang bán hàng để quyên tiền giúp cho những bệnh nhân HIV

thì có một bác hỏi tôi sao lại gọi là nhóm ‘ê mau’? ‘Ê mau’ có phải là lời mời gọi của 2 người bạn đi cùng nhau, một người gọi người kia ‘ê đi mau’ không? Tôi cười thảm nhưng cũng hiểu cho bác ấy, bác ấy không phải là người Thiên Chúa giáo nhưng lại rất thích đạo Thiên Chúa giáo, thứ Bảy nào bác ấy cũng đi lễ và thuộc hết những nghi thức trong Thánh Lễ cũng như kinh cầu nguyện của người Thiên Chúa giáo. Với câu hỏi của bác mà để lại trong tôi nhiều suy nghĩ, và càng suy nghĩ tôi lại thấy yêu nhóm Emmaus hơn

nữa bởi công việc của chúng tôi đang làm.

Theo Thánh sử Luca (24, 13-35) nói về Đức Giêsu hiện ra với 2 môn đệ trên đường Emmaus. Hai môn đệ đã đồng hành cùng với nhau trên con đường trở về quê sau khi Đức Ki-tô bị chết treo trên cây thập giá, nhưng khi Đức Ki-tô tỏ mình ra cho họ được biết, họ đã đồng hành cùng nhau trở lại Giê-ru-sa-lem loan truyền tin mừng Đức Ki-tô phục sinh.”

Gần đây nhiều trang mạng cũng đăng tải hai bài giảng của GM Ngô Quang Kiệt, “Cho những người xa quê” nhân lễ Phục Sinh 2011, và “Tôi là người Thiên Chúa giáo loại nào?” trong buổi hội thảo Doanh nhân Trí thức Thiên Chúa giáo tại Đan viện Châu Sơn.

Trong bài giảng “Tôi là người Thiên Chúa giáo loại nào?” GM Kiệt đã nói đến những con buôn Trung Cộng và phản đối Giáo hội “quốc doanh” do CSVN lập ra (9):

“Có những người tự xưng là Thiên Chúa giáo, nhưng trong việc làm thì mình không phải là người Thiên Chúa giáo. Thậm chí, có những người không có Thiên Chúa giáo nhưng chỉ dán nhãn hiệu là cái mác Thiên Chúa giáo vào thôi. Anh chị em thấy người Trung Quốc họ giỏi lắm, lên chợ Lạng Sơn thấy ảnh Chúa, ảnh Mẹ đầy tràn cả, cái nào có tiền là các anh ấy làm. Nhưng họ không có đạo, ở Trung Quốc người Thiên Chúa giáo rất ít, nhưng tràn hạt, Chúa, Mẹ... anh ta làm hết, miễn có tiền, nhưng làm ra thì chỉ bán ra ngoài chứ không có bán được trong nước! Đây là những nhãn hiệu Thiên Chúa giáo, nhưng thực chất không phải là Thiên Chúa giáo.

Ngoài ra, chúng ta còn thấy rất nhiều cái khác nữa, chẳng hạn như là Ủy Ban đoàn kết Thiên Chúa giáo. Ủy ban ĐKCG cũng có người

Thiên Chúa giáo, có người bỏ đạo lâu rồi, thậm chí có những người không Thiên Chúa giáo... Ủy ban đó chỉ có nhãn hiệu Thiên Chúa giáo, vì nền tảng không phải là tổ chức của Giáo hội, không phải do Giáo quyền lập ra, nên cái Thiên Chúa giáo đó cũng chỉ là nhãn hiệu. Cho nên Thiên Chúa giáo đó cũng như hàng hóa của Tàu nào là tràng hạt, nào là tượng ảnh... thì cái đó không phải của người Thiên Chúa giáo làm ra nhưng do những người buôn bán, kiếm tiền làm ra.”

Thái độ kiên quyết trước cái xấu của GM Ngô Quang Kiệt không chỉ le lói giữa bốn bức tường Đan viện mà còn lan tỏa xa hơn, là cái lõi cho những buổi thấp nền cầu nguyện. Anh Paulus Lê Sơn - một thanh niên Giáo phận Thanh Hóa vừa bị bắt cùng với 6 người Thiên Chúa giáo khác ngày 3 tháng 8 vừa qua - chia sẻ cảm xúc về những buổi thấp nền ấy (10):

“Cầu nguyện bằng phương thức thấp nền khiến cho lòng người ta hướng thiện nhiều hơn, cảm xúc nhận biết thần khí như dồi dào hơn, ánh sáng như soi rọi trên mỗi người tràn trề hơn, và người ta bắt đầu yêu thích phương cách đốt nến cầu nguyện nhiều hơn. Tinh thần ngọn nến cháy sáng như được thấm đượm trong tâm hồn mỗi người tín hữu. Những đêm thấp nền cầu nguyện nói tiếp khắp cả miền Bắc như một lời khẳng định, một ước nguyện cho một nền Công Lý-Sự Thật sớm được triển nở trên quê hương Việt Nam.”

Phải chăng phương cách thấp nền cầu nguyện được khởi đi từ “Tinh thần Ngô Quang Kiệt”, nay đã bén rễ sâu và đang bắt đầu trở lúa đơm bông?

Thứ Bảy 30/07/2011 tại Giáo xứ Thái Hà, tuy trời mưa bão, đã có đến 2500 người tham dự thánh lễ cầu nguyện cho quê hương đất nước

thoát khỏi họa ngoại xâm Trung Cộng, cho Linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý và luật gia Cù Huy Hà Vũ đang bị cầm tù.

Nhắc tới những điều trên sẽ làm buồn lòng một số người - những người từng tìm mọi cách nỗ lực tu sĩ Ngô Quang Kiệt ra khỏi Hà Nội. Những người này hẳn cho rằng Linh mục Kiệt chỉ tạo được ảnh hưởng khi nắm trong tay quyền cao chức trọng như tổng giám mục, hồng y, mà thôi. Tiếc thay, người Cộng sản chỉ biết duy nhất một thứ sức mạnh - sức mạnh của bạo lực. Đó chính là lý do mọi nhà nước Cộng sản từ Nga Cộng đến Trung Cộng đến Việt Cộng đều sử dụng bạo lực để trấn áp người dân. Từ cái cách ruộng đất đến cách mạng văn hóa, từ các trại lao cải đến trại “học tập cải tạo”, từ thanh trừng nội bộ đến đàn áp biểu tình, hết thấy đều dùng mọi thủ đoạn bạo lực đẫm máu: bắt bớ, tra tấn, khủng bố, đe dọa,...

Sức mạnh bạo lực chỉ có được khi kẻ sử dụng nó còn nắm được chức quyền; nói cách khác, một khi không có quyền thì coi như thua, chẳng làm gì được nữa. Chính vì sùng bái quyền lực thay vì tin vào khả năng và trí tuệ tự thân nên CSVN đã tưởng rằng khi Ngô Quang Kiệt không còn nắm quyền to chức lớn nữa thì chắc chắn ông sẽ thành một phé nhân, một kẻ vô dụng chẳng làm nên cơm cháo gì.

Trong bài giảng lễ Phục Sinh dành cho những người xa quê, GM Ngô Quang Kiệt nhắn gởi (11):

“Khi các tông đồ đi rao giảng thì bị quan quyền bắt bớ. Khi thánh Stê-pha-nô bị xử tử, mọi người sợ hãi và tản lạc đi nơi khác. Nhưng đi tới đâu thì họ vẫn rao giảng lời Chúa. Càng bách hại người Thiên Chúa giáo càng tản mác đi. Nhưng chính vì thế Lời Chúa đã lan tràn khắp nơi trên thế giới.

Anh chị em xa quê, dù phải vất vả chúng ta vẫn có nhiệm vụ phải sống đạo, vẫn phải có nhiệm vụ rao giảng Lời Chúa. Hãy quảng bá truyền thống đức tin tốt đẹp để những người chung quanh biết để Lời Chúa được lan tràn khắp nơi.

Biết bao người chúng ta là những kẻ xa quê?

Thuyền nhân tị nạn, lao động “người rơm”, các cô dâu lấy chồng người nước ngoài, các trẻ em bị bán hay bị bắt cóc, các dân oan mất đất, các thanh niên bỏ quê lên tỉnh, các tù nhân oan khuất,... trong số đó có một người tên Ngô Quang Kiệt.

Trong một năm sống ẩn dật tại Đan viện Châu Sơn, người ấy vẫn là vị Tổng Giám Mục kính yêu của bà con giáo dân Hà Nội. Vì dù ở vị trí đơn sơ nhất, GM Giuse Ngô Quang Kiệt vẫn sống trọn vẹn với sứ mạng của một mục tử, vẫn không ngừng vun bồi cho cây niềm tin lớn mạnh

trong lòng người, niềm tin vào Công lý và Sự thật.

Nguồn: © DCVOnline

1/ VN dọa thi hành luật pháp với Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, voanews.com, 22/09/2008

2/ The archbishop of Hanoi resigns. Triumph of the regime, J.B. An Dang - E. Nguyen, AsiaNews.it, 11/05/2010

3/ Mở rộng ngoài thành - Trở nên mọi sự cho mọi người, HY Nguyễn Văn Thuận Đường Hy Vọng (phim tài liệu) HY Nguyễn Văn Thuận

4/ Vatican đã bác bỏ nhiều đòi hỏi phi lý từ phía Việt Nam như thế nào trong Phiên họp hỗn hợp vòng 2 tại Vatican, Đồng Nhân, vietcatholic.com, 30/07/2010

5/ Đan viện Thánh Mẫu Châu Sơn, Nho Quan, Ninh Bình - Đan viện (monastery) tuy giống như tu viện là nơi cư trú và tu tập của các tu sĩ, nhưng các đan sĩ thực hành đời sống chiêm niệm cá nhân nhiều hơn; trừ thánh lễ, các giờ kinh nguyện được cử hành chung - Đan viện tiếng cổ Hy Lạp là monasterion, có

gốc từ chữ monos có nghĩa “một mình” (“đơn” còn viết là “đơn” cũng có nghĩa “một mình”)

6/ Thăm TGM Giuse Ngô Quang Kiệt, vị giám mục ẩn mình cầu nguyện J.B. Nguyễn Hữu Vinh, 18/03/2011

7/ Sinh viên Thiên Chúa giáo tại Vinh ra hành hương Châu Sơn và chúc mừng TGM Giuse Ngô Quang Kiệt, 21/03/2011

8/ Emmaus! 28/04/2011

Sinh viên Ôn gọi Nam Định: Cảm nhận chuyến đi tĩnh tâm tại Châu Sơn, 14/04/2011

Nhóm Emmaus TGP Hà Nội về thăm giáo xứ miền thượng Đồng Gianh, 12/08/2009

9/ Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt: Tôi là người Thiên Chúa giáo loại nào?, 20/05/2011

10/ Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt và tinh thần Công lý - Sự thật, Paulus Lê Sơn, 19/04/2011
11/ TGM Giuse Ngô Quang Kiệt: Càng bách hại đạo Chúa càng phát triển, Chúa Giêsu cũng là một người xa quê ■

Giới thiệu sách...

(Tiếp theo trang 83)

kiện rất quan trọng mới đây tại Trung quốc, đó là vào” tháng Ba năm 2004, kỳ họp thứ 2 Quốc Hội Khóa 10 đã đưa tư tưởng quan trọng “Ba Đại Diện” và điều khoản “bảo hộ chế độ tư hữu” vào Hiến pháp. Đây là cải cách chính trị quan trọng nhất kể từ thời “mở cửa”. (trang 432)

Cũng cần ghi thêm hai mục cuối cùng trong chương này là : “Việt nam và Trật tự Trung Hoa” (Pax Sinica) và “Tâm Nhìn Thế Kỷ “. Tác giả đã chỉ dẫn cho chúng ta con đường phải noi theo để đối phó với sức ép nặng nề của Trung quốc, đó là tăng cường “Sức mạnh mềm”. Ông viết thật ngắn gọn : “ Sức mạnh mềm duy nhất Việt nam có trong tay là lòng yêu nước và niềm tin của người dân sẽ được sống trong một xã hội tự do dân chủ. Việt nam có thể chuyển sức mạnh mềm này thành sức mạnh cứng để bảo vệ

đất nước, nếu biết bắt chước có chọn lọc và cũng đừng để sự bắt chước xảy ra quá chậm. Nếu không, cơ hội sẽ tuột khỏi tầm tay như đã nhiều lần xảy ra trong dĩ vãng.” (trang 436)

Cuốn sách này soi sáng cho chúng ta về nhiều vấn đề liên hệ trực tiếp đến sự sống còn và hưng thịnh của đất nước. Tác giả đã để hết tâm hồn và trí tuệ của mình vào trong công việc tham khảo nghiên cứu để hoàn thành được một tập biên khảo thật sự có giá trị này

Người viết xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với tác giả Nguyễn Cao Quyền và các bạn hữu thân thiết - mà điển hình là nhà văn Trần Nhật Kim - đã hết lòng cổ vũ và hỗ trợ cho tác giả suốt thời gian dài chuẩn bị cho công trình này.

Và xin trân trọng giới thiệu với bạn đọc cuốn sách có thể sử dụng đặc biệt làm tài liệu tham khảo cho các khóa huấn luyện trang bị cho thế hệ trẻ thấu triệt được những đường

hướng chính yếu cho công cuộc bảo vệ và xây dựng đất nước, trong giai đoạn cực kỳ nguy nan của toàn thể dân tộc Việt nam trước đe dọa xâm lược rất thâm độc của tập đoàn hiếu chiến và bành trướng bá quyền phương bắc vạy.

Costa Mesa, tháng Tám 2011

Đoàn Thanh Liêm

Độc giả muốn có sách xin tìm mua ở các tiệm sách hoặc liên lạc về:

1.- Nhà văn Uyên Thao

P.O Box 4653

Falls Church – VA 22044

Hoặc:

2.- Nhà văn Trần Phong Vũ

14916 Dillow

Westminster, CA 92683

Xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho VLAC/ TQH kèm theo tên, địa chỉ người nhận và gửi về một trong hai địa chỉ trên đây để nhận sách gửi đến tận nhà trong vòng 3 ngày. ■

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân chủ Quảng cáo dưới đây

Ana Funding & Ana Real Estate	96	Grand Garden Restaurant	77
Á Đông Super Market	87	Manna Pharmacy	97
Ana Pharmacy	97	Mile Square Dentistry	53
BS Trần Thị Thành Hoài	61	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3
BS David Phạm Nam Huân	68	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
BS Dương Khổng Tước	97	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
BS Joseph H. Nguyễn & Associates.....	68	Nhà Hàng \$ 1.99	34
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Paracel Seafood Restaurant	Bìa 2
BS Thượng	53	Phở Nguyễn Huệ	Bìa 4
BS Vũ Thế Truyền	35	Phở Tàu Bay	45
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4	Phở 14 Washington DC	86
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4	Saigon City Market Place	44
Cali Home Finance	60	Seafood World	76
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	Sunrise Window Tinting	52
Đặc San Hội Ái Hữu NVQG Hải Ngoại	67	Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Đồng Nai Pharmacy	35	Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
East West Bank	69	Tobia Casket	60

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHẸ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

- * **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**
- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.
- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.